

TREŠDIENA, 2009. GADA 22. APRĪLIS

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Kredītvērtējuma aģentūras - Prasības par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos - Apdrošināšana un pārāpdrošināšana - Maksātspēja II (pārstrādāta redakcija) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopējas debates par:

- J.-P. Gauzcs ziņojums (A6-0191/2009) Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām (COM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD)),

- R. Weber ziņojums (A6-0247/2009) Juridiskās komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/91/EEK, 78/855/EEK un 82/891/EEK un Direktīvu 2005/56/EK attiecībā uz prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos (COM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD)), un

- P. Skinner ziņojums (A6-0413/2008) Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)).

Jean-Paul Gauzcs, referents. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Bija ļoti interesanti izstrādāt man uzticēto ziņojumu par vērtējuma aģentūrām, un mani visvairāk priecē, ka mums izdevās panākt vienošanos ar Padomi un Komisiju, lai būtu iespējams pieņemt šo ziņojumu pirmajā lasījumā.

Dažādo finanšu krīzes cēloņu analīze liecināja, ka bija steidzami jāievieš tiesību akti par kredītvērtējuma aģentūrām. Parlaments ļoti rūpīgi pārskatīja Komisijas iesniegto priekšlikumu regulai, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienības tiesību akts jau uzreiz ir nevainojams, efektīvs un pragmatisks.

Šo apņemšanos pastiprināja arī nesen pieņemtie G20 secinājumi. Komisijas, ES prezidentūras un Parlamenta panāktais kompromiss atbilst Parlamenta noteiktajām pamatnostādnēm attiecībā uz šī regulas svarīgākajiem elementiem — darbības jomu, trešo valstu kredītvērtējumiem un interešu konfliktu novēršanu.

Taču visvairāk mani priecē, ka šajā dokumentā ir izdevies izveidot pamatus Eiropas Savienības uzraudzībai, kas atbilst secinājumiem Jacques de Larosičre grupas ziņojumā. Patiesi, Parlaments ir saglabājis ideju, ka EVRK jābūt vienīgajam aģentūru reģistrācijas punktam. Mēs zinājām, ka, ņemot vērā pašreizējo situāciju tiesību aktu jomā, daudz vairāk izdarīt nebija iespējams, taču ar šo darbu esam izveidojuši pamatus turpmākai Eiropas uzraudzībai.

Nākamo mēnešu laikā Komisija ierosinās tiesību akta priekšlikumu, kas veicinās Jacques de Larosičre grupas ziņojuma pamatnostādņu īstenošanu, lai varētu izveidot efektīvu un saskaņotu Eiropas uzraudzību.

Gaidot Komisijas tiesību akta priekšlikumu un īstenojot „pārāvumu novēršanas” pasākumu, regulu atbilstīgi EVRK koordinācijai pārraudzīs kolēģija, ko veidos dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvji, bet lēmumu juridisko spēku garantēs kompetentā iestāde aģentūras reģistrācijas vietā.

Šodien vēlos norādīt, ka sarunu otrajā posmā Parlaments īpaši novērtēja Čehijas prezidentūras attieksmi, kas bija ļoti konstruktīva un vērsta uz sadarbību. Tas nozīmē, ka ar inteligēntas apspriedes palīdzību mums izdevās izstrādāt vairākus noteikumus, kam vajadzētu nodrošināt vajadzīgās pārredzamības garantēšanu un novērst problēmas un nepilnības, ko izraisīja tiesību akta par kredītvērtējuma aģentūrām trūkums.

Tādējādi šis rezultāts ir maksimāli apmierinošs, un tādēļ rīt Parlamentu iepazīstinās ar vispārēju grozījumu, ar ko pārveido dokumentu, par kuru vienojās Komisija, Parlaments un Čehijas prezidentūra — proti, dalībvalstis.

Es uzskatu, ka šādi Eiropas Parlamentam, Komisijai un prezidentūrai izdosies pierādīt, ka, saskaroties ar nepieredzētu krīzi, Eiropas Savienības iestādes reaģēja ļoti attapīgi. Es ceru, ka tādā pašā veidā mēs spēsim pieņemt citus šīs finanšu paketes nosacījumus un jo īpaši Kapitāla prasību direktīvas, ko dēvē arī par „Bāzele II”, pārstrādāto redakciju.

Šajā laika periodā, kad eiropieši apšaubā Eiropas efektivitāti, manuprāt, ir būtiski, lai mēs spētu pierādīt, ka Eiropa var uzveikt krīzi.

Renate Weber, referente. – (RO) Es uzskatu, ka šobrīd atrodamies tādā situācijā, kad mums jādara viss, ko varam, lai nodrošinātu Eiropas komercsabiedrību dzīvotspēju un jo īpaši atrastu veidus, kā saglabāt veiksmīgo uzņēmumu spēju nodrošināt pēc iespējas vairāk darbavietu. Šāda iniciatīva ir vēl svarīgāka šobrīd, kad piedzīvojam krīzes periodu. Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu direktīvai par ziņojumu iesniegšanas vienkāršošanu apvienošanās un sadalīšanas gadījumos, jo tās mērķis ir līdz 2012. gadam par 25 % samazināt Eiropas Savienības uzņēmumu administratīvās izmaksas, un tās galvenais mērķis ir palielināt uzņēmumu konkurētspēju.

Ziņojumā, ko esam sagatavojuši un par kuru rīt balsosim ir atspoguļoti Komisijas uzskati, un to pamatā ir vairāki faktori, ko tūlīt minēšu. Pirmkārt, pienākumi iesniegt ziņojumu apvienošanās un sadalīšanas gadījumā ir jāsamazina tiktāl, lai dalībvalstīm un uzņēmumiem nodrošinātu lielāku elastību, katrā atsevišķā gadījumā izlemjot, kādi ziņojumi ir patiešām vajadzīgi. Tai pat laikā ir jāatsauc tie nosacījumi, saskaņā ar kuriem pašlaik notiek „dubulta ziņošana”, tādējādi radot nevajadzīgas izmaksas. Treškārt, noteikumi par informācijas publicēšanu un sniegšanu ir jāpielāgo jaunajiem apstākļiem, iesaistot interneta izmantošanu, lai mēs pilnībā izmantotu jaunus saziņas līdzekļus, vienlaikus arī nododot vēstījumu par vides aizsargāšanu. Mēs arī nedrīkstam aizmirst, ka pasākumi, kas paredzēti šobrīd spēkā esošajās direktīvās par informācijas sniegšanu akcionāriem, tika izstrādāti pirms 30 gadiem un tie ne reizi nav pielāgoti pašlaik pieejamajām tehnoloģiskajām iespējām. Es gribētu no sirds pateikties ēnu referentiem par mūsu ciešo sadarbību un par viņu atbalstu ziņojuma izstrādes procesa laikā. Es arī gribu pateikties Padomes un Komisijas pārstāvjiem par viņu pieejamību un sasniedzamību pēdējo mēnešu laikā.

7. aprīlī COREPER panāca vienošanos par visu ar Parlamentu apspriesto kompromisu paketi ar mērķi pirmajā lasījumā pieņemt direktīvu par apvienošanās un sadalīšanos. Mēs gribētu, lai tā notiek, un tieši tādēļ manis ieteiktie grozījumi ir iesniegti balsojumam rītdienas plenārsēdē, pieņemot kompromisu, ko mēs panācām neformālās trīspusējās sarunās. Tika atrisināti jautājumi, kas radīja ievērojamas bažas atsevišķām dalībvalstīm, piemēram, informācijas publicēšana vietējās avīzēs vai nosacījums par papīra eksemplāriem un interneta izmantošanu, un politisko grupu pārstāvji ir piekrituši šiem grozījumiem. Attiecībā uz informācijas publicēšanu vietējās avīzēs — tas joprojām būs iespējams tajās dalībvalstīs, kas uzskatīs šādu darbību par vajadzīgu. Runājot par papīra eksemplāriem, noteikumi paredz, ka tie vairs nebūs nepieciešami, ja akcionāriem būs iespēja lejupielādēt un izdrukāt dokumentus, taču dalībvalstis var uzdot komercsabiedrībām nodrošināt šos dokumentus birojos konsultāciju nolūkā.

Vēl viens būtisks kompromiss ir saistīts ar direktīvas īstenošanas datumu, kas, kā norādīts Komisijas priekšlikumā, būs 2011. gada 30. jūnijs. Dalībvalstīm arī būs iespēja izlemt, kādas būs sekas īslaicīgam piekļuves internetam pārtraukumam, ko izraisījušas tehniskas problēmas. Būtisks grozījums ir saistīts ar vienkāršotu apvienošanās un sadalīšanos — lai tās apstiprinātu, vairs nebūs jāpasauca kopsapulce. Pamatojoties tikai uz šo vienkāršoto procedūru pieņemšanu, ir aprēķināts, ka ik gadu tiks ietaupīti aptuveni EUR 154 miljoni, tādēļ ir vērts pieņemt šo direktīvu pirmajā lasījumā.

Peter Skinner, referents. – Priekšsēdētājas kundze! Jūs mani pārsteidzāt nesagatavotu, jo es šodien neredzēju visas izmaiņas grafikā, taču esmu ļoti pateicīgs par iespēju uzrunāt Parlamentu par ļoti svarīgu jautājumu finanšu pakalpojumu jomā, tas ir, par apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomu, par to, ko esam paveikuši saistībā ar ziņojumu par „Maksātspējas II” direktīvu un to, kā mums beidzot ir izdevies iesniegt šo jautājumu Parlamentam, lai varētu izveidot, manuprāt, ļoti konkrētu pamatu regulējumam visā Eiropas Savienībā.

Protams, tas ir jautājums, pie kura mēs atgriežamies. Vispirms bija „Maksātspēja I”, un es esmu pateicīgs *Ettl* kungam par to, ka iepriekš plaši apspriedām šo jautājumu Parlamentā un varējām izstrādāt noteiktu pamatu. Taču tagad mums ir jāveic modernizācija, un apdrošināšanas joma ir viena no daudzām finanšu pakalpojumu nozarēm, kam jāatrodas pārmaiņu priekšgalā. Ņemot vērā finanšu krīzi un visu, kas ar to saistīts, ir skaidrs, ka apdrošināšanas jomu nedrīkst atstāt vienatnē.

Ziņojumā par „Maksātspēju II” ir ierosinātie vairāki pasākumi, kas, manuprāt, ir palīdzējuši padarīt to par vienu no svarīgākajiem ziņojumiem, un šajā jomā tas būs vispasaules līderis. To vidū ir jautājums par riska pārvaldību. Manuprāt, nepietiek ar to, ka regulatori tikai atzīmē lodziņos ķeksīšus, lai noskaidrotu, vai nozarē, kura tiem jāuzrauga un jāaizsargā patērētāju interesēs, rīkojas pareizi vai nepareizi. Ir būtiski, lai regulatori noteiktā laika periodā patiešām novērotu, pārvaldītu un uzraudzītu apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrību ikdienas darbību.

Izmantojot šo un tikai šo procesu, mēs varēsim izveidot pienācīgu un piemērotu regulējuma veidu. Tā ir uzņēmumu ziņojumu iesniegšana — jā, uzņēmumi strādās, lai informētu regulatorus par savu darbību, taču regulatoriem būs jāiesaistās. Visās 27 dalībvalstīs — nedomājot, kuru šīs regulas daļu individuāli piemērot dalībvalstīm, kur pašlaik pastāv individuāli noteikumi, bet pilnīgi visā Eiropas Savienībā izmantojot regulējuma standarta formulu, kas, atklāti sakot, nodrošinās tik labu patērētāju aizsardzības sistēmu, kādu sagaidām.

Līdzīgi, uzņēmumiem no šīs regulas izdosies gūt apjomradītus ietaupījumus, jo tagad tiem būs jāiesniedz tikai viena veida ziņojumi katram regulatoram. Ko tie ražo, kas tiem ir sakāms, ko tie dara un kādā veidā iesniedz ziņojumu — nebūs iesaistīts tikai viens regulators, tas var attiekties uz regulatoru kolēģiju, it īpaši saistībā ar grupām, jo, tā kā apdrošināšanas sabiedrības šķērso robežas, šobrīd ir būtiski, ka regulatori apvienojas un strādā kopā, lai varētu panākt atbilstošus ziņojumu iesniegšanas līmeņus, atbilstošus skaitļu līmeņus un noteikumus par iesniedzamās informācijas veidu, lai varētu nodrošināt tirgiem vislabāko aizsardzību.

Apspiežoties ar Padomi, Parlaments redzēja dažus interesantus un reizēm, iespējams, pat apzinātus trikus ar mērķi virzīt valstu nozares vienā vai citā virzienā, tāpēc es nevaru izlikties, ka sarunu ar Padomi mēģinājumi bija viegls uzdevums, tā nebija. Parlaments Padomi stūma ilgi. Tas aizstūma to tālāk nekā Padome, manuprāt, varēja un gribēja doties pēdējo divu prezidentūru laikā, tādēļ esmu ļoti lepns un priecīgs, ka, lai panāktu Padomes rīcību, strādāju ar to komandu, kas man bija.

Diemžēl mums nebūs tāda grupu atbalsta, kādu sākumā uzskatījām par vajadzīgu, taču, tā kā varam šajā direktīvā iekļaut pārskatīšanas klauzulu, mēs varēsim atgriezties pie grupu atbalsta, un es ceru — un vēlos, lai komisārs man pasaka, ka arī viņš gaidīs šādu rīcību —, ka, tad, kad būs pagājuši trīs gadi pēc šīs direktīvas ieviešanas, vienā vai citā veidā būs iespējams atkal ieviest grupu atbalstu, jo īpaši, lai atbalstītu šīs konkrētās pieejas ekonomisko pusi.

Mēs vēlamies uz risku un principiem balstītu regulējumu, taču mēs vēlamies arī tādu regulējumu, kas atbalstīs nozares kapacitāti un veicinās vislabākos regulatoru instinktus Eiropas Savienībā un ārvalstīs. Ar šo piezīmi tūlīt arī beigsu. Mums arī jāzaicina regulatori citur pasaulē un jāatzīst tikai starpvalstu režīmi. Es ceru, ka komisārs man piekritīs.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Šodienas debates notiek laikā, kad saskaramies ar lielākajiem mūsdienās piedzīvotajiem izaicinājumiem Eiropas Savienības ekonomikai. Ir steidzami jārīkojas — stingri, mērķtiecīgi un visaptveroši, lai atjaunotu uzticību, izaugsmi un darbavietas, lai sakārtotu finanšu sistēmu, atjaunotu nākotnes stabilitāti, veicinātu tirdzniecību un ieguldījumus, kā arī labāk aizsargātu mūsu pilsoņus, īsumā — lai nodrošinātu efektīvu un stabilu finanšu sistēmu.

Pamatojoties uz Komisijas paziņojumu marta sākumā, pavasara Eiropadome ieskicēja stingru ES rīcības plānu nākotnei — stratēģiju, ar kuras palīdzību risināt regulējuma trūkumus finanšu jomā, atjaunot stimulus un veikt reformas uzraudzības jomā, lai tā atbilstu vienotā ES finanšu tirgus prasībām. Pāris nedēļu laikā Komisija izklāstīs savus uzskatus par virzību uz mūsdienīgas uzraudzības struktūras izveidi Eiropā. Jūnijā tos apspriedīs valstu vai valdību vadītāji. Komisija ir gatava rudenī ierosināt konkrētus pasākumus.

Neapšaubāmi, globālām problēmām ir vajadzīgi arī globāli risinājumi. ES iniciatīva vienoties par saskaņotu un globālu reakciju uz finanšu krīzi ir bijusi ļoti veiksmīga. Sanāksmē, kas notika Londonā, G20 vadītāji puda lielu apņemšanos saskaņotā veidā pievērsties finanšu sistēmas vājajām vietām, kopīgi veidot jaunu finanšu arhitektūru, vienlaikus atbalstot atvērtu, globālu ekonomiku.

Situācija ES finanšu jomā ir nopietna. Taču daudz kas jau ir izdarīts, un es ar prieku piebilstu, ka Komisija, Eiropas Parlaments un Padome ātri reaģēja un cieši sadarbojās krīzes risināšanā. Mēs grasāmies sekmīgi

noslēgt trīs galveno pasākumu pieņemšanu — pirmais ir regula par kredītvērtējuma aģentūru darbību, otrais ir „Maksāspējas II” pārstrādātā redakcija, bet trešais ir Trešās un Sestās Uzņēmējdarbības tiesību direktīvas par iekšzemes apvienošanas un sadalīšanu pārskatīšana.

Pirmkārt, vienošanās, kas panākta attiecībā uz regulu par kredītvērtējuma aģentūrām, palīdzēs risināt vienu no problēmām, kas veicināja šo krīzi, un tādējādi radīs iespēju atjaunot uzticību tirgum. Priekšlikumā, ko Komisija pieņēma pagājušajā novembrī, ir noteikti vairāki konkrēti uzdevumi, lai uzlabotu kredītvērtējuma aģentūru integritāti, pārredzamību un labu pārvaldību. Sākotnējā priekšlikuma būtība ir saglabāta šajā regulā, kas jo īpaši nostiprinās kredītvērtējuma aģentūru analītisko neatkarību, vērtējuma procesa integritāti un vērtēšanas procesā iepriekš radīto interešu konfliktu pienācīgu risināšanu. Turklāt tiks ieviests visaptverošs uzraudzības režīms. Eiropas Savienības regulatori uzraudzīs kredītvērtējuma aģentūru rīcību un nepieciešamības gadījumā veiks īstenošanas darbības.

Attiecībā uz uzraudzības jautājumu es esmu daļēji izteicies par nepieciešamību pastiprināt sadarbību uzraudzības jomā. Tāpēc man nav grūti piekrist, ka šajā būtiskajā jautājumā ir vajadzīga virzība uz priekšu. Tādēļ, lai nodrošinātu saskaņotību un konsekveni visos būtiskajos finanšu nozares noteikumos, Komisija, pamatojoties uz *Jacques de Larosičre* ziņojumā sniegtajiem ieteikumiem, piekrīt pārbaudīt vajadzību nostiprināt šīs regulas noteikumus attiecībā uz uzraudzības struktūru.

Vispasaules situāciju jautājumā par trešās valstīs izsniegtiem kredītvērtējumiem mainīja G20 augstākā līmeņa sanāksmes rezultāts. Visas G20 dalībvalstis ir piekritušas kredītvērtējuma aģentūru reglamentēšanai, ieviešot obligātu reģistrācijas un pārraudzīšanas režīmu. Tādēļ es piekrītu risinājumiem, par kuriem panākta vienošanās Padomes un Parlamenta sarunās par trešās valstīs izsniegtu kredītvērtējumu izmantošanu.

Es ar prieku atzīmēju, ka ir saglabāti Komisijas priekšlikumā noteiktie pretenciozie mērķi. Komisija ir ļoti gandarīta par koplēmuma procesa iznākumu.

Tagad ļaujiet man pievērsties direktīvai „Maksāspēja II”. Es vēlos pateikties referentam *Skinner* kungam un Parlamentam par darbu un vēlmi panākt kompromisu, lai par šo svarīgo jautājumu vienotos vienā lasījumā. Šādu rezultātu ļoti atzinīgi vērtēs ES apdrošināšanas nozares pārstāvji, uzraudzītāji un visas ieinteresētās personas.

Taču man arī jāatzīst, ka esmu vilies dažos kompromisa aspektos. Grupu atbalsta režīma — ko uzskatu par vienu no novatoriskākajiem Komisijas priekšlikuma aspektiem — likvidēšana nozīmē, ka mēs nevarēsim modernizēt — tik daudz kā gribējām — uzraudzības pasākumus, kas paredzēti pārrobežu teritorijā strādājošiem apdrošinātājiem un pārāpdrošinātājiem.

Mani arī joprojām satrauc, ka atsevišķi grozījumi attiecībā uz pašu kapitāla risku var izraisīt nepārdomāta režīma ieviešanu attiecībā uz ieguldījumiem uz risku balstītā kapitālā. Tas īpaši attiecas uz grozījumiem, ar kuriem kā iespēju dalībvalstīm ievieš tā dēvēto uz ilgumu balstīto pieeju. Komisija pievērsīs lielu uzmanību, lai nodrošinātu, ka šajā jomā tiek ierosināti piesardzīgi un saprātīgi pasākumi.

Tomēr Komisija atbalstīs Parlamenta un Padomes vienošanos, ja to apstiprinās jūsu balsojums. Pašreizējam maksāspējas režīmam ir vairāk nekā 30 gadu. „Maksāspēja II” ieviešīs uz ekonomisko risku balstītu režīmu, kas padziļinās ES apdrošināšanas tirgus integrāciju, uzlabos polišu īpašnieku aizsardzību un palielinās ES apdrošinātāju konkurētspēju.

Kā savā ziņojumā par pieredzi, kas jāgūst no finanšu krīzes, nesen apstiprināja EAFPUK, mums vairāk nekā agrāk ir vajadzīga „Maksāspēja II”, kas būtu pirmā reakcija uz pašreizējo finanšu krīzi. Mums ir vajadzīga regula, kas pieprasa uzņēmumiem pienācīgi pārvaldīt savu risku, kas palielina pārredzamību un kas nodrošina uzraudzības iestāžu sadarbību un efektīvāku to darbību saskaņošanu. Ar „Maksāspēju II” apdrošināšanas nozarē tiks ieviests režīms, kas var kalpot kā modelis līdzīgām reformām starptautiskā vidē.

Pārskatīšanas klauzulas ieviešana, īpaši pieminot grupu atbalsta režīmu, veicinās Komisijas atgriešanos pie šī jautājuma. Es paredzu, ka progress dažādās jomās saistībā ar *Jacques de Larosičre* ziņojumā izteiktajiem ieteikumiem, būs radījis labvēlīgāku vidi reformām, kuras ir saistītas ar vietējo un ārvalstu uzraudzītāju pārrobežu sadarbību.

Tagad pievērsos *Weber* kundzes ziņojumam. Paldies jums par efektīvo referentes darbu, *Weber* kundze! Ir izdevies panākt kompromisu saistībā ar prasībām attiecībā uz vienkāršotu ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju akciju sabiedrību apvienošanās un sadalīšanas gadījumos, kas būs ļoti nozīmīga daļa no Komisijas sākotnējā priekšlikumā paredzētajiem ietaupījumiem — EUR 172 miljoni gadā.

Aprēķini un pētījumi, kas veikti saistībā ar administratīvā sloga samazināšanu, liecina, ka uzņēmējdarbības tiesību akti ir viena no noslogotākajām ES *acquis* jomām. Vairāku iemeslu dēļ administratīvais slogs mazos un vidējos uzņēmumos skar smagāk nekā lielos uzņēmumos. 2007. gadā izstrādātā ekspertu ziņojumā aprēķināts, ka, lai izpildītu tiesību aktos noteiktos informācijas sniegšanas pienākumus, maza lieluma uzņēmumi iztērē desmitreiz vairāk nekā jāiztērē lieliem uzņēmumiem. Es atkārtoju — desmit reizes. Tai pat laikā maza lieluma uzņēmumi ir Eiropas Savienības ekonomikas pamats, un šobrīd tie piedzīvo ļoti grūtus ekonomiskos apstākļus.

Šajā sarežģītajā un problemātiskajā ekonomiskajā situācijā mēs nevaram atļauties šādus šķēršļus. To vietā ir jāpastiprina mūsu centieni atvieglot mūsu uzņēmumiem noteikto slogu. 2007. gada 12. decembra rezolūcijā Eiropas parlaments atzinīgi novērtēja Komisijas apņemšanos līdz 2012. gadam panākt uzņēmumu administratīvā sloga samazināšanu par 25 % gan ES, gan dalībvalstu līmenī un uzsvēra, ka tādā gadījumā tas izskatītu tiesību aktu priekšlikumus. Šodien — tikai septiņus mēnešus pēc tam, kad Komisija izvirzīja priekšlikumu — esmu ļoti gandarīts par šo kompromisu, kaut arī Komisija sākotnējā priekšlikumā bija aizgājusi vēl tālāk. Es ceru, ka Parlaments īsteno šo kompromisu, kas uzņēmumiem, jo īpaši maza un vidēja lieluma uzņēmumiem, strauji nodrošinās ievērojamus uzlabojumus. Turklāt mums nevajadzētu apstāties šajā vietā. Birokrātijas vienkāršošana un samazināšana joprojām būs Komisijas darba kārtības augšgalā.

Gay Mitchell, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētājas kundze, es nevēlos ar šo vērsties pret kādu konkrētu personu. Es domāju, ka gan „Maksātspēja II”, gan regula, gan kredītvērtējuma aģentūras ir ļoti būtiskas un svarīgas, taču mums ir han jāuzceļ ugunsdzēsēju depo, gan jānodzēš uguns. Es domāju, ka mēs esam pārāk iedziļinājušies detaļās, sakot — jā, kaut kad nākotnē mēs uzcelsim ugunsdzēsēju depo.

Es neticu, ka mēs kustētos tādā gliemeža ātrumā kā šobrīd, ja Eiropadomes priekšsēdētājs joprojām būtu prezidents *Sarkozy*. Čehijas prezidentūra rada lielu vilšanos, un īpaši liela vilšanās ir Čehijas Republikas prezidents.

Es teiktu, ka, ja Čehijas prezidentūra vai tās pēcteces nespēj padarīt savu darbu, tas liecina, ka mums patiešām ir vajadzīgs Lisabonas līgums — mums vajag, lai kāds pastāvīgi vadītu Eiropas Savienību.

Cilvēki meklē cerību, viņi meklē kādu informāciju par atgūšanos. Vai kāds šajā Parlamentā patiešām tic, ka mēs strādātu šādā gliemeža ātrumā, ja Komisijas priekšsēdētājs būtu *Jacques Delors*? Ir pienācis laiks rīcībai un vadībai, bet mēs šo rīcību un vadību nesaņemam, un tas ir jautājums, par kuru šorīt šeit ir jārūnā.

Eiropas Investīciju banka varēja izdarīt daudz vairāk. Eiropas Savienība un tās iestādes kopā ar tādām valstīm kā Ķīna varēja izdarīt daudz vairāk. Šis nav 1937. gads. Mums nebija tādu iestāžu vai spēju risināt problēmas kā tagad. Tagad mums šādas iestādes ir gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās — neliels skaits iestāžu, kas var sadarboties. Tas, kā mums pietrūkst, ir vadība. Atgriezīsimies pie prezidenta *Sarkozy* vai kāda *Sarkozy* kungam līdzīga cilvēka un panāksim pareizu Komisijas vadību, lai dotu cilvēkiem cerību, un sāksim runāt par šo atkopšanos. Es to neredzu no Eiropadomes puses, un ir pienācis laiks to darīt.

Sharon Bowles, *Juridiskās komitejas atzinuma referente*. – Priekšsēdētājas kundze! Es atzinīgi vērtēju vienošanos par „Maksātspēja II”, un man tāpat kā citiem ir žēl, ka grupu atbalsts ir atlikts pārskatīšanai nākotnē un ka Padome pastāvīgi nespēj kopā ar mums atrast veidus, kā padarīt to darbspējīgu, ņemot vērā atsevišķas ļoti pamatotas bažas. Gan Juridiskajā komitejā, gan Ekonomikas un monetārajā komitejā es vēroju, kas notiek ar kapitāla apriti grupu stresa laikā, piemēram, kad uzņēmums kļūst gandrīz maksātnespējīgs, un situācija nebūt nav tik vienkārša kā ilustrējuši Komisijas priekšlikuma izstrādātāji vai apdrošināšanas nozares pārstāvji.

Tomēr pastāv instrumenti, ar ko varētu sasniegt mērķi, un mēs ieteicām 2. līmeņa pasākumus, taču tagad mums atliek meklēt turpmākus veidus, kā maksimāli palielināt drošu, ekonomisku kapitāla izmantošanu grupā. Es ceru, ka dalībvalstis stāsies pretī izaicinājumam, kad būs jāsāk meklēt labākus risinājumus sabiedrību likvidācijai.

Pievēršoties atsevišķiem paketes elementiem — izmaiņas 27. pantā norādīja, ka uzraudzības iestādēm ir vajadzīga attiecīgā pieredze un spējas. Es izstrādāju sākotnējo grozījumu, daļēji domājot par ziņojumu par apdrošināšanas sabiedrību *Equitable Life*, taču finanšu krīzes kontekstā tam ir plašāka rezonanse, un esmu panākusi līdzīgu grozījumu iekļaušanu priekšlikumos par kapitāla prasībām un kredītvērtējumu.

Ir jābūt pilnīgi skaidram, ka uz risku balstīta pieeja nav visvieglākā alternatīva. Pareizai modeļu un to pamatā esošo pieņēmumu izpratnei vajadzētu uzraudzībai, kas ir intensīvāka par ķeksīšu ievilkšanu lodziņos. Stresa testiem ir jāizaicina ērtās pieņēmumu teritorijas, un vajadzētu turpināt aktīvi pārskatīt korelācijas faktoros.

Grupu uzraudzība tagad ir padarīta par ietverošu procesu, nevis procesu, kurā grupas uzraudzītājs kā uzvarētājs saņem visu laupījumu, lai gan beigās ir jāpastāv kopējai atbildībai. Ir palielināta EAFPUK loma, un ir vērts uzsvērt, ka tieši diskusija par „Maksātspēja II” virzīja uz „vairākuma domāšanu” par 3. līmeņa komiteju lomu palielināšanu. Būtiski, ka ir arī precizēts, ka nevajadzētu pastāvēt konfliktam saistībā ar valsts uzraudzības iestāžu pilnvarām un to lomu EAFPUK.

Kad pirms diezgan ilga laika šos grozījumus izstrādāja, tie bija nedaudz priekšlaicīgi, taču, attīstoties finanšu krīzei, tie ir pierādījuši savu vērtību. Kā sacīja referents — Parlamenta komanda „Maksātspējas II” jomā ir padarījusi labu darbu, tāpat kā Čehijas prezidentūra.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kugi! Referents jau norādīja gan kritiku pelnījušos, gan pozitīvi vērtējamus aspektus „Maksātspējas II” rezultātā. Domāju, ka varam teikt — tas ir ievērojams progress ceļā uz Eiropas apdrošināšanas nozares darbības nodrošināšanu nākotnē, pat krīzes laikos. Es arī uzskatu — kā jau tika teikts —, ka mēs esam skaidri norādījuši uz aspektiem, kas pelnījuši kritiku, proti, uz grupu atbalstu. Protams, apvienotajā grupu atbalsta un uzraudzības jomā ir jāiegulda vairāk darba. Tomēr krīzes laikā, kad kapitāla plūsmas nav tādas kā sagaidāms normālos apstākļos, ir dabiski, ka šajā jomā ir jāiespēj risināt problēmas un jāsniedz atbalsts valstīm, kas saskaras ar grūtībām.

Tā kā Eiropas Savienībā ir 500 miljoni patērētāju, un visi šie patērētāji ir arī apdrošinātas personas ar „pašu kapitāla risku”, mēs esam apsprieduši vēl vienu būtisku jautājumu. Nepārprotami viedokļi par šo tematu ir arī nozares, ekonomikas un dalībvalstu pārstāvjiem. Saistībā ar to mums nācās piekrist kompromisam, pie kura saskaņā ar pārskatīšanas klauzulas sistēmu, iespējams, varēs atgriezties vēlāk. Būtiski ir tas, ka varam teikt — Eiropas Savienība šajā jomā ir devusi signālu, Eiropa darbojas, tā spēj rīkoties. Es ticu, ka šajos apstākļos šo signālu ir atpazinušas Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna un citas valstis, kas strādā pie šiem svarīgajiem jautājumiem un sagatavo labākas sistēmas darbam nākotnē. Tā ir viena no būtiskajām atklāsmēm.

Es arī gribētu skaidri uzsvērt to, ko tūlīt atkārtosu attiecībā uz pagātni. Ir bijušas iesaistītas četras prezidentūras, ieskaitot pašreizējo. Sarunas ir bijušas ļoti dažādas, protams, tās arī ietekmējis attiecīgās dalībvalsts izdarītais spiediens, taču mēs esam panākuši rezultātu. Tas ir viens aspekts.

Otrs aspekts — mēs esam strādājuši kopā ar Eiropas apdrošināšanas nozares pārstāvjiem, un šajā jautājumā ļoti būtiska nozīme ir pētījumiem par ietekmi uz atsevišķām nozarēm. Kādēļ tā? Tādēļ, ka, lai atrastu ceļu uz šo risinājumu, ņemot vērā ļoti sarežģīto sistēmu un tematu, bija jāiesaista apdrošināšanas nozares pārstāvji. Ja iedomājamies, ka pēdējā pētījumā par ietekmi piedalījās 1 400 uzņēmumi — gan lieli, gan mazi, jo mērķis ir patērētāju interesēs iesaistīt visus tirgus dalībniekus, nevis veikt tirgus attīrīšanu —, tad tas bija liels panākums. Kopā ar „Maksātspēja II” pārrunu grupu mēs neļāvām sevi iebiedēt nevienam spiediena izdarītājam, tā vietā mēs, nenovirzoties no ceļa, strādājām pie patērētāju, apdrošināšanas nozares interešu un, protams, pats galvenais, mūsu deputātu pienākumu ievērošanas.

Gianni Pittella, PSE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es domāju, ka ikvienam ir skaidrs, ka ir beidzies attīstības cikls — cikls, kas pēdējo gadu laikā cēla gaismā nelīdzsvarotību un pretrunas, ko rada noteikts globalizācijas izpratnes veids — pārmērīgi liberāla globalizācija, kas pārāk bieži ir guvusi labumu no iestāžu vājuma un uztvērusi politiku par šķērslī, kā arī apgrūtinājumu, no kura atbrīvoties.

Tagad, kad piedzīvojam nopietnu ekonomikas krīzi, tieši politikai ir jāatjauno pilsoņu uzticība. Lai to panāktu, politikai jāuzņemas vadība, norādot uz turpmākajām prognozēm un gaidāmajiem šķēršļiem, kas jāpārvar. Mums jānovērš pretrunas starp straujo pasaules tirgus izaugsmi un to iestāžu vājumu, kuras var līdzsvarot un kontrolēt finanšu ekonomikas pārmērīgo varu.

Regula par kredītvērtējuma aģentūrām ir būtisks solis šajā jomā. Esmu strādājis pie šīs lietas kā Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas ēnu referents, pilnībā sadarbojoties ar ziņojuma autoru *JeanPaul Gauzcs*, kuru es sirsnīgi apsveicu.

Regulas svarīgākie punkti ir rezultāts Parlamenta apņēmībai sarežģītajās sarunās ar Padomi. Es runāju par tādiem pamatīgiem sasniegumiem kā prasība aģentūrām reģistrēties Eiropas teritorijā, prognožu izstrāde un civiltiesiskā atbildība, dubulta drošības sistēma trešo valstu izsniegtu vērtējumu apstiprināšanai un, pats galvenais, iespēja, ka šī regula stāsies spēkā ātri, nevis pēc diviem gadiem, kā sākumā pieprasīja valstu valdības.

Tomēr regulai ir arī spēcīga simboliska vērtība. Mēs faktiski reglamentējam nozari, kura, tāpat kā citas — es domāju, piemēram, spekulatīvos fondus —, ir guvusi labumu no pilnīga vakuuma tiesību aktu jomā. Šādas pašregulācijas rezultāts visiem ir skaidri redzams, un tas ir šausmīgs. Tagad ir pienācis laiks saņemt drosmi

un veidot jaunu finanšu tirgu struktūru. Mums jāapzinās, ka šajā nozarē, pat vairāk nekā citās, komisāra kungs, nepietiek, ka valstu valdības darbojas vienatnē!

Tādēļ, neskatoties uz lielisko panākto rezultātu, es jūtu lielu nožēlu, jo ir palaista garām iespēja; dalībvalstu opozīcijas dēļ — par kuru nopietna atbildība jāuzņemas Padomei — nebija vēlmes iekļaut dokumentā nosacījumu par vienotu Eiropas Savienības uzraudzības iestādi vērtējumu jomā. Parlamentam par to tika izteikts oficiāls pieprasījums, taču līdz šim politisko ambīciju trūkums un politiskā realitāte nav ļāvusi gūt tā atbalstu. Šajā jomā Parlaments turpina demonstrēt spēju veiksmīgi ielūkoties nākotnē, un es ceru, ka valstu valdības darīs to pašu.

Wolf Klinz, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Neveiksmīgā kredītvērtējuma aģentūru darbība pirms krīzes padarīja šo aģentūru regulēšanu neizbēgamu. Atkārtotot, pašreizējās regulas par kredītvērtējuma aģentūru reģistrēšanu mērķis ir panākt pārredzamību, augstas kvalitātes garantiju, lielāku konkurenci un interešu konfliktu novēršanu, tādējādi nodrošinot ieguldītājiem labāku aizsardzību. Panākt vienošanos nebija viegls uzdevums. Komisijas, Parlamenta un Padomes nostājas sākotnēji bija ļoti atšķirīgas, taču kopumā šie mērķi tagad ir lielākoties sasniegti. Pozitīvi vērtējams, ka būs tikai viena kredītvērtēšanas kategorija. Regulatīvos un citos nolūkos pagātnē paliks pirmā un otrā kategorija. Ir novērsti interešu konflikti — papildus kredītvērtēšanas darbībām nebūs konsultēšanas pakalpojumu. Kredītvērtējuma aģentūrām no valstīm, kas neietilpst Eiropas Savienībā, būs iespēja pietuvoties Eiropas tirgum un tajā darboties, izmantojot līdzvērtības noteikumus — kas ir būtiski nelielām aģentūrām — vai apstiprināšanas sistēmu — ko var izmantot lielas aģentūras.

Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai (EVRK) būs būtiska loma kredītvērtējuma aģentūru reģistrēšanā un uzraudzībā. Saistībā ar visu šo es arī atzīmēšu vairākus trūkumus pašreizējā dokumentā un regulā. Es baidos, ka realitātē visi noteikumi un prasības kavēs iespējas iekļūt Eiropas Savienības tirgū. Iespējams, šīs prasības ir pārāk ierobežojošas, un to rezultāts varētu būt Eiropas Savienības tirgus nošķiršana, tādējādi, „ielaižot pa sētas durvīm” protekcionismu, kas nebūtu labi. Es ceru, ka manas bažas izrādīsies nepamatotas.

Mūsu noteikumi par iekšējo pārvaldību ir ļoti plaši, patiesībā, pārāk plaši. Tie ir gandrīz iznīcinoši. Tos nevar salīdzināt ar noteikumiem nevienā citā ES regulā. Mēs būtu padarījuši savu darbu labāk, ja skaidri definētu principus un atstātu atbildību par šo principu īstenošanu un izstrādi uz pašu uzņēmumu pleciem.

Visbeidzot, manuprāt, mēs neesam panākuši progresu oligopolu likvidēšanā. Mums būs jāiztur daudzi konkurences trūkuma gadi.

Cristiana Muscardini, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ekonomikas krīze ne tuvu nav beigusies, lai gan daļība eiro zonā ir devusi Eiropai zināmu stabilitāti. Starptautiskais Valūtas fonds krīzes izmaksas novērtējis USD 4 000 miljardu apmērā, divas trešdaļas no šīs summas var attiecināt uz bankām.

Ir jāsasniedz daudz mērķu — jāatjauno uzticība, jāveicina izaugsme un jānodrošina nodarbinātības aizsardzība. To var panākt tikai tāda ekonomikas politika, kas spēj sakārtot finanšu sistēmu, taču Eiropas Savienībai vēl nemaz nav ekonomikas politikas! Neskatoties uz G20 sanāksmē Londonā izteiktajiem priekšlikumiem dot jaunu impulsu krēpīstīstēmai, joprojām — kā esam teikuši gadiem — pastāv nopietns skaidru noteikumu trūkums finanšu tirgus, tā dalībnieku, piedāvāto produktu un to atvasinājumu pārvaldībai.

Tirgi ir jāregulē un jāuzrauga, vissvarīgāk, lai tas notiek finanšu nozarē, kura netika kontrolēta un pavēra ceļu nepieredzētas parādu nastas pieaugumam. Ko iesākt ar šo milzīgo parādu, kas uzkrājies, piešķirot kredītus bez garantijām? Vai to vajadzētu norakstīt? Vai to vajadzētu iekļaut banku ieviestajā tīrīšanas mehānismā? Vai vajadzētu aizliegt turpmākus darījumus saistībā ar atvasinātiem ārpusbiržas instrumentiem un likt bankām reizi par visām reizēm pārtraukt to atvasināto instrumentu līgumus?

Mums vajag noteiktu reakciju, jaunas kredītlīnijas maza un vidēja lieluma uzņēmumiem un noguldītājiem, lai novērstu nekontrolētu pārvietošanu un pielāgotu OMC noteikumus reālajai situācijai. Mēs neko neatrisināsim, ja nerunāsim par pasaules tirdzniecības noteikumiem, proti, atrodoties šīs sistēmiskās krīzes priekšā, mums ir jāpārveido sistēma, jāatjauno politikai stūrmaņa loma, ko tā pārāk bieži nepilda, jāpievērš uzmanība faktiskajai ekonomikai un jāatsakās no opija virtuālo finanšu izskatā!

Alain Lipietz, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispirms vēlos paziņot, ka pilnīgi piekritu tam, ko savā runā teica Mitchell kungs. Mēs atpalciekam no grafika; mums nav ātruma. Tomēr vēlos viņam norādīt, ka attiecībā uz Francijas prezidentu ir būtiski nepieļaut to pašu kļūdu, ko Francija reizēm pieļauj attiecībā uz Brown kungu. Runas par darbību negarantē, ka darbība būs efektīva.

Runājot par krīzi, mums ir skaidrs, ka krīzes sākums nebija finanses. Tās pamats ir sociālā un vides sfēra. Vēl tikai jāpiebilst, ka tas savienojas ar finanšu ciklu, ar to vēlos teikt, ka mēs uzņemamies riskus tad, kad cikls norit labi, taču, kad cikls vairs nenorit veiksmīgi, mēs sev sakām, ka, iespējams, būtu prātīgi procesus nedaudz regulēt.

Mēs atrodamies posmā, kad ir vajadzīgs regulējums, turklāt stingrs regulējums. Ir vajadzīgs vienotā tirgus regulējums, proti, mums vajadzīgs centralizētāks regulējums Eiropas Savienības mērogā. Tas bija mūsu virzītājspēks, izvēloties, kā balsot. Mēs pilnībā atbalstām *Gauzčs* kunga ziņojumu un tā panākto progresu. Vairākus gadus esam aicinājuši ieviest centralizētāku Eiropas mēroga regulējumu un uzraudzību, un pirmais posms, kas panākts ar *EVRK*, mūsaprāt, ir pilnīgi pieņemams.

Tomēr mums ir žēl, ka, neskatoties uz *Skinner* kunga centieniem — un šajā aspektā mūsu kritika ir tieši tāda pati kā *Mitchell* kunga izteiktā —, valdības nav sapratušas. Mēs nepiekrītam ierosinātajam kompromisam, kurā noraidīta grupu atbalsta sistēma. Es uzskatu, ka šāda metode izraisīs turpmākas nelaimes.

Tādēļ mēs balsosim pret *Skinner* kunga ziņojumu — nevis pret paša *Skinner* kunga darbu, bet pret valdību uzspiesto kompromisu.

Sahra Wagenknecht, *GUE/NGL grupas vārdā*. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tāpat kā sabiedriskā drošība, tiesiskums vai vides aizsardzība finanšu tirgu stabilitāte ir publisks līdzeklis, un tādēļ tas jāpakļauj sabiedriskai uzraudzībai. Galu galā, mēs to jau esam redzējuši — ikviens, kurš atstāj finanšu tirgu regulēšanu privātajā sektorā strādājošo lielo banku, apdrošināšanas sabiedrību, riska ieguldījumu fondu un kredītvērtējuma aģentūru ziņā, riskē piedzīvot spekulāciju ar milzīgām summām mēģinājumos gūt maksimālu peļņu un visbeidzot to, ka sabiedrībai ir jāsedz rēķins par zaudējumiem.

Krīze ir pārāk skaidri parādījusi, ka brīvprātīga pašregulācija nav bijusi veiksmīga, tomēr Komisija nav apšaubījusi savu apņēmību šajā jomā. Tā vietā, lai aizliegtu riskantus finanšu produktus un ieviestu finanšu nozarē skaidrus noteikumus, tā grasās turpināt ļaut privātajiem tirgus dalībniekiem pašiem izlemt, kādus riskus uzņemties un kā tos novērtēt. Mēs uzskatām, ka tas ir bezatbildīgi.

Nu ir kļuvis skaidrs, ka peļņas nolūkā kredītvērtējuma aģentūras sistemātiski novērtēja par zemu strukturētu finanšu produktu radītos riskus un tādējādi patiesi aizsāka neatmaksājamu aizņēmumu tirdzniecību. Tādēļ pareiza darba gaita būtu pilnīgi pārtraukt riska pārvaldības uzticēšanu privātiem un uz peļņu orientētiem tirgus dalībniekiem un izveidot publisku Eiropas kredītvērtējuma aģentūru, kas sniegtu neatkarīgu viedokli par dažādo vērtspapīru kvalitāti. Komisijai gan šāds risinājums vēl jāapsver.

Gauzčs kunga ziņojumā pareizi pieprasīts, ka valsts parāda vērtējums jāuztver par sabiedrībai nozīmīgu, un tādēļ tas jāveic valsts iestādēm. Tomēr kādēļ šo principu attiecināt tikai uz valsts parādu?

Arī plānotās „Maksāspējas II” direktīvas gadījumā Komisija un referents atbalsta neveiksmīgo pašregulācijas konceptu. Piemēram, apdrošināšanas grupām, aprēķinot kapitāla un maksāspējas prasības, tiks atļauts izmantot iekšējus riska novērtējuma modeļus. Laiks rādīs, vai dalībvalstu uzraudzības iestādēm būs pietiekami liela veikspēja, lai izprastu šos modeļus. Personīgi es par to šaubos.

Turklāt gan minimālā kapitāla prasība, gan maksāspējas kapitāla prasība ir pārāk zema, un tā ir pamatīgi jāpalielina. Tā kā tas atsevišķām bankām vai adrošināšanas sabiedrībām varētu radīt problēmas, mēs atbalstām, ka kapitāla pieaugums izpaužas kā valdības fondi, kas ietver attiecīgu ietekmi uz sabiedrības politiku. Šāda daļēja nacionalizācija būtu drosmīgs solis uz priekšu, lai pārorientētu finanšu nozari atbilstoši sabiedrības interesēm.

Ilgākā laika posmā visu finanšu nozari jebkurā gadījumā vajadzētu pārvietot uz valsts sektoru, jo tikai nacionalizācija var nodrošināt, ka šī nozare pilda savu pienākumu pret sabiedrību, nevis izputina sevi, meklējot vēl lielāku peļņu vispasaules finanšu tirgos. Ir pienācis pēdējais laiks izdarīt secinājumus saistībā ar izraisīto katastrofu.

Godfrey Bloom, *IND/DEM grupas vārdā*. — Priekšsēdētājas kundze! Esmu pavadījis 40 gadus, sniedzot finanšu pakalpojumus, tāpēc domāju, ka, iespējams, nedaudz zinu, par ko runāju.

Ļaujiet man nedaudz pastāstīt par Apvienotās Karalistes Finanšu pakalpojumu regulēšanas iestādi (FSA), kas mūs aizvedis pie mērķa — pastāstīs, kā tiek pieļautas kļūdas. Apvienotās Karalistes iestādei FSA ir kodekss, kurā ir pusmiljons vārdu. Nevienš to nesaprot, un vismazāk to saprot FSA darbinieki. FSA interpretē savu kodeksu slepus un patur sevis noteiktos sodus, lai palielinātu savas algas un pensijas, un apelācijas tiesas nav. Esmu par šo jautājumu rakstījis komisāram *McCreavy*, un tas atklāj visus Cilvēktiesību akta 6. un 7. panta

vājos punktus. Apelācijas tiesas nav. Nav neviena tiesiskā līdzekļa, ko izmantot, ja viņi rīkosies nepareizi. Sabiedrībai ir radīts iespaids, ka, ja uz noteikuma ir FSA zīmogs, visam noteikti ir jāizdodas. Nepastāv koncepts *caveat emptor*.

Tagad, kā izskatās, to iekļaus sava veida ES pārraudzīšanas iestādē, ko neapšaubāmi veidos vienaldzīgi birokrāti, skandināvu mājsaimnieces, bulgāru mafija un rumāņu sprunguļu metēji. Atklāti sakot, es domāju, ka jūs patiešām piestāvēsiet viens otram.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! *Gauzčs* kunga ziņojumā par kredītvērtējuma aģentūrām, *Weber* kundzes ziņojumā par prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos un *Skinner* kunga ziņojumā par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā ir iekļauti nenoliedzami noderīgi nosacījumi, taču tos nevar raksturot kā pasākumus finanšu krīzes risināšanai. Krīzei, ko piedzīvojam, neapšaubāmi ir cits apmērs, un to nevar atrisināt tikai ar šādiem tehniskiem un vienreizējiem pasākumiem.

Kā jārikojas, lai atrisinātu šausmīgo krīzi, ko piedzīvojam? Pirmkārt, ir jālauž dogmas, uz kurām jūs — proti, tie, kas tic ieguvumiem no starptautiskās darba dalīšanas, personu brīvas pārvietošanās un preču un kapitāla aprites — līdz šim esat balstījuši savu darbu.

Ir jāpārtrauc brīva preču aprite, kas pretstatījusi Eiropas Savienības darba ņēmējus ar darba ņēmējiem no tādām valstīm, kuras tāpat kā komunistiskā Ķīna ir patvērums visciniskākajai kapitālisma izpausmei, kur darba ņēmējiem nav tiesību uz streiku, apvienošanās, pienācīgām vecuma pensijām vai sociālo aizsardzību un kur tie saņem smieklīgi zemas algas. Tomēr Ķīna nav vienīgā valsts, kurā pastāv šāda situācija.

Ir jāpārtrauc personu brīva pārvietošanās, kas lika mums un kas lika jums kā vienīgo nākamo paaudžu nomaiņas veidu pieņemt un pat ieteikt masu imigrācijas politiku, kuras šausminošās sekas varam skaidri redzēt šodien.

Visbeidzot, ir jāpārtrauc kapitāla brīva aprite, kas bija krīzi sekmējošs faktors, jo ļāva krīzei ASV hipotekārajā tirgū — kas bija pilnīgi nejauša krīze, kam būtu jāaprobežojas tikai ar ASV tirgu — pakāpeniski piesārņot visu mūsu ekonomiku un izputināt mūsu noguldītājus, mūsu darba ņēmējus un darba devējus.

No tā izriet, ka maza un vidēja lieluma uzņēmumi ir jāatbrīvo no uzmācīgo nodokļu un birokrātijas važām; ir vajadzīgi vienkārši noteikumi, lai monetārā vērtība patiešām atbilstu materiālajai un pakalpojumu vērtībai, un ir jāievieš ieguldījumu politika, taču tai jābūt dzīvotspējīgai politikai. Mēs gribētu, lai dalībvalstu valdības beigu beigās īsteno šos dažus būtiskos pasākumus papildus valsts politikai, kas pierādījusi savu lielisko reaģētspēju.

John Purvis (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es priecājos, ka beidzot ir pienākusi lēmuma pieņemšana par „Maksātpēja II”. Lai to panāktu, *Skinner* kungs un viņa ēnu referenti ieguldīja atdarināšanas vērtu enerģiju un pacietību. Man tāpat kā citiem ir žēl, ka ir izslēgts grupu atbalsts, taču, atklāti sakot, šajos drudžainajos apstākļos mani tas nepārsteiz. Mums ir smagi jāstrādā, lai izveidotu grupu sistēmu, kas darbosies patiesi vienotā ES apdrošināšanas tirgū un tā labā, kā arī būs efektīva trešās valstīs — mēs vairs nevaram atļauties jaunas AIG neveiksmes.

Es arī vēlos apsveikt referentu *Gauzčs* kungu un Padomi par saprātīga rezultāta panākšanu darbā pie regulas par kredītvērtējuma aģentūrām. Nenoliedzami, šīs aģentūras ir pieļāvušas nopietnas kļūdas, un sava veida regulējuma palielināšana bija nenovēršama. Taču, kurš, nemaz nerunājot par pašiem regulatoriem, gan nav pieļāvis kļūdas, un vai varam būt droši, ka kļūdas netiks izdarītas nākotnē?

Mani uztrauca, ka rezultāts ārkārtīgi naidīgajai kredītvērtējuma aģentūru padarīšanai par grēkāzi būs pārmērīgi ierobežojoša un efektivitāti kavējoša regula ar pārāk eurocentrisku, protekcionisku un ekstrateritoriālu dimensiju. Ar prieku redzu, ka kompromiss zināmā mērā ir apvienojis šīs tendences, taču ne tik daudz, kā es būtu gribējis.

Kredītvērtējumi ir viedokļi — tie ir noderīgi viedokļi, tie ir ekspertu viedokļi, taču tie ir tikai viedokļi, tāpēc pilna atbildība par saviem ar ieguldījumiem saistītajiem lēmumiem ir jāuzņemas ieguldītājiem. Nav šaubu, ka visas šīs mācības tagad ir apgūtas, un tas ir noticis pārāk skarbi un maksājis pārāk dārgi.

Es priecājos, ka darbības joma attiecas uz kredītvērtējumiem, ko izmanto regulatīvos nolūkos. Man prieks redzēt, ka saistībā ar trešo valstu kredītvērtējumiem no vienlīdzības un apstiprināšanas esam nonākuši līdz vienlīdzībai vai apstiprināšanai. Taču, vai komisārs varētu apstiprināt, ka tas nozīmē, ka ieguldītāji var brīvi

ieguldīt tādās akcijās un vērtspapīros no trešām valstīm, kam nav Eiropā veikta kredītvērtējuma un vienlīdzīga statusa?

Mums ir jāpiesargās, lai nerastos neparedzētas sekas. Tās noteikti radīsies, ja iepriekš netiks veikts pētījums par ietekmi, un tādēļ ļoti būtiska ir 34. pantā iekļautā prasība par pārskatīšanu.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Runājot par „Maksātspēja II” — tā ir reforma, ko uzsāka labu laiku pirms krīzes, un krīze to ir parādījusi jaunā gaismā. Mēs kā likumdevēji esam vilcinājušies — vai šī vienošanās bija jānoslēdz pirmajā lasījumā?

Beigu beigās sarunu dalībnieku apņēmība mums būs jāvusi panākt kompromisu, kam, manuprāt, ir vismaz divi pozitīvi aspekti. Pirmkārt, tas liek apdrošināšanas jomas pārstāvjiem labāk novērtēt riskus, šajā procesā līdz šim joprojām bija iesaistīti salīdzinoši veci mehānismi, kas nenoliedzami nebija piemēroti tādai apdrošināšanas nozarei, par kādu tā bija kļuvusi; un, otrkārt, tas uzsver, ka ir vajadzīgi uzraudzības mehānismi, lai pielāgotos tam, par ko kļuvušas apdrošināšanas sabiedrības gan saistībā ar to daudzajiem uz patērētāju vērstajiem produktiem un piedāvājumiem, gan to starptautisko uzbūvi.

Mēs kā likumdevēji ļoti labprāt ņemām vērā reālo situāciju šajā tirgū, tas ir, situāciju tirgū, kur atsevišķās valstīs būtisku šīs nozares daļu veido, piemēram, dzīvības apdrošināšanas mehānismi, un kur krīzes dēļ mums nācās ņemt vērā apdrošināšanas nozares procikliskuma ietekmi.

Mums arī bija jānodrošina, lai šī tiesību akta pieņemšana neizkropļo apdrošināšanas tirgus uzbūvi un, jo īpaši, lai tā veicina savstarpēju apvienību iekļaušanu šajā tiesību aktā. Tomēr ir diezgan skaidrs, ka tas ir tikai viens posms, un es vēlētos minēt sešus ar nozari saistītus aspektus, pie kuriem mums nekavējoties būs jāatsāk strādāt nākotnē.

Pirmkārt, noteikti ir jāpieņem *Jacques de Larosière* ziņojuma secinājumi un dažādajās uzraudzības kolēģijās jānodrošina vienlīdzība un saskaņoti nosacījumi, un, lai to panāktu, ir jānostiprina Eiropas Savienības iestāde, kas atbildīga par apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību.

Otrkārt — to ir minējuši daudzi mani kolēģi deputāti —, ir jāisteno apkaunojošais grupu atbalsta mehānisms, un šajā jautājumā es nepiekrītu *Lipietz* kungam. Protams, mēs būtu gribējuši ieviest grupu atbalstu, taču, kas nav skaidrs faktā, ka valstīm, kur 80 % vai 100 % apdrošināšanas nozares ir ārvalstu sabiedrību rokās un nav nekāda stabila tiesiskā pamata, ir grūti pieņemt šo mehānismu? Šajā jomā mums ir jāpanāk progress.

Trešais nākotnē īstenojamais posms ir saskaņot mūsu rīcību šajā jomā un pensiju fondu nozarē. Kā gan mēs varam iedomāties, ka ir jāuzlabo maksātspēja apdrošināšanas jomā, un neuzdot sev tādu pašu jautājumu saistībā ar pensiju fondiem? Tas ir ārkārtīgi liels izaicinājums.

Ceturtais nākotnē izpildāmais uzdevums ir izstrādāt, izveidot un ieviest tādu noguldījumu garantiju mehānismu, kāds ir banku nozarē un kāda joprojām nav apdrošināšanas jomā.

Piektais punkts attiecas uz apdrošināšanas produktu tirgvedību un garantiju, ka veids, kā apdrošināšanas starpnieki piedāvā produktus apdrošinātajiem, ļauj īstenot to intereses un prasības attiecībā uz to aizsardzību.

Visbeidzot, pēdējais punkts attiecas uz elementa, ko ieviesīsim banku nozarē, pārņemšanu šajā nozarē, proti, uzkrāšanas mehānismiem saistībā ar pārvēršanu vērtspapīros.

Ņemot to vērā, es ceru, ka turpmāk mēs spēsim gūt mācību no šīs krīzes, lai garantētu Eiropas Savienības pilsoņiem un apdrošināšanas nozarei, kas tos pārstāv īstu ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Mūsu referenti nav vainīgi, taču es uzskatu, ka Komisijas priekšlikumi ir iesniegti diezgan novēloti un neatbilst patiesajai situācijai. Lai novērstu turpmāku krīzi, mums noteikti ir jābūt daudz pretenciozākiem un proaktīvākiem.

Pirmkārt, mums jābūt pretenciozākiem un proaktīvākiem regulējuma jomā. Mums jāsaņem mūsu tiesību akti, un vispēcīgākais signāls neapšaubāmi būtu izveidot sev Eiropas Savienības regulatoru. Tas noteikti ir veids, kā nākt klajā ar paziņojumu.

Runājot par kredītvērtējuma aģentūrām, mums jāizveido Eiropas aģentūras, kuru neatkarība tiek garantēta, un jāpanāk, lai mēs nepieredzētu skandalozo situāciju, kurā aģentūras vērtē uzņēmumus, kas tām maksā.

Runājot par riska ieguldījumu fondiem, mums tie ir jāreglamentē, un ir jāizveido tāds nodokļu veids, kas soda visus īstermiņa finanšu darījumus.

Visbeidzot, ir jāveic daži ļoti vienkārši pasākumi saistībā ar nodokļu oāzi. Mums jāaizliedz visām bankām, kas veic darījumus ar nodokļu oāzi vai atsakās sadarboties, darboties Eiropā.

Pagaidām tas ir viss. Tomēr es domāju, ka mums jādodas tālāk, un es vēlos ieteikt divus darbības virzienus. Pirmkārt, es uzskatu, ka mums ir jāapsver eiro zonas paplašināšana un jaunu dalībvalstu uzņemšana. Šāds politisks žests visticamāk būtu tikpat spēcīgs kā savā laikā Vācijas atkalapvienošana, un tas parādītu Eiropas Savienībā pastāvošo solidaritāti un palielinātu mūsu Savienības ietekmi.

Visbeidzot, otrkārt, mums jāpanāk progress saistībā ar ekonomikas, budžeta un monetāro integrāciju un saistībā ar nodokļu saskaņošanu, kas ir vienīgais veids, kā cīnīties pret fiskālo dempingu Eiropas Savienībā.

Tas viss ir vajadzīgs, taču mūsu pilsoņi visvairāk gaida — , lai mēs rīkojamies un reaģējam uz krīzi. Mūsu pilsoņi joprojām gaida īstu Eiropas Savienības atveseļošanas plānu un, piemēram, ievērojamu aizņēmumu. Viņi joprojām gaida, kad Eiropa piedāvās pienācīgu atbalstu mūsu maza un vidēja lieluma uzņēmumiem, patiesi plānos turpmākos ieguldījumus un, pats galvenais, atbalstīs visus Eiropas iedzīvotājus, kurus ietekmē krīze. Es domāju par bezdarbniekiem, nepilna laika slodzes darba ņēmējiem un par mājsaimniecībām, kas šobrīd piedzīvo lielas grūtības.

Manuprāt, tieši tas ir steidzami, un, pamatojoties uz to, ES vadītājus vērtēs nākotnē.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! „Maksātspējas II” ieviešana un pēdējo pāris gadu laikā sagatavotās izmaiņas apdrošināšanas darbību veikšanas un uzraudzības sistēmā ir ļoti svarīgs solis, jo īpaši finanšu krīzes laikā. Vairākus gadus esmu bijusi iesaistīta darbā pie pensiju sistēmām, un zinu, cik būtiska ir pensiju fondu finansiālā uzraudzība saistībā ar darba ņēmēju mobilitāti un cik vajadzīga ir pārrobežu uzraudzība.

Kad mēs mudinām cilvēkus būt mobiliem, mums jānodrošina, lai cilvēki, kuri maina nodarbinātības un pensiju sistēmas valsti, var būt droši, ka viņu sociālās apdrošināšanas iemaksas tiek iekasētas pareizi un ieskaitītas pareizajos kontos, un ka viņu gaidāmās pensijas drošību palielinās Kopienas risinājumi ieguldījumu principu un pensiju fondu uzraudzības jomā.

Es apsveicu Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju un tās konsultatīvo grupu, kuru darbā man bija privilēģija piedalīties līdz 2007. gada septembrim, un es apsveicu referentu *Skinner* kungu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Priekšsēdētājas kundze! SVF izstrādātajā Globālās finanšu stabilitātes pārskatā aprēķināts, ka finanšu krīze izmaksās USD 4 miljardus. Šis aprēķins var palielināties. Kā mēs visi zinām, šo krīzi izraisīja sava veida kazino kapitālisms un finanšu pakalpojumu nozare, kurā nenotika regulēšana jeb, kā reizēm pieklājīgi izsakās, notika viegla regulēšana.

Tā visa rezultāts ir bijis pilnīgi katastrofāls darba ņēmējiem un ģimenēm visā Eiropas Savienībā. Mani satricē debates un ļoti pieklājīgā veidā izstrādātie ziņojumi, kuros mēs šo skandālu risinām. Mani satricē fakts, ka Liberāļu un Kristīgo demokrātu grupas raizējas par pārmērīgu regulējumu vai to, ka „pa sētas durvīm” var tikt ieviests protekcionisms.

Fakts ir tāds, ka ES reakcija uz finanšu krīzi ir bijusi kūtra un minimāla. Fakts ir tāds, ka mums ir vajadzīgs protekcionisms un tie, kam ir vajadzīga aizsardzība, ir darba ņēmēji un reālā ekonomika. Mums vēl ir jādebatē par darbavietu jautājumu — lai gan tas ir jautājums, kas satrauc pilsoņus —, un šī institūcija joprojām ir piesaistīta neveiksmīgai sistēmai. Atzīsim to un būsim radikāli un drosmīgi!

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Vispasaules finanšu krīze sašūpo pasaules ekonomiku, un tagad ātri un pamatīgi tiek ierosināti priekšlikumi, lai to novērstu. „Populārie” pasākumi ir lielāka regulēšana un lielāka uzraudzība. Tomēr, protams, sākumā ir jāuzdod sev jautājums, kas tika izdarīts nepareizi. Ļaujiet man 50 sekunžu laikā sniegt kopsavilkumu par cēloņiem.

Mums ir bezsaimnieka kapitālisms. Finanšu sabiedrības vada amatpersonas, kas spēj izveidot sistēmas, kuras, palielinoties ienākumiem, tiem nodrošina milzīgus bonusus un pensijas. Īstermiņā ienākumus iespējams

palielināt, ja vadība, izmantojot mazāku pašu kapitālu palielina riska līmeni sabiedrībā. Kad riski kļūst par realitāti, vadība ir saņēmusi savu naudu, un zaudējumus sedz citi.

Tiem cilvēkiem, kas varētu šo politiku mainīt, nav stimula to darīt. Cilvēki, kas nogulda naudu bankās, zina, ka pastāv noguldījumu garantijas. Ikviens zina, ka vairums banku ir pārāk lielas, lai tām ļautu bankrotēt. Tās izglābs nodokļu maksātāji. Kredītvērtējuma aģentūras zina, ka tām nebūs darba, ja apšaubīs savu klientu maksātspēju. Centrālo banku un finanšu ministriju ievēroto politiku pamatā ir uzskats, ka burbuļi nedrīkst pārsprāgt. Tādēļ tie uzpūšas nesamērīgā lielumā.

Vai mēs apspriežam šo problēmu risinājumus? Nē, neapspriežam!

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ekonomiskā un finanšu krīze, kas ir smagākā krīze kopš Otrā pasaules kara, ietekmē visu pasauli. Nedrošība, nepacietība, bezpalīdzība un uzticības zaudēšana ir acīmredzama, tāpat kā finanšu tirgus regulējuma nepilnības. Mūs skubina nepieciešamība pieņemt kopēju Eiropas reakciju un uzņemties vadību pasaules mērogā. Īstenojot vajadzību radīt „vairāk Eiropas”, kļūst iespējami pasākumi, kurus pirms pāris mēnešiem, kad Parlaments tos ierosināja, Komisijas un Padomes locekļi noraidīja un novērsa.

Mūsu sociālās tirgus ekonomikas modelis — tik daudz tirgus, cik iespējams, tik daudz regulējuma, cik nepieciešams — rada struktūru regulējumam ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī visā pasaulē. Eiropas Savienības darbības ir bijušas veiksmīgas, taču mēs joprojām ne tuvu neesam pabeiguši darbu un sasnieguši mūsu mērķi. Tiek pabeigts vēl viens posms, un ir nekavējoties jārisina vai jāpabeidz nākamās sadaļas. Uzticību rada tikai lēmumi un drosme veikt stingras regulatīvas darbības Eiropas mērogā.

Šodien mēs arī pieņemam lēmumu — daudz par vēlu — par regulatīvu darbību kredītvērtējuma aģentūru jomā. Mums ir vajadzīga reģistrēšana, mums ir vajadzīga uzraudzība, mums ir jānovērš neatbilstības. Mēs pieņemam „Maksātspējas II” direktīvu — ko mums vajadzētu darīt pat tad, ja finanšu tirgus krīzes nebūtu. Maijā ir paredzēts pieņemt Banku direktīvu. Mums reizi par visām reizēm ir jāsamazina pašreizējās regulatīvās sistēmas procikliskās sekas. Ir jāregulē ne tikai riska ieguldījumu fondi, bet arī privātā kapitāla ieguldījumi. Visiem vadības atalgojumiem, kam tiek piemēroti bonusi, vajadzētu piemērot arī zaudējumus.

Eiropas Savienībā par atbildības jautājumiem tiek diskutēts mazāk nekā Amerikas Savienotajās Valstīs, un Eiropas uzraudzības sistēma vēl nav gatava. Mums tā jāroganizē atbilstoši Eiropas Centrālo banku sistēmai un vasaras laikā jāstieidz pieņemt pēc iespējas vairāk lēmumu. Es aicinu jūs to darīt.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Parlaments grasās pieņemt noteikumus, kas reglamentē starptautiskās finanses. Ar tiem nepietiks, jo ne Eiropas Savienībā, ne Amerikas Savienotajās Valstīs acīmredzami nav politiskās gribas likvidēt tīrās spekulācijas pārmērības, piemēram, īso pārdošanu bez nodrošinājuma (*naked short selling*) un tādu preču pārdošanu, kas pārdevējam nemaz nepieder.

Starptautiskā finanšu krīze nesākās salās. Tā sākās Amerikas Savienotajās Valstīs, un no Sitijas tā izplatījās uz citiem lieliem finanšu centriem. Tika uzskatīts, ka visi šie centri tiek pienācīgi regulēti. Tomēr G20 atrada lielisku grēkazi — nodokļu oāzes, neatkarīgi no tā, vai tās ir īstas vai neīstas.

Jau 2000. gadā savā ziņojumā Parlamentam par starptautiskās sistēmas reformu es ieteicu likvidēt visus „melnos caurumus” starptautisko finanšu jomā, sākot ar riska ieguldījumu fondiem un beidzot ar citiem pilnīgi spekulatīviem fondiem.

G20 plāno regulēt tikai spekulatīvus fondus, kas rada sistēmisku risku. Sistēmiskais risks kļūst redzams vēlāk, tad, kad krīze ir radusies. Patiesībā G20 lielvaras ir paglābušas savus ārzonu centrus, Kanālu salas, Virdžīnu salas, Honkongu un Makao, nemaz nerunājot par tādiem ārzonu centriem kā Delavēra.

Kā sacīja *Jacques Attali*, turpmāk Londonai un Ņujorkai piederēs spekulāciju monopols. Vēstījums ir skaidrs — starptautisko finanšu jomu regulēs tikai par labu lielākajām valstīm. Visi dzīvnieki ir vienlīdzīgi, taču daži dzīvnieki ir vienlīdzīgāki par citiem.

Andrea Losco (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ir pareizi paust nosodījumu un norādīt uz kavējumiem, taču pareizi un lietderīgi ir arī teikt, ka šodien speram soli uz priekšu un ka, saskaroties ar šo šausminošo krīzi, kas satricinājusi pasaules ekonomikas, Eiropas Savienības iestādes ievieš konkrētus likumdošanas pasākumus tādās būtiskās nozarēs kā kredītvērtējuma aģentūras un apdrošināšana.

Es uzskatu, vismaz, pamatojoties uz to, ko esmu rūpīgi novērojis, ka direktīva par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā ir ļoti nozīmīga. *In extremis* panāktā vienošanās ar

Padomi būtībā ir radījuši šīm nozarēm jaunus, efektīvākus noteikumus, kuros ņemta vērā reālā tirgus dinamika, nevis fiksēta formula.

Ekonomikas izvērtēšanas un kapitāla prasību principiem, kas atbilst riskam, ko sabiedrības faktiski uzņemas, kā arī riska pārvaldības darbībām, saskaņošanai, ziņojumu uzraudzībai, publiski pieejamai informācijai un pārredzamībai ir būtiska nozīme, lai padarītu apdrošināšanas nozari konkurētspējīgāku un nostiprinātu apdrošināto personu aizsardzību.

Galīgais kompromiss ļāva rast saprātīgus risinājumus problēmām, ko radīja jauno noteikumu un noteikumu par ieguldījumu apstrādi iespējamās procikliskās sekas. Protams, mēs varējām izdarīt vairāk, taču es uzskatu, ka mēs esam sasnieguši posmu, kurā varam turpināt spert soļus uz priekšu.

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētājas kundze! Pašreizējā ekonomikas krīze vēlreiz ir pievērsusi uzmanību mūsu stingrajai nostājai par to, ka ir vajadzīga starptautisku sabiedrību un cita veida sabiedrību apvienošanās un izveides regulēšana, nevis regulējuma atcelšana, ka ir jāmaina pretmonopola tiesību akti un ka ir jāiejaucas, lai neļautu izveidot monopolus un kartelus, kas papildus citām darbībām manipulē ar tirgu, nosaka cenas un padara darba ņēmēju liekus un kuru darbības pamatā ir tikai vēlme gūt peļņu.

Pilsoņi var redzēt rezultātus izaugsmei, kurai nav sociālas sejas, kas vēlas nevis radīt pastāvīgas darbavietas, bet turpināt turēt labklājību un varu dažu cilvēku rokās. Finanšu tirgus liberalizācija, kas ir gan labējo, gan pārējo grupu standarta politika, ir radījusi ekonomikā dziļu brūci, kas tiešā veidā ietekmē cilvēkus.

Ņemot vērā to, ka regulējuma atcelšanas politiskie aizstāvji un valdības īstenota regulējuma nīdēji nu jau pirms gada plātījās par ekonomisko situāciju, ļaujiet man jums atgādināt, ka tieši šīs politikas rezultāts bija nabadzības un nevienlīdzības vilņi, nelabvēlīga ekonomikas attīstība un pārtikas uzņēmumu spekulācijas, kas 2008. gadā katram uzņēmumam nodrošināja 40 miljardus lielus ienākumus.

Tomēr pilsoņi nosūtīs vēsti tiem, kas izraisīja krīzi un līdz ar to arī nevienlīdzību.

Johannes Blokland (IND/DEM). - (NL) Tagad, kad Eiropas un Amerikas Savienoto Valstu centrālās bankas ir prognozējušas pirmās ekonomikas atveseļošanās pazīmes, ir būtiski nekavēties īstenot pamatnostādnes, lai novērstu situācijas atkārtošanos.

Kredītvērtējuma aģentūrām ir vērā ņemama loma kredītu krīzē, jo ieguldītāji patiešām akli uzticējās šo aģentūru padomam, nekonsultējoties ar trešām personām. Ir vairāki iemesli, kādēļ vērtējumi netika pienācīgi pielāgoti mainīgajam tirgum, tomēr ne visus iemeslus ir iespējams novērst, ieviešot jaunus noteikumus. Ieviest Eiropas Savienībā prasību par aģentūras izveidi, lai veiktu kredītvērtēšanas darbības, ir labs sākums, taču, ņemot vērā tirgus globālo būtību, tas ir vairāk nekā sākums.

Eiropas Komisijai ir steidzami jāsaskaņo pamatnostādnes ar trešām valstīm, tādēļ būtu vēlams Eiropas Savienībā pieņemt šajā jomā centrālu pieeju. Ir skaidrs, ka, lai atgūtu uzticību finanšu tirgiem, vajag vairāk. Tādēļ sāksim ar jaunu finanšu sistēmas ētiku.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze! Šodien mēs aplūkojam pirmos tiesību aktu priekšlikumus no finanšu tirgus paketes. „Maksātspēja II” ir ļoti novēlota — vēlos sākt, atliekot to malā. Sarunas par to noritēja veiksmīgi, rezultāti ir noderīgi, un mēs to atbalstīsim.

Kredītvērtējuma aģentūru gadījumā ir radusies tāda problēma, ko patiesi var raksturot kā tirgus un politikas darbības neveiksmi. Vairākus gadus Parlaments ir aicinājis Komisiju ierosināt priekšlikumus par dažādiem aspektiem saistībā ar finanšu krīzi, kas tuvojosies ļoti ilgi. Tas, par ko nupat sarunās vienojies Gauzčs kungs, ir noderīgi. Tas nosaka neatkarīgus kritērijus un jaunas uzraudzības struktūras, un tam patiesi ir potenciāls atrisināt šo konfliktu starp padomdevēju un novērtētāju interesēm un palielināt pārredzamību. Tas ir pārliecinošs priekšlikums.

Tomēr ar to nepietiek. Es atceros šī Parlamenta debates ar Lielbritānijas premjerministru *Tony Blair*, kurš uzvedās tā, it kā viņam būtu zināms risinājums pirms G20 augstākā līmeņa sanāksmes Londonā. Fakts ir tāds, ka pēdējo 10 gadu laikā pat Eiropas Savienība — jo īpaši Apvienotā Karaliste, taču arī Eiropas Komisija — ir atteikusies regulēt noteiktus jautājumus tādā veidā, ka tam būtu jābūt acīmredzamam. Tās nebija jaunas parādības, burbulis patiešām bija izaudzis ļoti liels. Pašreizējais uzdevums ir panākt progresu grāmatvedības noteikumu jomā — kā saistībā ar vadības novērtējumu un bonusu shēmām minēja komisārs. Nav pieņemami, ka šajā jomā nepastāv regulējums. Mums līdz maija beigām ir jāatrisina arī kapitāla jautājums, piemēram, par pārvēršanu vērtspapīros, kā arī jāatrod ātrs risinājums saistībā ar Eiropas uzraudzības struktūrām un *Jacques de Larosičre* ziņojumu kopumā.

Mēs nevaram visos jautājumos gaidīt uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Turpināsim tā, kā rīkojamies saistībā ar dokumentu paketi par klimata rīcības plānu un atjaunojamiem energoresursiem — eiropieši, uzņemsimies vadību un rādīsim pasaulei noderīgu piemēru! Tad mēs būsim devuši savu artavu krīzes pārvarēšanā.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Ja ļausiet man izteikt priekšlaicīgu komentāru, vēlos teikt, ka ar izbrīnu klausījos dažāda veida runās par vadību un cīņu pret kapitālismu, ko šeit teica šī Parlamenta deputāti. Tie visi ir deputāti, kurus mēs ne reizi neredzējām, kad veicām īsto darbu, lai varētu virzīt kapitālu pareizajā virzienā.

Es biju *Weber* kundzes ziņojuma ēnu referente, un *Weber* kundze ir cilvēks, kas padarīja galveno darbu jautājumā par uzņēmumu sloga modernizēšanu, vienkāršošanu un atvieglošanu saistībā ar Eiropas Savienības tiesību normām un noteikumiem. Lieta ietilpa plašā augstāka ranga noteikumu paketē, un vēlos uzsvērt, ka šie augstāka ranga noteikumi nozīmē ne tikai regulējuma atcelšanu un sloga atvieglošanu, bet arī par pienācīgāku, elastīgāku un dinamiskāku reakciju uz attīstību saistībā ar skaidrām pilnvarām un jo īpaši iesaistītajiem uzraudzītājiem.

Saistībā ar to es vēlos pateikt divas lietas, kas patiesībā ir saistītas arī ar abiem pārējiem šodien apspriestajiem ziņojumiem. Pirmkārt, ir bezjēdzīgi mēģināt atrisināt vakardienas problēmas. Tā vietā mums vajadzētu gaidīt, kas notiks nākotnē, un ieviest procesu, kas ļaus mums pienācīgi reaģēt uz dinamisko attīstību un jauninājumiem. Tieši tādēļ esam ieviesuši šādu procesu *Lamfalussy* procedūrā, ko nesen izstrādājam.

Otrkārt, mums ir jāņem vērā mērogs, kas tiek uzraudzīts. Tirgus dalībnieki šķērso robežas un ir kļuvuši starptautiski. Tādēļ nav jēgas sevi muļķot ar domām, ka šos tirgus dalībniekus var kontrolēt nelielas valsts uzraudzības iestādes. Šiem tirgus dalībniekiem, kuri ievērojami dominē tirgū, patiešām ir jāpievēršas Eiropas Savienības un vispasaules mērogā. Manuprāt, tas nozīmē, ka ir jāievieš tāda līmeņa pilnvaras, kas padarītu iespējamu tiešu uzraudzību.

Nejaušā kārtā kredītvērtējuma aģentūras to pieļāva. Parlamenta sākotnējais nodoms bija piešķirt Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai (*EVRK*) pilnvaras parūpēties par reģistrāciju, taču tas diemžēl neizdevās, jo gan lielās valstis, gan lielie finanšu centri neizbēgami sāktu vilkt segu uz savu pusi, lai piesaistītu galvenos birojus un varētu šajā jomā spēlēt pirmo vijoli, mēģinot pārvilināt lielās kredītvērtējuma iestādes savā pusē. Manuprāt, tas ir skumji. Es būtu gribējusi, lai tas jau no paša sākuma tiek darīts Eiropas mērogā.

Tāds pats scenārijs atklājas „Maksāspējas II” gadījumā. Stingras rīcības nebija arī tad, kad tika piešķirtas pilnvaras, lai izteiktu saistošus paziņojumus Eiropas mērogā, jo uzraudzītājiem neizdevās panākt vienošanos. Tas nozīmē arī to, ka ielūgtie uzraudzītāji atsakās nodot pilnvaras uzraudzītājiem, kam ir svarīgākā loma. Lai gan par to ir jāizsaka nožēla, mums kā Parlamentam ir paredzēts nosacījums — jo īpaši 25. apsvērumā — skaidri norādīt, ka nākamgad mums jāmēģina uzlabot un nostiprināt šo aspektu, pamatojoties uz *Jacques de Larosičre* priekšlikumiem.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Finanšu un ekonomikas krīze ir parādījusi, ka mums, Eiropas Savienībai, ir jāspēj kopīgi rīkoties. Mums vajadzētu priecāties, ka Eiropai bija un joprojām ir eiro, nevis 16 dažādas valūtas. Tas ir padarījis grūtos laikus vieglākus. Tikai pēc eiro zonas valstu pārstāvju tikšanās Parīzē pagājušajā rudenī kļuva iespējams stabilizēt krīzi un sākt ekonomikas atveseļošanu. Pēc tam vispasaules centieni turpinājās ar G20 augstākā līmeņa sanāksmi, kas bija sākums kaut kam jaunam — pasaulei, kurā pasaules lielākās nācijas satikās, ievērojot vienlīdzīgus nosacījumus.

Tagad mums ir jāpanāk, lai mēs būtu labāk sagatavoti nākamajai reizei, kad mūs skars krīze. Šodien apspriestās direktīvas ir būtiskas un, manuprāt, līdzsvarotas. Mums ir vajadzīga lielāka tirgus atvērtība un pārredzamība, lielākas iespējas rīkoties ārpus robežām un uzlabota uzraudzība. Mums arī jācīnās pret protekcionismu un, manuprāt, jāatbalsta brīvā tirdzniecība. Mums arī jāierobežo risku uzņemšanās un jāpievieno punkts pārmērībām. Arī brīvajā tirgū ir jābūt robežām un noteikumiem. Es kā liberālis, protams, varu tam piekrist. Tomēr mums jāpiesargās no pārmērīgas regulēšanas, kas pašreizējā situācijā ir riskanti. Neaizmirsīsim, ka tirgus ekonomika rada labklājību.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Mēneša sākumā mums teica, ka ir īstenoti visi korektīvie pasākumi saistībā ar finanšu krīzi. Starptautiskā Valūtas fonda budžets pieaugs par veseliem USD 500 miljardiem, kas nozīmē, ka tā apjoms trīskāršosies. Pasaules Banka būs par USD 100 miljardiem bagātāka, un starptautiskās tirdzniecības subsīdēšanai ir rezervēti USD 250 miljardi. Domājams, ka notiks stingrāka finanšu tirgu uzraudzība un nodokļu oāžu un bankjeru

algu kontrolēšana. Prezidents B. Obama sacīja, ka nesen notikusī G20 augstākā līmeņa sanāksme būs pagrieziena punkts mēģinājumos atveseļot pasaules ekonomiku.

Visticamāk, ka kopumā nav par ko uztraukties, lai gan, iespējams, ir viens izņēmums. Kādēļ pasaules līderi tik ilgi gaidīja, lai izveidotu savu uzlaboto ārkārtas atbalsta plānu, un kādēļ tie neizrādīja labvēlību un nesāka pasaules ekonomikas atveseļošanu ātrāk? Vai viņiem nebija šī triljona? Tādēļ būtiskākais jautājums ir šāds — no kurienes šis triljons ir radies? Pārdodot 400 tonnas zelta? Izskatās, ka oficiālajos paziņojumos nav ne vārda par šo tematu. Iespējams, naudu ir aizdevusi banka? Tā kā tagad notiks atveseļošanās — un šeit es izsaku pieprasījumu Barroso kungam un Topolīnek kungam —, varbūt līderi organizēs vēl vienu sanāksmi un pievienos vēl vienu triljonu, lai notiktu sava veida „turbo atveseļošanās”?

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze! Nav šaubu, ka šobrīd Eiropa cieš no sekām, ko radīja anarhiskais, ekscentriskais amerikāņu/anglosakšu finanšu tirgu organizēšanas modelis, kas iemācījās, kā funkcionēt bez noteikumiem, bez uzraudzības un bez demokrātiskas pārskatbaidības un kas, protams, piesārņoja pasaules un Eiropas ekonomiku.

Ar dokumentiem, par ko šodien debatējam un rītdien balsosim, mēs šeit Eiropā veidojam pilsoņiem aizsardzību. Aizsardzību, kas tos pasargās no paradoksa, kurā pašlaik dzīvojam, kad naudas plūsmas notiek starpvalstu līmenī, bet uzraudzības un pārskatbaidības noteikumi, ja tādi ir, ir noteikti valsts mērogā.

Tādēļ Eiropa rīkojas, un, lai gan tas notiek lēni, labāk vēlū, nekā nekad. Tas, protams, rada divus būtiskus jautājumus, uz kuriem jāatbild. Pirmais jautājums — kādēļ mums bija jāpiedzīvo krīze, lai reaģētu? Kādēļ, lai ieviestu noteikumus, mums bija jāgaida visi šie notikumi? Atbildi sniegs pilsoņi, atalgojot tos, kas aicina ieviest tiesību aktus, un sodot tos, kuri vēlējas mūs pārliecināt, ka pašregulācija ir zāles pret visām problēmām, ko šodien piedzīvojam.

Otrs jautājums — vai dokumenti, par ko šodien debatējam, būs vienīgie vai arī notiks normatīvā un tiesiskā regulējuma vispārēja uzraudzība un pārskatīšana? Atbildi uz otro jautājumu sniegsim mēs, jo mēs kā otrs likumdevējs izdarīsim spiedienu, lai neaprobežotos tikai ar Gauzčs kunga ziņojumu par kredītvērtējuma aģentūrām, kurā neizdevās saskatīt aisbergu, kas tuvojas Titānikam, un tādēļ notika tas, kas notika, bet kurā ātri tika ieraudzīts, ka atsevišķas dalībvalstis ir jāierobežo, jo tajās „it kā” nebija pienācīga kredītvērtējuma.

Mums viss ir jāpārbauda un jāizlabo no paša sākuma — pēc pašreizējās krīzes nekas Eiropas Savienībā nebūs tāpat kā bija.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es atsaucos tikai uz Weber kundzes ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/91/EEK, 78/855/EEK, 82/891/EEK un Direktīvu 2005/56/EK attiecībā uz prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos.

Mēs esam iesaistīti administratīvo procedūru vienkāršošanas procesā. Mēs atbalstām Komisijas priekšlikumus, ar ko ievieš noteiktas izmaiņas, taču esam iekļāvuši dažus grozījumus, kurus ir iesniegušas gandrīz visas politiskās grupas un kurus es, protams, atbalstīju, jo tie ļauj vienkāršot darbības.

Protams, mēs runājam par ļoti svarīgu pārmaiņu — tā ir līdz šim obligātās dokumentācijas, tīmekļa lapu un atsauču uz tīmekļa lapām izveides samazināšana, kā arī ekspertiem izvirzīto prasību un cita veida prasību samazināšana, kas varētu radīt diezgan ievērojamu izmaksu un laika ietaupījumu, vienlaikus turpinot nodrošināt garantijas gan kreditoriem, gan, piemēram, uzņēmumu darba ņēmējiem un citām personām, kas ar to saistītas.

Es uzskatu, ka priekšlikumi, ko mums izteikusi Komisija, ir diezgan pozitīvi un ka mūsu iesniegtajos priekšlikumos dokumenta grozīšanai ir pieņemta tāda pati pieeja, garantējot neatkarību, pats galvenais, saistībā ar tīmekļa lapu izmantošanu un nepieciešamību citās izmantotajās tīmekļa vietnēs sniegt atsauces uz jebkādu šajās lapās iekļauto informāciju, lai lapu izmantošana nebūtu sarežģīta un tajās būtu sniegta pietiekama papildinformācija.

Izsakoties īsumā, priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka Parlaments varēs pieņemt šo priekšlikumu direktīvai ar vērā ņemamu vairākumu un ka galīgais dokuments būs labāks nekā dokuments, ko mums sākotnēji iesniedza Komisija.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Pašreizējie notikumi parāda, kāda ir lielo finanšu grupu un to pieļauto kļūdu ietekme uz reālo ekonomiku un it īpaši uz mazo valstu ekonomiku. Tādēļ ierosinātajiem dokumentiem vajadzētu izveidot tiesisku regulējumu divu būtisku procesu pārvaldībai — pirmkārt, saskaņot

brīvu prociklisku kapitāla apriti finanšu grupā un ekonomikas lejupslīdes laikā nodrošināt ekonomikas likviditāti un makroekonomikas stabilitāti; otrkārt, palīdzēt sadalīt vietējo un ārvalstu uzraudzības iestāžu atbildību, lai nodrošinātu finanšu grupu pienācīgu darbību un precizētu, kurš segs zaudējumus kļūdu gadījumā.

Ir jāpiebilst, ka ierosinātais dokuments ir tikai pirmais solis šajā virzienā, un es vēlos uzsvērt, ka šīs problēmas netiks atrisinātas, ja netiks novērtēta konkurences tiesību ietekme uz finanšu grupu darbību. Mēs šo aspektu vienmēr piemirstam, un tam vajadzētu būt jaunā Parlamenta sasaukuma prioritātei.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es uzskatu, ka šī pakete, kas ietilpst pasākumos finanšu krīzes risināšanai, ir diezgan pieņemama attiecībā uz „Maksāspēja II” un kredītvērtējuma aģentūrām un ka tā radīs labu kompromisu un rezultātus.

Tomēr, ja skatāmies nākotnē, es gribētu pievērst uzmanību trīs jautājumiem. Pirmkārt, es gribētu, lai Eirpas Savienība ir pretenciozāka un aktīvāka globālā mērogā. Lai gan G20 gūtie rezultāti ir soli pareizajā virzienā, tie joprojām ir pārāk pieticīgi un ne tuvu nenodrošina pienācīgu, uz konvencijām balstītu vispasaules regulējumu ne saistībā ar fondiem un dažādiem finanšu instrumentiem, ne noteikumiem.

Otrkārt, saistībā ar *Jacques de Larosiēre* ziņojumu un mūsu pašu darbībām es domāju, ka *de Larosiēre* kunga panāktais rezultāts bija diezgan labs, jo īpaši attiecībā uz sistemātiskā riska uzraudzību un analīzi Eiropas Savienības mērogā. Taču saistībā ar to vēlos norādīt uz diviem trūkumiem. Pirmkārt, attiecībā uz mikrouzraudzību — es redzu, ka piedāvātajai ētikai, kas joprojām būtu pamatīgi balstīta uz sadarbību nevis centralizētu Eiropas aspektu, ir nopietnas problēmas. Otrkārt, spriežot pēc tā, ko jau esam dzirdējuši par Komisijas sagatavotajiem priekšlikumiem par riska kapitālu un riska ieguldījumu fondiem, šajā jomā joprojām ir daudz ko gaidīt un cerēt.

Tādēļ, ja patiešām vēlamies šajā jomā būt efektīvi globālā mērogā, mums būs pareizi jāizpilda mājasdarbs, un patiešām gribētu, lai Komisijas pieeja šajā jautājumā būtu labāka un pretenciozāka.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze! Pasākumu pakete attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām, apdrošināšanu un uzņēmumu apvienšanos un sadalīšanu ir pirmais solis, lai palielinātu uzticību finanšu tirgiem un to efektivitāti. Tas atbilst Eiropas Savienības un G20 apstiprinātajiem principiem par pārredzamības, atbildības un integritātes nostiprināšanu finanšu tirgos un padara Eiropas Savienību par starptautiskās sabiedrības vadoni. Tādēļ es atbalstu pasākumus, lai gan mums būs jādodas tālāk.

Kredītvērtējuma aģentūru neveiksmīgās darbības ir viens no finanšu krīzes cēloņiem — ar pašregulāciju nepietiek. Regulai ir celmlauža uzdevums, ieviešot aģentūru reģistrāciju, atbildību un uzraudzību, novēršot interešu konfliktus, uzlabojot darba metodes un dažāda veida kvalifikāciju, tostarp ārpus ES valstīm piešķirtu kvalifikāciju kvalitāti. Vēl ir jāveic turpmāka maksājumu sistēmu pārskatīšana un jāizveido publiska Eiropas aģentūra.

Direktīvā par maksāspēju ir apvienoti visi esošie *acquis* par privāto apdrošināšanu un iekļauti tehniski riska pārvaldības uzlabojumi, kas mudinās ieviest jauninājumus, uzlabot resursu izlietojumu un palielinās apdrošināto personu aizsardzību un nozares finansiālo stabilitāti. Jaunajā apdrošināšanas grupu uzraudzības regulējumā ir pieņemta piesardzīga nostāja, kas atvērta turpmākai attīstībai. Uzraudzības iestāžu izveide ir solis uz priekšu Eiropas finanšu uzraudzības integrācijā un nostiprināšanā, kas jāturpina attīstīt un varētu būt modelis, kas kļūtu par pasaules standartu. Parlaments uzraudzīs un veicinās tā attīstību.

Visbeidzot, grozījumi dažādajās direktīvās par prasībām attiecībā uz ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos ir sava veida normatīvu vienkāršošana, un tie uzsver faktu, ka mērķi par 25 % samazināt uzņēmumu slogu var lieliski apvienot ar sabiedrības un akcionāru tiesībām, ja tiek izmantotas informācijas un saziņas tehnoloģijas.

Daniel Dăianu (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze! Es priecājos, ka beigu beigās saistībā ar šīs finanšu krīzes cēloņiem Parlamentā un Komisijā virsroku ņēma veselais saprāts. Cilvēki ir sapratuši, ka šī krīze nav cikliska un ka ir ļoti vajadzīga pamatīga finanšu tirgu regulējuma un uzraudzības pārveide. To skaidri lika saprast *Jacques de Larosiēre* grupas ziņojums un arī *Turner* kunga ziņojums. Šie ziņojumi analītiski atbilst Parlamenta izstrādātajam *Lamfalussy* paveiktā darba pārbaudes ziņojumam.

Šodien apspriestie dokumenti atbilst tādai pašai darbības loģikai. Diemžēl mūsu ekonomikas diezgan ilgi turpinās ciest, jo īpaši saistībā ar valstu budžetiem un, iespējams, turpmāku inflāciju, ko radīs centieni sakārtot milzīgo haosu. Cerēsim, ka šoreiz mēs iemācīsimies vairāk, nekā iepriekšējos krīzes posmos.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šis ir patiešām labas un interesantas debates vienkārša iemesla dēļ — mēs apvienojam divus aspektus, kas sākumā nešķiet tieši saistīti, taču ir saistīti ar veidiem, kā risināt krīzi un „atdzīvināt” ekonomiku.

Es biju Juridiskās komitejas ēnu referents *Weber* kundzes ziņojumam, par kuru vispirms vēlos izteikt vissiltākos sveicienus *Weber* kundzei. *Weber* kundzes ziņojums nav par tradicionālu krīzes pārvaldību, bet par uzņēmējdarbības tiesību aktu vienkāršošanu un palīdzību birokrātijas un uzņēmumu sloga samazināšanā. Tas šajā specifiskajā laika posmā — parlamentāro pilnvaru termiņa beigās — skaidri pierāda un ilustre, kā Eiropas Parlaments risina šo jautājumu un mēģina turpināt uzņēmējdarbības tiesību aktu izstrādi, ievērojot uzņēmumu intereses, ko es vērtēju ļoti atzinīgi.

Tā kā šīs debates arī sniedz iespēju ko pateikt par finanšu tirgus tiesību aktiem kopumā, jāpiebilst, ka arī fakts, ka mēs Parlamentā gūstam rezultātus un noslēdzam pirmās finanšu tirgus paketes izskatīšanu pirmajā lasījumā, nosūta signālu par šī Parlamenta pilnvaru beigām. Es uzskatu, ka tas arī ir svarīgi.

Tomēr es arī vēlos norādīt, ka otrā pakete, kuru šobrīd, protams, joprojām gatavo Komisija, diemžēl tiks saņemta pēc šī Parlamenta pilnvaru beigām. Tam ir vairāki iemesli. Kā jūs atcerēsities, mēs patiesi agrāk apspriedām dažādu finanšu tirgu jomu regulēšanu, proti, šī Parlamenta komitejās un dažādās plenārsēdēs, taču uz to vienmēr tika reaģēts ar pamatīgu opozīciju. Opozīcijā bija Padome. Apvienotās Karalistes premjerministrs sociāldemokrāts *Gordon Brown* ilgi atteicās atzīt atsevišķus faktus.

Pretestību pauda arī Komisija — kas ilgi iebilda pret riska ieguldījumu fondiem un citām nozarēm — un šis Parlaments. Kad bija jāuzsāk patstāvīgie ziņojumi par tiesību aktiem, Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājs tos ilgi noraidīja dēļ nevajadzīgiem strīdiem par kompetenci. Es priecājos, ka tagad ikviens ir saskatījis gaismu. Komisārs *McCreevy* reglamentē riska ieguldījumu fondus, *Berčs* kundze atļauj izstrādāt patstāvīgos ziņojumus un arī *Gordon Brown* ir mainījis domas. Tā ir pozitīva attīstība, un mana grupa un es to vērtējam ļoti atzinīgi.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Mana runa būs saistīta ar ziņojumu par kredītvērtējuma aģentūrām, un mani pirmie vārdi būs pateicība manam draugam *Gauzčs* kungam, kurš ir rīkojies kompetenti, saprotami un pragmatiski.

Tomēr, riskējot nedaudz novirzīties no temata, priekšsēdētājas kundze, es gribētu runāt par problēmu, kas saistīta ar valstu vērtējumu. Šajā krīzē, ko piedzīvojam, valstis ir kļuvušas par būtiskām finanšu tirgus dalībniecēm saistībā ar iespējamo finanšu nozares sabrukumu.

Tās ir uzņēmušās garantijas, tām ir parādi, tām ir akciju kapitāla ieguldījumi, un tādēļ es domāju, vai jaunā globālā kapitālisma ietvaros Eiropas Savienībai nevajadzētu ierosināt izveidot publisku, globālu valstu kredītvērtējuma aģentūru, neatkarīgu iestādi, kas darbotos Starptautiskā Valūtas fonda paspārnē un ar kredītvērtējumu palīdzību radītu pilsoņiem priekšstatu par to valstu finansiālo līdzekļu kvalitāti, kuras, es atkārtoti, ir kļuvušas par galvenajām finanšu tirgus dalībniecēm.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es uzskatu par svarīgām trīs lietas. Pirmkārt, esam panākuši pamatotu vienprātību par to, ka turpmāk visām finanšu iestādēm bez izņēmuma ir jāpiemēro regulējums. Komisija tagad pamazām var ierosināt priekšlikumus, kas iekļauj visus dalībniekus, un tas ir ļoti būtiski.

Otrkārt, mums jāapsver, kā izstrādāt par nepieciešamību kļuvušās Eiropas finanšu uzraudzības iestādes un kā panākt kontroli pār tām, kā arī ievērojami samazināt mūsu atkarību — oficiālo vai neoficiālo — no Amerikas Savienoto Valstu regulēšanas iestādēm, jo mēs zinām, ka to darbība ir bijusi īpaši neveiksmīga.

Trešais jautājums, kas mani satrauc, ir notikumi visas eiro zonas finanšu jomā, jo izplatība un parādi dažādo eiro zonas valstu vidū, kā arī kredītvērtējuma darbības šajās valstīs drīzāk kļūst arvien nošķirtākas nevis vienotākas. Šajā ziņā mums ir jāisteno visi iespējamie pasākumi un jāpieprasa atsevišķām valstīm ieviest disciplīnu.

Visbeidzot, gribu teikt, ka mums jānodrošina, lai ES beigu beigās neieslīgst parādos. ES dalībvalstis jau tagad ir pietiekami dziļi iestīgušas parādos. Mums nevajag jaunas parādos ieslīgušas iestādes.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es tikai vēlos norādīt *Lehne* kungam, ka tiesību aktus par spekulatīviem fondiem vēlējas ieviest šī Parlamenta sociālisti, un, pateicoties viņu apņēmībai, mums ir šis tiesību akts par spekulatīvajiem fondiem, kā arī *Gauzčs* kunga ziņojumā ir iekļauts aicinājums Komisijai strādāt pie idejas par publisku kredītvērtējuma aģentūru.

Turpinot, es tāpat gribētu izmantot šo iespēju paziņot komisāra kungam, ka mani satriec šī situācija, kurā pastāv dubulti standarti attiecībā uz Komisijas monopolu likumdošanas iniciatīvu jomā. Kad Padome lūdz Komisijai iesniegt priekšlikumu, lai saskaņotu banku noguldījumu garantijas, priekšlikums tiek iesniegts trīs nedēļas vēlāk. Kad Eiropas Parlaments iesniedz *Rasmussen* kunga izstrādāto priekšlikumu likumdošanas iniciatīvai, par kuru nobalsoja šīs plenārsēdes lielākais vairākums, jūs strādājat tā, lai attiecīgo priekšlikumu iesniegtu tieši tad, kad Eiropas Parlaments vairs nevarēs par to debatēt.

Mēs lūdzām jums iesniegt likumdošanas priekšlikumu par šo jomu pagājušajā septembrī. Ko jūs pa šo laiku esat darījis, komisāra kungs?

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze! Es izsaku novērtējumu un apbrīnu par Parlamenta un jo īpaši trīs referentu efektīvo darbu pie šī jautājuma. Tā rezultāts ir ātri panākta vienprātība, kas noteikti uzlabos mūsu finanšu tirgu darbību. ES regula par kredītvērtējuma aģentūrām uzlabos kredītvērtēšanas integritāti, pārredzamību, atbildību un labu pārvaldību.

Purvis kungs šajā sakarā uzdeva dažus jautājumus par tiesībām ieguldīt konkrētos produktos. Tagad ieguldīt ir atļauts visos produktos, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav no Eiropas Savienības. Kredītvērtējumi nav obligāti, tādēļ ES firmām nav pienākuma ieguldīt vērtētos produktos. Taču ļaujiet man uzsvērt, ka regulatīvos nolūkos — proti, kapitāla prasību aprēķināšanai — ir atļauts izmantot tādas kredītvērtējumus, kas gan ES, gan trešo valstu produktiem izsniegti Eiropas Savienībā vai arī apstiprināti vai atzīti par līdzvērtīgiem Eiropas Savienībā.

Lai gan, kā norādīju iepriekš, esmu vīlies dažos vienošanās par „Maksāspēja II” aspektos, ES būs tāds apdrošināšanas nozares regulējums, kas varētu kalpot kā modelis līdzīgām reformām starptautiskajā vidē. Protams, ar to stāsts nebeidzas. Vēl ir daudz darāmā — neilgi pirms 2012. gada oktobra būs jāpabeidz īstenošanas pasākumi, lai sniegtu dalībvalstīm un nozarei nedaudz laika sagatavoties „Maksāspēja II” ieviešanai. Varu jums garantēt, ka Komisija pildīs savu uzdevumu, lai veicinātu šo procesu un visu iesaistīto personu interesēs pēc iespējas ātrāk ieviestu šīs ilgās, novēlotās reformas.

Lai gan iepriekš to pieminēju savā ievadrunā, es tikai gribētu vēlreiz uzsvērt, ka, lai arī no ierosinātās „Maksāspēja II” ir izslēgts grupu atbalsts, tajā paliek grupu uzraudzība, manuprāt, ir svarīgi pilnībā nesajaukt abus šos konceptus.

Visbeidzot, ar vienkāršotajām prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju akciju sabiedrību apvienošanās un sadalīšanas gadījumos darbs pie administratīvā sloga samazināšanas tiek virzīts uz priekšu, un tas veicinās izaugsmes potenciālu un palīdzēs Eiropas Savienībai ceļā uz ekonomikas atveseļošanu.

Jean-Paul Gauzès, *referents*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es aprobežošos ar divām vai trim īsām piebildēm. Pirmkārt, šajā Parlamentā ir panākta diezgan plaša vienošanās par ziņojumu par kredītvērtējuma aģentūrām, un, protams, laika gaitā notiks Eiropas Savienības tiesību aktu attīstība, taču es uzskatu, ka pašlaik tā var kalpot kā modelis, lai panāktu starptautisku vienošanos.

Visbeidzot, ļaujiet man pateikties ēnu referentiem *Pittella* kungam un *Klinz* kungam, kuri smagi strādāja kopā ar mani, Komisijas, prezidentūras un, protams, Ekonomikas un monetārās komitejas sekretariāta komandām, kā arī ekspertiem, bez kuru palīdzības mūsu darbs nebūtu beidzies tik veiksmīgi.

Renate Weber, *rapporteur*. – Priekšsēdētājas kundze! Bija diezgan interesanti klausīties visas runas, kas šorīt tika teiktas Parlamentā laikā, kad mēs ne tikai piedzīvojam smagāko finanšu un ekonomikas krīzi, bet kad tuvojas arī Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Ziņojumi, par kuriem šodien tika debatēts un rīt tiks balsots, nav domāti finanšu krīzes atrisināšanai, taču mēs ceram, ka tie palīdzēs mums izvairīties no tādu pašu vai vismaz lielu kļūdu pieļaušanas nākotnē, un, cerams, palīdzēs atjaunot Eiropas Savienības ekonomiku.

Dzirdot, ka maza lieluma uzņēmumiem šobrīd ir jāvelta desmitreiz vairāk laika nekā lielajiem uzņēmumiem, lai izpildītu ES tiesību aktus par ziņojumu prasībām, ir normāli brīnīties, kādēļ tā un kā mēs esam nonākuši līdz šādiem noteikumiem, kas ar savām prasībām patiesībā var nogalēt maza lieluma uzņēmumus, un kādēļ mēs tik ilgi gaidījām, lai to mainītu. Es priecājos, ka komisārs McCreevy kungs pieminēja, ka uzņēmējdarbības tiesību akti visticamāk ir visgrūtāk izpildāmie no ES *acquis communautaire*. Varbūt ir pienācis laiks to mainīt, tie noteikti nav jāpadara maigāki, taču, iespējams, tie jāpadara atbilstošāki situācijām, ko pašlaik piedzīvojam.

Ja vēlamies kļūt efektīvāki, labāk ir ieguldīt mūsu enerģiju konstruktīvismā, un, manuprāt, ir godīgi teikt, ka to apliecina notikumi, kas saistīti ar šodien apspriesto paketi. Tas pierāda, ka esam rīkojušies atbildīgi un esam panākuši kompromisu ar Padomi un Komisiju, lai pieņemtu šo paketi pirmajā lasījumā. Vai mēs varam izdarīt vairāk? Noteikti, taču balsosim par šo un strādāsim pareizajā virzienā.

Peter Skinner, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze! Vēlos sākt, pasakot to, ko, iespējams, man vajadzēja pateikt vispirms — tā ir pateicība visiem Komisijas, Padomes un jo īpaši Parlamenta dienestiem par šajā jautājumā ieguldīto darbu. Man jāatzīst, ka bez viņu darba un palīdzības mēs to nebūtu sasnieguši.

Mēs, tāpat kā daudzi citi šajā telpā, esam diezgan izbrīnīti par tehnisko detaļu līmeni vairākos no šiem ziņojumiem, taču par „Maksātpēja II” teiksim, ka tas ir virzīts ārpus krīzes, lai to risinātu. Tajā ir paredzēta riska pārvaldība — kā daudzi šeit dzirdējuši —, tas ir pirmais šāda veida tiesību akts no daudziem, kas attiecas uz finanšu pakalpojumiem. Tajā ir — un es piekrītu komisāra kungam — iekļauta arī grupu uzraudzība. Diemžēl grupu atbalsts ir izslēgts, taču par to mēs visu dzirdējam. Cerēsim, ka mums izdosies to atgūt. Tajā ir definēts arī kapitāls. Daudzi šī ziņojuma aspekti padara to par vadošo pasaulē.

Mana otra piebilde attiecas uz šāda tiesību akta izmantošanas stratēģisko ietekmi. Daudzējādā ziņā tikai regula, kas darbojas 27 dalībvalstīs, nepalīdzēs, ja mēs neieviesīsim tās līdzinieku — stratēģisku regulatoru Eiropas Savienības mērogā, kas arī darbosies 27 dalībvalstīs. Mums ir jāpārvar regulatoru atšķirības un jāpanāk, lai mēs runājam vienā balsī. Tas ir īpaši svarīgi, kad mums ir jāatzīst režīmi, kas ir spēkā citur pasaulē. Tieši šajā nedēļas nogalē es satiku *Paul Kanjorski*, ASV Kongresa Finanšu apakškomitejas priekšsēdētāju, un citas personas, kas šobrīd runā par izredzēm ASV ātrāk izveidot vienotu regulatoru federālā līmenī. Ja viņi to izdarīs ātrāk nekā mēs Eiropā, mēs varam tikt nopietni apkaunoti par to, ka mums nav vajadzīgā Eiropas mēroga regulatora.

Šis ir ziņojums, kuram ir globāls mērogs un kurā ir paredzēti globāli pasākumi, process, par kuru mēs visi varam justies lepni, taču mums arī jānodrošina, ka turpinām veicināt izmaiņas jautājumos, uz ko norādīts *Jacques de Larosière* ziņojumā, kā arī veicinām grupu atbalstu, kas nodrošinās ekonomikas efektivitāti. Es ceru, ka ikviens var atbalstīt šos pasākumus.

Priekšsēdētāja. - Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsojums par *JeanPaul Gauzès* ziņojumu (A6-0191/2009) notiks ceturtdien, 2009. gada 23. aprīlī.

Balsojums par *Renate Weber* ziņojumu (A6-0247/2009) un *Peter Skinner* ziņojumu (A6-0413/2008) notiks šodien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), *rakstiski*. - (RO) Es nevēlos šeit diskutēt par to, cik svarīgas ir vērtējumu aģentūras. Katram ir zināms, ka tām ir izšķirīga nozīme, sniedzot stingru pamatu lēmumiem par ieguldījumiem gan saistībā ar finanšu produktiem, gan emitentiem (kas tādējādi nozīmē, ka tās sniedz kaut ko daudz vairāk nekā tikai vienkāršus atzinumus). Tomēr es patiešām gribu uzsvērt, cik svarīgi ir izveidot Eiropas aģentūru.

Tik dziļas ekonomiskās krīzes laikā, kādu mēs piedzīvojam pašreiz, vērtējumu aģentūrām neatkarīgi no ekonomiskajiem nosacījumiem ir jāpaliek pārredzamiem un ticamiem instrumentiem, kas sniedz atbalstu, Eiropai virzoties cauri šim nemierīgajam laikam. Mēs nevaram noslēpt to, ka pašreizējā krīze ir skārusi arī vērtējumu aģentūras, jo tās savās analizēs ir pilnīgi sajaukušas konvencionālos instrumentus ar citiem hibrīdinstrumentiem, un tas viss notiek apstākļos, kad tiek pārmests pārredzamības trūkums un interešu konflikts.

Mums šajā jomā ir vajadzīgas jaunas organizācijas, kas radīs konkurenci objektīvu vērtējumu sniegšanā. Mums jādomā par investoru aizsardzību un par viņu uzticēšanos vērtējumu aģentūrām. ES ir jāgarantē, ka vērtējumu aģentūras darbojas saskaņā ar skaidriem noteikumiem. Nav labāka veida šo nosacījumu pildīšanai kā Eiropas vērtējumu aģentūras izveide, kura darbojas saskaņā ar Kopienas noteikumiem.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *rakstiski*. - (RO) Es vēlos teikt, ka es atzinīgi vērtēju un atbalstu priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza iepriekšējās direktīvas par ziņošanas un dokumentēšanas prasībām apvienošanu un sadalīšanu gadījumā. Es sevišķi atzinīgi vērtēju ierosinātos konkrētos pasākumus administratīvā sloga samazināšanai, kurš nevajadzīgi traucē ekonomiskajām darbībām, kas risinās Eiropas uzņēmējdarbības jomā.

Es atbalstu šīs iniciatīvas mērķi palīdzēt palielināt uzņēmumu konkurētspēju Eiropas Savienībā, samazinot administratīvo slogu, kas ir noteikts ar Eiropas direktīvām uzņēmumu komercdarbības tiesību jomā, kurā šo samazinājumu var panākt, neradot lielu negatīvu ietekmi uz citām iesaistītajām pusēm.

Es stingri iestājos par pavasara Eiropadomes 2007. gada martā apstiprinātās rīcības programmas efektīvu piemērošanu, kuras mērķis ir par 25 % samazināt administratīvo slogu līdz 2012. gadam.

Es uzskatu, ka Eiropas uzņēmumiem un pilsoņiem ir ļoti nepieciešama birokrātijas samazināšana, kuru uzspiedis Kopienas *acquis* un noteikti nacionālie tiesību akti.

5. Vidēja termiņa finansiāls palīdzības mehānisms attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm - Vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānisms attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir kopējas debates par:

- *Pervenche Berès* kundzes ziņojumu (A6-0268/2009) Ekonomikas un finanšu lietu komitejas vārdā par vidēja termiņa finansiāla palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (COM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS)) un

- Padomes un Komisijas paziņojumiem par vidēja termiņa finansiāla palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm.

Pervenche Berès, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Eiropadome ir nolēmusi divkāršot „maksājumu bilances” mehānismu valstīm ārpus eirozonas, un 8. aprīlī Komisija ievieša konkrētus noteikumus, kas radīti, lai priekšlikumu īstenotu.

Mēs šeit Eiropas Parlamentā vēlamies uzņemties atbildību un dot iespēju Ekonomikas un finanšu padomei rīkoties strauji, jo mūsu skatījumā šis priekšlikums dod solidaritātes apliecinājumu attiecībā uz valstīm, kas nav eirozonas locekles, kam ir vitāli svarīga nozīme šīs krīzes pamatcēloņa risināšanā.

Pagājušajā novembrī mēs jau divkāršojām šo „maksājumu bilanču” mehānismu, jo tas pieauga no EUR 12 miljardiem līdz 25 miljardiem, un šodien, ņemot vērā ne tikai realitāti, krīzes nopietnību, kurā mēs atrodamies un kas sevišķi ietekmē valstis ārpus eirozonas, bet arī, protams, Eiropas Parlamenta darba grafiku, mēs ierosinām jums šo mehānismu divkāršot līdz EUR 50 miljardiem. Tas ir, ņemot vērā to, ka tas, ko mēs nolēmām novembrī, ir jau ļāvis sniegt atbalstu Ungārijai, Latvijai un vakar Rumānijai.

Mēs domājam, ka tas ir nepieciešams, un mēs esam debatējuši savā starpā, ko es neslēpšu no jums, lai uzzinātu, vai šis ārpus eirozonas esošo valstu novērtējums ir jāveic stingri par katru gadījumu atsevišķi, vai arī īstenībā situācija pēc būtības bija plašāka nekā ārpus eirozonas esošās valstis.

Tieši tāpēc mēs mūsu rezolūcijā ierosinām, lai tiktu izskatīts jautājums par paplašināšanas nosacījumiem un tiktu apstiprināts, cik lielā mērā dalība zonā var būt aizsargājošs faktors.

Mēs arī ļoti uzstājīgi pieprasām, lai Eiropas Parlamentam tiek paziņots analīzes kopsavilkums par krīzes situācijām, kādas ir šajās valstīs. Ir nepieciešams, lai tad, kad Komisija piešķir aizdevumus valstīm ārpus eirozonas, Eiropas Parlaments saņemtu pārredzamu un būtisku informāciju par privāto banku izturēšanos un to dalībnieku izturēšanos, kuru darbības ir novedušas pie šīs krīzes.

Visbeidzot, mēs uzskatām, ka Komisijai ir jāizmanto un jāīsteno visi iespējamie mehānismi šīs krīzes risināšanai. Tas sevišķi attiecas uz Līguma 100. pantu, kurš atļauj arī īpašu mehānismu īstenošanu eirozonas valstīm. Mēs uzskatām, ka ir svarīgi tos izpētīt, ņemot vērā krīzes nopietnību.

Vēl ir divi pēdējie aspekti. Pirmkārt, kā mēs redzam, šo aizdevumu nosacījumi ir temats diskusijai; mēs to saprotam. Kopumā jāsaprot, ka Komisija šo darbu veic saskaņā ar SVF. Tas, ko mēs gribam, ir darba grupas radīšana, lai sekotu, kā šie memorandi tiek izstrādāti un kā tajos tiek ņemta vērā patiesā situācija attiecīgajā valstī, kā arī Eiropas Savienības vispārējā stratēģija, sevišķi attiecībā uz arbitražu starp ieguldījumiem, atbalstu pirkspējai un nosacījumiem saistībā ar vides attīstības un ilgtspējīgas attīstības stratēģiju.

Visbeidzot mēs saskatām šajā mehānismā liecību Eiropas Savienības un Komisijas spējai aizņemties starptautiskajos tirgos, un tāpēc mēs uzskatām, ka mums šeit ir lietišķs pamats, uz kura mēs balstām pašlaik notiekošās debates par Eiropas aizņēmumu un par Eiropas Savienības spēju finansēt nākotnes stratēģijas un ieguldījumus ar šādiem aizņēmumiem.

Noslēgumā Komisija ir ieviesusi jaunu mehānismu, lai nodrošinātu, ka atmaksājumi ļaus Eiropas Savienības budžetam izpildīt šīs prasības. Mēs atbalstām šo regulas grozījumu un ceram, ka Parlaments pilnībā atbalstīs šo vērtīgo priekšlikumu.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Es piedalos šajās debatēs sava kolēģa *Almunia* kunga vārdā.

Šodien izskatāmais priekšlikums attiecas uz vienu no Savienības pamatvērtībām, proti, solidaritāti. Starptautiskās finanšu krīzes apstākļos Komisija piedāvā vēl vairāk pastiprināt solidaritāti ar dalībvalstīm, kuras vēl nebauda aizsardzību, ko sniedz piederība eirozonai. Mehānisms dalībvalstu maksājumu bilancu atbalstam pēc noteikumiem ir paredzēts ārkārtējos apstākļos un iepriekš ir ticis izmantots tikai dažos gadījumos. Tomēr mēs dzīvojam ārkārtējā laikā.

Kā jūs zināt, Komisija pagājušajā gadā ierosināja palielināt neatmaksāto kredītu augstāko robežu, ko Kopiena var nodrošināt, lai atbalstītu dalībvalstu maksājumu bilances. Tā tika pacelta no EUR 12 miljardiem līdz EUR 25 miljardiem, bet šīs summas ievērojama daļa ir jau tikusi rezervēta. Pēc attiecīgo valstu lūguma Ekonomikas un finanšu padome nolēma novembrī atbalstu Ungārijas maksājumu bilancei līdz EUR 6,5 miljardiem. 20. janvārī tā nolēma piešķirt līdz EUR 3,1 miljardam Latvijai, un lēmums piešķirt līdz EUR 5 miljardiem Rumānijai ir jau ceļā.

Tādējādi saskaņā ar regulu iezīmētās finanšu palīdzības kopējā summa ir aptuveni EUR 15 miljardi. Turklāt nav paredzamas tūlītējas beigas ne finanšu krīzei, ne globālo parādsaistību dzēšanai, un ilgstošā finanšu spriedze citās dalībvalstīs varētu izsaukt turpmāku vajadzību pēc finanšu palīdzības.

Tāpēc 19. un 20. marta Eiropadome atzinīgi vērtēja priekšsēdētāja *Barroso* paziņojumu par Komisijas nodomu dot priekšlikumu par Kopienas maksājumu bilances atbalsta maksimālās summas paaugstināšanu līdz EUR 50 miljardiem. Maksimālās summas divkāršošana dos svarīgu signālu finanšu tirgiem par Eiropas Savienības stingro apņēmību palīdzēt grūtībās nonākušajām dalībvalstīm. Kopējā iespējamā kredīta palielināšana līdz EUR 50 miljardiem veidos plašu aizsargjoslu, lai rūpētos par iespējamām turpmākām vajadzībām pēc finansiāla atbalsta.

Šādiem spēcīgiem solidaritātes apliecinājumiem dalībvalstu starpā ir jāpalīdz arī nomierināt finanšu investoru bailes par finanšu tirgu turpmāko pasliktināšanos dalībvalstīs ārpus eirozonas Samazinot stimulus kapitāla izņemšanai, samazināsies problēmu rašanās varbūtība attiecīgo valstu maksājumu bilancē.

Sakarā ar šo es vēlos izteikt pateicību un cieņu par Eiropas Parlamenta izcilo sadarbības garu un sevišķi Ekonomikas un monetārajai komitejai. Komisija pieņēma šo priekšlikumu tieši pirms Lieldienu brīvdienām 8. aprīlī, un tagad tikai divas nedēļas vēlāk jūs jau gatavojaties balsot par normatīvu rezolūciju un rezolūcijas priekšlikumu plenārsēdē.

Pateicoties jūsu ātrajam un efektīvajam darbam, Ekonomikas un finanšu padome varēs pieņemt grozīto regulu 5. maijā. Tādējādi Eiropas Savienība būs ļoti apņēmusi ātrai reaģēšanai, ja rastos nepieciešamība pēc turpmāka maksājumu bilances atbalsta. Tas ir spēcīgs signāls dalībvalstīm, ka Eiropas Savienība grib un ir gatava palīdzēt un ka pie tās ir jāvēršas vispirmām kārtām maksājumu bilances problēmu gadījumā.

Tas acīmredzami neizslēdz to, ka dalībvalstis lūgs palīdzību arī no citām starptautiskām organizācijām, piemēram, SVF, ar kuru Komisija ir cieši sadarbojusies jaunākajās finanšu atbalsta pasākumu paketēs.

Es vēlos noslēgumā teikt, ka es piekrītu apgalvojumam jūsu rezolūcijas priekšlikuma projektā, ka pašreizējā starptautiskā situācija pierāda eiro būtisko nozīmi un ka visas dalībvalstis ārpus eirozonas ir jā mudina izpildīt Māstrihtas kritērijus, lai pievienotos tai.

Priekšsēdētāja. - Padome ir darījusi zināmu, ka tā nesniegs paziņojumu. Tāpēc debašu turpinājumā piedalīsies politisko grupu runātāji.

Zsolt László Becsey, PPE-DE grupas vārdā. - (HU) Es vēlos sākt ar pateicību referentei par tik ātru ziņojuma izstrādāšanu, un, ja *Berēs* kundze klausās mani, tad arī par iejūtību pret jautājumu, kas katrā gadījumā ir pozitīva lieta. Tas tomēr neatrisina problēmu, ko rada mana neizpratne par to, kāpēc mums būtu jānodarbojas ar šo lietu šādā panikā, ignorējot caurmēra EP deputāta viedokli. Galu galā, līdz šim pieejamie EUR 25 miljardi varēja ērti nosegt steidzamās palīdzības izmaksas, ko sniedza Rumānijai.

Šis temats tiek iesniegts diskusijai otru reizi īsā laika posmā. Es savā runā 1. novembrī apgalvoju, ka atbalsta maksimālā apjoma palielinājums ir nesamērīgs, un man bija taisnība. Iemesls tam bija ne tikai tāpēc, ka jaunās dalībvalstis ir iesniegušas jaunas prasības, bet arī tāpēc, ka, paliekot pie sava toreizējā viedokļa, es joprojām domāju, ka šis ir politisks jautājums. Patiesībā ir kauns, ka nevis ES nodarbojas ar kredītmaksājumu bilancēm dalībvalstīm, kuras ir ārpus eirozonas un izjūt milzīgas grūtības, bet ka mēs to kārtojam kopā ar SVF kaut kur starp kredītiem Pakistānai un Turcijai. Tas ir apkaunojums dalībvalstīm.

Līdz šim mēs domājam, ka, mums pievienojoties, mēs kalposim vienam dievam, bet tagad mums ir jākalpo vairākiem dieviem. No otras puses mums ir arī rūpīgi jāpārbauda — kā mēs jau novembrī lūdzām Komisiju

darīt, bet bez panākumiem — kas ir novedis līdz šai situācijai. Tad būtu izrādījies, ka bezatbildīgā ekonomiskā politika, ko piekopa cietušo dalībvalstu valdības, kā tas ir noticis Ungārijā, bija primārais cēlonis, kurā ir arī Komisijas devums kopējās atbildības dēļ par ekonomisko politiku vai drīzāk tās trūkumu. Bet būtu bijis arī skaidrs, ka solidaritāte, kuru uzskata par vienu no ES pamatvērtībām, izrādījās neveiksmīga attiecībā uz novēršanu. Patiesībā eiro likviditātes trūkums arī jau rēgojas aiz dalībvalstu maksājumu problēmām un devalvētajām valūtām. Daļēji tas ir mātes uzņēmumu piesardzības dēļ, uz kuriem balstās vietējā līmenī neaizsargātais subsidiārais tīkls, un daļēji tāpēc, ka tās nesaņēma nekādu konkrētu praktisku palīdzību no eirozonas, galvenokārt Centrālās bankas, atšķirībā no eirozonas dalībvalstīm, kurām likviditāte tika pacelta, cik vien iespējams, augstu. Bet vēl viens faktors, kas apgrūtina konkurētspējīgu neitralitāti, ir tas, ka valūtu neaizsargātības dēļ šīs ārpuszonas valstis krīzes laikā nevar arī izmantot labumus, ko dod pārējie nodrošinātie budžeta stimuli.

Man ir prieks, ka mūsu ziņojums ir pacēlis jautājumu par Eiropas Parlamenta iesaistīšanos. Manu kolēģu deputātu uzmanību var galvenokārt piesaistīt īpašie nosacījumi daļējai palīdzībai, par ko ir vienošanās ar ārpus eirozonas valstīm, kuras ir smagā stāvoklī. Kā varēja notikt, ka saskaņā ar nolīgumu, kas ir parakstīts ar Ungārijas valdību, pilnīgi ignorējot Eiropas demogrāfisko tendenču pamatproblēmu, tika parakstīts būtisks samazinājums bērnu aprūpes maksājumos? Es uzskatu to par īpaši atbaidošu, ka papildu līgumā, ko parakstīja šagada martā, Ungārija ir spiesta samazināt savu valsts piedevu tiešajiem lauksaimniecības maksājumiem. Galu galā tas nav sociāls jautājums, bet tas bija iekļauts pievienošanās līgumā, lai atvieglinātu mūsu lielākos konkurētspējas trūkumus. Kā šāda amorāla rīcība jums bija iespējama kopā ar bezmugurkaulaino Ungārijas valdību? Vai jums ir priekšstats, cik lielu postu tas rada Ungārijas zemniekiem un ES reputācijai? Mēs, protams, balsosim par priekšlikumu, jo tas ir solis uz priekšu, bet tajā iezīmējas tikai daļēja solidaritāte. Pilna solidaritāte ir tas, kas mums jāsasniedz.

Elisa Ferreira, PSE grupas vārdā. - (PT) Priekšsēdētājas kundze, citu aspektu starpā krīze ir atklājusi ne tikai milzīgās plaisas starp eirozonas valstīm, kas bija, iespējams, galvenais „EMU@10” ziņojuma slēdziens, bet it sevišķi to valstu ārkārtējo neaizsargātību, kuras, piederēdamas pie Eiropas Savienības, nav eirozonas sastāvā.

Tieši tāpēc ir pilnīgi vitāli nepieciešams palielināt ES resursus, kas pieejami, lai palīdzētu maksājumu bilancē krīzēs. Tieši tāpēc mēs arī atzinīgi vērtējam to, ka finansiālās palīdzības apjoms tika pacelts no EUR 12 miljardiem līdz EUR 25 miljardiem un tagad līdz EUR 50 miljardiem.

Tomēr svarīgāk ir atrisināt problēmu pamatcēloņus, nevis to visredzamākās izpausmes.

Paplašinātajai Eiropai un eirozonai tagad ir jādod jauns Eiropas solidaritātes un kohēzijas, un reālas konverģences mērķu skaidrojums. Šajā sakarā mums ir ne tikai jāsaprot Eiropas starpnozarju politikas ietilpība, bet arī no jauna jāizskata tādi finansēšanas instrumenti kā eiroobligācijas.

Finansiāls atbalsts maksājumu bilancēm ir būtisks, bet nekādā ziņā nav pietiekams, lai garantētu Eiropas projekta un Eiropas vienotās valūtas ilgtspēju.

Guntars Krasts (UEN). - (LV) Paldies, priekšsēdētāj! Eiropas Savienības vidējā termiņa finansiālās palīdzības mehānisma palielināšana līdz 50 miljoniem eiro ir pašreizējai situācijai nepieciešamā atbilde. Tas ir nozīmīgs signāls Eiropas Savienības dalībvalstīm, kas nav eiro zonā, un jo īpaši tām dalībvalstīm, kas salīdzinoši nesēn pievienojušās Eiropas Savienībai. Pasaules finanšu krīzes ietekme uz šo valstu grupas finanšu un ekonomisko situāciju ir bijusi atšķirīga, bet visās šajās valstīs būtiski mazinājusies vietējā un starptautiskā uzticība šo valstu finanšu sistēmām. Tāpēc Kopienas palīdzības mehānisma pastiprināšana ir dalībvalstu solidaritātes demonstrācija, kam būs stabilizējoša loma finanšu tirgos un kas kalpos nestabilitātes risku mazināšanai Eiropas Savienības ekonomikā kopumā. Vidējo termiņu palīdzības mehānismu pastiprināšana atvieglos arī dalībvalstu iespējas saņemt nepieciešamo finansējumu no starptautiskajām finanšu institūcijām. Atbalstu atbildīgās komitejas priekšlikumu uzdot Komisijai informēt Eiropas Parlamentu par saprašanās memorandu ar dalībvalsti, kas saņem palīdzību, kā arī nepieciešamību divu gadu laikā veikt pārbaudi par palīdzības atbalsta nosacījumiem. Paldies!

SĒDI VADA M. MAURO

priekšsēdētāja vietnieks

Alain Lipietz, Verts/ALE grupas vārdā. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, šī ir otrā reize, kad mums ir bijis jāpaaugstina Eiropas Savienības sniegtā garantija tās eirozonai nepiederošajiem dalībniekiem grūtību pārvarēšanai. Šī ir otrā reize: mēs to jau palielinājām decembrī.

McCreevy kungs ir mūs apsveicis par mūsu rīcības ātrumu. Mēs rīkojāties ātri jau decembrī, un mēs vēlētos teikt McCreevy kungam, kā to pirms mirkļa darīja Berēs kundze, ka pacelšana ...

Jā, McCreevy kungs, kā lūdzu? Kā lūdzu? Komisār, ...

... Mēs vēlētos, lai tiek piemērota savstarpējība, ar ko es domāju, ka tad, kad Parlaments lūdz jūs iesniegt projektu regulai par riska ieguldījumu fondiem, jūs atbildat mums nekavējoties tādā pašā termiņā, kādu mēs ievērojam, kad jūs lūdzat mums palielināt palīdzību maksājumu bilanču aizsargāšanai.

Mums patiešām ir krīze, mums var nebūt vajadzības sēdēt katru dienu, bet vismaz nelieciet mums gaidīt sešus mēnešus, līdz Komisija pievērsīsies Eiropas Parlamenta lūgtajai direktīvai par riska ieguldījumu fondiem!

Skaidrs, ka attiecībā uz šo palīdzību mēs pilnībā piekritām nepieciešamībai palielināt kredītliniju, un mani mazliet pārsteidz Becsey kunga piezīmes. Tieši tāda pati diskusija mums bija decembrī. Komisārs Almunia skaidroja Becsey kungam, ka Ungārijas valdība pati bija tā, kas lūdza palīdzību no SVF, nevis no Eiropas Savienības un ka Eiropas Savienība bija tā, kura teica: „Bet arī mēs varam jums palīdzēt”.

Ir pilnīgi skaidrs, ka Eiropas Savienībai ir pienākums izrādīt solidaritāti pret valstīm ārpus eirozonas, bet nav arī iemesla, kāpēc SVF palīdzība, kurai ikviens no mums, arī Ungārija un Rumānija, dod savu ieguldījumu, būtu jāatraida.

Tādējādi Berēs ziņojumā — par kuru mēs katrā gadījumā balsosim — ir divas lietas, kas mūs satrauc. Pirmkārt, kāda jēga ir teikt 4. punktā, ka mums ir jāuzņemas saistības par starpvalstu solidaritāti, ja pēc tam norādītu 11. punktā, ka nekādā gadījumā mēs neuzņemamies kādas valsts saistības? Ir tiesa, ka mums nav saistošas kādas valsts saistības, bet nav nozīmes to uzsvērt, kad mēs sakām, ka mēs izrādīsim solidaritāti viens otram.

Otra problēma ir apgalvojums, ka nav juridiska pamata palielināt šo solidaritāti, bet tieši Komisijas atbildība ir dot šo juridisko pamatu. Mums ir krīze, un sen bija laiks mums saņemt juridisku pamatu.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu sākt ar pateicību Berēs kundzei par ātrumu, ar kādu viņa izveidoja ziņojuma projektu. Kā jūs zināt, procedūrā ir divas pakāpes. Pirmā ir konsultācija; atzinums par Padomes regulu. Šī nav koplēmuma procedūra. Šajā pakāpē mums komitejā bija vienprātīgs viedoklis, ka palielinājums no EUR 12 miljardiem līdz 25 miljardiem līdz 50 miljardiem bija pareizā rīcība. Trīs dalībvalstis jau ir izmantojušas finanšu līdzekļus: Ungārija — kuras situāciju kopā ar iekšējo atbildību jau tikko kā apsprieda Becsey kungs — Latvija un Rumānija. Šie Eiropas fondi ļauj mums sniegt efektīvu palīdzību un tādējādi aktīvi atbalstīt valstis, kas ir nonākušas maksājumu grūtībās.

Tomēr mums nevajadzētu aizmirst, ka vienlaikus starptautiskās institūcijas ir nolēmušas palielināt finansējumu no starptautiskām finanšu institūcijām — Starptautiskā Valūtas fonda (SVF), Pasaules bankas un attīstības bankām — par USD 1 100 miljardiem. Tas nozīmē, ka mums ir divkārs instruments. Eiropa ir devusi ieguldījumu šī finansējuma palielināšanai, uzņemoties arī pati savu atbildību. Šādos apstākļos rezolūcijas projekts, par kuru mēs vakarvakarā balsojam Ekonomikas un monetārajā komitejā, pamatojoties uz kompromisa priekšlikumiem, ir arī piemērots Parlamenta lūgumu, Komisijas prasību un kompetentās Padomes noteikumu un prasību pieņemšanai attiecībā uz nākamo tiesību aktu.

Šajā sakarā ir juridisks jautājums attiecībā uz eiroobligācijām un 100. pantu, kas ir saistošs vienīgi eirozonā. Ja mēs uzskatām, ka eiroobligācijām pašlaik nav juridiska pamata Līgumos, mēs esam uz pareizā ceļa. Tomēr, no otras puses, vispirms ir jādod Komisijai uzdevums pārbaudīt nosacījumus, kas ir nepieciešami, lai šādus pasākumus padarītu iespējamus. Es to uzskatu par atbildīgu rīcības veidu.

Tāpēc mūsu grupa atbalstīs priekšlikumu kopumā — gan priekšlikumu par regulu, gan rezolūcijas priekšlikumu. Mēs ceram, ka tas nenožīmē Eiropai tādas papildu finansiālas atbildības uzņemšanos, kas sadragātu gabalos jebkuru budžetu. Tāpēc pašlaik EUR 50 miljardi robeža ir pilnīgi pamatota. Ja parādītos jaunas problēmas, mēs nevarēsim aizvērt acis to priekšā.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust spēcīgu atbalstu Komisijas priekšlikumam divkārtot pieļaujamās finansiālās palīdzības apjomu jaunajām dalībvalstīm, kuras nav eirozonā. Es vēlos apsveikt Komisiju par tās ātro reakciju, kā arī pateikties mūsu referentei Berēs kundzei.

Pašreizējā krīze ir pilnīgi neapšaubāmi parādījusi, ka jaunās dalībvalstis, kuras nepieder pie eirozonas, var būt ļoti neaizsargātas pret svārstībām finanšu tirgos, bieži nebūdamas pašas vainīgas. Šeit jau ir ticis teikts, ka Eiropas Savienības palīdzībai ir jārād sākotne solidaritātes principā. Es pilnībā tam piekritu, bet es vēlos

piebilst, ka to pieprasa arī tas, ka krīze neizcēlās jaunajās dalībvalstīs un tās nav atbildīgas par satricinājumu finanšu tirgos, un tādēļ palīdzības sniegšana tām ir pilnīgi pamatota.

Vienlaikus es vēlos piebilst, ka neatkarīgi no tā, vai priekšlikums tiek vai netiek novērtēts un atbalstīts, visefektīvākā metode, kā novērst līdzīgus draudus turpmāk, ir atļaut šīm valstīm iestāties eirozonā tik ātri, cik vien iespējams. Tas neizmaksās tik dārgi un dos Eiropas Savienībai lielāku stabilitāti.

Edit Herczog (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Berēs kundze!* Mēs neesam spējīgi paredzēt krīzes ilgumu un plašumu, bet mēs pastāvīgi to pārraugām. Kaut arī mēs nespējam risināt krīzi *ex ante*, mums ir jāmēģina ievērot vismazāko atbildes došanas laiku un panākt vislielāko pārredzamības, demokrātijas un efektivitātes pakāpi. Laika aspektā attiecībā uz krīzi mēs rīkojamies kā sengrieķu dievs *Cronos*: laiks, kas patērēts, nodarbojoties ar krīzi, ir savu bērnu aprīšana. Mēs kļūsim par krīzes upuriem, ja nespēsim ātri, efektīvi rīkoties. Eiropas institucionālajai sistēmai ir jāuzņemas *Cronos* sievas *Rhea* pienākums, kas nozīmē, ka mums ir jāatrod labākais, ko dod *Cronos*, citiem vārdiem sakot, ir jāizmanto visas krīzes risināšanas laika iespējas. Es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai un Eiropadomei par kopējo lēmumu par labu solidaritātes un efektivitātes vairošanai. Tomēr, tā kā *Becsey* kungs ir izvirzījis iekšējās politikas jautājumus, es vēlos arī, ja drīkstu, pievērst uzmanību tam, ka, nodarbojoties ar krīzes risināšanu, EP deputātu pienākums ir strādāt kopā valstu parlamentos. Mums tagad ir vajadzīga nevis dalīšanās valdības partijā un opozīcijā, bet palīdzība no visām partijām, kas iesaistītas krīzes vadībā. Tas attiecas uz manu valsti Ungāriju, kā arī uz visām pārējām valstīm.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). - (RO) Es vēlos pateikties Eiropas Komisijai, Padomei un Eiropas Parlamentam par efektivitāti, ar kādu tie ir izveidojuši šo pasākumu. Daudzas dalībvalstis, kas nav eirozonā, arī Rumānija, būs ieguvējas no šī atbalsta maksājumu bilances prasībām papildus intervences fondam. Bez šī pasākuma situācija, ko ir izraisījusi ekonomiskā un finansiālā krīze, būtu bijusi daudz grūtāka šajās dalībvalstīs, kuras ir ārpus eirozonas. Ņemot vērā, ka vēlreiz ir pierādījies, ka dalībvalstis, kuras izmanto eiro, ir pārcietušas krīzi labāk, es ierosinātu, ka saprašanās memorandā, kas tiks parakstīts starp Komisiju un dalībvalstīm, lai varētu izmantot šos līdzekļus, dalībvalstīm, sevišķi jaunajām dalībvalstīm, ir jāatgādina, ka tām ir pienākums veikt visus pasākumus, lai pievienotos eirozonai.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es no visas sirds atbalstu *Berēs kundzes* ziņojumu un atzīmēju, ka tas vien, ka G8 vietā mums ir G20, jau ir ievērojams solis uz priekšu.

Es uzskatu, ka nostājas, kas tika pieņemtas Londonā, sevišķi eiropiešu nostājas, ir saprātīgas, bet mēs nedrīkstam apstāties pie tām. Jautājums nav vienīgi par spēju labāk pārraudzīt tirgus un riska ieguldījumu fondus vai par mūsu maksājumu bilanču un ekonomikas atbalstu ar miljardiem dolāru vērtām skaidras naudas injekcijām.

Starptautiskā monetārā sistēma nedarbojas kārtīgi, jo mēs nezinām precīzi, cik maksā preces un pakalpojumi dažādās valstīs. Tāpēc mums ir jāiet tālāk un jāapsver doma par starptautiskas valūtas ieviešanu vai vismaz par kopējas politiskas sistēmas radīšanu, kas satuvina dažas galvenās valūtas.

Ķīnai, Krievijai, daudzām jaunattīstības valstīm, kā arī Savienības jaunajām dalībniecēm — mums visiem ir vajadzīga stabilitāte un pamatnoteikumi.

Tas, komisār, tomēr ir atkarīgs no mums, no Savienības.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Es gribētu pievērst uzmanību nepatīkamam faktam, kas slēpjas aiz skaistiem vārdiem. Patiesībā Eiropa ir sašķelta divās daļās: eirozonā un zonā ārpus tās. Pirms stundas mēs spriedām par finanšu tirgu kontroli; ir acīmredzams, ka mērķis ir nodrošināt kapitāla kustību un finanšu grupu darbības vienādā veidā visur visā Eiropā. Tas nozīmē, ka makroekonomiskā vadība ir atstāta valstu rokās un, ja rodas problēmas, to risināšana tiek atstāta pašām valstīm. Šāda veida attieksme nepalīdzēs mums stiprināt kopējo tirgu. Mums ir vajadzīga kopēja makroekonomiska vadība, un tā tiks panākta, ja mēs atbalstīsim *de Larosière* grupas priekšlikumu. Mums tomēr šī makroekonomiskā vadība ir vajadzīga Eiropas mērogā, ne tikai eirozonā, un tā mums ir vajadzīga tūlīt. Es domāju, ka vienam no Eiropas Parlamenta priekšlikumiem Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmei ir jābūt apspriest makroekonomisko vadību, balstoties ne tikai uz eirozonu, bet Eiropas Savienības līmenī.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, *Becsey* kungs izvirzīja jautājumu par nosacītību attiecībā uz kredītiem. Es teikšu, ka nosacījumi tiek apspriesti ar valdībām un visām dalībvalstīm Padomē, tādēļ tiek netiek vienpusēji uzspiesti.

Vairāki runātāji izvirzīja jautājumu par juridisko pamatu, uz kā šis konkrētais noteikums ir balstīts. Komisija ir apsvērusi 100. panta izmantošanu kā pamatu jaunam ES maksājumu bilances atbalsta instrumentam. Tomēr jautājuma steidzamības dēļ un lai nodrošinātu pēctecību, ir bijis pamats pieturēties pie pašreizējiem tiesiskajiem instrumentiem un aprobežoties Regulas (EC) Nr. 332/2002 pārskatīšanā ar vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānisma izveidošanu, lai sniegtu minimālu atbalstu dalībvalstīm, kuras nav eirozonā, t.i., lai palielinātu maksimāli iespējamo robežu, kā par to vienojās Eiropadome, un ar dažiem nepieciešamiem tehniskiem uzlabojumiem, kuri šķiet nepieciešami, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta īstenojot maksājumu bilances atbalsta mehānismu kopš pagājušā rudens. Vairāki runātāji izcēla šo konkrēto jautājumu.

Ļaujiet man vēlreiz pateikties Eiropas Parlamentam par efektīvo darbību šajā konkrētajā lietā.

Pervenche Berès, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ir tiesa, ka mēs vēlētos, kaut Komisija dažreiz izrādītu tādu pašu atbildības sajūtu un efektivitāti kā Eiropas Parlaments.

Es teiktu *Becsey* kungam, ka, manuprāt, rezolūcija, par kuru mēs gatavojamies balsot šajā Parlamentā, skaidri uzsver jautājumus, kas ir saistīti ar dalību eirozonā, kā arī to, cik svarīgi ir iedzīvināt solidaritātes principu Eiropas Savienībā, un tas ir viens no iemesliem, kāpēc mēs stingri atbalstām šo priekšlikumu.

Komisār, jautājumā par 100. pantu problēma nav zināt, vai 100. pants tiks šeit izmantots, bet gan vai mēs Eiropas Savienībā beidzot nodrošinām sevi ar visiem rīkiem, lai nodarbotos ar šīs krīzes realitāti un tās iespējamo turpmāko attīstību.

Mēs uzskatām, ka Komisijai ir jāīsteno sekundārās tiesības, lai tādējādi nākotnē tā varētu izmantot 100. pantu, lai risinātu problēmas eirozonā, kurām šodien balsojumam nodotie EUR 50 miljardi nevarētu tikt izmantoti.

Tā ir Eiropas Parlamenta nostājas būtība, un es ceru, ka Komisija saklausīs šo vēstījumu gan attiecībā uz pasākumiem, pilnu rīku komplektu, kas vajadzīgi krīzes risināšanai, gan attiecībā uz memorandu izstrādi un šo kredītu nosacītību sarunās ar attiecīgajām dalībvalstīm.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks piektdien, 24. aprīlī.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.20 un atsāka darbu plkst. 12.00)

SĒDI VADA H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, es vēlos jūs visus silti sveikt. Man ir sevišķs prieks, ka mums ir pievienojies Čehijas ārlietu ministrs *Karel Schwarzenberg* kungs. *Schwarzenberg* kungs, es ļoti sirsnīgi sveicu un laipni lūdzu jūs Eiropas Parlamentā.

(Aplausi)

Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām sk. protokolu)

6.1. Eiropas Parlamenta 2010. gada sesijas plenārsēžu datumi

6.2. EK un Pakistānas nolīguma noslēgšana par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (A6-0188/2009, Paolo Costa)

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

6.3. EK pievienošanās ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumiem Nr. 61 (A6-0243/2009, Helmuth Markov)

6.4. Dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (A6-0248/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.5. Tirdzniecības režīms, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādes rezultātā iegūtām precēm (A6-0249/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.6. Sociālās drošības sistēmu koordinēšana (A6-0207/2009, Jan Cremers)

– *Pirms balsojuma:*

Jan Cremers, referents. – (NI) Es varu runāt ļoti īsi. Mēs apspriedām šo dokumentu pirmajā lasījumā gandrīz pirms gada. Tajā laikā mēs kā Parlaments lūdzām labākus informācijas noteikumus attiecīgajiem darba ņēmējiem vai Eiropas pilsoņiem, kas brīvi pārvietojas. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta pamudinājumu pēc tam, kad Ministru padome bija izdarījusi lēmumu par savu nostāju, sākās sarunas, kuras mums izdevās novest līdz sekmīgam noslēgumam.

Es vēlos izteikt pateicību saviem kolēģiem deputātiem un sevišķi *Jean Lambert*. Mums izdevās labi sastrādāties ar Eiropas Komisiju. Arī Čehijas prezidentūra atzina šī dokumenta nozīmi, un es domāju, ka mēs sasniedzām vērtīgu rezultātu, arī katram, kas vēlas brīvu kustību Eiropā. Ar to es gribētu beigt..

6.7. Sociālās drošības sistēmu koordinēšana: īstenošanas regula (A6-0204/2009, Jean Lambert)

– *Pirms balsojuma:*

Jean Lambert, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar pateicību visiem kolēģiem, kuri ir bijuši iesaistīti šajā darbā ilgāk nekā pēdējos piecus gadus, un Komisijai, un Padomei par viņu darbu pie īstenošanas regulas.

Sociālās drošības sistēmu koordinēšana ir notikusi kopš 1971. gada — tā nav jauna, kā daži domāja, kad mēs pēdējo reizi par to spriedām — un tieši šī regula tiks apspriesta saistībā ar pārrobežu veselības aprūpes debatēm ceturtdien no rīta. Šī ir tā regula, uz kuru tā attiecas, un šī ir tās īstenošana.

Mēs uzskatām, ka esam panākuši ievērojamu progresu, arī attiecībā uz elektroniskajiem saziņas līdzekļiem, kas, cerams, paātrinās procesu visiem pilsoņiem, bet mēs Parlamentā uzskatām, ka mēs esam papildinājuši pilsoņu tiesības procesā, ka viņiem tagad ir tiesības uz daudz vairāk informācijas, arī tajos gadījumos, kad informācija ir tikusi sūtīta darba nolūkos. Mēs arī uzskatām, ka esam panākuši minimālu progresu attiecībā uz termiņiem — lai gan tas ir kaut kas, kas atrodas dalībvalstu ziņā.

Tas ir svarīgi: tas tagad nozīmē, ka mēs varam iesniegt atjauninātu regulu un, cerams, tā darbosies ātrāk un visu pilsoņu interešu labā. Es vēlreiz vēlos pateikties visiem kolēģiem, kas ir bijuši saistīti ar šo ilgo, grūto, bet, cerams, ļoti auglīgo iznākumu.

(Aplausi)

6.8. Eiropas metroloģijas pētniecības programma (A6-0221/2009, Erika Mann)

– *Pirms balsojuma:*

Erika Mann, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, iemesls, kāpēc mēs varam noslēgt šo procedūru pirmajā lasījumā, ir tas, ka mums ir izdevies panākt teicamu sadarbību dažādās grupās un ar pārējām institūcijām. Par to es vēlos izteikt īpašu pateicību saviem kolēģiem EP deputātiem, Padomei, Komisijai, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas sekretariātam, Eiropas Ekonomikas un sociālajai komitejai un, protams, lielajam pētnieku kolektīvam aiz tā visa.

Mēs tagad esam apzinājuši Eiropas pētniecību saistībā ar nākotnes sadarbību 23 nacionālo metroloģijas institūtu starpā. Tas ienesīs būtisku eiropesku aspektu svarīgajā mērījumu laukā. Turklāt ir jāpastiprina turpmākā sadarbība, iesaistot piecas dalībvalstis, kuras vēl nepiedalās šajā integrācijā. Mēs to esam panākuši ar 169. panta palīdzību, kuru mēs piemērojam, koordinējot valstu un Eiropas pētniecības finansējumu. Katra finansējuma apjoms ir EUR 200 miljoni, un tas ļaus mums panākt sadarbību starp valstīm.

Pētījumi mērījumu jomā aptver plašu lauku, sākot no diabēta līdz nanotehnoloģijai vai visuma laukiem, un būs svarīga visai standartu izveidošanas jomai attiecībā uz CO₂ nākotnē. Tādēļ es vēlos atkārtoti izteikt savu īpašo pateicību ikvienam iesaistītajam. Es ceru, ka tas turpmāk veicinās spēcīgāku Eiropas sadarbību šajā ļoti svarīgajā pētniecības jomā.

6.9. Pienākumi tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus (A6-0115/2009, Caroline Lucas)

6.10. Jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātās rezerves (A6-0214/2009, Miloslav Ransdorf)

6.11. Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkls (CIWIN) (A6-0228/2009, Luca Romagnoli)

6.12. Eiropas tīkls amatpersonu drošības nodrošināšanai (A6-0193/2009, Gérard Deprez)

6.13. Kokvilnas nozares pārstrukturēšanas valsts programmas (A6-0200/2009, Marķa Isabel Salinas Garcča)

– Pirms balsojuma:

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, kopš Padome pieņēma jauno kokvilnas nozares reformu 2008. gada jūnijā, daudz darba ir ieguldīts, izveidojot pārstrukturēšanas programmas dalībvalstīs, kuras ir galvenās kokvilnas ražotājas.

Šis priekšlikums ir Komisijas atbilde uz Padomes aicinājumu ierosināt pielāgojumus šo pārstrukturēšanas programmu pamatnostādņēs. Galvenie grozījumi skar iespēju ieviest astoņu gadu, nevis četru gadu programmu, kas ļautu veikt pamatīgākas pārstrukturēšanas darbības.

Komisija pateicas referentei par atbalstu Komisijas priekšlikumam.

Priekšsēdētājs. – Mēs esam gandarīti, kad Komisija uzslavē mūsu darbu; tā būtu jānotiek vienmēr.

6.14. Protokols par Alpu konvencijas īstenošanu transporta jomā (Transporta protokols) (A6-0219/2009, Reinhard Rack)

– Pirms balsojuma:

Reinhard Rack, referents. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, ES pievienošanās Alpu konvencijas transporta protokolam ir mazs, bet nevainojami izveidots gabaliņš Eiropas jaunās transporta politikas saliekamajā ainā. Mēs joprojām nodarbojamies ar tematiem par transporta efektivitāti, brīvu plūsmu un drošību, un šiem mēs pievienojam bažas saistībā ar cilvēkiem, kuri dzīvo tuvumā, un apkārtējo vidi, maršrutiem. Tas dod svarīgu ziņu. Mēs austrieši sevišķi pēc 15 dalības gadiem Eiropas Savienībā vēlreiz jūtamies pārliecināti, ka mēs bijām tie, kuri iepazīstināja Eiropas Kopieni ar ļoti daudzām no šīm bažām un ka tas ir līcis Eiropai uzņemties dažas no šīm bažām.

Liels paldies visiem deputātiem, kuri deva ieguldījumu šajā lietā.

6.15. Budžeta grozījumi Nr. 2/2009 (A6-0192/2009, Jutta Haug)

6.16. Budžeta grozījumi Nr. 3/2009 (A6-0194/2009, Jutta Haug)

6.17. Pieprasījums aizstāvēt Aldo Patriciello deputāta imunitāti (A6-0196/2009, Aloyzas Sakalas)

6.18. Pieprasījums aizstāvēt Renato Brunetta deputāta imunitāti un privilēģijas (A6-0195/2009, Aloyzas Sakalas)

6.19. Pieprasījums apspriest Antonio Di Pietro deputāta imunitāti un privilēģijas (A6-0197/2009, Aloyzas Sakalas)

6.20. Pieprasījums atcelt deputāta Hannes Swoboda imunitāti (A6-0190/2009, Klaus-Heiner Lehne)

– Pirms balsojuma:

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es tikai lūdzu darīt zināmu, ka es nepiedalīšos šajā balsošanā.

6.21. Pirmspievienošanās instrumenta budžeta izpildes kontrole (A6-0181/2009, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou)

6.22. Spriedumu efektīva izpilde Eiropas Savienībā — parādniķu īpašumu pārredzamība (A6-0252/2009, Neena Gill)

6.23. 2008. gada ziņojums par Lūgumrakstu komitejas darbību (A6-0232/2009, Mairead McGuinness)

6.24. Integrēta pieeja dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā (A6-0198/2009, Anna Zīborskij)

6.25. Elektroenerģijas iekšējais tirgus (A6-0216/2009, Eluned Morgan)

– Pirms balsojuma:

Eluned Morgan, referente. – Priekšsēdētāja kungs, Parlaments ir mainījis savu nostāju par Elektriības un gāzes direktīvu pirmajā lasījumā. Es gribētu īsi paskaidrot kādēļ.

Ziņojums pašreiz ir tālu no pilnības, bet mēs uzskatām, ka mēs esam panākuši pamatīgus ieguvumus enerģijas patērētājiem Eiropas Savienībā. Mēs esam ierakstījuši jautājumu par energoresursu nepietiekamību Eiropas darba kārtībā pašu pirmo reizi, un esam nodrošinājuši valsts regulatīvo iestāžu neatkarību un piešķīruši tām lielāku nozīmi kārtības nodrošināšanai jaunajā sistēmā.

Tomēr mēs vēlamies mudināt Komisiju un sevišķi konkurences iestādes turpināt darbu, nodrošinot, lai uzņēmumi, kuriem pieder gan generatoru, gan pārvadu sistēmas, rīkotos saskaņā ar noteikumiem un neizmantotu savu stāvokli ļaunprātīgi.

Es vēlos pateikties kolēģiem par viņu visu palīdzību šajos gados.

6.26. Energoregulatoru sadarbības aģentūra (A6-0235/2009, Giles Chichester)

6.27. Nosacījumi attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā (A6-0213/2009, Alejo Vidal-Quadras)

6.28. Dabaszgāzes iekšējais tirgus (A6-0238/2009, Antonio Mussa)**6.29. Dabaszgāzes pārvades tīklu piekļuves nosacījumi (A6-0237/2009, Atanas Paporizov)****6.30. Eiropas valstu pārvades iestāžu sadarbības risinājumi (A6-0136/2009, Dragoř Florin David)****6.31. Pesticīdu lietošanas mařinas (A6-0137/2009, Leopold Józef Rutowicz)**

– Pirms balsojuma par 39. grozījumu:

Leopold Józef Rutowicz, referents. - (PL) 2006. gada jūlijā Komisija iepazīstināja ar stratēģiju, kuras mērķis bija samazināt pesticīdu radīto vispārējo risku un nevēlamo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi. Šīs stratēģijas pēdējais elements ir priekšlikums direktīvai par pesticīdu lietošanas mařinām, ar kuru groza Direktīvu 2006/42/EC par mařinām. Direktīva nosaka prasības, kuras lietošanas mařinām jāievēro, lai ierobežotu pesticīdu nevēlamo ietekmi uz vidi, darbības veicēju un apkārtni. Šo prasību noteikšana samazinās atšķirības starp noteikumiem un procedūrām, ko ievēro dažās Kopienas valstīs attiecībā uz pesticīdu lietošanu, nodrošinās vienotu vides aizsardzības līmeni Kopienā un padarīs iespējamu šo mařinu brīvu plūsmu ES tirgū, kas ir sevišķi svarīgi maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas visbiežāk ir šāda veida iekārtas ražotāji.

Priekšlikuma projekts un ierosinātie grozījumi tika apspriesti darba grupās, sanāksmēs ar Padomes, Komisijas, ēnu referentu un ieinteresēto pušu pārstāvjiem un trīspusējās sarunās. Ņemot vērā lielās tehniskās atšķirības starp dažādiem mařinu tiem — no vienkāršām, ar roku darbināmām mařinām līdz tādām, ko darbina kvalificēts personāls — daži grozījumi netika pieņemti un tika nolemts, ka tos iekļaus Eiropas Standartizācijas komitejas standartos pēc Komisijas pieprasījuma. Pateicoties tam, tika panākta vienprātība, 39. grozījums tika pieņemts un šo nostāju apstiprināja Padome.

Es it sevišķi vēlos pateikties ēnu referentiem, Komisijas un Padomes pārstāvjiem, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vadībai un ieinteresētajām pusēm par palīdzību un sadarbību. Es ierosinu pieņemt direktīvu, kura dos ieguldījumu lielākai vides, darba veicēju un viņu apkārtnes aizsardzībai pesticīdu lietošanas laikā.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija vēlas pateikties referentam Rutovicz kungam par viņa darbu un pūlēm šī priekšlikuma apstrādē.

Komisija atzinīgi vērtē 39. grozījuma kompromisu un cer uz strauju priekšlikuma pieņemšanu tādā veidā.

Komisija vēlas sniegt šādu paziņojumu: „Lai atbalstītu būtiskās prasības, kas iekļautas I pielikuma 2. sadaļas 4. punktā, Komisija pilnvaros CEN izstrādāt saskaņotus standartus katrai pesticīdu lietošanas mařinu kategorijai, balstoties uz vislabākajām pieejamajām metodēm, lai novērstu neplānotu vides pakļaušanu pesticīdu iedarbībai. Pilnvarojuma īpaša prasība būs, lai standarti nosaka kritērijus un tehniskās specifikācijas mehānisku aizsargekrānu, smidzināšanas vadu un gaisa pievada sistēmu montāžai, lai novērstu ūdens avota piesārņošanu pie uzpildīšanas un iztukšošanas, un precīzas specifikācijas ražotāja instrukcijām, lai novērstu pesticīdu noplūdi, ņemot vērā visus attiecīgos parametrus, tādus kā sprauslas spiediens, stieņa augstums, pūšanas ātrums, gaisa temperatūra un mitrums un braukšanas ātrums.”

6.32. Riepu marķēšana attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti (A6-0218/2009, Ivo Belet)**6.33. Regulas (EK) Nr. 717/2007 (mobīlie telefonsakari) un Direktīvas 2002/21/EK (elektroniskie sakari) grozīšana (A6-0138/2009, Adina-Ioana Vălean)**

– Pirms balsojuma:

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, šis ir neliels grozījums, ko prasa Padome, lai novērstu nekonsekveni attiecībā uz valūtas maiņas kursiem, kas piemērojami SMS īsziņām un robežvērtībām. Tāpēc saskaņā ar vienošanos ar Padomi pēc sākotnējās regulas 1. panta 4. punkta, kas ir grozītās regulas 1. panta

2. punkta b) apakšpunkts, ir jāpievieno šāds teksts: „To pašu atsauces maiņas kursu piemēro, lai katru gadu pārskatītu 4.a pantā, 4.b pantā un 6.a panta 3. punktā reglamentēto tarifu vērtību, ja šie tarifi ir noteikti valūtās, kas nav euro valūta”.

(Mutiskais grozījums tika apstiprināts)

6.34. Prasības par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos (A6-0247/2009, Renate Weber)

– Pirms balsojuma par grozīto rezolūciju:

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē Weber ziņojuma pieņemšanu, kas tika atbalstīts kompromisa tekstā par vienkāršotām ziņojumu iesniegšanas un dokumentācijas prasībām akciju sabiedrību apvienošanās un sadalīšanas gadījumos. Lai gan Komisija savā sākotnējā priekšlikumā bija gājusi pat tālāk, tas saglabās ļoti nozīmīgu daļu no Komisijas sākotnējā priekšlikuma potenciālā uzkrājuma, kas sasniedz EUR 172 miljonus gadā.

Darba kārtība par administratīvā sloga samazināšanu virzās uz priekšu, un tas dos ieguldījumu izaugsmes potenciālā un palīdzēs Eiropai atlabšanas gaitā.

6.35. Apdrošināšana un pārāpdrošināšana – Maksātspēja II (pārstrādāta redakcija) (A6-0413/2008, Peter Skinner)

– Pirms balsojuma:

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust gandarījumu un apbrīnu par Eiropas Parlamenta efektīvo darbu ar Maksātspējas II dokumentu kopumu un par jūsu gatavību panākt kompromisu.

Ar Maksātspēju II Eiropas Savienība būs ieguvusi mūsdienīgu pamatshēmu apdrošināšanas uzraudzībai, kura tad būs oficiālā shēma apdrošināšanas nozarei un apdrošināšanas ņēmējiem.

Es personīgi nožēloju, ka ir svītrots grupas atbalsta režīms, jo ar to ir zaudēta izdevība panākt turpmāku progresu grupu uzraudzībā. Tomēr Komisija atbalstīs vienošanos starp Parlamentu un Padomi, ja to atbalstīs jūsu balsojums.

Ar to, protams, stāsts nebeidzas. Vēl joprojām ir daudz darāmā: īstenošanas pasākumiem būs jānotiek kādu laiku pirms 2012. gada oktobra, lai dalībvalstīm un nozarei dotu pietiekamu laiku sagatavoties Maksātspējas II ieviešanai.

Es varu jums apliecināt, ka Komisija pildīs savu pienākumu, lai sekmētu šo procesu un īstenotu dzīvē šīs sen vajadzīgās reformas tik ātri, cik vien iespējams, visu iesaistīto pušu interesēs.

6.36. Tirdzniecības pagaidu nolīgums ar Turkmenistānu

– Pirms balsojuma:

Karel Schwarzenberg, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man jums atgādināt, ka Padome vienmēr ir izskatījusi Parlamenta atzinumus un rezolūcijas ar lielu interesi un uzmanību. Vienlaikus Padomei ir ļoti nopietna attieksme pret cilvēktiesībām, kā to apliecina Eiropas Savienības līgumattiecības ar dažādām pasaules valstīm.

Saskaņā ar Kotonū Nolīgumu — līgumu starp Eiropas Savienību un Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstu grupu — ir bijuši vairāk nekā 15 gadījumi kopš 1995. gada, kad Kopiena daļēji vai pilnīgi pārtrauca nolīgumu piemērošanu attiecībā uz dažām valstīm cilvēktiesību klauzulā noteikto pienākumu nepildīšanas dēļ.

Jums noteikti būs arī zināms par sankcijām, ko Padome noteica Uzbekistānai pēc Andižānas notikumiem 2005. gadā. Protams, ka vēl ir daudz darāmā cilvēktiesību un tiesiskuma, un demokrātijas jomā Turkmenistānā.

Mēs joprojām iestāsimies sevišķi par visu politisko cietumnieku atbrīvošanu, par Starptautiskā Sarkanā krusta komitejas brīvu piekļuvi cietumiem, par ierobežojumu atcelšanu ārzemju ceļojumiem un par plašsaziņas līdzekļu brīvību pilsoniskā sabiedrībā. Mēs esam apņēmības pilni veikt pienācīgus pasākumus saskaņā ar nolīgumu, tostarp nepieciešamības gadījumā nolīguma ar Turkmenistānu pārtraukšanu, ja notiek cilvēktiesību pārkāpumi, kā paredzēts nolīgumā.

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija ir rūpīgi ņēmusi vērā Parlamenta bažas par demokrātijas un cilvēktiesību situāciju Turkmenistānā. Mēs atzinīgi vērtējam paziņojumu kopējās rezolūcijas projektā, ka pagaidu tirdzniecības nolīguma noslēgšana būtu labs pirmais solis, kas ļaus mums vairāk iesaistīties ar Turkmenistānu, lai turpmāk veicinātu pozitīvu attīstību un sadarbību.

Komisija zina par Parlamenta bažām attiecībā uz nolīgumu pārtraukšanas iespēju. Es atceros manas kolēģes Ferrero-Waldner kundzes teikto debatēs pagājušajā mēnesī, ka gan Pagaidu tirdzniecības nolīgums (1. pants), gan PSN (2. pants) ietver cilvēktiesību klauzulu, kura veido būtisku aspektu šajos nolīgumos. Līdzīgi šiem noteikumiem PTN 28. pants un PSN 94. pants ļaus abām pusēm veikt pienācīgos pasākumus nolīgumu smagu pārkāpumu gadījumā. Komisija uzskata, ka šajos pasākumos varētu ietilpt arī nolīgumu pārtraukšana.

Komisija veic ciešu pārraudzību pār cilvēktiesību situāciju Turkmenistānā kopā ar dalībvalstīm un regulāri sniedz ziņojumus attiecīgajām Parlamenta iestādēm. Ja Parlaments ieteiks veikt pasākumus saskaņā ar ziņojumiem par Tirdzniecības pagaidu nolīguma būtisku elementu smagiem pārkāpumiem, sevišķi attiecībā uz cilvēktiesībām, Komisija nopietni apsvērs Parlamenta ieteikumu pienācīgu atspoguļošanu savā priekšlikumā Padomei.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja un komisāra deklarācijas ir ļoti interesantas, jo tās pierāda Eiropas Parlamenta tiesības aicināt, lai jauna tirdzniecības nolīguma parakstīšana ar Turkmenistānu tiktu saistīta ar cilvēktiesību ievērošanu. Šis ir fundamentāls princips tirdzniecības nolīgumiem, ko slēdz Eiropas Savienība.

Tomēr, ņemot vērā milzīgi lielo cilvēktiesību pārkāpumu skaitu tajā valstī pat tagad, es uzskatu, ka vislabākais veids, kā iedibināt šo filozofiju, ir sākt ar jūsu ierosināto jauno tirdzniecības saistību atlikšanu un tātad nedot piekrišanu, kas no mums šodien tiek prasīta.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt, ka Parlaments savās debatēs un dokumentos ir aicinājis gan Komisiju, gan Padomi paziņot, ka viņi attiecīgi rīkosies gadījumā, ja Parlaments aicinātu šo līgumu apturēt vai pārtraukt.

Paziņojumi bija ļoti atšķirīgi. Padomes priekšsēdētājs nepauda vispār nekādu viedokli par to, kā Padome reaģētu, ja Parlaments aicinātu to darīt. Komisārs tikai atbildēja, ka Komisija apsvērtu, ko darīt, ja Parlaments iesniegtu šo pieprasījumu. Manas domas ir, ka ne Komisija, ne Padome nekādā veidā nav ņēmusi vērā Parlamenta prasības, un tādēļ es varu tikai ieteikt mums aizturēt savu atbalstu šim jautājumam.

(Aplausi)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs esam debatējuši par Turkmenistānas jautājumu dažādās komitejās trīs ar pusi gadus šajā Parlamentā. Ir Eiropas Līgumi, kas arī Parlamentam ir jāievēro, kaut arī mums ne vienmēr tas patīk.

Šodien mēs esam spējuši saņemt Padomes un Komisijas paziņojumus apliecinājumus, kas ir iespējami saistībā ar Eiropas Līgumu nostādnēm. Komisija un Padome ir piekritusi nopietni apsvērt rīcību, sekojot Parlamenta nostātai, kad tas iesniedz atzinumus un, iespējams, pat aicina uz nolīguma atlikšanu.

Kā mēs visi zinām, diemžēl tas ir viss, uz ko Parlaments var cerēt saskaņā ar Eiropas Līgumiem. Ir viena kļūda, kuru mums nevajadzētu pieļaut, un tā ir attiecību aizturēšana ar valsti ķīlnieci, lai iegūtu lielāku varu Eiropas Parlamentam. Es mudinu jūs atzīt Padomes un Komisijas paziņojumus. Tas bija viss, uz ko varēja cerēt. Šajā kopsakarā un šajos apstākļos es lūgtu jūs atbalstīt šī nolīguma parakstīšanu.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ja grupas vārdā tas nav jau izdarīts, es ierosinu atlikt Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā.

(Prasība pēc ziņojuma nodošanas atpakaļ komitejai tika noraidīta)

6.37. Tirdzniecības pagaidu nolīgums ar Turkmenistānu (A6-0085/2006, Daniel Caspary)

6.38. Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūra (A6-0236/2009, Gunnar Hökmark)

6.39. Kopienas kontroles sistēmas izveide, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu (A6-0253/2009, Raül Romeva i Rueda)

6.40. Zvejas resursu saglabāšana, izmantojot tehniskos pasākumus (A6-0206/2009, Cornelis Visser)

6.41. Kopēja imigrācijas politika Eiropai - principi, darbības un instrumenti (A6-0251/2009, Simon Busuttil)

6.42. Zaļā grāmata par TEN-T politikas nākotni (A6-0224/2009, Eva Lichtenberger)

7. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu skaidrojumi

– Eiropas Parlamenta 2010. gada sesijas plenārsēžu datumi

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, jūs varētu domāt, ka, tā kā es aizeju no Parlamenta jūlijā, man nevajadzētu būt nekāda viedokļa par Parlamenta programmu 2010. gadam. Bet es nododu tos, kuri sūtīja mani šurp šos 10 gadus, ja es neizmantotu šo izdevību, lai protestētu vispār pret Parlamenta turēšanu Strasbūrā. Tā ir nodokļu maksātāju resursu nepieļaujama izšķērdēšana. Tai nav nekāda pamata: Parlamentam piemērota ēka ir Briselē. Kad es par to pieminu cilvēkiem Apvienotajā Karalistē — izdevumus un neērtības, ko ikviens uzņemas, lai ierastos šeit — viņi ir pilnīgi izbrīnīti, ka grūtos ekonomiskos apstākļos mēs turpinām šo ieradumu. Ir pienācis laiks izbeigt Strasbūras farsu, nodrošināt, lai Parlaments darbotos vienīgi Briselē, un dot sabiedrībai reālu naudas ietaupījumu, lai tērētu to labākiem nolūkiem.

SĒDI VADA L. COCILOVO

priekšsēdētāja vietnieks

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, katru gadu Priekšsēdētāju konference iesniedz dažādus grozījumus, mēģinot panākt, lai mēs Strasbūrā pavadītu vairāk laika, nekā mums vajadzētu. Patiesībā mēs Strasbūrā pavadām ilgāku laiku nekā kāds to īsti novērtē, jo pati nokļūšana līdz šai vietai prasa gandrīz vienas dienas ceļojumu lielākajai daļai cilvēku. Mums nevajadzētu izvēlēties ierasties Strasbūrā vispār.

Vienīgās īpašās tiesības, kas, manuprāt, Parlamentam būtu jādod, būtu tiesības izvēlēties, kur tam notiek sēdes. Mans kolēģis Posselt kungs atzīst, ka tiem politiķiem, kuri dzīvo tuvu šai vietai, ir dažas vietējas priekšrocības. Tomēr mums visiem nav viegli doties pāri robežai no Vācijas. Lai vēlētāji tiktu šurp — cilvēki, kas grib ierasties, lai redzētu, kā Parlaments strādā — ir vajadzīga vairāk nekā diena. Mums ir ļoti labas telpas Briselē. Mums nav jābalso, lai pagarinātu laiku, kuru pavadām Strasbūrā: mums jābalso, lai tiktu no tās vaļā.

- Ziņojums: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, man ir tikai viens temats, par ko šeit runāt, proti, skandalozā sāga par zemes sagrābšanas tiesību aktiem Spānijā. Mums visiem šajā Parlamentā ir vēlētāji, lai kāda būtu mūsu tautība, kuri ir cietuši no nelikumībām sakarā ar urbanizācijas likumu Spānijā, kā tas ir noticis arī ar tūkstošiem Spānijas pilsoņu.

Centienus nodot šo lietu Parlamenta izspriešanai ir apkaunojošā veidā traucējuši vairāki deputāti no abām Spānijas partijām, un es sevišķi vērsos pie saviem kolēģiem Spānijas Tautas partijā *Partido Popular* ar acinājumu atcerēties, cik svarīgs ir īpašuma svētums. Viņiem vairāk kā jebkuram citam ir jāsaprot — zinot viņu vēsturi un zinot, kas notika Otrajā republikā, kad īpašuma tiesības nebija drošas — cik svarīgi ir, lai cilvēki justu, ka viņu īpašumtiesību apliecinājumi valstij nav nelikumīgi pārkāpjami.

- Ziņojums: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu teikt, ka *Záborská* kundzes ziņojums izvēlas pareizo pieeju. Ir ļoti svarīgi, lai līdztiesība varētu īstenoties dažādos Parlamenta aspektos, lai tas būtu darbs komitejās vai delegācijās.

Ir arī ļoti svarīgi, ka tad, kad tiek veidoti kandidātu saraksti Eiropas vēlēšanām, tajos būtu iekļauts tikpat daudz sieviešu, cik vīriešu.

Mēs esam vajadzīgi viens otram, un es ceru, ka attīstība notiks pareizajā virzienā, kur kādu dienu dzimumam vairs nebūs tik lielas nozīmes kā prasmēm un zināšanām. Kad Parlaments pieņem savus lēmumus, vissvarīgāk ir, lai mums būtu prasmīgi un zinoši cilvēki — gan vīrieši, gan sievietes — komitejā. Tādā veidā katram būs kopējs, skaidrs viedoklis par to, kā veidot labāku nākotni un labāku Eiropu, izmantojot zināšanas un prasmes.

- Ziņojums: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, ir iespējams gūt milzīgus ietaupījumus, radot kopēju Eiropas tīklu. Katrā dotajā brīdī kaut kur Eiropā ir elektroenerģijas pārpalikums, un valstu robežu nojaukšana būtiski samazinās mūsu atkarību no importētas enerģijas avotiem. Diemžēl tomēr tāds integrācijas modelis — brīva tirgus, decentralizēts, dabisks modelis — nav tas, par ko mēs šodien esam balsojuši mūsu ziņojumos. Mēs turpinām dodamies pa saskaņošanas ceļu, kas ved uz noteiktām cenām, uz aizsardzību, uz kopēju nostāju sarunās ar Krieviju un citām trešām pusēm. Eiropas Savienībā ir būtiska ideoloģiska atšķirība starp brīvu tirgu, kas balstās uz savstarpēju izstrādājumu atzīšanu, un saskaņotu tirgu, kas balstās uz patērētāja izvēles samazināšanu, ražotāju aizsardzību un regulēšanu no augšas.

Es domāju, ka tādai valstij kā Lielbritānijai draud sevišķas briesmas. Vēl pirms diviem gadiem mēs bijām vienīgie neto enerģijas ražotāji ES. Pat tagad mums kopumā ir līdzsvars. Kopējā enerģētikas politika beigās varētu kļūt mums tāda pati kā kopējā zivsaimniecības politika, kurā mēs esam vienīgā valsts, kas kopējā katlā liek pamatīgu daudzumu, no kura visi pārējie pēc tam saņem pēc vienlīdzības principa.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pirms es turpinu tālāk, es vēlētos izteikt atzinību referentei *Morgan* kundzei. Es zinu, ka viņa gatavojas doties prom, un, lai gan mēs ne vienmēr esam vienisprātis par jautājumiem, es domāju, ka ikviens piekritīs, ka viņa ir ieguldījusi šajā ziņojumā ārkārtīgi lielu darba apjomu.

Ja mēs atskatāmies uz liberalizācijas vēsturi Eiropas Savienībā, mēs visi zinām, ka telekomunikāciju liberalizācija ir bijusi ļoti veiksmīga, piedāvājot izvēli, zemākas cenas un labākus pakalpojumus patērētājiem visā ES. Tā ir kauna lieta, ka pasta tirgus un it sevišķi enerģijas tirgus ir atpalicis šajā nozīmē. Šie, protams, ir daži soļi pareizajā virzienā, bet mums vēl ir jāatrisina problēma par tīkla nošķiršanu un arī par pieeju citiem tirgiem.

Nav pareizi, ja daži tirgi, piemēram, AK tirgus, paliek atvērti konkurencei, tāpēc uzņēmumi no Vācijas un Francijas spēj iekļūt AK tirgū, tomēr liedz uzņēmumiem no AK un citām valstīm iekļūt viņu pašu tirgū. Protekcionisma laiks ir izbeidzies. Ir pienācis laiks vairāk ticēt tirgum.

- Ziņojums: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikt, ka *Belet* kunga ziņojums ir teicams. Ir ļoti svarīgi, lai mēs darītu visu, lai kļūtu enerģētiski nekaitīgi, taupot enerģiju un rīkojoties efektīvi visos veidos — transportā un citās jomās.

Tieši tādām vajadzētu būt arī mūsu mērķim attiecībā uz riepām. Šis konkrētais ziņojums runā par transportu un riepām, bet ir svarīgi atcerēties, ka drošība ir vissvarīgākais jautājums, kuru nekad nedrīkst atstāt bez ievērības.

Šajā lietā mums ir jāatrod pareizais līdzsvars. Energoefektivitātei riepju ražošanā nedrīkst ļaut ņemt virsroku pār drošību. Citiem vārdiem sakot, ja mēs gribam garantēt energoefektivitāti un to palielināt, vienlaikus mums ir jānodrošina tas, ka ne vismazākajā mērā netiek vājināta drošība, jo uz autoceļiem, maziem ceļiem un visur drošībai ir jābūt prioritātei un galvenajam mērķim, attīstot transportu Eiropā.

- Ziņojums: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikties referentei *Vălean* kundzei par teicamu ziņojumu. Ir ļoti svarīgi mums nākotnē panākt tādu situāciju Eiropā, kad mobilo telefonu zvanu maksas visā Eiropā var pazemināties un būt vienādas visā iekšējā tirgū.

Pašlaik problēma, protams, ir tā, ka, dodoties no vienas valsts uz otru, mums bieži ir jāiegādājas jauni abonementi vai, ja mēs neiegādājamies jaunu, mums ir jāmaksā pēc ļoti augstiem tarifiem.

Tā kā notiek cilvēku un darbaspēka brīva kustība un tiek veidota kopēja ekonomiska telpa — kurai patiesībā ir jādarbojas Savienības līmenī — ir svarīgi, lai tiktu arī izveidota saskaņota mobilo tarifu sistēma. Tas būtu sabiedrības interesēs.

Eiropas savienībai ir jārikojas tā, lai prioritāte tiktu piešķirta sabiedrības interesēm, un, ja mēs gribam, mēs varam rīkoties, lai panāktu, ka cenas par balss zvaniem pazeminās.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, būdams Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas referents, es esmu ļoti lepns par darbu, ko mēs veicām lielākas pārredzamības ieviešanā. Viena no lielajām problēmām daudzus gadus ir bijusi sakarā ar jautājumu par triecienu daudziem patērētājiem, kad viņi atgriežas mājās un atklāj, ka saņemtais rēķins ir lielāks par gaidīto.

Tomēr, ja mēs skatāmies uz pārējo ziņojumu un konkrēti uz jautājumu par cenu griestiem, es domāju, ka mums ir jāatzīst, ka arī bez šīs regulas cenas ir samazinājušās tik un tā. Pati Komiteja atzīst, izmantojot savus datus, ka lielākā daļa patērētāju neizmanto viesabonēšanu: 70 % patērētāju neizmanto viesabonēšanu ne reizi gadā. Regulāro viesabonentu līmenis ir daudz zemāks. Tādēļ patiesībā notiek tas, ka mēs samazinām maksas par zvaniem un datu pārraidi dažiem privilģētiem EP deputātiem, Komisijas ierēdņiem, Eiropas žurnālistiem un Eiropas uzņēmējiem.

Cerēsim, ka uzņēmumi, mēģinot kaut kur atgūt zaudētos ieņēmumus, nesāks pieprasīt lielāku maksu no vietējiem lietotājiem — it sevišķi no nabadzīgajiem — par viņu zvaniem. Cerēsim, ka mēs neaplaupām nabadzīgos, lai maksātu par lētākiem zvaniem bagātajiem,

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju *Vălean* kundzes ziņojumu par tematu, kurā Eiropas Savienības pilnvaras vienreiz ir pilnībā piemērojamas.

Jāsaka, ka šajā telekomunikāciju jomā situācija dažkārt ir pilnīgi nepanesama. Notiek patērētāju maldināšana, kuri, izmantojuši tādu mobilo telefonu kā šis, par ko viņu līgumā ir teikts, ka tajā ir iekļautas starptautiskas sarunas, ir satrikti, kad atklāj savu rēķinu maksu. Piemēram, tieši tā notika ar mani vēl nesen, kad, izmantojot interneta savienojumu divas vai trīs reizes kādu dienu Itālijā, es saņēmu rēķinu no faktiski nacionalizēta Francijas operatora *Orange* par EUR 1 200, un par citu dienu, ko pavadīju pie pašas Francijas robežas starp Evianu un Ženēvu, es saņēmu vēl vienu rēķinu par EUR 3 000!

Tā ir pilnīgi nepieļaujama prakse, kas robežojas ar laupīšanu gaišā dienas laikā, un atbildīgi ir šie operatori — viņi patērētājiem nenodrošina nekādu pārredzamību. Tāpēc noteikumi par mobilo telefonu līgumu pārredzamību Eiropas Savienībā ir jāstandartizē.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, protams, mēs visi esam par zemākiem tarifiem, kad braucam uz ārzemēm ar saviem mobilajiem telefoniem — vajadzētu būt trakam, lai būtu pret tiem, bet tā ir tikai vienādojuma viena puse. Kad mēs Parlamentā uzdodam operatoriem par pienākumu samazināt viesabonēšanas tarifus, viņiem ir jāatrod nauda kaut kur citur, un tas parasti nozīmē tarifu paaugstināšanu tiem, kuri neceļo.

Citiem vārdiem sakot, tas ir nodoklis par neceļošanu par labu ceļotājiem. Manā vēlēšanu apgabalā būs pusaudži no pašvaldības mājokļiem, kam tagad nāksies maksāt vairāk, lai daudzi uzņēmēji, EP deputāti un komisāri varētu runāt lētāk, būdami ārzemēs.

Man ir jāsaka, ka mēs nebijām neieinteresētas puses. Mēs visi, kas piedalījāmies balsošanā, ļoti pamatīgi iegūsim no šāda veida regulām, ko mēs esam bīdījuši šajā jomā visu pagājušo gadu. Ja jūs gribat saprast, kā vara ir mainījies Eiropā, jums tikai jāizlasa šis ziņojums. „Kas pār ko?” jautāja Ļeņins, iespējams, viskodolīgākajā politiskās filozofijas izteikumā, kāds jebkad ir bijis. Kas ir pie varas un pār ko viņš valda? Nu, tagad vairs nevar būt lielas šaubas, kas pār ko valda: mēs valdām — mēs, eirokrāti.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Liels paldies, prezidenta kungs, par man doto vārdu! Es balsoju par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas, kas ir izdarīts mobilo sakaru jomā, no Eiropas Parlamenta puses ir ārkārtīgi svarīgi. Kad es atceros savas pirmās darba dienas Briselē, kad viena minūte telefonsarunu maksāja 3 eiro un vairāk, un

tagad, pateicoties šim regulējumam, mēs maksājam šos limitētos maksājumus, tas ir ieguvums visai Eiropas sabiedrībai. Es gribētu arī teikt, ka šie viesabonēšanas tarifi ir bijuši ļoti neskaidri. Sevišķi tas attiecas uz īsziņām. Ja, runājot pa telefonu, mēs esam ieguvuši lielu ekonomiju, tad uz īsziņām dažkārt firmas nopelnīja pārāk daudz, un tas atkal nebija pilsoņu interesēs. Es uzskatu, ka ar šo direktīvu un regulu mēs esam spēruši ļoti lielu soli uz priekšu patērētāju interešu aizsardzībai, un arī mūsdienās, kad datu pārraide ir tik ļoti svarīga, ka cilvēki to saņem caur mobiliem telefoniem, tas ir ļoti liels Eiropas Parlamenta sasniegums, ka šie tarifi ir samazināti.

- Ziņojums: Peter Skinner (A6-0413/2008)

Eoin Ryan (UEN). - Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos apsveikt *Skinner* kungu par šo ziņojumu. Viņš ir veicis teicamu darbu. Tas ir bijis milzīgs pasākums, bet viņam patiešām ir izdevies gūt panākumus šajā ļoti sarežģītajā likumdošanas jomā. Es gribu apsveikt arī Eiropas iestādes un dalībvalstis, kas devušas mums šo Maksātpējas II veiksmīgo noslēgumu.

Tas ir labs piemērs, kā Eiropai ir jāstrādā kopā finansiālas atlabšanas virzienā. Slogi tāpat kā risinājumi būs kopīgi. Šī apstiprinātā Eiropas atbilde ir labs piemērs ciešākām attiecībām finanšu sadarbībā. Mums ir jāstrādā, lai būtu pārliecība, ka nekad vairs nebūs tādas banku krīzes kā šī, kuru mēs pašlaik pārdzīvojam.

Es ar lielu interesi ievēroju Komisijas piekrišanu hipotēku atbalsta shēmai AK namīpašniekiem. Šī shēma ļaus mājokļu īpašniekiem, kuri nespēj segt savas hipotēku atmaksas saistības, atlikt uz diviem gadiem visas viņu galvenā aizdevuma un līdz 70 % viņu procentu saistību maksājumus. Mums uzmanīgi jāseko šīs shēmas darbībai un jāmacās, un jāisteno ikviens iedarbīgs pasākums, kas atvieglotu slogu, ko mēs nesam.

Es domāju, ka tas ir kaut kas tāds, uz ko visas dalībvalstis var skatīties, bet es arī domāju, ka pašās dalībvalstīs finanšu iestādes varētu atvieglināt cilvēkiem pāreju uz vienīgi procentiem par hipotēkām, ja viņi nonāktu grūtībās. Finanšu iestādes, ņemot vērā atbalstu, kādu tās saņem no dalībvalstu valdībām, varētu daudz darīt, lai palīdzētu cilvēkiem, kas lejupslīdes dēļ ir nonākuši spriedzes pilnā stāvoklī.

- Ziņojums: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pirms es sāku skaidrot savu balsojumu, es gribētu apsveikt savu kolēģi *Kamall* kungu, kurš nupat ir 100. reizi uzstājies ar runu plenārsēdē. Viens otrs būs pārsteigts, ka ir pagājis tik ilgs laiks! Bet ir labi, ka viņš ir pievienojies „simtnieku klubam”.

Es balsoju par *Hökmark* ziņojumu visāda veida iemeslu dēļ. Galvenokārt tādēļ, ka kurš gan varētu būt pret kodoldrošību? Un es domāju, ja mēs taisāmies runāt par kodoldrošību un to, kā mēs nodrošināsim enerģiju nākotnē, mēs gribētu, lai tas notiktu tik droši, cik vien iespējams, un noglabāta tik droši, cik vien iespējams. Bet tikpat lielā mērā es par to balsoju galvenokārt tāpēc, ka es gribu, lai nākotnē būtu vairāk kodolenerģijas — vairāk Apvienotajā Karalistē — jo man līdz nāvei ir apnicis redzēt visur Eiropas skaistajos laukos slejamies gaisā vējdziņnavas un vēja turbīnas, kas neko nedod nevienas valsts tīkliem — patiesībā tās var radīt tikai papildu ļaunumu valsts tīkliem — un nedod atjaunojamu enerģiju: tās dod vienīgi mazliet alternatīvu enerģiju uz īsu laiku. Es pilnībā esmu par kodoldrošību un pilnībā par kodolenerģiju.

- Ziņojums: Raül Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, Komisijas absurda priekšlikums tā sākotnējā formā, ka viņiem vajadzētu kontrolēt atpūtas zveju un pieprasīt lomu uzskaiti un licenzēšanu, un visu citu, kas saistās ar šādu birokrātiju, bija viens no tiem priekšlikumiem, kuri pilnīgi pamatoti sacēla plašu opozīciju ne tikai konkrētajā nozarē, bet to vidū, kurus interesē viss, kas saistīts ar zveju un ES birokrātiju.

Tāpēc es priecājos, ka šodien ir pieņemts 48. grozījums. Tas vismaz daļēji atjauno dalībvalstīm tiesības pašām izvēlēties, vai kaut ko darīt attiecībā uz atpūtas zvejas licenzēšanu un reģistrēšanu, ļaujot dalībvalstīm spriest par atpūtas zvejas ietekmi — kad vairākumā dalībvalstu tādas nav — uz zivju lomiem. Tāpēc es priecājos, ka Komisija ir saņēmusi pretsparu par šo priekšlikumu un ka tas, kas sākās tik slikti, ir mazliet ticis uzlabots.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, pēc 10 gadiem, kas pavadīti šajā Parlamentā, es nodomāju, ka kaut kas varētu mani vēl pārsteigt, bet mani satrieca, cik bezjēdzīgs bija priekšlikums par kopējās zivsaimniecības politikas paplašināšanu, attiecinot to uz atpūtas makšķerniekiem jūrā, pieprasot viņiem iegrāmatot katru lomu un ieskaitīt to valsts kvotā.

Priekšlikums nav ticis svītrots, lai gan tas ir ticis būtiski uzlabots, galvenokārt pateicoties ilgam un nogurdinošam pretošanās karam, ko komitejā izcīnīja četri stingri un patriotiski skoti, kuri pārstāvēja tās

valsts galvenās partijas: *Attwooll* kundze un *Stihler* kundze un *Stevenson* kungs un *Hudghton* kungs. Es gribu arī apliecināt cieņu Ziemeļīrijas labākajam draugam Eiropas Parlamentā *Jim Allister*, kas ir gan kopienas interešu, gan tradīciju liels aizstāvis savā novadā.

Problēma šeit bija ieviešana. Problēma bija tā, ka cilvēki neieviesa esošās tiesības. Mums Parlamentā ir instinktīva tieksme vienmēr nodarboties ar likumdošanu, nevis izmantot tiesību arsenālu, kas jau ir mūsu rīcībā. Es vēlos, lai mēs piemērotu — plašāk nekā tikai zivsaimniecībā vien — principu, ka ne vienmēr ir labāk pieņemt jaunu tiesību aktu, pirms neesat pilnībā izsmēluši tiesiskās pilnvaras, kuras jums jau ir.

Catherine Stihler (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šodienas balsojums par *Romeva* ziņojumu, cerams, atjaunos Eiropas makšķernieku pārliecību, ka viņu bažas ir tikušas atzītas. Bez nevienas balss pret pieņēma 7. un 11. grozījumu; ar 608 balsīm par, 37 balsojot pret, pieņēma 48. grozījumu; ar 580 balsīm pieņēma 49. grozījumu, pret balsojot 54; 50. grozījums tika plaši pieņemts; 2. grozījums tika pieņemts kopējā balsojumā par 7. un 11. grozījumu; 92. grozījumu un 93. grozījumu nepieņēma, kas bija tieši tas, ko makšķernieku aprindas prasīja.

Nākamais solis patiešām būs tas, kā Padome rīkosies ar 47. panta formulējumu. Vai viņi pieņems Parlamenta grozīto formulējumu vai izvēlēsies citu pieeju? Kauns, ka šeit nav neviena no Padomes, lai atbildētu uz šo jautājumu. Bet šīsdiens Zaļā grāmata par kopējās zivsaimniecības politikas reformu dod mums visiem iespēju mainīt kopējo zivsaimniecības politiku, un es ceru, ka deputāti izmantos izdevību izplatīt šo Zaļo grāmatu tik daudziem vēlētājiem, cik vien iespējams, lai padarītu viņu balsis dzirdamas.

- Ziņojums: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Liels paldies, priekšsēdētāja kungs. Ir tāda sajūta, kā pagrieziena punktu — piedodiet, vai tas nav kāds cits punkts? — sasniegušam.

Šim ziņojumam ir interesants virsraksts: „Zvejas resursu saglabāšana, izmantojot tehniskos pasākumus”. Jo man patiešām ir jāsaka, ja mums patiešām ir vajadzīgs vislabākais tehniskais pasākums, lai saglabātu zvejas resursus, tas nav atrodams kopējā zivsaimniecības politikā. Rezultāti jau ir: kopējā zivsaimniecības politika ir bijusi neveiksmīga, ja runa ir par zvejas resursu saglabāšanu. Ir pienācis laiks — un sen jau — paskatīties uz rezultātiem citur pasaulē, kas ir bijuši veiksmīgi.

Skatīsimies uz Islandes piemēru, kur ir atraduši ar īpašumu saistītus risinājumus un tiesības, kas ir mantojamas. Skatīsimies uz Jaunzēlandes piemēru, kur tiesības uz zvejas vietām ir pārmantotas no paaudzes uz paaudzi. Abos gadījumos ir redzams, ka, ticot tirgum, jūs ticat tiesiskumam un jūs ticat īpašuma tiesībām, kas daudz biežāk atradīs labāku risinājumu nekā kāda sovjetiskā stilā centralizēti izplānota shēma, piemēram, kopējā zivsaimniecības politika, kas ir izrādījusies par katastrofu. Ir pienācis laiks ticēt tirgum.

- Ziņojums: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Īss paskaidrojums par mūs grupas — Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu — balsojumu par manu ziņojumu par kopēju imigrācijas politiku Eiropai. Bija divi balsojumi, viens par alternatīvu priekšlikumu un otrs par pašu ziņojumu. Mēs balsojām par pirmo, lai tādā veidā varētu svītrot punktu, ko ierakstīja šī Parlamenta sociālistu bloks un kas paredz imigrantu balsošanas tiesības. Mēs tam nepiekrītam, un mēs pret to balsojām arī komitejas līmenī.

Tomēr par nožēlu šis priekšlikums neizgāja cauri, jo pretējā gadījumā šis punkts būtu ticis izņemts. Mēs tā vietā balsojām par ziņojumu kopumā, jo uzskatām, ka tas ir labs ziņojums, kurā ir Eiropas Parlamenta visaptveroša programma kopējās imigrācijas politikas jomā.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas imigrācijas politikas principi, darbības un instrumenti: Tāds ir *Busuttil* kunga ziņojuma plašais temats.

Principi? Eiropas Savienībai līdz 2050. gadam, domājams, būs papildus nepieciešami 60 miljoni imigrantu no valstīm ārpus Eiropas par spīti miljoniem bezdarbnieku un trūcīgo pilsoņu, plašajām darbavietu un uzņēmumu slēgšanām.

Darbības? Dot vairāk tiesību imigrantu iedzīvotāju grupām, sevišķi tiesības balsot un piešķirt neierobežotu iekļūšanu Eiropas teritorijā un darba tirgū.

Instrumenti? Tā sauktā „pozitīvā” diskriminācija jeb neoficiālu kvalifikāciju atzīšana, lai kas tā arī nebūtu, kad Eiropas pilsoņiem tiek pieprasīta pienācīgi sertificēta kvalifikācija; jaunas imigranta kategorijas — vides

migrantu — atzīšana; Eiropas pilsoņu pienākums piemēroties savai nenovēršamajai pakļaušanai, kā to aranzējuši un plānojuši eiropkrāti ar šī Parlamenta piekrišanu.

Tā visa vietā mums steidzami jāmaina šo migrācijas plūsmu virzieni, jāatjauno iekšējās robežas, jāisteno patiesa uz ģimeni orientēta politika, lai pieaugtu Eiropas iedzīvotāju skaits, un jānosaka valstu un Eiropas prioritāte visās jomās.

Mario Borghesio (UEN). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir daudzi iebildumi par šo ziņojumu, no kuriem pirmais, kā tika teikts pirms neilga laika, attiecas uz noteikumu, kas šķiet grūti pieņemams laikā, kad Eiropa saskaras ar algu garantijas fondu problēmu vai pat miljoniem strādājošo atlaišanām. Gatavošanās uzņemt un sagādāt darbu 60 miljoniem jaunu imigrantu Eiropā, manuprāt, ir skandalozs pasākums.

Tomēr es vēlos arī norādīt, ka, mums diskutējot par to, kā regulēt un organizēt imigrācijas nākotni, notiek traģēdijas, kāda varēja notikt arī gadījumā ar Turcijas kuģi *Pinar*, no kuras, paldies Dievam, izdevās izvairīties, pateicoties Itālijas cilvēciskumam un *Maroni* kunga labajai vadībai.

Kas Eiropai ir jādara? 600 gadījumos — kā pareizi paziņoja *Maroni* kungs — Malta par spīti Eiropas Savienības finansējumam nav izpildījusi savu pienākumu uzņemt iecerotājus no Ziemeļāfrikas piekrastes, kuri apstājās tās krastos. Visos šajos gadījumos Itālijai ir bijis jāiejaucas, lai gan mūsu uzņemšanas centrs Lampedūzā tagad jau ir pamatīgi pārpildīts, kā mēs visi to zinām.

Tad nu, Eiropa, iejaucies, nosaki kādus skaidrus noteikumus! Mēs prasām būtiski palielināt finansējumā mūsu valstij, lai mēs varētu kārtīgi risināt šo problēmu. Eiropai ir jāpamostas un nopietni jāregulē imigrācijas plūsmas: mēs nevaram tā vairs turpināt.

- Ziņojums: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Sirsnīgs paldies, prezidenta kungs! Es vēlējos izteikties par Zvejniecības komitejas ziņojumu, par C. Visser kunga ziņojumu, par zvejsaimniecības konservācijas jautājumiem. Godātais priekšsēdētāj! Manai valstij — Latvijai — zvejniecība ir ārkārtīgi svarīga, jo mums ir 550 km jūras robežas. Tā kā Latviju Eiropā pārstāv 8 deputāti, mēs nevaram būt visās komitejās, bet šie jautājumi ir ļoti svarīgi gan mūsu ekonomikai, gan tradicionālajam dzīvesveidam. Pašreizējais regulējums, ko regulē arī šis ziņojums, nav pietiekams, lai pasargātu piekrastes zveju. Es saprotu, ka pārzveja ir nopietna problēma, bet pārmērīgās regulēšanas dēļ mūsu piekrastes zveja ir apdraudēta, un faktiski mūsu zvejnieki no mūsu Baltijas jūras piekrastes tiek izspiesti. Es domāju, ka Eiropas Parlamenta nākošais uzdevums būtu parūpēties par to, lai tās valstis, kuras tieši robežojas ar jūru, varētu saglabāt gan savu tradicionālo dzīvesveidu, gan arī nodarboties praktiski ar zvejniecību, jo tagad bieži iznāk tā, ka mūsu zvejniekiem ir spiesti iepirkt produkciju no lielajām kompānijām, zvejojot tālajos okeānos, bet darbu zaudē simtiem, pat tūkstošiem piekrastes iedzīvotāju, kuriem gadsimtos tas ir bijis galvenais iztikas avots. Sirsnīgs paldies Jums!

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Helmuth Markov (A6-0243/2009)

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. - (RO) Es balsoju par šo ieteikumu par EK pievienošanos ANO Eiropas Ekonomikas Komisijas Noteikumiem Nr. 61 par vienotiem noteikumiem kravas automobiļu apstiprināšanai attiecībā uz to ārējiem izvirzījumiem uz priekšu no kabīnes aizmugurējā paneļa (pārskatīts nolīgums), jo kopējas tirdzniecības politikas mērķis ir saskaņā ar Līguma 113. pantu likvidēt tehniskus šķēršļus tirdzniecībai ar autotransporta līdzekļiem līgumslēdzēju pušu starpā.

Kopienas iesaistīšanās piešķirs lielāku svaru saskaņošanas darbībām, ko veic saskaņā ar šo nolīgumu, un tāpēc ļaus vieglāk piekļūt trešo valstu tirgiem. Šai iesaistei jānodrošina konsekvences izveidošana instrumentu starpā, uz kuriem atsaucas kā uz „noteikumiem”, kas pieņemti saskaņā ar pārskatīto nolīgumu un Kopienas tiesību aktiem šajā jomā. Šāda veida regulas pieņemšana patiesībā nozīmē pielāgošanos tehnikas progresam.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Jan Cremers (A6-0207/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. - (IT) Es balsoju par.

Eiropas Komisija vienmēr ir pievērsusi lielu uzmanību mobilu pilsoņu individuālo tiesību nodrošināšanai, vispirmām kārtām attiecībā uz priekšrocībām, kuras saistās ar sociālās drošības jomu. Pilsoņu brīvā kustība Kopienā ir viena no pamatbrīvībām un rosina dalībvalstu tautsaimniecības iekšējo attīstību.

Tas ir iemesls, kāpēc Komisija meklē veidus, kā intensificēt centienus, lai ES pilsoņi ar savām ģimenēm varētu patiesi baudīt tiesības, ko viņiem garantē pašreizējie Eiropas tiesību akti. Lai gan atsevišķās nozarēs valstu likumdošana paredz labāku attieksmi pret Kopienas iedzīvotājiem un viņu ģimenēm, nekā to pieprasa pašreizējie Eiropas tiesību akti, neviena dalībvalsts patiesībā nav pareizi ratificējusi visas direktīvas, kas izdotas par šo tematu.

Arvien vēl bieži notiekošā ES pilsoņu brīvās kustības pamattiesību neievērošana Eiropas teritorijā ir acīmredzama galvenokārt saistībā ar šādām situācijām: iebraukšanas un uzturēšanās tiesības ģimenes locekļiem, kuri ir trešo valstu pilsoņi, un palīdzības trūkums pēc negadījumiem darbā.

Mēs ceram, ka Komisija turpinās tehnisko sadarbību ar dalībvalstīm, kas ir ļāvuši atklāt dažādus punktus debatēm un tālākai skaidrošanai, sevišķi saistībā ar pārkāpumiem.

- Ziņojums: Caroline Lucas (A6-0115/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas raida spēcīgu signālu nākamajam Parlamentam, ka jautājums par koku un mežu nelegālu izciršanu ir jārīstina efektīvāk.

Šis priekšlikums ir sen novēlots. Tiek vērtēts, ka aptuveni 20-40 % globālās rūpnieciskās koksnes ražošanas nāk no nelegāliem avotiem un līdz pat 20 % no tiem atrod ceļu uz ES katru gadu. Tas dzen lejā kokmateriālu cenas, iztukšo dabas resursus un nodokļu ienākumus un palielina pamatiedzīvotāju nabadzību visā pasaulē. Ilglaicīgā ietekme ir pat vēl nopietnāka, jo mežu iznīcināšana, kam galvenais cēlonis ir nelegāla mežu izciršana, ir iemesls gandrīz vienai piektajai daļai no siltumnīcas efektu izraisīto gāzu globālajām emisijām.

Grozījumi *Lucas* ziņojumā patiesībā saka, ka iegādāties vai pārdot nelegālus kokmateriālus ir pārkāpums tikai tad, ja ir pieļauta nolaidība, bezatbildība vai tīši apsvērumi — tie nesoda uzņēmumus, kas ir pildījuši savus „pienācīgās uzcītības” pienākumus. Tādēļ nav pilnīgi nekādas vajadzības garantēt likumību, kas attiecināta uz uzņēmumiem.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. - (PT) Es balsoju par rezolūciju par pienākumiem tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus, jo nelegāla izciršana kļūst arvien nopietnāka problēma, kas saistās ar ļoti satraucošiem procesiem vidē, tādiem kā bioloģiskās daudzveidības zudums, mežu iznīcināšana un mežu degradēšanās. Turklāt tā ir atbildīga par gandrīz 20 % oglekļa emisiju visā pasaulē.

Eiropas Savienībai kā ievērojamam koksnes un koksnes izstrādājumu patērētājam ir pienākums uzsākt efektīvu rīcību pret mežu iznīcināšanu un nelegālu izciršanu, kurā skaidri jāparedz nelegālas koksnes izstrādājumu nelaišanu tirgū.

Mums ir jāpieņem tiesību akts pret nelegālu izciršanu, lai tādējādi patērētāji zinātu, ka izstrādājumu izcelsmei ir jābūt legālai, lai uzņēmumi, kas ievēro šos noteikumus, neatrastos neizdevīgā situācijā un lai uzņēmumi, kuri dod priekšroku nelegāliem koksnes izstrādājumiem, vairs neatrastu tirgu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju *Caroline Lucas* ziņojumu, kas nosaka noteiktus pienākumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus. Es biju Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotājs, kas tika vienbalsīgi pieņemts komitejā.

Pēc mūsu domām vislabākais preventīvais līdzeklis, kā pārtraukt tirdzniecību ar nelegālu koksni, ir stingrākas prasības un pienākumi un legālu līdzekļu pastiprināšana, lai vērstos pret tirgus dalībniekiem, kuriem pieder un kas laiž ES tirgū nelegālu koksni un koksnes izstrādājumus.

Mums ir jāstrādā kopā ar svarīgākajām valstīm patērētājām, tādām kā ASV, Ķīna, Krievija un Japāna, lai risinātu šo problēmu un izveidotu globālu trauksmes sistēmu un reģistru par nelegālu izciršanu un riska valstīm, izmantojot Interpolu, atbilstošu ANO iestādi, kas izmanto visjaunākās satelītu tehnoloģijas sistēmas.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Es izvēlējos atturēties no balsošanas par priekšlikumu regulai, ar kuru nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus.

Lai gan es patiešām uzskatu, ka ir vitāli svarīgi pastiprināt kontroli pār koksnes importu pie kopējā tirgus robežām, man liekas, ka ziņojums ierosina pārāk apgrūtināšu un birokrātisku sistēmu, kas sodīs mūsu pašu Eiropas mežsaimniecības nozari.

Sarežģītas un dārgas izstrādājumu marķēšanas sistēmas ieviešanas vietā, kura ļoti slikti iedarbosies uz nozari un koksni kā materiālu, mums drīzāk būtu jāpalielina pārbaudes un jāvērsas pie apgādes ķēdes, kas laiž preces Eiropas tirgū, lai cīnītos pret nelegālu izciršanu.

Regulas galvenajam mērķim drīzāk ir jābūt jaunas kopējas kontroles un atbildības kultūras īstenošana nevis birokrātisku un dārgu procesu ieviešana katra izstrādājuma pārbaudei. Ņemot vērā problēmas, ar kurām šī nozare saskaras, mums nebūtu jānodrošina koksne vairāk nekā citi materiālu un enerģijas avoti ar pārāk saistošiem noteikumiem par laišanu tirgū.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – Es uzsveru, ka šī regula ir ilgi gaidīta un vajadzīga. Nelegāla izciršana ir problēma, kura ir jārisina efektīvi ne tikai klimata dēļ, bet arī vides un sociālo aspektu dēļ. Tomēr man šodien bija jābalso pret to. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas (ENVI) ziņojums ir pazaudējis savu centrējumu un paplašinājis apjomu un pienākumus, pārsniedzot sākotnējo nolūku. Mums jānodrošina, lai koksnes izstrādājumus var pieņemt par legāliem, ja tie ir ievesti un izgājuši cauri muitai uz kopējā tirgus robežām, un tādējādi nav vajadzības ieviest nesamērīgi lielu birokrātisku un finansiālu papildu slogu visiem tirgus dalībniekiem Eiropas Savienībā.

Bet ENVI ziņojums paredz dārgu marķēšanu, papildu ilgtspējas prasības, bezgalīgi paplašina legalitātes definīciju uzskauj pieņācīgas uzcītības slogu uz visiem iekšējā tirgus dalībniekiem. Šai regulai ir jācīnās pret nelegālu izciršanu pie robežām, kāds bija tās sākotnējais mērķis. Bet ietekmēt visus iekšējā tirgus dalībniekus, arī tos, kuri nelieto, kā arī neizplata nekādu nelegāli ievāktu koksni, tādējādi potenciāli ietekmējot viņu konkurētspēju globālajos tirgos, noteikti nav šīs regulas mērķis un tāpēc to nevar atbalstīt.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas izveido noteikumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž koksni ES tirgū pirmoreiz. No tirgus dalībniekiem tiks pieprasīts ievērot „pieņācīgas uzcītības” sistēmu, lai visa koksne tiktu iegūta saskaņā ar atbilstošiem reģiona, valsts un starptautiskiem tiesību aktiem. Es priecājos, ka tirgus dalībniekiem būs jāievēro arī ilgtspējas kritēriji un tiesību akti par pamatiedzīvotājiem. Ir būtiski, lai atbilstību apliecinātu neatkarīga trešā puse, un man ir arī prieks, ka šis ziņojums to izceļ.

Robert Sturdy (PPE-DE), rakstiski. – Ir jāpieliek pūles, lai efektīvas konkurences, ilgtspējīgas attīstības un globālas bioloģiskas daudzveidības un vides aizsardzības interesēs tiktu pārtraukta tirdzniecība ar nelegāli iegūtu koksni un koksnes izstrādājumiem, kas tiek laisti ES tirgū.

Pieņācīgas uzcītības sistēma, ko piedāvā Komisija (ko jau praktizē attiecībā uz augstiem standartiem AK), ietver pasākumus un procedūras, kuras ļaus tirgus dalībniekiem izsekot koksnei un koksnes izstrādājumiem, iegūt informāciju par atbilstību piemērojamajiem tiesību aktiem un kontrolēt risku ielaist nelegālu koksni un izstrādājumus ES tirgū. Šī darbība arī dos patērētājiem pārliecību, ka, pērkot koksni un koksnes izstrādājumus, viņi neveicina nelegālas izciršanas problēmu un ar to saistīto tirdzniecību.

Lai gan mēs atbalstām šo priekšlikumu principā, mēs neatbalstām prasību piemērošanu visiem dalībniekiem, kā to ierosina referents, kas, mūsaprāt, ievieš nesamērīgus birokrātiskus un finansiālus slogus uz visiem tirgus dalībniekiem ES. Komisijas priekšlikums paredz elastīgu pieņācīgo uzcītību, pamatojoties uz riska novērtējumu un liecību analīzi, un tā ir daudz efektīvāka un praktiskāka pieeja.

- Ziņojums: Miloslav Randsdorf (A6-0214/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Nafta ir vissvarīgākais enerģijas avots Eiropas Savienībā, un ekonomika ir ļoti atkarīga no tās pastāvīgas, uzticamas un pieejamas piegādes. Ņemot vērā mūsu lielo un arvien pieaugošo atkarību no naftas ievaduma, naftas piegādes drošība ir sevišķi svarīga.

Naftas pieprasījums Eiropas Savienībā turpinās palielināties līdz 2030. gadam, lai gan tikai par 0,25 % gadā. 2030. gadā nafta vēl arvien būs galvenais primārais enerģijas avots Eiropas Savienībā un veidos aptuveni 35 % no visas patērētās enerģijas. Ņemot vērā, ka naftas piegādes un pārstrādes jaudas pašlaik nevar apmierināt pieaugošo pieprasījumu, tirgus situācijā saglabāsies spriedze.

Šie faktori ir jāņem vērā, attīstot vienotu un reālu Eiropas enerģētikas politiku. Šīs politikas sastāvā ir jābūt ES spējai reaģēt uz ikvienu iespējamu pēkšņu piegādes krīzi. Rezerves ir svarīgs faktors, kas mīkstina negaidītu piegādes problēmu triecienus, jo bez naftas dažas vai pat visas ekonomikas nozares apstāsies. Šajā ziņā rezervju sagādāšana ir valsts drošības pamatjautājums.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, jo uzskatām, ka ir svarīgi sagādāt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves. Obligāto rezervju krājumi ir ekonomiski un sociāli ārkārtīgi svarīgs jautājums katrai valstij, arī tās drošībai. Rezultātā jebkāda spekulācija ar šīm rezervēm ir jāaizliedz pretēji tam, kas ir noticis. Tām jāatrodas sabiedrības īpašumā un administrācijā, lai aizsargātu ES dalībvalstu intereses.

Tomēr mēs nepiekrītam pilnvarām, ko šis priekšlikums direktīvai piešķir Eiropas Komisijai, sevišķi iespēju Komisijas departamentiem veikt „drošības rezervju un īpašo rezervju pārbaudes” dalībvalstīs. Valstīm ir jāveido šo produktu rezerves, bet to administrēšana un to obligāto minimālo un maksimālo līmeņu noteikšana ir valstu suverēna lieta. Mēs arī nepiekrītam nekādam mēģinājumam izmantot šo rezervju radīšanu kā vēl vienu, kaut arī maigāku pamatojumu ieviešanās politikai, kā var secināt no „labvēlīga investīciju klimata radīšanas Eiropas Savienības iekšējo un ārējo naftas rezervju izpētes un izmantošanas nolūkā”.

- Ziņojums: Luca Romagnoli (A6-0228/009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), rakstiski. – Tā kā mēs atbalstām sadarbību dalībvalstu starpā šajos jautājumos, mēs uzskatām, ka šim ir jāpaliek subsidiaritātes jautājumam, uz ko nav attiecināma ES rīcība.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Šī iniciatīva veido daļu globālajā stratēģijā par kritisko infrastruktūru aizsargāšanu. ES ekonomika un drošība, un tās pilsoņu labklājība ir atkarīga no vairāku infrastruktūru esības un netraucētas darbības, kuras nodrošina tādus būtiskus pakalpojumus kā, piemēram, veselības dienestus, telekomunikācijas, enerģijas un transporta tīklus, finanšu pakalpojumus, pārtikas un ūdens apgādi un tā tālāk.

Lai gan dažās dalībvalstīs jau ir ieviesti stingri aizsardzības pasākumi un struktūras, citās dalībvalstīs situācija vēl joprojām ir ļoti nedroša. Tāpēc dzīvībai svarīga ir labāka un efektīvāka informācijas un labas pieredzes apmaiņa, kas būs iespējama vienīgi izveidojot šo informācijas un komunikācijas sistēmu.

Šī sistēma stiprinās dialogu un palielinās pieejamo informāciju par kopējiem draudiem un neaizsargātību, kā arī veicinās sadarbību un koordināciju starp dalībvalstīm. Vienlaikus tā rosinās attīstīt piemērotus pasākumus un stratēģijas, lai mazinātu riskus un veidotu pienācīgu aizsardzību, un tā arī palielinās pilsoņu drošību.

Es arī atbalstu klauzulas par trīs gadu pārskatu iekļaušanu, kas radīs iespēju veikt nepieciešamos uzlabojumus, sevišķi ātras brīdināšanas sistēmas darbības ielāgšanas iespēju.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. - (PT) Es balsoju par kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkla (KIBIT) priekšlikumu. Dažu dalībvalstu infrastruktūras sastāv no fiziskām un informācijas tehnoloģijas iekārtām, pakalpojumu dienestiem un aktīviem, kas to pārtraukšanas gadījumā varētu ļoti nopietni ietekmēt veselību, drošību un ekonomisko vai sociālo labklājību.

Transporta sistēmas, telekomunikācijas un enerģija ir dalībvalstu attīstībai izšķirošas nozares, un tās ir arī arvien ciešāk savstarpēji saistītas, daudzām dalībvalstīm palaujoties uz citām. Šī iemesla dēļ Eiropas Savienības attīstībai ir ārkārtīgi svarīgi, lai būtu unikāla sistēma informācijas pieejai un apmaiņai starp dažādām iestādēm par kritisko infrastruktūru aizsardzību, labas pieredzes apmaiņu, kā arī ātras brīdināšanas sistēma.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. - (EL) Komisijas priekšlikums, par kuru ir izstrādāts ziņojums, rada informācijas un brīdināšanas tīklu starp dalībvalstīm to sabiedriskajām un privātajām infrastruktūrām, kuras tiek raksturotas kā „kritiskas”.

Šis tīkls ir pirmais solis pretī atļaujas došanai privātām personām, citiem vārdiem sakot, monopolu uzņēmumiem, kuru instalācijas tiks raksturotas kā kritiskas infrastruktūras, iegūt kompetenci drošības jautājumos, kas pašlaik ir vienīgi valsts atbildība.

Tas bruģē ceļu tam, ka strādnieku šķiras demonstrācijas, kas ietekmē visas „kritiskās” infrastruktūras, arī privātas instalācijas (piemēram, streiki tādās kritiskās nozarēs kā enerģētika, telekomunikācijas utt., rūpnīcu, uzņēmumu utt. gājieni, piketi, demonstrācijas utt.) tiks raksturotas kā „teroristiska akcija”.

Tas apdraud dalībvalstu aizsardzību un suverenitāti, atceļ dalījumu starp iekšējo un ārējo drošību un piešķir Eiropas Savienībai tiešu nozīmi un vietu tajā.

Cīņa pret „terorisma draudiem” kārtējo reizi ir tikusi izmantota kā iemesls, kas vajadzīgs Eiropas Savienībai, lai novestu līdz galam tās reakcionāro institucionālo struktūru, kas būtībā darbojas pret strādnieku šķiru un pamatslāņu kustību un sargā kapitāla varu, vēl vairāk apdraudot dalībvalstu suverēnās tiesības.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), rakstiski. - (BG) Šodien ES pieņēma Romagnoli kunga ziņojumu par kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkla radīšanu Eiropas Savienībā, kurš netika apspriests plenārsēdē. Es domāju, ka ES pilsoņu aizsardzība ir visaugstākā prioritāte šajā institūcijā, un pilsoņiem tas ir jāzina.

Šī informācijas tīkla radīšana dos iespēju, pamatojoties uz pieredzes un labas prakses apmaiņu ES valstu starpā, panākt labāku izpratni par augstākiem standartiem kritisku vietu un darbību aizsargāšanai, kas ir izšķirīgi svarīga valstīm un to iedzīvotājiem.

Es vēlos pieminēt, ka, būdams Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas ēnu referents, esmu gandarīts par to, ka visas Parlamenta politiskās grupas vienbalsīgi pieņēma prasību par dalībvalstu obligātu piedalīšanos jaunajā sistēmā, kas garantē šīs iniciatīvas nozīmību Eiropas skatījumā.

Es izsaku arī pārliecību, ka jau pēc pāris pirmajiem sistēmas veiksmīgas darbības gadiem Eiropas Komisija veiks nepieciešamos pasākumus, lai šajā sistēmā izveidotu papildu funkcijas, kas dos iespēju ātri izplatīt steidzamu informāciju par draudiem, kas ir radušies un ietekmē kritisko infrastruktūru vietās jebkurā ES reģionā.

Tad mēs būsīm radījuši pilnīgu informācijas sistēmu, kas dos lielāku drošību un aizsardzību Eiropas pilsoņiem.

- Ziņojums: Gérard Deprez (A6-0193/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par.

Viens no visplašāk debatētajiem politikas punktiem, par ko ir spriedusi Eiropas Savienība, ir punkts par kopējas politikas īstenošanu amatpersonu drošības nodrošināšanai. Jēdziens „amatpersona” nenoliedzami ir ļoti plašs, bet šodien mēs esam nonākuši pie kopējas definīcijas, kurā ar amatpersonu saprot personu, kas ir ierēdnis vai nav ierēdnis un kura var tikt apdraudēta saistībā ar tās ieguldījumu sabiedriskajā apspriešanās.

Ievērojamo gadījumu vidū ir bijusi Holandes parlamenta deputāte *Hirshi Ali*, kurai tika izteikti draudi 2008. gada februārī pēc viņas vērtīgās runas par ārkārtīgi aktuālo tematu par islāma radikalizēšanos Eiropā, un pazīstamais britu un indiešu rakstnieks *Salman Rushdie*, kas tiek vajāts par viņa pretrunīgajiem uzskatiem par islāmu.

Tāpēc ir vēlams, lai katram, kas nodarbojas ar publisko debašu paplašināšanu pozitīvā veidā, būtu tiesības tikt aizsargātam, apmeklējot valsti, kurā viņš vai viņa var tikt pakļauta draudiem vai uzbrukumam, bet vispirmām kārtām tādos gadījumos kā *Salman Rushdie*, kad trešā valsts jau ir pasludinājusi nāves spriedumu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Amatpersonu aizsardzība paliek uzņēmējas valsts atbildībā atbilstoši juridiskajiem noteikumiem, kas ir spēkā tajā valstī.

2002. gadā tika izveidots Eiropas tīkls amatpersonu drošības nodrošināšanai, lai uzlabotu sazināšanos un apspriešanos dalībvalstu starpā šajā jomā.

Pašreizējās iniciatīvas mērķis ir paplašināt „amatpersonas” definīciju, kas noteikta ar Padomes Lēmuma 2002/956/JHA 2. pantu, lai ietvertu jebkuru personu, neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav ierēdnis, kuru uzskata par apdraudētu saistībā ar tās ieguldījumu sabiedriskajā apspriešanās vai ietekmi uz to.

Holandes priekšlikums radās pēc notikuma 2008. gadā, kad pret Holandes parlamenta bijušo deputāti tika vērsti draudi viņas fiziskajai neaizskaramībai pēc viņas runas par islāma radikalizēšanos Eiropas Parlamenta seminārā.

Būdams Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas ēnu referents, es atbalstu šo iniciatīvu, kuras mērķis ir paplašināt cilvēktiesību aizsardzību un jo sevišķi veicināt tiesības brīvi izteikties.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Dalībvalstis sadarbojas amatpersonu drošības nodrošināšanas jomā saskaņā ar attiecīgajā valstī spēkā esošajiem juridiskajiem noteikumiem, kā arī saskaņā ar starptautiskajiem nolīgumiem. Ar apspriežamo Padomes Lēmumu 2002/956/JHA ir izveidota amatpersonu drošības nodrošināšana atbilstīgi dalībvalstu tiesību aktos noteiktajam vai saskaņā ar starptautiskas vai pārvalstiskas organizācijas vai institūcijas noteikumiem. Amatpersonu drošības nodrošināšana ir uzņēmējas valsts atbildība.

Ņemot vērā draudus, kas ir tikuši vērsti pret amatpersonām pēdējos gados, es pilnībā atbalstu lēmumu, kas ir pieņemts, lai grozītu pašreizējo Padomes lēmumu par Eiropas tīklu amatpersonu drošības nodrošināšanai. Tā galvenais nolūks ir paplašināt 2. pantu, definējot „amatpersonu” kā personu, kas ir vai nav ierēdnis, kuru uzskata par apdraudētu saistībā ar viņa vai viņas ieguldījumu sabiedriskajā apspriešanās vai ietekmi uz to.

Es domāju, ka šis lēmums palielinās amatpersonu drošību un labvēlīgi ietekmēs demokrātijas attīstību.

- Ziņojums: María Isabel Salinas García (A6-0200/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Kokvilnas ražošana Eiropas Savienībā nav pašmērķis. Savienībai pasaules kokvilnas tirgus jāsakata kopumā un jādod ES patērētājiem iespēja pirkt kokvilnu tik lēti, cik vien iespējams, nedomājot par to, kur tā ir ražota, ja vien tā ir ražota saskaņā ar noteiktiem ētiskai un videi atbilstīgiem nosacījumiem.

Es stingri iebilstu pret šo ziņojumu. Es kārtējo reizi atzīmēju, ka par laimi Eiropas Parlamentam nav koplēmuma pilnvaras par ES lauksaimniecības politiku. Pretējā gadījumā ES iekristu dažādu lauksaimniecības nozares grupu protekcionisma un smagu subsīdiu slazdā.

- Ziņojums: Reinhard Rack (A6-0219/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par.

Alpu reģions ir viens no vissvarīgākajām un pārticīgākajām teritorijām Eiropas Kopienā. Tas plešas pāri astoņām valstīm, kuras jau 1998. gada 4. aprīlī ir parakstījušas kopējus nolīgumus par reģiona aizsardzību un saglabāšanu un kopēju transporta pārvaldības politiku. Patiešām, attiecībā uz transportu „Protokols par Alpu konvencijas īstenošanu transporta jomā” tika ieviests 2000. gada 24-26. maijā ar galveno mērķi radīt tiesisku struktūru ilgtspējīgai mobilitātei Alpos.

Lai gan protokols ir vēl jāpieņem visām astoņām Alpu konvencijas valstīm, mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai panāktu, ka to drīz ratificē pārējās reģiona valstis, lai tādējādi „Transporta protokola” ratificēšana kļūtu par vienu no Eiropas Komisijas prioritātēm.

- Ziņojums: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis ziņojums faktiski ir ziņojums par Eiropas Parlamenta Līgumrakstu komitejas darbībām. Tomēr, tā kā dažās vietās tas atsaucas uz Lisabonas līgumu un to cildina, un pauž cerības, ka tas drīz tiks ratificēts, es esmu izvēlējis balsot pret ziņojumu kopumā.

Es uzskatu, ka Lisabonas līgums principā ir noraidīts, jo vienas dalībvalsts pilsoņi ir balsojuši pret to referendumā. Turklāt ir vairākas citas dalībvalstis, kurās iedzīvotāju vairākums noteikti būtu balsojuši pret Lisabonas līgumu, ja viņiem būtu bijusi dota tāda iespēja.

Es nevaru atbalstīt ignoranci, ko Eiropas Parlamenta Līgumrakstu komiteja parāda šī ziņojuma formulējumos.

Francis Wurtz (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es gribu paust savus iebildumus pret šī ziņojuma 17 punktu, kurš ir tikai kārtējā kampaņa, kas vērsta pret Strasbūru kā Eiropas Parlamenta mītnes vietu. Saistībā ar to es esm vēlētos pievērst uzmanību šādiem faktiem:

pirmkārt, Strasbūras izvēle jau pašā sākumā bija ļoti simbolisks lēmums, kas saistīts ar Eiropas vēsturi. Nolūks bija izcelt Eiropas kā miera spēka un nāciju tuvināšanas procesa mērķi. Tā kā es uzskatu, ka šis mērķis vēl arvien ir būtisks, es iestājos par Strasbūras simbola nosargāšanu.

Otrkārt, es vēlreiz atkārtāju savu vēlmi redzēt tādu Eiropu, kura atbalsta kultūru daudzveidību, kas raksturo tautas, kuras tajā ietilpst. Kāpēc lai svarīga Eiropas iestāde neatrastos Varšavā, cita Barselonā un vēl kāda cita Stokholmā papildus Komisijai Briselē un Parlamentam Strasbūrā?

Ja vien vienīgais mērķis nav Eiropa, ko vada komerciāli apsvērumi, nekas neattaisno visa centralizēšanu vienā vietā, kura nenovēršami ir tālu no Eiropas tautām.

Tādi ir iemesli, kāpēc es iebilstu pret 17. punktu McGuinness ziņojumā, kas citādi ir bez problēmām.

- Ziņojums: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā. Šis patstāvīgais ziņojums norāda uz progresu, kas panākts komitejās un delegācijā un atkārtoti uzsver nepieciešamību pieņemt un piemērot dzimumu integrēšanas stratēģiju.

Aicinājums pēc dzimumu līdztiesības nav uzbrukums vīriešiem. Tas ir par sabiedrību kopumā, kas nāk par labu gan vīriešiem, gan sievietēm, gan arī ģimenēm. Dzimumu integrēšana saistās ar politikas pārorganizēšanu, uzlabošanu, attīstīšanu un vērtēšanu, lai nodrošinātu, ka tie, kuri parasti ir saistīti ar lēmumu pieņemšanu, iedibina pieeju, kuras pamatā ir vienādas iespējas visos politikas aspektos, visos līmeņos un visās pakāpēs.

Tāpēc jāpieņem un jāpiemēro integrēta dzimumu līdztiesības stratēģija, kurā ietilpst konkrēti mērķi visās Kopienas politikas jomās, kas atrodas Parlamenta komiteju un delegāciju darbības laukā.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Richard Corbett (PSE), rakstiski. – Simtiem tūkstošu manu vēlētāju visā Jorkšīrā un Hambersaidā varēs ietaupīt naudu par gāzes un elektroenerģijas rēķiniem šī tiesību akta rezultātā. Pasākumos lielāka energoefektivitāte būs savienota ar zemākām izmaksām.

Lai gan pilnīga nošķiršana vēl nav sasniegta, šis tiesību akts virzīsies pretī tīklam, kurā uzņēmumiem nedrīkstēs piederēt gan elektroenerģijas ģenerēšana, gan tās sadale, tādējādi dodot tiem iespēju noteikt pārmērīgus tarifus patērētājiem. Es sevišķi atzinīgi vērtēju to, ka tas dos arī patērētājiem tiesības mainīt gāzes un elektroenerģijas piegādes triju nedēļu laikā par brīvu un dod tiesības uz atlīdzību, ja cilvēkiem tiek izsniegti neprecīzi vai novēloti rēķini. Tiks ieviesti arī energoefektīvi viedskaitītāji.

Šie jaunie noteikumi ir līdzvērtīgi tiesību likumprojektam gāzes un elektroenerģijas lietotājiem. Pārāk ilgi uzņēmumi ir varējuši piespiest patērētājus pārmaksāt par gāzi un elektroenerģiju. Mani vēlētāji izjutīs šī tiesību akta labumu viņu rēķinu samazinājumos.

Teresa Riera Madurell (PSE), rakstiski. – (ES) Mēs Spānijas sociālistu delegācijā esam iestājušies par īpašumu nošķiršanas modeli gan vertikāli integrētos gāzes, gan elektroenerģijas uzņēmumos, jo mēs uzskatām, ka apgādes un ģenerēšanas uzņēmumu nošķiršana no transporta uzņēmumiem dod reālu izvēli Eiropas patērētājiem un stimulē nozarei vajadzīgās investīcijas, kas nozīmē, ka elektroenerģija spēs aptvert visu ES teritoriju bez pārtraukumiem. Tomēr es balsoju par gāzes un elektroenerģijas iekšējā tirgus tiesību aktu kopumu, jo:

- 1) patērētāju intereses ir bijušas tiesību aktu kopuma pārskatīšanas pamatā;
- 2) mēs esam iekļāvuši energoresursu nepietiekamības jēdzienu un aicinājuši dalībvalstis iekļaut energoresursu nepietiekamības risināšanu valsts enerģētikas darbības plānos ne tikai, lai būtu pārliecība, ka visneaizsargātākie klienti saņems vajadzīgo elektroenerģiju, bet arī lai aizliegtu šo klientu atslēgšanu kritiskos laikos; un
- 3) tā kā īpašumu nošķiršana kļūs par realitāti pēc dažiem gadiem, saistībā ar prettrestu procedūrām, ko uzsācis Konkurences Ģenerāldirektorāts, mēs esam likuši uzsvāru uz iestāžu struktūru, jaunās Eiropas aģentūras atbildības palielināšanu un valstu regulatoru neatkarību.

Gary Tittle (PSE), rakstiski. – Vienotā tirgus lielākais trūkums ir vienota tirgus neizveidošana enerģētikā. Valstu enerģētikas politikas ir novedušas Eiropu strupceļā ar ārkārtīgu atkarību no dārgām importētām fosilām degvielām. Nav ne Eiropas enerģētikas tīkla, ne stratēģiskas energoresursu uzkrāšanas politikas. Sevišķi steidzami mums ir jādažādo mūsu enerģijas apgāde, jāsamazina patēriņš, jāveicina energoresursi ar zemu oglekļa līmeni un jāizveido stabils, konkurētspējīgs iekšējais tirgus.

Šo iemeslu dēļ es atbalstu šos ziņojumus, vienlaikus izjūtot bažas, ka cīņa par visiem pieņemamu kompromisu var mazināt šī tiesību akta efektivitāti, tāpēc vitāli svarīga ir efektīva īstenošanas pārraudzība.

Es atbalstu palielinātus noteikumus par patērētāja tiesībām un atzinīgi vērtēju energoresursu nepietiekamības atzīšanu par nopietnu sociālu problēmu.

Man joprojām ir nemiers par ES aģentūras enerģētikas regulatoru sadarbībai nesaistošo raksturu. Galu galā mēs varam nodrošināt vienotu enerģētikas tirgu vienīgi tad, ja mums ir Eiropas regulators ar reālām pilnvarām.

Es apsveicu Parlamentu par to, ka tas piespieda dalībvalstis iet tālāk, nekā tās gribēja iet. Tas ir vēl viens piemērs tam, ka Parlaments garantē plašākas Eiropas idejas uzvaru pār savtīgām nacionālām interesēm un protekcionismu.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Giles Chichester (A6-0235/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Trešajai enerģētikas paketei ir pakāpeniski jāattīsta enerģētikas tirgus, kas vēl nesen balstījās uz monopola sistēmu. Kustība liberalizācijas virzienā prasa īstu un ilgtspējīgu konkurenci un rāda, cik svarīga ir spēcīgāka Enerģētikas regulatoru sadarbības aģentūra ar skaidrām neatkarīgām pilnvarām.

Aģentūras galvenais mērķis būs palīdzēt regulatoru iestādēm Kopienas līmenī pildīt uzdevumus, ko veic dalībvalstis un, ja nepieciešams, koordinēt to darbību. Aģentūra arī uzraudzīs iekšējos elektroenerģijas un dabasgāzes tirgus, tādējādi veicinot visas pieliktās pūles palielināt energodrošību.

Es gribu uzsvērt šīs aģentūras svarīgo lomu nākotnes Eiropas enerģētikas politikā, ko mēs gribam redzēt tādu, kurai raksturīga lielāka konkurētspēja un dažādība, atteikšanās no pagātnes monopoliem, lielākas drošības un labākas efektivitātes nosacījumi patērētāju labā.

Šo iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu, kas veido šodien pieņemtās enerģētikas paketes sastāvdaļu, jo, manuprāt, tas liecina par vēl vienu svarīgu soli Eiropas pilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanas virzienā.

Labāku starpsavienojumu iespēja starp elektroenerģijas tīkliem un stipru un spējīgu regulatoru esība, kuri garantē tirgus pārredzamību un pārvalstu sadarbību ir vitāli svarīgi faktori, lai nodrošinātu, ka gala patērētāji var saņemt patiesi godīgu un konkurētspējīgu pakalpojumu.

Kopēja atbildība un sadarbība dalībvalstu starpā gan elektroenerģijas, gan dabasgāzes tirgos veido stūrakmeni istam Eiropas enerģijas tirgum, kas cenšas būt godīgs, dinamisks un ilgtspējīgs.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Antonio Mussa (A6-0238/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. - (SV) Es pilnībā atbalstu domu par iekšējā gāzes tirgus atvēršanu konkurencei. Tomēr ir nepareizi noteikt, ka dalībvalstīm jāveic konkrēti pasākumi, lai palīdzētu biogāzes un no biomasas iegūtas gāzes plašākai lietošanai. Tas ir jautājums, kas jāizlemj katrai dalībvalstij paši. Tāpēc es balsoju pret komitejas iesniegto priekšlikumu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Trešā enerģētikas pakete aizpilda daudzas no pagātnes mantotas strukturālas plaisas. Mēs nevaram aizmirst diskrimināciju pret jauniem enerģijas piegādātājiem vai pārredzamības trūkumu par cenām un piegādātāja izvēli. Ar šo paketi mēs beidzot varam cerēt nobeigt ES iekšējā energoresursu tirgus liberalizāciju.

Trešās paketes pieņemšana un sevišķi šis priekšlikums vedīs pretī konkurēt spējīgākiem, ilgtspējīgākiem un drošākiem Eiropas energoresursu tirgiem.

Ir cerības, ka patērētāja tiesības atradīsies tirgu atvēršanas procesa centrā saistībā ar panākto vienošanos, kurā iekļauti jautājumi par īpašuma sadalīšanu un valstu regulatīvo iestāžu neatkarību, kā arī nosacījumi atbildību noskaidrošanai starp valstu iestādēm, Enerģētikas regulatoru sadarbības aģentūru un Eiropas pārvaldes sistēmu tīkla operatoriem.

Es balsoju par šo ziņojumu, cerot, ka tirgus kļūs pārredzamāks patērētājiem, kam būs pieejama sīki izstrādāta informācija un būs iespēja mainīt enerģijas piegādātāju bez maksas.

- Ziņojums: Dragoș Florin David (A6-0136/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. - (IT) Es balsoju par David kunga ziņojumu par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumiem (ISA), kura mērķis ir atbalstīt sadarbību starp Eiropas valsts pārvaldes iestādēm.

Šī programma veicina efektīvu un lietišķu pārrobežu un starpnozaru elektronisku sadarbību Eiropas valsts pārvaldes iestāžu starpā, tādējādi ļaujot tām sniegt publiskus elektroniskus pakalpojumus, kas var palīdzēt tām pildīt to pienākumus un īstenot Kopienas politiku saistībā ar pilsoņiem un komercstruktūrām. Tas veicinās pilsoņu brīvu un netraucētu kustību, darbības uzsākšanu un nodarbinātību dalībvalstīs, lai sniegtu labākus, efektīvākus un vieglāk pieejamus pakalpojumus pilsoņiem un valsts pārvaldes iestādēm.

Es uzskatu, ka ir pareizi rosināt starptautisku sadarbību, un tādēļ ISA programmai arī ir jābūt atvērtai Eiropas Ekonomiskās zonas valstīm un kandidātvalstīm kā dalībniecēm. Es arī piekrītu, ka sadarbība ar citām trešām valstīm un ar starptautiskām organizācijām vai iestādēm ir jāveicina.

Kandidātvalstu piedalīšanās ISA programmā ir ļoti svarīga, lai sagatavotu to valsts pārvaldes iestādes visu pienākumu un darba metožu veikšanai, kas izriet no dalības ES. Es uzskatu, ka iespēja izmantot pirmspievienošanās fondus šim nolūkam ir dziļi jāizpēta.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Eluned Morgan (A6-0216/2009), Giles Chichester (A6-0235/2009), Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009), Antonio Mussa (A6-0238/2009), Atanas Paparizov (A6-0238/2009)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Es nevarēju atbalstīt šīs dienas ziņojumus, kas būtībā balsta Eiropas Komisijas dziņu liberalizēt elektroenerģijas un gāzes tirgus.

Mūsu pieredze Īrijā rāda, ka liberalizācija un tai sekojošā privatizācija nav devusi risinājumus nevienai problēmai enerģētikas nozarē.

Energoresursu cenas Īrijā ir kāpušas, visvairāk ietekmējot vienkāršās ģimenes un strādniekus pēdējos gados. Šajā lejupslīdes laikā ES dziņa uzspiest liberalizāciju ekonomikas būtiskām nozarēm ir vēl jo mazāk pieņemama. Komisijai un ES ir jāiemācās izbeigt mēģinājumus ar to pašu veco neolibērālo politiku.

Man žēl, ka „enerģētikas pakete” šodien ir ieguvusi tik lielu atbalstu EP deputātu vidū.

- Ziņojums: Leopold Józef Rutowicz (A6-0137/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par.

Ar pesticīdu lietošanu saistītā ietekme uz vidi un veselību ir bijusi debašu temats Eiropas līmenī, un Eiropas Parlaments ir pieņēmis direktīvas par pesticīdu un to pārdošanas atļaušanu.

Šis pasākums nosaka būtiskas prasības veselības drošībai un aizsardzībai, kas ir jāievēro pesticīdu lietošanas mašīnām, kuras tiek laistas vietējā tirgū brīvai aprītei Kopienā. Papildus patērētāju aizsardzībai šis tiesību akts ir domāts strādājošo veselības un drošības sargāšanai.

Ražotājiem radušās izmaksas visticamāk tiks pārliktas uz lietotājiem ar cenu paaugstinājumiem. Tomēr gaidāmais gada vidējā pesticīdu patēriņa samazinājums ļaus lietotājiem gūt ietaupījumus, kas atsvērs jebkādu cenu palielinājumu.

Ierosinātā direktīva panāk mērķi par kopēja līmeņa vides aizsardzības garantēšanu, vienlaikus izvairoties no fragmentētām tiesiskām pamatnostādnēm Kopienas līmenī, kas varētu radīt palielinātas izmaksas uzņēmumiem, kuri gatavojas darboties aiz savu valstu robežām.

Janelly Fourtou un Andreas Schwab (PPE-DE), rakstiski. – Sakarā ar 2006. gada 17. maija Direktīvas 2006/42/EK grozījumu par pesticīdu lietošanas mašīnām mēs vēlamies uzsvērt, ka kopš Eiropas Parlaments pieņēma Mašīnu direktīvu 2006. gadā, mēs esam uzsvēruši, ka Eiropas Komisijai ir jāpārskata Traktoru direktīva, lai tiktu nodrošināta saskaņota pieeja. Mūsaprāt, traktori neietilpst mašīnu definīcijā, kas noteikta Mašīnu direktīvā. Tāpēc pašreizējā Traktoru direktīva nevar tikt aizstāta un nav aizstājama ar mazāk sarežģītu regulējumu.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Ir vispāratzīts, ka pesticīdu lietošana rada draudus gan cilvēku veselībai, gan videi. „Ilgtspējīgās pesticīdu lietošanas tematiskās stratēģijas” nolūks ir samazināt riskus, ko cilvēku veselībai un videi rada pesticīdu lietošana.

Vides aizsardzības prasību un to ievērošanas novērtēšanas procedūru saskaņošana pesticīdu lietošanas mašīnām ir priekšnosacījums, lai sasniegtu vienādu vides aizsardzības līmeni visā ES, kā arī lai nodrošinātu godīgu konkurenci starp ražotājiem un veicinātu šo ražojumu brīvu kustību Kopienā.

Šo mašīnu pareizam dizainam un konstrukcijai ir svarīga nozīme pesticīdu negatīvās ietekmes samazināšanā uz cilvēku veselību un vidi. Pieņemot, ka pesticīdu smidzinātājs vidēji kalpo 12 līdz 15 gadus, tiek lēsts, ka katru gadu Kopienā tiek nopirkti aptuveni 125 000 līdz 250 000 jaunu smidzinātāju. Pateicoties to lielākai efektivitātei, smidzinātāji, kas atbilst jaunajām vides prasībām, izmanto mazāk pesticīdu, tādējādi samazinot laiku, ko tērē jaukšanai, ielādēšanai, smidzināšanai un tīrīšanai, nemaz nerunājot par ietaupījumiem, ko tas dod lietotājiem, kas atsvērs jebkādu cenas pieaugumu noteiktiem smidzināmo iekārtu tiptiem.

Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. - (PL) Eiropas Parlamenta Direktīva par pesticīdu lietošanas mašīnām, ar kuru tiek labota 2006. gada 17. maija Direktīva 2006/42/EK par mašīnām, ievieš ļoti svarīgu grozījumu tiesību aktā.

Tās nolūks ir saskaņot vides un cilvēku veselības aizsardzības standartus Eiropas Savienībā. Tiesību aktu saskaņošana vienlaikus dos iespēju mašīnu pārrobežu kustībi Eiropas Savienībā notikt uz vienlīdzīgiem pamatiem, un tas, savukārt, palielinās konkurētspēju Eiropas tirgū.

Direktīva noteiks dalībvalstīm prasības veikt regulāras apskates profesionāli izmantotām pesticīdu lietošanas iekārtām, kā arī prasību izveidot regulāras apkopes sistēmu un iekārtas periodisku apskati. Rezultātā direktīva samazinās pesticīdu lietošanu (kam pateicoties to nevēlamais iespaids uz vidi tiks samazināts) un tai būs labvēlīga ietekme uz patērētāju un pilsoņu veselību, kuriem būs tiešs kontakts ar pesticīdiem darba laikā.

- Ziņojums: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. (LT) Tā kā ceļu transports izdala gandrīz 25 % visa CO₂, ES lielākais uzdevums ir samazināt energoresursu izmantošanas intensitāti transporta līdzekļos un oglekļa savienojumu daudzumu, ko tie izdala atmosfērā. Riepas dod 20-30 % degvielas patēriņa transporta līdzekļos, tāpēc lielāka riepu stabilitāte ir jāuzskata par integrētas metodes sastāvdaļu, kuras mērķis ir samazināt degvielas daudzumu, ko izmanto ceļu transports, un piesārņotāju daudzumu, ko tie izdala. Mērķa darbību sarakstā, kas dots Energoefektivitātes rīcības plānā, kurš plāno līdz 2020. gadam par 20 % samazināt izmantošanu, tiek arī uzsvērts, ka viens no iespējamajiem veidiem, kā panākt šo mērķi, ir riepu marķēšana.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu cerībā, ka tas pierādīsies kā vēl viens instruments, kurš uzlabo informāciju, ko sniedz patērētājiem, tādejādi dodot ieguldījumu labāk pārredzamam tirgum, kurā var izdarīt informētu un apzinātu izvēli no izstrādājumu klāsta, pamatojoties uz vienkāršiem standartiem, kas ir tomēr zinātniski un tehnoloģiski pamatoti.

Manuprāt, šis ziņojums ir vēl viens solis ceļā uz ilgtspējīgu Eiropu saistībā ar enerģētiku, ļaujot patērētājiem izvēlēties riepas, kuras samazina savu transporta līdzekļu degvielas patēriņu.

Turklāt iespēja izvēlēties riepu atbilstīgi tās konkrētajiem rādītājiem ir vēl viens rīks, kas ļauj patērētājiem aizsargāt sevi un apriņķot savus transporta līdzekļus tādā veidā, kāds ir piemērots viņu braukšanas stilam un vides nosacījumiem, kur viņi brauc.

Es uzsvērtu arī apsveicamo un tehnoloģiski orientēto konkurenci, ko sistēma ienesīs riepu tirgū, kas nozīmē, ka tehnoloģijas attīstība dažādos zīmos būs salīdzināma — un saprotama — patērētājiem skaidrā un objektīvā veidā.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. - (PT) Es balsoju par rezolūciju par riepu marķēšanu attiecībā uz to degvielas efektivitāti. Ja gandrīz 25 % kopējo CO₂ emisiju nāk no ceļu transporta, tad transporta līdzekļu enerģijas intensitātes samazināšana ir būtiska problēma Eiropas Savienībai.

Radot marķēšanas sistēmu, kura nodrošinās, ka tiek dota pienācīga informācija par degvielas patēriņa efektivitāti un citu raksturojumu starpā arī par riepas saķeri ar ceļu, patērētājs varēs izvēlēties balstīt uz informāciju, iegādājoties riepas.

Tā kā riepas nosaka 20 % līdz 30 % no transporta līdzekļa kopējā degvielu patēriņa, riepu palielināta ilgtspēja būtu jāaplūko kā daļa no integrētas pieejas, lai samazinātu degvielas patēriņu un rezultātā oglekļa dioksīda emisijas atmosfērā.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Ziņojums ir saprātīgs kompromiss, kam jāļauj gala lietotājiem pieņemt pamatotu lēmumu, pērkot riepas, sevišķi attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti, saķeri ar slapju ceļu un ārējo rītes troksni.

Es atzinīgi vērtēju palielināto elastību attiecībā uz šīs rezolūcijas spēkā stāšanās datumu, jo tam jādod ražotājiem vairāk manevrēšanas telpas, lai novērstu riepu krājumu iznīcināšanu. Tā būtu bijusi pretēja noteiktajiem vides aizsardzības mērķiem.

Visjutīgākie punkti attiecībā uz riepām bez šaubām bija obligātā prasība iespiest vai uzspiest uz katra sāna enerģijas patēriņu, slapja ceļa saķeres rādītāju un radīto troksni. Šī prasība būtu piespiedusi mūsu riepu ražotājus aizvietot visas viņu veidņu kategorijas par pārāk lielām izmaksām. Mans viedoklis ir, ka šāda prasība

turpmāk pakļautu liela riskam mūsu riepu ražošanu, kas jau tā ievērojami cieš ekonomikas krīzes sekudē.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ir ļoti labi iemesli, kāpēc censties uzlabot enerģijas patēriņa efektivitāti un pazemināt mūsu transporta līdzekļu emisijas. Saskaņota transporta līdzekļu riepu marķēšanas sistēma ES tomēr ir problemātiska. Iepriekšējā pieredze marķēšanā liek sevišķi rūpīgi pārdomāt.

Nemiet, piemēram, sadzīves priekšmetu marķēšanas sistēmu. Nozares nevēlēšanās ilgstoši pacelt prasības par noteiktas klases enerģijas marķējumu, piemēram, ledusskapjiem ir novedusi pie marķēšanas sistēmas, kas pašlaik ir bezcerīgi sarežģīta un grūti saprotama. Tas, ko politiķi cerēja, ka rosinās uz ilgstošu attīstību un dos patērētājiem vajadzīgās norādes, ir turpretī palīdzējis apturēt labāku izstrādājumu attīstību un patērētājiem padarījis grūtāk izdarīt pareizo izvēli.

Es uzskatu, ka ES var uzņemties svarīgu lomu, lai samazinātu transporta līdzekļu ietekmi uz vidi. Tomēr atšķirībā no Komisijas un komitejas es drīzāk aizstāvētu obligāto prasību paaugstināšanu tiem riepu ražotājiem, kuri grib pārdot savus izstrādājumus iekšējā tirgū, nekā sīki izstrādātu regulējumu. ES politiķiem būtu jārada ilgtspējīgas un labumu nesošas nostādnēs sabiedrībai un uzņēmumiem, nevis jāiesaistās katra sīkuma kontrolēšanā. Tā kā nelielas, ka Komisija un atbildīgā komiteja būtu vienprātis ar manu viedokli, es esmu izvēlējis balsot pret šo ziņojumu.

Gary Titley (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu kā nepieciešamu papildinājumu tai autotransporta līdzekļu vispārējās drošības likumdošanai, kas tika iepriekš pieņemta šogad un kas galvenokārt attiecas uz riepu vides un drošības standartiem.

Mums vajag, lai riepas ir drošākas, ar efektīvāku degvielas patēriņu un klusākas. Satiksmes troksnis, kurā riepu troksnis ir svarīga sastāvdaļa, ir cēlonis sliktai veselībai. Degvielas patēriņa samazināšana dos lielu labumu patērētājam, kad palielinās taupība, bet tā arī samazinās CO₂ emisijas un dos ieguldījumu ES vērienīgajiem mērķiem klimata pārmaiņu mazināšanā.

Ar marķēšanas procesa palīdzību patērētāji varēs izdarīt pamatotu izvēli, pērkot riepas, kā arī izlemjot par to, kādu automašīnu labāk pirkt.

Mums tomēr ir jāpārtrauc, cik efektīva ir marķēšana. Mums jāpārliecinās, ka patērētāji patiešām saprot marķējumu, citādi visas pūles būs veltīgas.

- Ziņojums: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. (LT) Es piekrītu, ka balss zvanu cenu regulēšana ir jāturpina. Kad pieņēma Regulu (EK) Nr. 717/2007, cenas kritums par zvanu savienojumiem starp tīkliem nebija jūtams, bet saglabājās tuvu augšējai robežai, kas bija noteikta regulā.

Es domāju, ka regulas darbības joma ir jāpaplašina, ietverot īsziņas. Nepamatoti augsto cenu dēļ, kas patērētājiem ir jāmaksā, liekas, ka diemžēl pašlaik ir nepieciešams īsziņu vairumcenu un mazumcenu regulējums, un tādēļ es balsoju par šo regulu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Es principā nepiekrītu, ka likumdevējs iejaucas tirgū un nosaka cenas. Es uzskatu, ka tirgum ir jānosaka pašam savas cenas saskaņā ar veselīgas konkurences pamatprincipiem.

Tas ir tieši tas, kā trūkst attiecībā uz viesabonēšanu un kas attaisno Eiropas Parlamenta iejaukšanos, noteicot maksimālās cenas, kuras telekomunikāciju pakalpojumu sniedzēji, savstarpēji konkurējot, nedrīkst pārsniegt. Es balsoju par šo regulu, neaprobežojoties vienīgi ar izejošiem vai ienākošiem zvaniem, bet arī iekļaujot īsziņu un datu viesabonēšanu.

ES, kas veicina savu pilsoņu kustības brīvību, nav savienojama ar tirgus noteikumiem, kuri beidz darboties vai darbojas ierobežoti, kad ir šķērsota robeža.

Pašlaik cilvēku lielākais vairākums joprojām samērā negribīgi lieto mobilo telefonus, būdami ārzemēs, bailēs no viesabonēšanas rēķina. Es balsoju par šo regulu tieši tādēļ, lai nodrošinātu zemākus tarifus viesabonementu klientiem, vienlaikus stiprinot cenu aprēķināšanas pārredzamības noteikumus.

Šis ir konkrēts piemērs tam, kā ES ietekmē mūsu ikdienas dzīvi. Sākot ar šodien, atgriežoties no brīvdienām vai komandējuma ārzemēs, Eiropas pilsoņi atcerēsies, ka viņu mazākie rēķini par mobilo telefonu ir, pateicoties ES.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. - (EL) ES veicina straujāku kapitālistisku pārstrukturēšanos mobilo telekomunikāciju pakalpojumu jomā, attiecinot minētās regulas piemērošanu uz visiem pakalpojumiem, ko sniedz mobilo telefonu uzņēmumi.

Direktīva nostiprina Eiropas monopolu stāvokli salīdzinājumā ar viņu starptautiskajiem konkurentiem. Tā pagarina regulas darbības ilgumu, lai aktivizētu uzņēmumu pārņemšanas un apvienošanas, kas nodrošinās kapitālam lielāku peļņu.

Direktīvas piemērošana stiprināja monopola uzņēmumus. Iecerētā viesabonēšanas cenu augstākā robeža tiek apieta, izmantojot obligātā laika maksājumu metodes, tādējādi palielinot noteikto cenu par sniegtajiem pakalpojumiem un uzņēmuma peļņu, kā atzīst kompetentas revīziju iestādes. Plānotās cenas sadalījums starp vairumtirdzniecības un citu mobilo telefonu pakalpojumiem, piemēram, īsziņām un balss pastu, nedos nekādu labumu klientiem, bet palielinās kapitāla peļņu vēl vairāk.

Mēs esam radikāli noskaņoti pret telekomunikāciju tirgu liberalizāciju un privatizāciju, kas noved pie pakalpojumu standartu krišanās un pamatlīdzekļu izpārdošanas. Mēs aicinām strādniekus paust savu vispārējo opozīciju pret ES un tās prettautisko politiku un mainīt varas līdzsvaru politikas līmenī nākamajās vēlēšanās.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. - (SV) Komisija grib, lai pašreizējais viesabonēšanas cenu regulējums tiktu paplašināts, attiecinot to ne tikai uz balss zvaniem, bet arī uz īsziņu sūtīšanu un datu viesabonēšanu. Eiropas Parlaments iesaka ierobežotāku regulējuma veidu un norāda, ka cenu regulēšanai jābūt pagaidu risinājumam un ilgtermiņā tirgum ir jāatsakās no augstiem viesabonēšanas tarifiem. Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta nostāju, jo tā mazliet tuvāka tirgus liberālismam nekā Komisijas priekšlikums. Es nobalsoju pret normatīvo rezolūciju, jo galu galā cenas regulēšana *de facto* aizvedīs nepareizajā virzienā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. - (DE) Mobilie telefoni tagad ir ikdienas dzīves sastāvdaļa, un liela daļa iedzīvotāju nekad nekur nedodas bez tiem. Tam, vai tie tiek lietoti komerciālām vai privātām vajadzībām, ir otršķirīga nozīme. Katrā gadījumā visi saziņas veidi, lai tie būtu telefonu zvani, teksta vai multimedijāli sūtījumi, saziņa vai darbības internetā, rada izmaksas, ko operators pieprasa no klientiem.

Ir saprotams, ka šīs izmaksas ir augstākas ārvalstu tīklā — kas nav operatora vietējais tīkls — bet kopš mobilo telefonu parādīšanās mēs esam atkārtoti pieredzējuši pārmērīgi ļaunprātīgu viesabonēšanas maksu noteikšanu.

Dažos gadījumos klientiem bija jāapmaksā neiedomājami rēķini, kuri netika pamatoti ne ar kādu vispārēji pieņemamu aprēķinu. Ar šāda veida iniciatīvu, kas ne tikai atvieglo pilsoņiem orientēšanos tarifu džungļos, bet arī standartizē izmaksas, Savienība beidzot dara kaut ko vienreiz Eiropas cilvēku labā. Tieši šī iemesla dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. - (RO) Es esmu nobalsojusi par šo ziņojumu, jo jaunā regula ievieš preventīvus mehānismus un mehānismus, kas garantē datu pakalpojumu viesabonēšanas cenu pārredzamību, lai pilsoņi/klienti labāk saprastu lietoto tarifu noteikšanas metodi, kas ļauj viņiem kontrolēt savus maksājumus un izvairīties no „rēķina trieciena”.

Sarunu un īsziņu pakalpojumu viesabonēšanas limitu noteikšana, pārredzamības garantijas pasākumu pieņemšana un preventīvais mehānisms, kas ieviests vairumtirdzniecības tarifiem par datu pakalpojumiem joprojām dod operatoriem brīvas rokas konkurēt tirgū un diferencēt savus piedāvājumus noteikto limitu robežās. Rezultātā jauniem maziem uzņēmumiem tiek dota iespēja konkurēt ar ietekmīgo operatoru pārmērīgajiem vairumtirdzniecības tarifiem.

Pašreizējā rēķinu veidošanas prakse, ko izmanto balss zvanu viesabonēšanā, nosakot maksu par 60 sekunžu vienībām, rada klientiem slēptu maksu, pieskaitot salīdzinājumā ar tipisku eiro tarifa rēķinu par viesabonēšanas pakalpojumiem aptuveni 24 % pie rēķina par izejošiem zvaniem un 19 % par ienākošiem zvaniem.

Regulai ir jāpiedāvā pietiekams klientu aizsardzības līmenis, kas ļautu viņiem ērti izmantot datu viesabonēšanas pakalpojumus, neuzliekot nesaprātīgi lielus slogus uz telekomunikāciju operatoriem.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Iekšējā tirgus izveidošana ir viens no ES pamatmērķiem, un tāpēc mūsu kopīgās pūles panākt vislabākos konkurences nosacījumus, kādi vien iespējami dažādās ekonomikas nozarēs, ir tik svarīgas. Tirdzniecības, uzņēmējdarbības un sakaru globalizācija ir daļa no tā visa. Tāpēc šis ziņojums par mobilo telefonsakaru tirgu ir svarīgs.

Tas, ka ir panākta vienošanās pirmajā lasījumā un regula var stāties spēkā 2009. gada jūlijā, ir Parlamenta uzvara. Šis ziņojums izveido nosacījumus ne tikai labākai pārredzamībai un patērētāja aizsardzībai, bet arī konkurencei, kas ir godīgāka un skaidrāka visiem, sākot ar ražotājiem un beidzot patērētājiem.

Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Es šodien izvēlējos atturēties no balsojuma par Viesabonēšana II regulu, kas ierosina cenu regulējumu par mobilā telefona pakalpojumiem ārzemēs. Priekšlikumā, kas bija lielo grupu panāktais kompromiss, bija daudzas labas domas, arī par lielāku informāciju klientiem, lai ļautu viņiem izvairīties no milzīgiem telefonu rēķiniem pēc ārzemēs pavadīta laika.

Iemesls, kāpēc es atturējos, nav sarežģīts. Es neuzskatu, ka ES politiķiem būtu jānosaka cenas brīvajā tirgū. Visa tirgus ekonomikas jēga ir tā, ka cenas nosaka piedāvājums un pieprasījums, nevis tas, ko politiķi Briselē uzskata par „godīgu”. Mums jau ir regulētas cenas Viesabonēšanas I regulas rezultātā. Rezultāts ir bijis tāds, ka operatori drūzmējas ap šiem cenu griestiem, kas nedod labumu patērētājiem.

Mums kā politiķiem ir pienākums nodrošināt iekšējā tirgū labu konkurenci. Es piekrītu, ka tās nav attiecībā uz viesabonēšanas pakalpojumiem, bet padomju laika stila preču regulējuma vietā būtu bijis labāk ieviest pasākumus, kas veicina konkurenci, piemēram, aizliegumu lielajiem operatoriem izmantot cenu diskrimināciju pret mazākiem operatoriem, kuri grib piekļūt ārvalstu tīkliem.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Viesabonēšanas pakalpojumu augstās cenas Eiropas Kopienā ir problēma, kas gan traucē Eiropas integrācijas procesam, gan ierobežo Eiropas Savienības pilsoņu kustības brīvību.

Šodienas balsojumā es atbalstīju Eiropas Parlamenta normatīvās rezolūcijas projektu, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 717/2007 un Direktīvu 2002/21/EK un kura no 2009. gada 1. jūlija līdz 2011. gadam pakāpeniski pazeminās maksimālo maksu par viesabonēšanas izmantošanu Eiropas Savienībā.

Maksimālā cena par izejošiem un ienākošiem savienojumiem tiks samazināta katru gadu par 4 centiem, un 2011. gadā tā būs attiecīgi EUR 0,35 un EUR 0,11 par minūti. Turklāt, sākot no 2009. gada 1. jūlija, operatoriem maksājums būs jānosaka par sekundi un teksta ziņu sūtīšana nemaksās vairāk par EUR 0,11. Maksa par datu pārraidi arī tiks samazināta līdz EUR 0,50 par megabaitu 2011. gadā.

Es noteikti atbalstu šo ziņojumu. Tas ir vēl viens solis ceļā uz sociālu Eiropu, kur cilvēkiem, viņu brīvībai, viņu neatkarībai un viņu dzīves standarta uzlabošanai ir ierādīta pirmā vieta.

- Ziņojums: Renate Weber (A6-0247/2009)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Trešajā un Sestajā direktīvā (78/855/EEK un 82/891/EEK) par akciju sabiedrību apvienošanu un sadalīšanu pašlaik ir iekļauts sīki izstrādātu prasību saraksts attiecībā uz ziņojumu iesniegšanu, kas ir jāveic sabiedrībām, kuras apvienojas vai sadalās. Tas saistās ar ievērojamām izmaksām. Līdzekļi, kas paredzēti direktīvās par informācijas nosūtīšanu akcionāriem, tika noteikti pirms 30 gadiem un neņem vērā šodienas tehnoloģiskās iespējas. Tas rada nevajadzīgas izmaksas, kas jāsedz sabiedrībām.

Šajā sakarībā mums atzinīgi jāvērtē Komisijas priekšlikums par administratīvā sloga samazināšanu attiecībā uz prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos.

Īpašs atbalsts ir jāsniedz centieniem, kuru mērķis ir pielāgot abu direktīvu noteikumus visplašākajā apjomā, kāds vien iespējams, attiecībā uz prasību dublēšanās novēršanu pēc ekspertu ziņojumiem, apvienošanās projekta nosacījumu atklāšanu un Trešās un Sestās direktīvas noteikumu pielāgošanu Otrās direktīvas noteikumiem attiecībā uz kreditoru aizsardzību.

Liekas, ka ir pamats uzlikt par pienākumu sabiedrībām publicēt pilnīgu informāciju par sevi savās interneta vietnēs un iekļaut saiti uz to vietnēm centrālajā elektroniskajā platformā, kura tuvākajā laikā saņems Komisijas apstiprinājumu. Šī prasība neapšaubāmi dos ieguldījumu lielākai pārredzamībai, sevišķi līdz ar papildu pienākuma ieviešanu par publicēto datu atjaunināšanu. Iepriekš ierosināto risinājumu nolūks ir atvieglot Eiropas sabiedrību ikdienas darbību. Tomēr administratīvo slogu reālais samazinājums būs atkarīgs no tā, kādā veidā dalībvalstis, akciju sabiedrības un akcionāri paši īstenošos šos risinājumus.

- Tirdzniecības pagaidu nolīgums ar Turkmenistānu (B6-0150/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), rakstiski. – Britu konservatīvie nav varējuši apstiprināt Eiropas 2007. gada budžeta izpildes Eiropadomes sadaļu. Četrpadsmito gadu pēc kārtas Eiropas Revīzijas palāta ir varējusi dot tikai kvalificētu deklarāciju par Eiropas Savienības pārskatu ticamību. Mēs atzīmējam revizoru piezīmes, ka aptuveni 80 % ES darbību tiek veiktas aģentūrās, kas darbojas dalībvalstīs saskaņā ar kopīgas pārvaldes nolīgumiem. Revizori konsekventi ziņo, ka ES fondu izlietojuma kontroles un analīzes līmeņi dalībvalstīs nav atbilstīgi. Lai risinātu šo ilgstošo problēmu, Padome noslēdza iestāžu nolīgumu 2006. gadā, kas uzlika par pienākumu tām sertificēt darbības, par kurām tās ir atbildīgas. Mums par nožēlu ir jāatzīst, ka līdz šim brīdim vairākums dalībvalstu nav apmierinoši izpildījušas savu pienākumu un tāpēc par spīti „džentlmeņu vienošanās” tradīcijai starp Parlamentu un Padomi mēs neapstiprināsim izpildi, kamēr dalībvalstis neizpildīs savu pienākumu saskaņā ar iestāžu nolīgumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, kura apskata tirdzniecības attiecības starp ES un Turkmenistānu. Saskaņā ar ļoti sīki izstrādātiem *Human Rights Watch*, *Amnesty International* un Atvērtās sabiedrības institūta ziņojumiem Turkmenistāna ir valsts, kas pasaules valstu vidū ieņem vienu no viszemākajām vietām pēc daudzu pamatbrīvību, arī preses brīvības, izteiksmes brīvības un biedrošanās brīvības, ievērošanas. Esmu gandarīts, ka šī rezolūcija uzsver, ka, atzinīgi vērtējot dažas nelielas pārmaiņas, ko ir ienesis prezidents *Berdymukhamedov*, ES tomēr cer sagaidīt būtiskus cilvēktiesību uzlabojumus Turkmenistānā.

- Ziņojums: Daniel Caspary (A6-0085/2009)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju pret Tirdzniecības pagaidu līgumu ar Turkmenistānu par spīti manai apbrīnai par referenta *Caspary* kunga darbu. Man bija iespēja apmeklēt šo valsti ar Ārlietu komitejas delegāciju pirms pāris gadiem, kad valsti vadīja *Turkmenbashi* un viņa grāmata *Ruhnama*. Kopš tā laika situācija ir nedaudz uzlabojusies, bet *Amnesty International* citu NVO starpā joprojām atspoguļo nopietnās problēmas un cilvēktiesību pārkāpumus šajā valstī. Uzlabojumi nav bijuši pietiekami tālejoši, lai es gandarījumā par tiem varētu balsot par nolīgumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju pret šo ziņojumu, kas gribēja dot Parlamenta piekrišanu (apstiprinājumu) Tirdzniecības pagaidu nolīgumam starp ES un Turkmenistānu. Pagājušajā gadā Eiropas Parlaments pieprasīja no Turkmenistānas piecu cilvēktiesību kritēriju sasniegšanu, pirms tā dod piekrišanu šim nolīgumam. Šie kritēriji ir šādi: atļauja Sarkanajam Krustam brīvi darboties valstī; izglītības sistēmas pielīdzināšana starptautiskiem standartiem; visu politisko cietumnieku un sirdsapziņas cietumnieku atbrīvošana; valdības aizliegumu atcelšana ārzemju ceļojumiem; un, visbeidzot, atļauja piekļūt neatkarīgām NVO un atļauja ANO cilvēktiesību iestādēm pārbaudīt progresu visā valstī. Es esmu pārliecināts, ka Turkmenistāna nav sasniegusi nevienu no šiem kritērijiem, un tāpēc es esmu ļoti neapmierināts, ka ir dota piekrišana šī Tirdzniecības pagaidu nolīguma noslēgšanai.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – Es vēlos pateikties *Caspary* kungam par visu viņa veikto darbu Starptautiskās tirdzniecības komitejā saistībā ar šo tiesību aktu, kura nolūks ir uzlabot ES attiecības ar Turkmenistānu.

ES tirdzniecība un tirdzniecības nolīgumi ar šo valsti, kas nav tikuši mainīti jau divdesmit gadus, bija jāatjaunina sevišķi šajā vispasaules finansiālo pārbaudījumu laikā.

Šis jaunais pagaidu nolīgums ar Turkmenistānu dos ne tikai komerciālus un ekonomiskus labumus, bet mēs ceram arī sagaidīt reģionālās drošības uzlabošanas visos aspektos: no cilvēktiesību un demokrātijas labākas attīstīšanas līdz labākiem rezultātiem cīņā pret narkotikām un cilvēku tirdzniecību un līdz ilgtspējīgai Turkmenistānas dalībai Afganistānas atjaunošanā, piedāvājot atbalstu ES dalībvalstu darbībām šajā valstī. Ne mazāk svarīgi ir tas, ka labākas attiecības ar Turkmenistānu būs solis uz priekšu Eiropas energodrošības nostiprināšanā.

Es pievienojos saviem kolēģiem, atbalstot *Caspary* kunga ierosināto tiesību aktu. Mums turpmāk būs jāveic visi pasākumi, lai panāktu, ka šī valsts pilda savu pienākumu kopīgajos centienos nodrošināt tai veiksmi.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Attiecības starp Eiropas Kopienām un Turkmenistānu pašreiz nosaka Nolīgums par tirdzniecību un sadarbību tirdzniecības un ekonomikas jomā, kas tika noslēgts starp Eiropas Kopienām un PSRS 1989. gadā.

Nevar būt šaubu, ka ekonomiskās attīstības un it sevišķi cilvēktiesību aizsardzības līmenis Turkmenistānā nav apmierinošs. Turkmenistānā nav izpildījusi virkni humanitāru prasību (arī to, ka Sarkanajam Krustam vēl joprojām nav atļauts darboties Turkmenistānā).

Es domāju, ka, iniciējot Tirdzniecības pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Turkmenistānu un vienlaikus skaidri deklarējot nosacījumu par piecu gadu laika limitu tādu demokrātijas principu un cilvēktiesību standartu ieviešanai, kādi ir ES, tiks nodrošināta motivācija un dots Kopienas labās gribas apliecinājums. Nolīguma iniciēšana var palīdzēt uzlabot Turkmenistānas pilsoņu dzīvi un tuvināt arī ekonomikas reformas.

Partnerattiecību un sadarbības nolīguma parakstīšanu var izskatīt vienīgi tad, ja ir redzams uzlabojums demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošanas jomā.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Es vēlos izmantot šo izdevību, lai paskaidrotu vienu no daudzajiem iemesliem, kāpēc es šodien balsojumā atbalstīju ciešākas tirdzniecības saites starp ES un Turkmenistānu. ES kopējā ārējās energoresursu drošības politika, ko Lielbritānijas konservatīvie pilnībā atbalsta, atzīst jaunu Kaspijas cauruļvada līniju nozīmi Eiropas apgādē ar naftu un gāzi. Šīs Kaspijas līnijas ir pilnībā jāintegrē cauruļvadu „dienvidu gaitenī”, kurā ietilpst *Nabucco*, *Southstream* un *Whitestream*. Mūsu atkarības mazināšana no Krievijas energoresursu piegādēm ir izšķiroši svarīga mūsu kolektīvajai drošībai un ārpolitikai.

Šī iemesla dēļ mums ir jābūt apsteidzoši aktīviem un pilniem apņēmības veidot partnerību ar Turkmenistānu, atbalstot tirdzniecības pagaidu nolīgumu, kas palīdz stimulēt vietējo reformu un cilvēktiesību uzlabošanu šajā valstī.

- Ziņojums: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Liam Aylward (UEN), rakstiski – Kodolenerģija ir realitāte Eiropā. Tā ir realitāte, kurā mēs Īrijā nejutamies ērti, bet mēs pieņemam visu valstu tiesības izvēlēties pašām savu energoresursu kombināciju, un tas, ka mūsu kaimiņi izmanto kodolenerģiju, nozīmē, ka mēs nevaram atļauties ignorēt šo jautājumu.

Tikai pagājušajā nedēļā notika nopietns aizsardzības pasākumu pārkāpums Sellafiledas atomelektrostacijā, un kodolmateriālu uzkrāšanas iekārta Sellafiledā — B30 baseins — tiek uzskatīta par vienu no visnopietnākajām problēmām, kas sagaida atomelektroenerģijas ražošanu Eiropā. B30 baseins ir glabātuve nopietniem kodolmateriālu daudzumiem, kas desmitiem gadu nav tikuši pienācīgi apsaimniekoti.

Tāpēc es atbalstu priekšlikumu par ES kodoldrošības pamatstruktūru, kas pastiprinās valstu regulatoru neatkarību un nodrošinās augsta līmeņa pārredzamību par kodoliekārtu drošību.

Es atbalstīju ierosinātos ziņojuma grozījumus, kuri vēl vairāk pastiprinās drošības noteikumus un prasības. Kaut arī mums Īrijā nav atomelektrostaciju, mūsu pilsoņus varētu ietekmēt aizsardzības pasākumu pārkāpumi citā vietā, un ES ir jānodrošina, lai mūsu pilsoņi būtu aizsargāti visaugstākajā līmenī.

Brian Crowley (UEN), rakstiski – (GA) mums ir jāpieņem tas, ka kodolenerģija tiek ražota un tiks ražota Eiropā. Mēs nejutamies ērti, to zinot, bet mēs ievērojam katras dalībvalsts tiesības izvēlēties pašām savus energoresursus. Kamēr mums kaimiņos būs atomelektrostācijas, mēs nevarēsim ignorēt šo jautājumu.

Sellafiledā notika aizsardzības pasākumu pārkāpums pagājušajā nedēļā, un Sellafiledas glabāšanas iekārta kodolatkritumiem — ko sauc par „baseinu B30”, ir viena no lielākajām problēmām kodolenerģētikas nozarē Eiropā. Tur atrodas milzīgi neapstrādātu kodolatkritumu daudzumi, kas tiek glabāti baseinā B30.

Tādēļ es pilnībā atbalstu priekšlikumu attiecībā uz Kopienas kodoldrošības sistēmu, kas nodrošinās augsta līmeņa un pārredzamu drošības standartu atomelektrostacijām.

Es balsoju par grozījumiem, kuru mērķis bija pastiprināt šo priekšlikumu. Lai gan mums Īrijā nav atomelektrostaciju, aizsardzības pasākumu problēmas elektrostacijās citās Eiropas valstīs varētu ietekmēt Īrijas cilvēkus. Tas ir Eiropas Savienības pienākums nodrošināt, lai mūsu valstu pilsoņi tiek pilnīgi aizsargāti saistībā ar šo jautājumu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es, būdams cilvēks, kam ir skeptiska attieksme pret atomelektrostaciju ilgtermiņa drošību, neesmu pilnīgi gandarīts par šo ziņojumu. Es pieņemu, ka tie, kuri strādā šajā nozarē, ir pārliecināti profesionāļi. Es pieņemu, ka negadījumu ir maz un tie ir reti. Tomēr problēma ir tā, ka sekas, ja notiek negadījums, potenciāli ir ārkārtējas. Mēs nevaram aizmirst kodolkatastrofu Urālos, ko atklāja *Roy Medvedev*, Trīs jūdžu salas negadījumu, kas saistījās ar filmas „Ķīnas sindroms” notikumiem, kura tika laista uz ekrāniem tikai dažas dienas pirms negadījuma, ne arī Tokaimuras negadījumu Japānā, ne, visbeidzot, Černobiļu, kuras

sekas mēs visi dzīvi izjūtam vēl šodien, bet visdraugīgāk tās piemeklēja cilvēkus un bērnus, kas dzīvoja tuvākajā apkaimē vai dzima vecākiem, kas tur atradās.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Kodolenerģijai būs dzīvībai svarīga nozīme nākamības enerģētikā mūsu sabiedrībā. Tādēļ, ņemot vērā plānus par nākotnes ierīcēm Eiropā, ir svarīgi nospraust Kopienas kodoldrošības struktūru.

Höckmark kunga ziņojums nodrošinās, ka nākotnes kodoliekārtās Eiropā tiek izveidoti vislabākie un drošākie nosacījumi. Tiks radīta skaidra struktūra ar neatkarīgiem un spēcīgiem valstu regulatoriem kopā ar licenču izdošanas sistēmu kodoliekārtām un šo iekārtu uzraudzīšanas un pārbaudes sistēmu.

Kodolenerģijas turpmākā nozīme prasa izcilību īstenošanas nosacījumos un nosacījumos par būtiskas informācijas apmaiņu, lai tādējādi varētu tikt izveidoti visaugstākās kvalitātes vienoti drošības nosacījumi.

Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu.

Paul Rübiger (PPE-DE), rakstiski. - (DE) Austrijas Tautas partijas (ÖVP) delegācija atbalsta neatkarīgas uzraudzības iestādes radīšanu atomelektrostacijām ar juridiski saistošām spējām bīstamas atomelektrostacijas atslēgt no tīkla.

- Ziņojums: Raül Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. - (SV) Mēs izvēlējamies balsot pret šo ziņojumu par kontroles sistēmu kopējā zivsaimniecības politikā. Mēs, protams, atzinīgi vērtējam priekšlikumus par lielākiem pasākumiem noteikumu ievērošanas nodrošināšanai, bet mēs esam kritiski noskaņoti pret uzsvāru uz atpūtas zvejas kontrolēšanu. Nav pamata regulēt atpūtas zveju, kad patiesībā rūpnieciskā zveja ir tā, kura ir atbildīga par tādām problēmām kā pārzveja mūsu jūrās.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Mēs izsakām nožēlu par to, ka Parlamenta vairākums plaši noraida mūsu ierosināto grozījumu, kurš saskaņā ar Portugāles Republikas konstitūcijā ierakstītajiem noteikumiem — citiem vārdiem, par valsts suverenitāti — un cīnīties par šo noteikumu ievērošanu, deklarēja, ka regulas priekšlikumam ir jāņem vērā un nav jāapdraud dalībvalstu kompetence un atbildība attiecībā uz kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanas pārraudzīšanu.

Mēs izsakām nožēlu par Parlamenta vairākuma plašo noraidījumu mūsu ierosinātajiem grozījumiem, kuri būtu novērsuši to, ka Eiropas Komisijas spēj veikt patstāvīgas pārbaudes bez iepriekšēja brīdinājuma ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās (EEZ) un dalībvalstu teritorijās un spēj pēc saviem ieskatiem aizliegt zvejas darbības un pārtraukt vai atcelt Kopienas finansiālās palīdzības maksājumus dalībvalstij, un kuri arī nedotu dalībvalstīm iespēju pārbaudīt savus zvejas kuģus jebkuras dalībvalsts EEZ bez šīs valsts atļaujas.

Šis priekšlikums regulai — par kuru sarunas turpināsies Eiropas iestādēs — ja to pieņems tādu, kāds tas tagad ir, būs vēl viens uzbrukums valsts suverenitātei, paredzot prasības attiecībā uz aprīkojumu un procedūram, kas ir pierādījušas kā pilnīgi nepiemērotas Portugāles zivsaimniecībai.

Tādēļ mēs balsojam pret.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. - (FR) 2008. gadā 165 traleri tika nodoti metāllūžņos. Ir jau paziņots, ka 2009. gadā vēl 225 kuģi aizies lūžņos.

Zvejniecības nozare Francijā ievērojami cieš, jo Francijas valdība kopā ar Briseli ir nolēmusi upurēt Francijas zvejniekus Eiropas ekonomikas un tirdzniecības politikas dēļ.

Tādējādi Norvēģija, valsts, kas nav Eiropas Savienībā, bet kurai ir ar to sarunas par ekonomiskiem nolīgumiem saistībā ar gāzi, piešķir sev vienai pašai 80 % mencu kvotas, kas skaitliski nozīmē 500 000 tonnu gadā. Francijai no otras puses ir pieejamas tikai 9 000 tonnas gadā, no kurām tikai 700 tonnas ir no Lamanša un Ziemeļjūras.

Kā šādos apstākļos lai nejūt sašutumu, redzot Francijas zvejnieku iznīcināšanu? Kāpēc Brisele un Francijas valdība cenšas tādā veidā panākt veselās nozares iznīcināšanu mūsu ekonomikā? Eiroglobālistu intereses un brīvas tirdzniecības dogma ir atbilde.

Atbilde nav EUR 4 miljonu finansējums, ko solījis lauksaimniecības un zivsaimniecības ministrs un kas domāts kā finansiāla atlīdzība par kuģu apturēšanu, kuri ir sasnieguši savu zivju kvotu, tas neatrisinās

problēmu. Ir neatliekama, nepieciešama vajadzība atbrīvot Francijas zvejniekus no šīm diskriminējošajām un iznīcinošajām Eiropas kvotām.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Eiropas Parlaments šodien ir nobalsojis par sporta un atpūtas zvejas iekļaušanu kopējā zivsaimniecības politikā. To darot, ES ir sākusi regulēt vienu no mūsu vispopulārākajām brīvā laika nodarbēm.

Šis priekšlikums ir nejēdzīgs. Pirmkārt, zvejas ūdeņi pieder konkrētajām valstīm, nevis Briselei. Otrkārt, atpūtas makšķernieku darbības neatstāj nekādu lielu ietekmi uz krājumiem. Treškārt, šo tiesību aktu nebūs iespējams ievērot. Jums jāpaskatās tikai uz Zviedriju, kurai ir 11 500 km gara krasta līnija. Vai ES birokrāti un šī Parlamenta deputāti uzskata, ka patiešām būs iespējams pārraudzīt visu, kas notiek, visur un vienmēr? Likums, kuru nav iespējams īstenot, ir sevišķi slikts likums.

No otras puses es neesmu sevišķi pārstiegts par priekšlikumu. ES ir kā tvaika dzinējs, kas ir sācis kustēties ceļā uz mērķi kļūt par pilntiesīgu federālu valsti. Tā ir ļoti liela, smaga, un to ir ļoti grūti apstādināt, ja tā sāk kustēties. Viss, kas ir tās ceļā, tiks nopļauts.

Šodien ir tumša diena mums, kas gribam spēcīgu un efektīvu Eiropas sadarbību, bet vistumsākā šī diena ir atpūtas zvejniekiem visās dalībvalstīs.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), rakstiski. – (IT) Šī regulas priekšlikuma nolūks, proti, Kopienas kontroles sistēmas garantēšana, lai nodrošinātu kopējās zvejniecības politikas noteikumu ievērošanu ar Eiropas Aģentūras starpniecību, ir noteikti slavējams un ņem vērā Parlamenta un Eiropas Komisijas gadiem ilgi izvirzītās daudzās prasības. Regula arī ierosina — lai arī kautrīgi — iepriekš minēto noteikumu īstenošanu un piemērošanu veikt vienādā veidā 27 dalībvalstīs.

Lai gan es atbalstu šī dokumenta vispārējo garu (saglabājot noteikumu ievērošanas kultūru, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi piemērota kopējā zivsaimniecības politika), man rodas sajūta, ka šajā gadījumā diemžēl nav tikušas ņemtas vērā Vidusjūras zvejas sevišķās īpatnības.

Tikai viens piemērs tam ir prasība ierīkot kuģu satelītnovērošanas sistēmu (KNS) kuģiem, kas ir garāki par 10 metriem. Tas viss var būt ļoti labi skarbās Ziemeļjūras, bet ne Vidusjūras zvejas laivām, kuras ir mazas, bieži bez kabīnes un tiek izmantotas „maza apjoma zvejošanai”. Tas rada arī problēmu par ievērojamo izmaksu segšanu, ko varētu tomēr pārvarēt, ja Kopiena nodrošinātu 80 % līdzfinansējuma, kā to pienācīgi ierosina 20. grozījums.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es atbalstīšu šo ziņojumu, jo mēs esam pieņēmuši 48. un 49. grozījumu un noraidījuši 93. grozījumu attiecībā uz atpūtas zveju.

Iekļaut atpūtas zveju dalībvalsts zvejas kvotā man nav pieņemams.

Ja mēs nopietni sakām, ka atpūtas zveja grauj mūsu zivju krājumus, tad, manuprāt, netiek saprasts fundamentāls jautājums attiecībā uz sarūkošajiem zivju krājumiem. Šis jautājums ir rūpniecisko zvejas koncernu pārzveja ar viņu rūpnīcu zvejas kuģiem.

Viņi ir tie, no kuriem mēs prasām KZP ievērošanu, nevis atpūtas zvejnieki, kas nodarbojas ar savu vaļasprieku.

- Ziņojums: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Roger Knapman un Thomas Wise (NI), rakstiski. – Kopējā zivsaimniecības politika ir dziļi kļūdaina un ir bijusi ārkārtīgi kaitīga Lielbritānijas ekonomikai un videi. Tā kā mēs atzīstam, ka ir vajadzīgi jauninājumi, lai uzlabotu stāvokli, lielāko daļu šo jauninājumu un labākās prakses nenoliedzami ir radījušas dalībvalstis un paši zvejnieki. Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu, kas piešķir lielāku kompetenci Komisijai.

Thomas Wise (NI), rakstiski. – Kopējā zivsaimniecības politika ir dziļi kļūdaina un ir bijusi ārkārtīgi kaitīga Lielbritānijas ekonomikai un videi. Tā kā mēs atzīstam, ka ir nepieciešami jauninājumi, lai uzlabotu stāvokli, lielāko daļu šo jauninājumu un labākās prakses nenoliedzami ir radījušas dalībvalstis un paši zvejnieki. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu, kas piešķir lielāku kompetenci Komisijai.

- Ziņojums: Simon Busuttill (A6-0251/2009)

John Attard-Montalto un Louis Grech (PSE), rakstiski. – Savā un sava kolēģa Louis Grech vārdā es vēlos teikt, ka, lai gan mēs balsojam par ziņojumu, mēs vēlamies uzsvērt šādus punktus:

mēs atbalstām kopēju imigrācijas politiku;

mēs uzskatām, ka valsts intereses Imigrācijas pakts neapmierināja;

mēs atzīmējam vilšanos, jo ziņojums nedod tiešu un skaidru atsauci uz obligātu sloga sadalīšanu;

mēs atzīmējam, ka katra sadarbība tiek novērtēta, bet ES nevar iejaukties attiecībā uz to, kāda tipa divpusēji nolīgumi tiek panākti starp izcelsmes valsti un tranzīta valsti;

mēs nepiekrītam nelegālo imigrantu vēlēšanu tiesībām Malas demogrāfiskās situācijas dēļ;

mēs nepiekrītam vienotajai Šengenas vīzu sistēmai valstu sistēmu vietā, ja tā palielina birokrātiju un sistēma kļūst mazāk elastīga.

Catherine Boursier (PSE), rakstiski. - (FR) Es atzinīgi vērtēju *Busuttil* ziņojuma pieņemšanu, lai gan es atzīstu, ka es neatbalstu visus tajā izvirzītos punktus, sevišķi tajā pausto labvēlību pret noslēgto Eiropas paktu par imigrāciju un patvērumu: mana grupa balsoja par šīs atsaucē svītrosānu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā, bet mēs bijām mazākumā šajā jautājumā; līdzīgi notika arī attiecībā uz aģentūras *FRONTEX* nozīmes palielināšanu darbībā, kas saistītas ar atgriešanos.

Tomēr, ņemot vērā gala rezultātu, es balsoju par šo ziņojumu, lai stingri izsacītos par labu likumīgu ceļu atvēršanai imigrācijai. Tāpēc es atbalstu: migrantu darba nepieciešamības atzīšanu Eiropas Savienībā; nepieciešamību palielināt apspriešanos ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem; kustības brīvību ES pēc piecu gadu uzturēšanās; cilvēka cieņas ievērošanu un vislabvēlīgāko pasākumu piemērošanu saistībā ar Atgriešanās direktīvas piemērošanu un visbeidzot un vissvarīgāk tiesības balsot vietējās vēlēšanās, punktu, kam Eiropas labējie visenerģiskāk iebilda.

Philip Bradbourn (PPE-DE), rakstiski. - Britu konservatīvie balsoja pret šo ziņojumu, pamatojoties uz to, ka mēs nepieņemam kopējas ES imigrācijas politikas nepieciešamību un ka AK ir jāsiglabā pilnīga kontrole pār savām valsts robežām.

Philip Claeys (NI), rakstiski. - (NL) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tas satur vairākus elementus, kas nav pieņemami. Sākamam tiek pieņemts, ka ES būs vajadzīgi 60 miljoni jaunu imigrantu līdz 2050. gadam. Ņemot vērā pašreizējās problēmas, ko rada masveidīga imigrācija, šis ir neprātīgs priekšlikums. Tas arī ierosina, ka zilajai kartei nav jāaprobežojas tikai ar augsti kvalificētiem darba ņēmējiem. Mēs varētu tikpat labi atvērt slūžu vārtus pilnībā.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Kopēja pieeja imigrācijai ES ir obligāta prasība. Sadrumstalota un nesaskanīga pieeja nav pieļaujama kopējā telpā bez iekšējām robežām, jo jebkura imigrācijas darbība vai politika, ko īsteno kāda dalībvalsts, neizbēgami rada sekas visām pārējām dalībvalstīm.

Tāpēc es atbalstu kopējas Eiropas imigrācijas politikas izveidošanu, kura balstās uz augsta līmeņa politikas un rīcības solidaritāti, savstarpēju uzticēšanos un dalītu atbildību.

Eiropas imigrācijas un patvēruma pakta pieņemšana bija milzīgs solis šajā virzienā, kas veda pie imigrācijas politikas, kura ir labāk saskaņota, kontrolēta un sasaistīta ar darba tirgus vajadzībām Eiropas valstīs, kā arī ar pieejamajiem mājokļu, veselības aprūpes un izglītības resursiem. Tā mērķis ir arī stingri apkarot nelegālo imigrāciju.

Busuttil kunga sniegtais teicamais ziņojums ievēro šo pieeju. Vienīgā problēma tajā ir saistīta ar grozījumu, ko iesniedza Sociālistu grupa Eiropas Parlamentā, kas apdraud mūsu cīņas pret nelegālo imigrāciju stingrību, jo nevar būt šaubu, ka ikvienam imigrantam, kas legāli dzīvos kādas dalībvalsts teritorijā, būs tiesības balsot saskaņā ar paredzētajiem noteikumiem. Šī iemesla dēļ es atbalstu alternatīvo rezolūciju, ko iesniedza referents, kurš kārtējo reizi ir mēģinājis panākt kompromisu, kas ir pieņemams katram.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. - (PT) Es balsoju par rezolūciju par kopējo imigrācijas politiku Eiropā, jo imigrācija ir viena no aktuālākajām problēmām, ar ko Eiropa pašlaik saskaras. Risinot šo imigrācijas problēmu, mēs varam pieņemt politiku, kas pārvērš to par iespēju.

Imigrācija ir kopējas rūpes ES valstīs, kas ir iemesls, kāpēc tām ir jārikojas saskanīgi, lai atrastu pienācīgu atbildi šai problēmai. Šis ziņojums mēģina aptvert visas imigrācijas dimensijas, atbalstot kopējas Eiropas imigrācijas politikas izveidi, kas balstās uz augsta līmeņa politisku un rīcības solidaritāti.

Turklāt tas ietver arī pasākumus, kuri atļauj imigrantiem piedalīties pilsoniskajā un politiskajā sabiedrības dzīvē, kurā viņi dzīvo, sevišķi politiskās partijās un arodbiedrībās, un dod viņiem iespēju balsot vietējās vēlēšanās.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Ziņojumā, kurā ir 91 pants, noteikti ir jābūt dažiem aspektiem, kam mēs piekritām. Tomēr šis ziņojums par spīti mēģinājumam „saldināt ripiņu” ir viscaur negatīvs, kas ir acīmredzamais iemesls, kāpēc mēs to noraidām.

Tas „stingri atbalsta kopējas Eiropas imigrācijas politikas izveidošanu”, atzinīgi vērtējot Lisabonas līguma institucionālās ieceres, sevišķi koplēmuma un kvalificēta vairākuma balsojuma attiecināšanu uz visu imigrācijas politikas spektru, un „Eiropas Imigrācijas pakta pieņemšanu”, citiem vārdiem sakot, nehumānu, uz drošības apsvērumiem balstītu imigrācijas politiku, kura imigrantus uzskata par noziedzniekiem, ekspluatē tos un izvēlas.

Ja kādam bija šaubas par ES mērķiem, tad šis ziņojums tās izgaicina: migrācija „vēl arvien ir nepieciešama, lai risinātu Eiropas ... darba tirgus ... vajadzības” (gandrīz 60 miljoni migrantu strādnieku līdz 2050. gadam). Tas ir iemels, kāpēc ir jāattīsta „imigrācijas profili” — „jo darba tirgus vajadzības ir šo profilu centrālais aspekts” — un kāpēc ir vajadzība „palielināt ES pievilcību augsti kvalificētiem darbiniekiem”, sevišķi ar „zilās kartes” palīdzību, citiem vārdiem sakot, nehumāns imigrantu skatījums, kas redz viņus tikai kā darbaspēku ekspluatēšanai.

Vairāk nekā kopēja politika mums ir vajadzīga cita politika, kas aizstāv imigrantu tiesības un cīnās pret imigrācijas pamatcēloņiem.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. - (PL) Es balsoju par Busuttil ziņojuma pieņemšanu. Tas ir svarīgs ziņojums, jo migrācija ir viena no svarīgākajām problēmām, ar ko Eiropas Savienība saskaras. Mums ir jābūt gataviem atzīt, ka mēs neesam pilnībā spējīgi izmantot migrācijas labo aspektu priekšrocības vai novērst tādas situācijas, kuras nevienā nozīmē nevar nosaukt par labvēlīgām.

Papildu grūtība ir tā, ka migrācija izpaužas dažādi dažādās dalībvalstīs un atšķirības šajā ziņā ir lielas. Dažām valstīm migrācija ir milzīga sociāla, finansiāla un politiska problēma. Citām tā ir maznozīmīga parādība, kas nerada lielu interesi. Tāpēc arī kopumā ir tik grūti izveidot un ieviest vienotu migrācijas politiku. Mums ir arī jāapzinās, ka daudziem cilvēkiem palikšana Eiropā ir dzīvības vai nāves jautājums — burtiski. Sūtot viņus atpakaļ uz viņu izcelsmes valsti, mēs varam faktiski izrakstīt viņiem nāves spriedumu. Tāpēc imigrācijas politikas rīkiem ir jābūt elastīgiem, lai tos var pielāgot konkrētu cilvēku individuālajiem gadījumiem. Liels paldies!

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. - (FR) Kopēja imigrācijas politika, kas balstās uz legālu imigrācijas ceļu atvēršanas veicināšanu, nevar saņemt mūsu atbalstu. Šai politikai ir jābūt tieši otrādi.

Šis ziņojums ir balstīts kārtējo reizi uz Komisijas bīstamajiem ieteikumiem, kuri parādās tās 2005. gada 11. janvāra Zaļajā grāmatā, kas veltīta ekonomiskajai migrācijai. Šis ir ziņojums, kas nosaka, ka strādnieku migrantu skaits, kas, iespējams, būs vajadzīgs ES līdz 2050. gadam, būs 60 miljoni, un tas savukārt uzsver nepieciešamību atvērt ceļus legālai migrācijai.

Kā lai neuzskata par nekūtru to, ka ekonomiskas, finansiālas un sociālas krīzes vidū mums tiek ieteikts atvērt mūsu tirgus vēl plašāk ārvalstu strādniekiem, laikā, kad mūsu valstī darbavietas ir apdraudētas un plosās bezdarbs?

Turpretī tas, kas ir vajadzīgs krīzes laikā, ir jāizmanto ekonomiski un sociāli protekcionisma pasākumi un jārezervē darbavietas, kā arī sociālo palīdzību saviem pilsoņiem.

Noslēdzot, šis ziņojums ir balstīts uz viltus pieņēmuma, ka, atverot slūžas legālai imigrācijai, nelegālā imigrācija ievērojami samazināsies vai pilnībā izzudīs. Mēs zinām, ka nekas tamlīdzīgs nenotiks un ka, tieši pretēji, legālā imigrācija ir priekštece pilna apjoma imigrācijai.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. - (DE) Patvēruma tiesībām nenovēršami jāklūst par līdzekli masveida imigrācijai nepieredzētā apmērā. Riropas durvis būs plaši atvērta jaunattīstības pasaulei. Ja notiks tā, kā ir iecerējuši daudz kultūru gaišreģi, ģimenes jēdziens tiks paplašināts tā, ka veselās ciltis varēs bez grūtībām imigrēt.

Turklāt ir jāierobežo iespēja pirms izraidīšanas aizturēt, patvēruma meklētājiem ir jāļauj piekļūt darba tirgum, un pamatnosacījumi viņiem ir jāpagarina. Tas radītu pat vēl lielāku spiedienu uz vietējo darba tirgu — sevišķi

ekonomiskās krīzes laikā — un no nodokļu maksātājiem tiks prasīts dziļi ieskatīties savos makos. Šo iemeslu dēļ nav citas izvēles kā noraidīt ziņojumu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. - (EL) Ziņojums par kopējo imigrācijas politiku pauž pozitīvu attieksmi pret monopoliem labvēlīgo ES imigrācijas politiku un Eiropas Parlamenta ieguldījumu tajā. Vienlaikus tas ierosina veikt pasākumus nākamajai pakāpei uz imigrantu rēķina un pat vēl reakcionārākā virzienā.

Ziņojums pieņem ES imigrācijas politikas pamatprincipu kā rīku, kas kalpo darba tirgus vajadzībām, kas nozīmē ienesīgumu Eiropas monopoliem. Šim nolūkam tas izvēlas „burkāna un pātagas” politiku imigrantiem. Tādējādi no vienas puses tas atzinīgi vērtē nepieņemamo Imigrācijas un patvēruma paktu un aicina pastiprināt FRONTEX un spēcīgāku informācijas vākšanu, un represīvus pasākumus pret imigrantiem, kas nav noderīgi Eiropas kapitālam. No otras puses tas atzinīgi vērtē augsti kvalificētu imigrantu piesaistīšanu un legalizēšanu un ciklisko un pagaidu imigrāciju, kas ir vajadzīga kapitālam, un piedāvā pasākumus legālu imigrantu integrēšanai, lai viņi būtu tieši pieejami viņu darba devējiem.

Vienīgā atbilde uz šo reakcionāro politiku ir imigrantu integrēšana strādnieku šķiras kustībā un imigrantu un vietējo strādnieku cīņa plecu pie pleca pret ES un kapitāla politiku, kas vērsta pret pamatslāņiem un imigrāciju, un savu tiesību un radītās bagātības pieprasīšana.

- Ziņojums: Eva Lichtenberger (A6-0224/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. (LT) Ir pienācis īstais laiks TEN-T politikai, pamatojoties uz piecpadsmit gadu pieredzi, pamatīgi pārdomāt tās mērķus un pasākumus. Mums ir jāpārskata projekti un pasākumi, jāliek lielāks uzsvars uz ES koordināciju un dalībvalstu stingrākām saistībām, īstenojot prioritārus projektus, par kuriem tās ir vienojušās.

TEN-T prioritārie projekti un kartes lielā mērā sastāv no lieliem un dārgiem valstu transporta infrastruktūras projektiem, un dažus no iepriekšējiem 30 TEN-T projektiem fiziski bija neiespējami īstenot, bet citi projekti, sevišķi pēc ES paplašināšanās, kļuva īpaši svarīgi, taču tas neatspoguļojās sarakstā.

Pašreizējā ekonomikas krīze var vēlreiz mudināt mūs sekot šādai loģikai, investējot transporta infrastruktūrā. Tomēr mums ir jāapsver projekti un ieguldījumi ES transporta infrastruktūrā, lai to tālāk attīstītu nākamajos 10-20 gados. Lēmumi par transporta infrastruktūras projektiem ir jābalsta uz pareiziem izdevumi un ieguvumi, stabilitātes un Eiropas pārrobežu pievienotās vērtības vērtējumiem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Ziņojums nosaka vadlīnijas „Eiropas transporta tīkla” (NET-T) attīstībai. Tas pašlaik aptver 30 prioritārus projektus, kurus „iedvesmo galvenokārt nacionālas intereses” — kādas gan citas, vai būtu jāņem vērā daudznacionālu korporāciju intereses? — un kuri saņems gandrīz EUR 5,3 miljardi kā Kopienas līdzfinansējumu.

Šis ziņojums iekļaujas „Eiropas transporta tīklu” skatījumā, kura pamatā ir iekšējā tirgus paplašināšana un kapitālistiskās konkurences un koncentrācijas palielināšanās. Tāpēc tas „uzsver nepieciešamību iekļaut ... Lisabonas stratēģijas mērķus” un aizstāv TEN-T pielāgošanu „mainīgiem tirgus nosacījumiem” atbilstīgi „šādiem kritērijiem”: ekonomiskai dzīvotspējai, uzlabotai konkurētspējai, vienotā tirgus darbības sekmēšanai, un attīstībai saistībā ar „valsts un privāto partnerību” (piemēram, piešķirot „daļu no autoceļu infrastruktūrā iekasēto ceļa nodevu ieņēmumiem TEN-T projektu finansēšanai”).

Tikai mēnesi pirms pašreizējā likumdošanas termiņa beigām Parlamenta vairākums nevar noturēties neaicinājis Eiropas Komisiju „līdz sava pilnvaru termiņa beigām ierosināt likumdošanas iniciatīvu par dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgu liberalizēšanu no 2012. gada 1. janvāra”.

Visbeidzot, lai apmierinātu lielu ekonomikas un finanšu grupu intereses attiecībā uz viņu kontroles paplašināšanu Austrumeiropas virzienā, tas uzsver, ka saites starp Rietumu un Austrumu Eiropu ir prioritāte.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Eiropas transporta tīkla attīstība un paplašināšana ir pilnīgi nepieciešama prasība iekšējā tirgus konsolidēšanai un Eiropas Savienības kohēzijas veicināšanai. Šī iemesla dēļ es balsoju par izvēli „C”, ko ierosinājusi referente Eva Lichtenberger. Šī pieeja ļaus nākotnē pieejamajiem visu veidu finanšu resursiem tikt izmantotiem transportam un infrastruktūrai, lai gan tā nemaz nepiedāvā līdzekļus efektīvas īstenošanas garantēšanai, paturot prātā daudzās atšķirīgās valstu intereses.

Jebkura cita alternatīva, arī tā izvēle, kuru ierosināja PPE-DE grupas priekšlikums, būtu varējusi padarīt neiespējamu dalībvalstīm izmantot Kohēzijas fondus kohēzijas politikas sastāvā citiem transporta

infrastruktūras projektiem, kas nav TEN-T prioritātes projekti, un var secināt, ka tādējādi Rumānijai varētu tikt liegta iespēja izmantot Kohēzijas fondus transporta nozarei, fondus, kuri Rumānijai ir ļoti vajadzīgi.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Šis ziņojums novērtē 30 TEN-T prioritāro projektu īstenošanu, kuros kavējumiem ir liela ietekme uz Eiropas ilgtspējīgas transporta politikas nākotni. Par spīti grūtībām, ir ļoti svarīgi nezaudēt apņēmību par nepieciešamajām pārmaiņām, lai izveidotu intermodālus savienojumus, sevišķi pilsoņiem un kravām. Dažādās pašreizējās problēmas ir jāņem vērā, sākot no drošības, beidzot ar reģionāliem jautājumiem, sociāliem, ekonomiskiem un finansiāliem ieradumiem un vidi. Tāpēc ir jāuzsver ntegrētas un saskaņotas pieejas nepieciešamība transporta tīklam.

Pārrobežu saišu nozīme Eiropas transporta tīklu attīstībā ir skaidra, tāpēc mēs atbalstām uzlabotus starpsavienojumus visu veidu transportam, sevišķi tiem veidiem, kuriem ir bijis grūtāk pārveidoties un attīstīties, piemēram, dzelzceļam vai jūras transportam. Labākas saiknes ir jānodibina ar jūras ostām un lidostām, un Eiropas tīkla pareiza īstenošana noteikti dos ieguldījumu šī mērķa sasniegšanai.

Ziņojums atspoguļo dažas no šīm bažām, bet prioritāšu secība, kuru es uzskatu par pienācīgu, nav saglabāta visā tekstā. Tāpēc es balsoju pret.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.05 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA L. COCILOVO

priekšsēdētāja vietnieks

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Zemestrīce Abruco reģionā Itālijā (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir Komisijas deklarācija par zemestrīci Abruco reģionā Itālijā.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija izsaka savu līdzjūtību visām ģimenēm, kuras ir zaudējušas savus mīļos cilvēkus nesenojā zemestrīcē Itālijā.

Komisijai ir bijis ciešs kontakts ar Itālija civilās aizsardzības iestādēm kopš pirmajām stundām pēc zemestrīces. Dalībvalstis uzsāka piedāvāt palīdzību ar Kopienas Civilās aizsardzības mehānisma starpniecību ļoti agrīnā katastrofas stadijā.

Lai gan zemestrīce bija ļoti spēcīga un izsauca lielus postījumus, valsts resursi spēja nodrošināt neatliekamo katastrofas seku likvidēšanu.

Tomēr 10. aprīlī Itālija pieprasīja tehniskos ekspertus, kas varētu dot atbalstu valstij, analizējot zemestrīcē bojāto ēku stabilitāti. Tika izveidota komanda, kurā bija astoņi valsts un Komisijas eksperti. Komanda tika nogādāta zemestrīces vietā 18. aprīlī. Papildus ēku stabilitātes vērtējumam komanda dos ieteikumus par risinājumiem attiecībā uz bojātajām ēkām.

Komisija pašlaik sadarbojas ar Itālijas iestādēm, lai konkretizētu citas ES atbalsta iespējas. Viena no šādām iespējām var būt ES Solidaritātes fonda izmantošana vai struktūrfondu un lauku attīstības fondu pārskatīšana.

Šī zemestrīce ir traģisks atgādinājums, ka dabas katastrofas ir pastāvīgs drauds visām dalībvalstīm. Pēdējos desmit gados zemestrīces, karstuma viļņi, plūdi un vētras ir nogalinājušas daudzus cilvēkus Eiropā un sagrāvušas dārgas infrastruktūras un vērtīgas dabas teritorijas.

Dalībvalstīm un Komisijai ir jāapvieno spēki, lai novērstu katastrofas un to radītās sekas un nodrošinātu ātru un efektīvu rīcību lielu katastrofu gadījumos. Pieredze ir pierādījusi, ka ir jāizvēlas integrēta un uz daudziem apdraudējumiem orientēta pieeja, lai attīstītu efektīvus pasākumus gan novēršanā, gan tiešā katastrofu seku likvidēšanā, kā norādīts Komisijas 2008. gada marta paziņojumā par Savienības katastrofu seku likvidēšanas jaudu palielināšanu.

Turklāt 2009. gada februārī Komisija pieņēma Kopienas pieeju dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēršanai, kas raksturo stāvokli un bruģē ceļu Komisijas nākamajām iniciatīvām. Tas iesaka uzlabot pašreiz pieejamo novēršanas instrumentu saskaņotību un tos papildināt, tādējādi palielinot ES rīcības pievienoto vērtību.

Komisija atzinīgi vērtētu Eiropas Parlamenta vērtējumu par šajā svarīgajā paziņojumā ierosināto pieeju. Turklāt, pateicoties ES ātrās reaģēšanas spēju sagatavošanas darbībām, ko Eiropas Parlaments paredzēja 2008. un 2009. gada budžetā, Komisija kopā ar dalībvalstīm pārbauda veidus, kā uzlabot ES vispārējo neatliekamās sekas likvidēšanas jaudu. Kopumā šīs iniciatīvas dod ieguldījumu īstas Eiropas katastrofu vadības politikas izveidē dažādu kategoriju katastrofām.

Priekšsēdētājs. - Paldies, *Kallas* kungs! Ļaujiet man izmantot šo iespēju un sveikt Komisijas priekšsēdētāja vietnieku *Tajani* kungu, un, lai man nepārmestu nevērību vai iejūtības trūkumu, es vēlos atgādināt jums, ka mēs jau vakar noturējām minūtes klusuma brīdi, pieminot katastrofas upurus.

Gabriele Albertini, PPE-DE grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, no 2002. līdz 2007. gadam zemestrīces bija ceturtās biežākās dabas katastrofas Eiropas Savienībā. Pēc šīs beidzamās un par nožēlu visnopietnākās traģēdijas Abruco reģionā mums jāapvienojas, lai stātos pretī šiem briesmīgajiem notikumiem, kas ir kopīgi daudzām Savienības valstīm.

Pašlaik mums ir Eiropas Solidaritātes fonds un Kopienas Civilās aizsardzības mehānisms: divi instrumenti, kas ir ļoti svarīgi, tomēr vēl arvien nepietiekami tādai teritorijai kā Eiropa, kurā ir zemestrīču risks. Abruco zemestrīču gadījumā notiek darbs pie Solidaritātes fonda pieejamības piemērošanas sagrauto teritoriju atjaunošanai. Summa varētu sasniegt EUR 500 miljoni, kā preseī teica Komisijas priekšsēdētāja vietnieks *Antonio Tajani*. Vēl nav bijis iespējams aprēķināt šīs zemestrīces radītā postījuma apjomu skaitļos: Abruco reģionam ir vajadzīga steidzama un būtiska intervence, ko Itālijas valdība ir vadījusi ātri un pamatīgi uzreiz dažas minūtes pēc zemestrīces.

Šai darbībai tomēr ir vajadzīga Eiropas koordinācija, ievērojot valsts un vietējo kompetenci. 2007. gada 14. novembrī Parlaments pats vienbalsīgi pieņēma rezolūciju par zemestrīču reģionālo ietekmi attiecībā uz šāda veida traģisku notikumu radītā postījuma novēršanu un vadību. Šim dokumentam ir jākalpo par sākuma punktu koordinētai Eiropas politikai šajā lietā, kā tas ir teikts *Vakalis* kunga rakstiski iesniegtajā jautājumā, ko parakstījuši aptuveni 50 Parlamenta deputāti. Tāpēc mēs ceram, ka Eiropas Komisija pārņems idejas, kas izteiktas šajā rezolūcijā un piemēros tās, lai radītu Eiropas darba plānu zemestrīču novēršanai un vadībai.

Gianni Pittella, PSE grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos vēlreiz izteikt līdzjūtību Itālijas parlamenta deputātu vārdā un visu Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas locekļu vārdā upuru ģimenēm, Abruco reģionam un tā pilsoņiem un Itālijai. Es vēlos arī teikt, ka mūsu grupa, kas kopš paša sākuma ir bijusi tuva tautai, kas saņēmusi tik traģisku triecienu, sūtīs uz Abruco reģionu delegāciju mūsu priekšsēdētāja *Schulz* kunga vadībā. Skaitļi ir biedējoši: *Albertini* kunga sacītais ir taisnība, nav vēl galīgais skaits zināms, bet mēs tomēr varam teikt, ka ir bijis aptuveni 300 nāves gadījumu. Tā ir traģēdija. 50 000 evakuēto, tūkstošiem sagrautu māju, simtiem izpostītu sabiedrisku celtnu, arī skolu, un izcils kultūras, arhitektūras un mākslas mantojums ir gruvešos.

Kā teica Itālijas Republikas prezidents *Giorgio Napolitano*, sākās tūlītēja un efektīva atbildes reakcija uz notikumiem. Tā bija valsts reakcija, bet piedalījās arī nevalstiskais sektors, pasaule, brīvprātīgie, Itālijas un citas kopienas, provinces, reģioni, Sarkanais Krusts un ugunsdzēsības dienests: tas patiešām bija ārkārtīgs solidaritātes apliecinājums. Varbūt Itālijas valdība — patiesībā nepievērsiet uzmanību tam „varbūt” — Itālijas valdība būtu labi darījusi, ja būtu ņēmusi vērā ieteikumu apvienot referendumu ar Eiropas vēlēšanām un administratīvajām vēlēšanām, lai ietaupītu vairākus simtus miljonu, kurus būtu varējuši izdot, palīdzot zemestrīcē cietušajiem.

Ir konkrētas atbildes, kas ir jādod Eiropai: pirmkārt, tai ir jāaktivizē Solidaritātes fonds; mēs runājam ar priekšsēdētāja vietnieku *Tajani* kungu par to tikai dažas stundas pēc traģiskajiem notikumiem. Otrkārt, tai ir jāpārskata struktūrfondi, un, treškārt, komisāri, ir jāizlieto neizmantotie fondi no iepriekšējiem un jaunajiem plānošanas periodiem. Ceturtkārt, ir jāgroza kohēzijas politikas un struktūrfondu noteikumi attiecībā uz atkārtotības iespēju saistībā ar I uzdevumu, proti, neizdevīgos, atpalikušos reģionos, reģionos, kuros sevišķi nopietnu dabas apstākļu dēļ esam piedzīvojuši IKP jeb bagātības kritumu zem 75 % no vidējā rādītāja Kopienā.. Tādējādi mēs negribam tiesību aktu *ad hoc* Abruco reģionam, bet tiesību aktu, kas ir piemērojams katram reģionam, kas var nokļūt šādā stāvoklī. Piektkārt, mums kopā ar Komisiju ir jāatrod iespēja samazināt nodokļus par ekonomiskām darbībām un būvdarbiem, kas, kā mēs ceram, atsāksies atkal Abruco reģionā. Visbeidzot, es aicinu īstenot direktīvu par celtniecības materiāliem, kuru Parlaments nesen atjaunināja un uzlaboja.

Noslēdzot, tādai traģēdijai kā šī nav vajadzīga retorika, drīzāk tai ir vajadzīga efektīva, taustāma atbildes reakcija, kā arī ciešs skats, lai nodrošinātu, ka zemestrīces gruveši neklūst par tālākas peļņas gūšanas un nelegālu darbību vietu, kas piepilda kabatas krimināliem grupējumiem. Mums jābūt modriem un jāpieliek vislielākās pūles: mums visiem ir jāstrādā tā, lai ar mūsu palīdzību mūsu draugi Abruco reģionā var atkal smaidīt.

Patrizia Toia, ALDE grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, briesmīga traģēdija manā valstī ir skārusi svarīgo centrālo reģionu Abruco un Akvilas pilsētu. Tā ir bijusi katastrofa, kas ietekmējusi cilvēku dzīvi, arī jaunu cilvēku dzīvi, tā ir satriekusi mūsu namus, mūsu mājas, baznīcas, mūsu svētvietas, pieminekļus, mūsu kultūru, uzņēmumus, mūsu darbavietas, universitātes, mūsu mācību centrus un ir atstājusi aiz sevis lielu postažu.

Mēs visi esam pulcējušies pie šiem cilvēkiem, un mēs varam tagad teikt šādi: pirmkārt, viņi ir reaģējuši ar lielu cieņu par spīti tam, ka viņi ir cietuši tik dziļi personiski un tik praktiski, zaudējot savas vislielākās vērtības, piemēram, mājas — un kā mēs zinām, māja ir centrālā vērtība itāļu kultūrā — tomēr šie ļaudis ir reaģējuši ar cieņu un grib sākt dzīvi no jauna, atjaunojot to, kas viņiem bija, viņu pašu kopienas, vietās, kas pārstāv viņu kopienu, un saskaņā ar tradīciju un pēctecību. Man nāk atmiņā universitātes lielā nozīme un mazie un vidējie uzņēmumi šajā reģionā, kas pašlaik pārdzīvo lielas ekonomiskas grūtības un nevar atlabt.

Man jāsaka arī, ka ir bijusi neparasta spēku saliedēšana no iestāžu puses. valdība, Parlaments, visi opozīcijas spēki, kā arī vairākums, kas ar lielu gudrību un atbildību uzskata, ka darbs ir jādara pilnīgas vienprātības garā: vietējās iestādes, brīvprātīgie, civilā aizsardzība, tūkstošiem un tūkstošiem jaunu cilvēku un pieaugušo, kas devās uz Abruco un pārstāv sociālas grupas, apvienības un katoļu kopienu, ikviens ir devis ieguldījumu. Pat tie, kuri nedevās turp, ir darījuši kaut ko: ekonomikas, kultūras jomā, visas mūsu valsts kultūras, sociālās un ekonomikas jomas tiek mobilizētas, kas ir ļoti svarīgi.

Tomēr būs svarīgi to atcerēties, kā teica *Pitella* kungs, kad būs jāsāk rekonstrukcija, jo papildus šiem traģēdijas pozitīvajiem aspektiem, mūsu celtniecības metožu strukturālais vājums ir nācis gaismā, un es uzskatu, ka šeit kopā ar aicinājumu pēc taisnīguma ir jābūt apņēmībai atzīt nepadarīto un sākt rekonstrukciju.

Vienu vārdu par Eiropu, priekšsēdētāja kungs: kad notika katastrofa, Eiropa bija klāt, tāpat kā tas būs nākotnē saistībā ar fondiem un citām darbībām, par ko jau tika runāts. Es vēlētos, lai klātbūtne būtu arī redzama, lai Eiropa tiktu atpazīta ne tikai naudā, kas ierodas, bet arī sejās un iestādēs. Es ierosinu, lai Parlamenta apvienota delegācija apmeklētu reģionu bez ārišķības, bez publicitātes, bet lai teiktu, ka Eiropa sastāv no iestādēm un cilvēkiem un ka šīs iestādes un cilvēki grib atbalstīt un turpināt atbalstīt Akvilu, Abruco un arī manu valsti, kura ir tikusi tik smagi izpostīta.

Roberta Angelilli, UEN grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es gribu pateikties Kopienas iestādēm par atbalstu, ko tās ir izrādījušas Itālijai un cilvēkiem, kuri cietuši zemestrīcē. Šīs ir bijušas grūtas dienas, ko vēl vairāk apgrūtināja laika apstākļi pēdējās 48 stundās.

Bet pēc posta un bēdām nāk laiks praktiskiem priekšlikumiem un rekonstrukcijai, laiks atjaunot nākotni Abruco reģionam. Mēs lūdzam Eiropas iestādes darīt savu daļu, faktiski Komisija jau ir devusi garantiju ar priekšsēdētāja vietnieka *Tajani* starpniecību, kas ļoti skaidri pārliecināja mūs par viņa apņēmību nekavējoties iesaistīties katastrofas seku likvidācijā.

Kā Komisija pati šodien apstiprināja, vispirms mums ir jāapzina visi pieejamie finanšu resursi, jāgarantē strauja Eiropas Solidaritātes fonda aktivizēšana dabas katastrofām un tad jāizskata iespēja pilnībā izmantot un pārplānot Eiropas Sociālo fondu un citas Kopienas programmas, lai atbalstītu nodarbinātību un uzņēmumus. Tomēr mēs sevišķi prasām iespēju ieviest ārkārtas likumdošanas pasākumus, nodokļu pārtraukumus, stimulus un palīdzību, iespējams, kā izņēmumu pašreizējiem *de minimis* noteikumiem. Tie būtu pasākumi, kurus atļāvuši Eiropas Savienība, un tie būtu spēkā divus vai trīs gadus, tas nozīmē līdz neatliekamās palīdzības un rekonstrukcijas beigām.

Par šiem tematiem un mērķiem mēs visi esam vienprātīgi, kā šodienas debates ir jau parādījušas, te nav šķelšanās. Arī es vēlos noslēgt runu ar sirsnīgām domām par upuriem, viņu ģimenēm un cietušajiem, bet man ir īpašs gods kā itāļietei no tā apgabala izteikt īpašu pateicību vēlreiz par pūlēm, ko ir pielikušas iestādes, visas politiskās partijas un par visiem vairāk glābšanas komandas, civilā aizsardzība un Sarkanais Krusts. Arī es pateicos visām brīvprātīgo organizācijām un individuāliem pilsoņiem, kas darīja, ko varēja, un deva personīgus ieguldījumus vai deva naudu, paužot savu solidaritāti un sniedzot reālu palīdzību, viņi patiesi ir izcils efektivitātes un cilvēciskuma piemērs.

Monica Frassoni, Verts/ALE grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa pievienojas visiem deputātiem, kas runāja pirms manis un izteica līdzjūtību, mūsu stingro solidaritātes izjūtu un mūsu atbalstu tiem, kuri ir cietuši šajā lielajā traģēdijā, šajā katastrofā, šajā dabas notikumā, kuru tomēr izraisīja dažādu apstākļu kopums, un es patiešām ceru, ka šajā situācijā Eiropas Savienība spēs dot pozitīvu ieguldījumu uzskatāmā veidā.

Ir kaut kas, ko nevar noliegt: šīs zemestrīces ietekme būtu varējusi būt mazāka, traģēdijai nebūtu vajadzējis būt tik lielai, jo ir skaidrs, ka ēkas un mājas ir sagruvušas veselām rindām, un tam nevajadzēja tā notikt. Ir bijusi pieļauta paviršība, ir bijusi krāpšana un ir bijusi maldināšana, un mums ir jānosaka, kurš ir vainīgs, jo arī tā ir būtiska pārbūves daļa, kas ir arī Abruco, tās cilvēku un kopumā mūsu valsts morāla pārbūve. Pārbūvei ir jādod iespēja milzīgiem jauninājumiem ilgtspējīgā attīstībā to cilvēku labā, kuri ir pierādījuši, ka viņiem ir ne tikai liela cieņa, bet arī liela drosmē un nepārvarama vēlēšanās sākt visu no jauna.

Šajā brīdī vismazāk demagoģiskā, vispraktiskākā pieeja, kas ļaus Eiropai strauji rīkoties, lai atbalstītu neatliekamās palīdzības centienus un pārbūvi Abruco reģionā, ir pārskatīt reģiona 2007-2013. gada rīcības programmu, tas ir, struktūrfondus. Abruco rīcības programma pašlaik paredz EUR 140 miljonus Eiropas līdzfinansējuma programmā, kuras kopējās izmaksas ir EUR 345 miljoni, starpību sedzot no valsts līdzfinansējuma.

Mēs labi zinām, ka viena no problēmām, ar kuru mums jāsakaras, ir Itālijas līdzfinansējuma organizēšana fondiem, ko Eiropas Savienība ir gatava piešķirt, un šajā punktā mums, deputātiem, ir jābūt sevišķi modriem.

Kā es teicu, pirmkārt un galvenokārt, mums ir jālūdz, lai citi Eiropas fondi, kas jau ir iepļānoti Abruco reģionam, tādi kā Sociālais fonds, tiktu pārskatīti un pārvirzīti pasākumiem un prioritātēm, kuras kalpo pārbūvei. Šajā sakarā Abruco darba plānā varētu iekļaut citiem Itālijas reģioniem, kuri tagad ir konkurēt spējīgāki, paredzēto struktūrfondu resursu piešķirumu izlietošanu. Mēs zinām, ka Eiropas Komisija grib izvērtēt piešķirumus, un tas pats mehānisms var tik izmantots citām dalībvalstīm.

Pēc tam Itālijas iestādēm, bet vispirmām kārtām valdībai, sadarbībā ar visām attiecīgajām vietējām iestādēm ir ātri jārikojas, lai aprēķinātu tiešo zaudējumu izmaksas, lai ievērotu termiņu 2009. gada 15. jūnijā iesnieguma iesūtīšanai par līdzekļu piešķiršanu Eiropas Solidaritātes fonda sistēmā. Piešķirtā atbalsta apjoms būs atkarīgs no ciestajiem postījumiem, bet nekādā gadījumā nebūs lielāks par dažiem miljoniem eiro. Šis fonds pastāv tieši tādēļ, lai sniegtu ātru, efektīvu un elastīgu ekonomisku palīdzību, tāpēc ir svarīgi, lai Itālijas iestādes izsaka skaitļos šo postījumu, citādi būs grūti saņemt finansējumu.

Valsts iestādēm arī ir jāsāk strādāt pie aizdevuma pieprasījuma Eiropas Investīcijas bankā, lai varētu tikt piešķirtas atbilstošas summas ātrai un ilgtspējīgai pārbūvei šajā reģionā.

Roberto Musacchio, GUE/NGL grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms ir skumjas par tik daudziem nevainīgiem upuriem, tad apņēmības pilnas pūles glābt, pāreja pie seku likvidēšanas un pārbūves, kurā Itālija iegulda visus savus spēkus.

Eiropas palīdzība ir svarīga, bet mums ir vajadzīga arī Eiropas struktūra, lai palīdzētu novērst šādas katastrofas, kurām bieži ir ne tikai dabiski cēloņi vien, mums tāpēc ir vajadzīga novēršanas struktūra, dabas katastrofu brīdināšanas sistēma, uz kuras pamata veidot civilās aizsardzības un novēršanas tīklu. Turklāt mums ir vajadzīga zemes politika, kas sniedz garantētus standartus par zemes izmantošanu, ievērojot tās līdzsvaru, kā arī drošus celtniecības standartus.

Abruco zemestrīce saistās arī ar to, un bez vēlēšanās ielaisties strīdos mums ir jāizmeklē visas saistības, lai varam izvairīties no šādu nopietnu gadījumu atkātošanās, un galvenais, mums ir jākoncentrējas drīzāk uz zemes meliorāciju nekā uz jauniem nojaukšanas darbiem. Šī iemesla dēļ arī ir sevišķi svarīgi, lai tiktu pieņemta Augsnes pamatnostādņu direktīva, kura dotu strukturālu atbalstu Eiropas zemes pienācīgai pārvaldībai, un ir jāpārformulē Eiropas fondi saskaņā ar piesardzīgu zemes politiku, tādējādi radot veselīgu vidi un labas darbavietas.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, mūsu kolēģi Itālijas deputāti ir pareizi uzlūkojuši šīs debates par viņu valstij ļoti svarīgām debatēm un ir prasījuši vārdu, bet tās ir arī debates visiem eiropiešiem. Galu galā mēs esam Eiropas kopiena. Mēs priecājamies, ka mums ir iespējas, ko dod Solidaritātes fonds, un mēs vēlētos, lai tā izlietojums būtu tik mērķtiecīgs, cik vien iespējams — arī no Itālijas valdības un reģionālo iestāžu puses. Mēs vēlamies vēlreiz izteikt savu līdzjūtību daudzajiem upuriem, un mēs ceram, ka Eiropa spēs palīdzēt glābšanas darbos tik drīz, cik vien iespējams.

Armando Veneto (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vienkārši vēlos pievērst uzmanību līdzjūtīgajai atbildes reakcijai uz šo traģisko notikumu visā Itālijā un arī Eiropā. Kad notiek kaut kas tāds, tas ļauj mums ievērot valsts un Kopienas kohēziju, kas vienīgā var stiprināt cerību par vispārēju solidaritāti un mieru, arī iekšējo mieru, ko mēs baudām Eiropā.

Es vēlos arī teikt, ka mums bez šaubīšanās, atklāti un nekavējoties ir jānodarbojas ar tiem, kuri ir atbildīgi par slikti veikto celtniecības darbu, kas lika blakus esošām ēkām dažādi reaģēt. Visbeidzot, no malas ir dzirdēti vairāki apgalvojumi par zemestrīču prognozējamību, es tagad neiedziļināšos tajā, bet vienkārši teikšu, ka radona pētījumi norāda, ka pirms zemestrīcēm ir novērota šīs gāzes daudzuma palielināšanās. Tāpēc es domāju, ka tāpat kā attiecībā uz ikvienu zinātnisku pētījumu Eiropa var un tai jāizmanto visas savas struktūras, lai mudinātu turpmākus pētījumus šajā jomā, jo, kā mēdz notikt dabaszinātnēs, tie var dot ieguldījumu tīri hipotētiskajai iespējamībai prognozēt postošus notikumus.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, nav šaubu, ka visās dalībvalstīs, kā arī Komisijā valda spēcīgas solidaritātes jūtas attiecībā uz šo briesmīgo zemestrīci. Ir mehānismi, kā sniegt palīdzību, un Komisijas dienesti rīkojās nekavējoties. Viss ir jādara ciešā sadarbībā ar Itālijas iestādēm. Pagājušajā gadā mums bija milzīga katastrofa, kad dega meži Grieķijā, un pirms tam meži dega Portugālē un bija plūdi Vācijā un Čehijas Republikā. Visos šajos gadījumos Eiropas Savienība puda solidaritāti un palīdzēja tik, cik bija tās spēkos. Tā rīkosies tāpat arī šajā gadījumā.

Vispirms mēs gaidām aprēķinu par postījumu lielumu un tad mēs varēsim izlemt, kā vislabāk izmantot Solidaritātes fondu. Komisija pati nevar izsniegt Solidaritātes fonda naudu, to var izdarīt vienīgi pēc dalībvalsts lūguma saņemšanas un pēc postījumu lieluma aprēķināšanas.

Daudzi deputāti izvirzīja jautājumu par struktūrfondu pārplānošanu, un Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts to apspriež. Mana kolēģe *Danuta Hübner* drīz apmeklēs šo teritoriju un apspriedīs konkrētas iespējas. Mēs uzturam nepārtrauktus sakarus ar civilās aizsardzības departamentu Romā, lai palīdzētu un arī lai palīdzētu sagatavoties Solidaritātes fonda izlietošanai, tāpēc nav šaubu, ka Komisija darīs visu, kas ir tās spēkos, lai palīdzētu šīs katastrofas upuriem.

Attiecībā uz drošiem būvniecības standartiem, tādi ir, bet jautājums ir par to, cik cieši šie standarti tiek ievēroti dalībvalstīs. Standarti noteikti ir atrodami: tie atrodas direktīvās, un tie atrodas arī valsts tiesību aktos.

Mūsu civilās aizsardzības mehānisms, kura pamatā ir vadības un informācijas centrs, kas strādā 24 stundas diennaktī, sadarbosies ar dalībvalstīm katastrofu novēršanā un katastrofu seku likvidēšanā.

Vēlreiz Komisijas vārdā es apliecinu mūsu līdzjūtību. Mēs darīsim visu iespējamo, lai palīdzētu cilvēkiem šajā katastrofas teritorijā.

Priekšsēdētājs. Noslēdzot šīs debates, es personīgi un arī Eiropas Parlamenta Prezidija vārdā izmantoju šo iespēju vēlreiz apliecināt savu līdzjūtību un nožēlu par upuriem un viņu ģimenēm, kas ir cietušas, un, protams, solīt atbalstīt visos iespēamos veidos tik smagi cietušā reģiona cilvēkus.

Debates tiek slēgtas.

11. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Padome (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0150/2009), ko Budžeta kontroles komitejas vārdā iesniedza *S. Søndergaard*, par budžeta izpildi attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā 2007. finanšu gada budžeta īstenošanu, II iedaļa – Padome (C6-0417/2008 – 2008/2277(DEC)).

Søren Bo Søndergaard, referents. – Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz Reglamenta neievērošanu vēlos pilnībā pārliecināties, vai Padome tika aicināta uz šī punkta apspriešanu. Tā kā grasāties apspriest jautājumu, kas attiecas uz Padomi, būtu ļoti slikti, ja tā nebūtu uzaicināta uz šī punkta apspriešanu. Es tikai vēlos, lai priekšsēdētājs apstiprina, ka Padome tika uzaicināta.

Priekšsēdētājs. – *Søndergaard* kungs, prezidentūras vārdā varu apstiprināt, ka Padome patiešām tika uzaicināta piedalīties debatēs par šo punktu. Tomēr prezidentūrai par lielu nožēlu un, runājot arī visa Parlamenta vārdā, jāteic, ka Padomes pārstāvji nav ieradušies; arī šorīt Parlamenta priekšsēdētājs aicināja Padomi ierasties, tomēr nesaņēma nekādu atbildi. Lai gan man žēl par to, tomēr nevaru neko darīt, lai glābtu situāciju, un tādēļ mums ir jāturpina debates, kā plānots. Vēlreiz aicinu jūs kā referentu izteikties un sākt debates par šo ziņojumu un punktu.

Søren Bo Søndergaard, referents. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sākt, izsakot dziļu nožēlu par to, ka grasāmie apspriest Padomes budžetu, tai pašai klāt neesot. Protams, ir absurdi, ka Padome izlēma ignorēt šīs debates sakarā ar to, ka ievērojams vairākums Budžeta kontroles komitejas locekļu nobalsoja par to, lai Parlaments atliktu savu lēmumu par Padomes 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu.

Kāpēc mēs tā balsojam? Vai tādēļ, ka mūs māt aizdomas par kādu krāpšanu vai pārkāpumiem? Atbilde ir: „nē”, jo mums nav nekādu norādījumu vai informācijas, kas par to liecinātu. Tad kādēļ mēs tā balsojam? Mēs Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu ierosinājam atlikt, jo mūsu komiteja no Padomes vēl nav saņēmusi nevienu oficiālu atbildi par daudzām neskaidrībām attiecībā uz budžetu. Šīs neskaidrības patiesībā varētu būt radušās pārpratumu dēļ, taču Padome ir atteikusies paskaidrot šos pārpratumus. Protams, Padome to varēja izdarīt, atbildot uz mūsu jautājumiem.

Saskaņā ar Iestāžu nolīguma 42. pantu, iespējams, Padomes budžetā, nebūs paredzētas darbības apropriācijas kopējai ārpolitikai un drošības politikai. Tā kā mēs pārstāvam Eiropas nodokļu maksātājus, mums jānodrošina šī nolīguma ievērošana. Tomēr, lai to panāktu, mums jābūt iespējai ne tikai uzdot jautājumus par Padomes budžetu, bet arī saņemt atbildes uz tiem.

Tā kā daudzus no šiem jautājumiem esam minējuši ziņojuma pielikumā, tad nevajadzētu būt grūti uz tiem atbildēt. Patiesībā daži no tiem ir diezgan tieši. Piemēram: cik ārpusbudžeta kontu Padomei bija 2007. gadā? Kādi fondi bija Padomes rīcībā, un kā tika izlietoti to līdzekļi? Vēl viens jautājums ir šāds: vai Padome var izskaidrot, kā tās iekšējais revidents varēja nonākt pie secinājuma, ka rēķinu pārbaudē un apstiprināšanā ir pieļautas kļūdas? Vēl kāds jautājums: vai ir kāds izskaidrojums tam, kādēļ gadu no gada ievērojamu summu no tulkojumu budžeta pozīcijas bija nepieciešams atvēlēt ceļa izdevumu budžeta pozīcijai? Neskatoties uz maniem kā referenta un visas komitejas atkārtotiem aicinājumiem, Padome līdz šim vēl nav sniegusi nevienu oficiālu atbildi uz šiem jautājumiem.

Tas, protams, rada lielas grūtības ne tikai komitejai, bet arī visam Parlamentam, jo kā gan mēs varam apstiprināt budžeta izpildi vai, citiem vārdiem izsakoties, uzņemties atbildību un savam elektorātam atgalvot, ka šis budžets ir pareizs, ja nezinām, kas slēpjas aiz skaitļiem? Tas būtu absurds.

Mēs Budžeta kontroles komitejā esam jauki cilvēki un sniedzam Padomei vēl vienu iespēju atbildēt uz mūsu jautājumiem. Tādēļ mēs Parlamentam iesakām atlikt Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu. Tas ļaus mums novembrī vēlreiz pievērsties šim jautājumam un dot Padomei vēl pāris mēnešus laika apdomāšanai, vai pārredzamība ir vai nav labāka par noslēpumainību.

Ceru, ka šodienas debates un rītdienas balsojums palīdzēs mums skaidri vēstīt to, ka nevēlamies akli ļaut vaļu tumšiem spēkiem. Mēs vēlamies atklātību, pārredzamību un pilnīgu ieskatu nodokļu maksātāju naudas izlietojumā. Tieši to mēs vēlamies tagad un vēlēsimies pēc vēlēšanām jūnijā.

José Javier Pomés Ruiz, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, piemērojamajā Finanšu regulā rakstīts, ka ģenerālsekretārs un Augstais pārstāvis kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā ar palīgu ģenerālsekretāra vietnieku pilnībā atbild par budžeta II iedaļā (Padome) norādīto apropriāciju pārvaldību un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to pienācīgu apsaimniekošanu.

Kur ir Solana kungs? Kur ir ģenerālsekretāra vietnieks, ja reiz nepiedalās šajās debatēs? Viņš nav, neskatoties uz to, ka vienīgā mums pieejamā informācija, proti, iekšējā revidenta ziņojums, vēsta, ka Padomei ir B jeb ārpusbudžeta konts. Saskaņā ar Finanšu regulu tieši Solana kungs un viņa vietnieks, nevis Čehijas vai Francijas prezidentūra, ir atbildīgi par Padomes budžetu.

Kas gan ir šis ārpusbudžeta konts?

Revidents atgalvo, ka tas ir jālikvidē. Mēs vēlamies zināt, kādēļ un kādiem nolūkiem tas ir izmantots.

Mēs vēlamies zināt, kādēļ 2006. gadā no EUR 650 000 000, kurus pārvaldīja un par kuriem bija atbildīgs Solana kungs, EUR 13 000 000 no mutiskās tulkošanas izdevumiem tika atvēlēti delegātu ceļa izdevumiem, taču 2007. gadā delegātu ceļa izdevumiem vairāk līdzekļu netika piešķirts. Tas atkal atkārtojas, un mēs nezinām kādēļ šie ceļa izdevumi ir tik dārgi un kā tiks izlietoti šo fondu līdzekļi.

Esam dusmīgi, jo attiecībā uz demokrātisko pārbaudi, ko Parlaments veic visiem kontiem, ko finansē nodokļu maksātāji, ir tikai viens izņēmums: proti, Padomes konti. Tiem netiek veikta revīzija. Mēs, Parlamenta deputāti, neesam varējuši oficiāli tikties ar Padomi pat vienu reizi, lai apspriestu šos kontus.

Padome atteicās mums sniegt ziņojumus. Tā atteicās sniegt mums dokumentus. Tā zina, ka pārbaudīt Padomi nav mūsu jurisdikcijā; kamēr Padome veica tikai administratīvus pienākumus, viss bija labi, taču tagad ir arī

kopējās ārpolitikas un drošības politikas darbības izdevumi, un mēs nesaprotam, kādēļ uz tiem neattiecas demokrātiska pārbaude.

Tādēļ šajā sakarā vēlos teikt, ka ģenerālsekretāra *Solana* kunga attieksme ir nepieņemama, un šajā gadījumā Parlaments grasās ierosināt, lai Padomes konti netiktu apstiprināti, kā tas notika pirms desmit gadiem, kad *Elles* kungs atteicās apstiprināt Komisijas kontus, tādējādi izraisot *Santer* kunga vadītās Komisijas atkāpšanos.

Costas Botopoulos, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, lēmums, ko grasāties pieņemt, ir ļoti svarīgs. Sociāldemokrātu grupa atlikšanu atbalsta četru principiālu apsvērumu dēļ.

Pirmais ir uzticēšanās mūsu Parlamentam un tā nozīmīgums. Ir ļoti svarīgi jau no paša sākuma pateikt, ko Parlaments var un ko nevar darīt. Tas, ko Parlaments var darīt un kas tam ir jādara, ir Padomes kontu demokrātiska pārbaude, neskatoties uz pastāvošo džentlmeņu vienošanos.

Otrs iemesls ir institucionālais līdzsvars. Ir ļoti svarīgi, lai mēs nedarītu ko tādu, ko mēs kā Parlaments nedrīkstam darīt, taču tikpat svarīgas ir mūsu tiesības uz uzskatiem un viedokli par Padomes kontiem; kādos gadījumos šie konti ir operatīvi, un kādam nolūkam šie operatīvie konti izmantojami. Tas ir demokrātisks princips, un mēs to ievērosim. Tātad mēs neapgalvojam, ka vēlamies iesaistīt ko citu. Mēs sakām, ka vēlamies veikt savus pienākumus.

Trešais apsvērums ir sagatavošanās Lisabonas līgumam un tā ievērošana. Kolēģi, jūs ļoti labi zināt, ka līdz ar Lisabonas līgumu kopējā ārpolitika kļūst daudz spēcīgāka un daudz inertāka. Tā ir kopējā politika, kas ir daudz svarīgāka, bet par to mēs nevaram tā uzreiz pateikt, ka uz Parlamentu šī politika vispār neattieksies. Tomēr tagad mums ir iespēja pateikt, kāda ir Parlamenta loma.

Pēdējais — un, iespējams, vissvarīgākais — jautājums ir par pārredzamību attiecībā ar pilsoņiem. Parlaments ir atbildīgs pilsoņu priekšā. Mēs nevaram, un mēs nedrīkstam pilsoņiem apgalvot, ka uz tādām lielām kopējām politikām kā ārpolitika un aizsardzības politika Parlamenta demokrātiskā pārbaude neattieksies.

Tātad saistībā ar šiem četriem principiālajiem apsvērumiem mēs uzskatām, ka jābalso par atlikšanu.

Kyösti Virrankoski, *ALDE grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties *Søndergaard* kungam par teicamo ziņojumu.

Ziņojums par Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu ir ļoti garš un pamatīgs. Tas arī pamatots ar atsaucēm uz dokumentiem un ES līgumu.

Visproblemātiskākais jautājums ir pārredzamība. Padomes budžets tikai daļēji attiecas uz pārvaldi, jo liela daļa fondu tiek izmantoti kopējās ārpolitikas un drošības politikas darbībām. Padome nelabprāt vēlas apspriest budžeta īstenošanu ar Budžeta kontroles komiteju, un tā nevēlas iesniegt prasītos dokumentus.

Eiropas Parlaments un Padome ir atbildīgi par ES budžetu. To pienākums ir arī pārraudzīt fondu līdzekļu izlietošanu un budžeta vispārēju īstenošanu.

Manuprāt, tieši sadarbības trūkums, nevis veids, kādā fondi pārvaldīti, ir iemesls tam, ka Budžeta kontroles komiteja ierosinājusi budžeta izpildes apstiprināšanas atlikšanu. Situācija ir neveikla, jo tieši veiksmīga sadarbība starp Parlamentu un Padomi ir Eiropas efektīvas politikas stūrakmens. Tādēļ mūsu grupa lēmumu par savu nostāju pieņems šovakar.

Bart Staes, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (NL) Paldies, *Søndergaard* kungs. Jūsu ziņojums ir ļoti vērtīgs, jo tajā aplūkoti visi svarīgie jautājumi. Tomēr vēlos priekšsēdētājam un Parlamenta Prezidijam lūgt, lai tie ņem vērā, ka Padome debatēs nepiedalās, un lai tie attiecīgi rīkojas. Mums nevajadzētu ļaut Padomei aizsteigties mums priekšā. Gribētu mudināt Prezidiju, lai tas apsver ļoti stingras protesta vēstules nosūtīšanu Padomei, kurā būtu pateikts, ka tās attieksme ir nepieņemama.

Patiesi, pašreizējā situācijā mēs atsakāmies piešķirt pagarinājumu. Tas vairs nav apspriežams. Mēs nevaram apstiprināt Padomes budžeta izpildi. Tas nav krāpšanas, bet gan principa jautājums, proti, pārredzamība. *Solana* kungs pārvalda Eiropas aizsardzības, drošības un ārpolitikas jomas budžetu EUR 650 miljonu apmērā, taču šī pārvaldība nekādi netiek pārraudzīta. Demokrātiskā vidē tas nav pieņemams un ir jāizbeidz. Tādēļ pamatotas ir darbības pārskata, pārredzamības un skaidrības prasības.

Tomēr tas nav viss. Kā referents savā ziņojumā par krāpšanu PVN jomā, kas tika apstiprināts 4. decembrī, es skaidri lūdzu Padomi atbildēt uz vairākiem jautājumiem. Pagājuši četri vai pieci mēneši, un, lai gan krāpšana katru gadu mērojama EUR 60 līdz 100 miljardu apmērā, šajā laikposmā no Padomes puses bijis pilnīgs

klusums. Padomei ir jārikojas. Cīņā pret krāpšanu PVN jomā nepieciešama koordinācija, un kamēr Padomei nebūs vēlme rīkoties, es tās budžeta izpildi neapstiprināšu.

Jens Holm, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos uzdot to pašu jautājumu. Kādēļ Padome nepiedalās šajās debatēs? Protams, tieši Padomi un tās budžeta pārvaldību mēs grasāmies rūpīgi pārbaudīt. Manuprāt, ir zīmīgi, ka šeit nav neviena no Padomes, kas atbildētu uz šiem jautājumiem. Budžeta kontroles komitejai un it īpaši mūsu ziņojuma sagatavotājam *Søndergaard* kungam ir vairāki jautājumi par to, kā Ministru padome pārvalda savas finanses. Jau vairākkārt esam to norādījuši, taču neesam saņēmuši nevienu apmierinošu atbildi.

Ļaujiet minēt divus piemērus. 2006. gadā Padomes ceļa izdevumi bija 12,6 miljoni eiro. Šī nauda bija paredzēta mutiskās tulkošanas izmaksu segšanai. Vēlos uzdot Padomei jautājumu, taču ja tā nevar atbildēt, iespējams, ka atbildēt var Komisija: uz kuriem 2006. gadā devās Padomes delegāti? Kur tika iztērēti šie EUR 12 miljoni?

Padomei ir arī konfidenciali konti, tā sauktie ārpusbudžeta konti (*comptes hors budget*). Iekšējais revidents ir mudinājis Padomi likvidēt šos kontus; taču aicinājums bijis nesekmīgs. Vēlos jautāt, kādēļ tie nav likvidēti? Cik daudz ir šādu ārpusbudžeta kontu? Kas ir šajos kontos?

Tā kā esam Eiropas Parlamenta deputāti, mūsu pienākums ir rūpīgi pārbaudīt, kā Padome izmanto budžeta resursus. Mēs to darām, jo pārstāvam nodokļu maksātājus. Padomei ir jāatbild uz mūsu jautājumiem. Atbildes uz šiem jautājumiem vēlamies saņemt tūlīt! Kur palika EUR 12 000 000? Kas ir šajos konfidencialajos kontos? Cik daudz ir šādu konfidencialo kontu?

Ja mēs tāpat kā līdz šim nesaņemsim apmierinošu atbildi, tad rīt Padomes budžeta izpildi neapstiprināsim.

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, mēs patiešām aplūkojam vienu no vissvarīgākajiem un būtiskākajiem jautājumiem. Jūs varētu apgalvot, ka es kā eiroskeptiķu grupas pārstāvis uzskatu, ka tieši Padomei vienmēr vajadzētu ietekmēt Eiropas sadarbību un ka Parlamentam vajadzētu pievērsties iekšējā tirgus un pārrobežu vides jautājumiem. Taču ir arī vēl trešais jautājums. Patiesībā Padome un Parlaments ir vienlīdz atbildīgi par budžetu un to, kā tiek tērēta nodokļu maksātāju nauda. Manuprāt, tas, ka Padome neatklāj, kā tiek tērēta nauda, ir pavisam nebijis gadījums. Tādēļ arī nav pārredzamības. Pilsoņi nevar apgalvot, ka viņi to akceptē, jo nezina, kādiem nolūkiem šī nauda ir iztērēta. Tādēļ vēlos teikt, ka, kamēr nezinām, kur iztērēta nauda, par Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu nevar būt ne runas; cik man zināms, visi Parlamenta runātāji ir vienprātīgi.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vēlos runāt kā dedzīgs Eiropas atbalstītājs, un esmu pārliecināts, ka patlaban mācāmies, kādai nevajadzētu būt ES demokrātijai. Tas, ka Padome neuzskata par vajadzīgu kaut kādā pieņemamā veidā reaģēt uz Parlamenta skaidro kritiku, diemžēl pierāda to, ka ES kritika ir pamatota un ka tiem, kas nepiekrīt Padomei, ir taisnība, jo demokrātijas principi tiek rupji pārkāpti.

Līgumi tiek slēgti viens pēc otra. Līdz šim esam pieļāvuši, ka īstenībā varas centrs darbojas bez uztraudzības, Padome — pārsvarā slepus, ir nekompetenta un slinko — tas ir pierādāms. Runāju par slinkošanu, jo ir pierādāms, ka lielākā daļa ministru — tas ir, to ministru, kas aizslēgtām durvīm pieņem Eiropai patiešām svarīgus lēmumus — bieži vien pat nav ieradušies, un lēmumus par ļoti būtiskiem jautājumiem pieņem ierēdņi. Līdz 1848. gadam šāda prakse bija arī Austrijā, tomēr pēc tam situācija mazliet uzlabojās. Tā nav demokrātija.

Padome pat nevēlas piešķirt piekļuvi apspriežamajiem darba kārtības jautājumiem. Deputāti paši tos var soli pa soli izstrādāt, uzdodot parlamentārus jautājumus — kā to darīju es — un rezultāti ir biedējoši. Šie cilvēki vienkārši slaistās. Tie, kas likumdošanas jomā patiesībā ir ietekmīgāki par Parlamenta deputātiem, liek citiem strādāt viņu vietā.

Tiek apgalvots, ka tagad Padomē ir lielāka pārredzamība, taču patiesībā kopš Padomes 2006. gada lēmuma pieņemšanas pārredzamība šajā iestādē ir mazinājusies. 2008. gadā vissvarīgākajā padomē — Ārējo attiecību padomē — tikai viens no simt trīsdesmit darba kārtības jautājumiem tika izskatīts publiski. Viss pārējais tika apspriests aizslēgtām durvīm. Pat mafija ir pārredzamāka.

Tiek izmantoti fondi. Kur tiek tērēti miljoniem eiro? Kādēļ Padome atsakās šajā jautājumā sadarboties? Kāda ir Parlamenta attieksme pret slepeno dienestu, kas *Solana* kunga vadībā vēršas plašumā? *Solana* kungs atrodas Spānijā, un tur, protams, atrodas arī ES slepenais dienests. Kur tiek tērēta nauda? Cik korumpēti ir šie cilvēki, un cik pārredzamas ir viņu darbības?

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šīs komitejas vārdā vēlos pateikt divas lietas. Apsveicu referentu, kas uzdeva tiešus jautājumus, bet nesaņēma atbildes. Apsveicu šo komiteju, kas ar ievērojamu balsu vairākumu — 27 pret 2 — pieņēma *Søndergaard* kunga ziņojumu. Ir skaidri redzams, kuras dalībvalstis šodienas debatēs nepiedalās, lai gan — ļaujiet jums, priekšsēdētāja kungs, atgādināt — šo punktu iekļāvām pēcpusdienas darba kārtībā tieši tādēļ, lai atrisinātu problēmas, kas saistītas ar Padomes grafika ievērošanu. Parlamentā dalībvalstu pārstāvji uzvedas tā, kā nekad neuzdrīkstētos uzvesties savā valstī.

Drīzumā organizēsim vēlēšanu kampaņu, kura atkal tiks novirzīta uz Briseli. Problēmas meklējamas dalībvalstu galvaspilsētās, nevis Briselē. Es vēlētos, lai Komisija laiku pa laikam attiecībā uz šo jautājumu mums sniegtu lielāku atbalstu. Manuprāt, dažreiz tās rīcība ir pārāk glēva. Kā referents jau minēja, mums ir ārpusbudžeta konti (*comptes hors budget*) — manā valstī tos sauc par „kreisajiem kontiem” — tas atsauc atmiņā *Eurostat* un līdzīgus gadījumus. Ilgi tas tā vairs neturpināsies. Komitejas uzdevums bija informēt par šādu kontu izveidi, un esmu lepns, ka liels vairākums no šīs komitejas tā arī darīja. Es uzskatu, ka patiešām esam panākuši kontroli. Es ceru — un šī ir laba vēsts, ko es paņēmu sev līdzī, ja vienlīdz liels Parlamenta vairākums rīt sekos mūsu paraugam —, ka mēs patiesi esam nodrošinājuši kontroli. Kādam par to ir jārūpējas. Pēc tam varēsim redzēt rezultātu.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, arī es apsveicu mūsu referentu par viņa darbu un arī dažādas politiskās grupas, Komisiju un mūsu komitejas priekšsēdētāju. Jāteic, ka melno kasu pastāvēšana mums ir absolūti nepieņemama, bet arī šai iedomātajai džentlmeņu vienošanās pastāvēšanai, kas nu jau ir teju trīsdesmit deviņus gadus veca, manuprāt, nav nekāda pamatojuma.

Mēs neesam fanu klubs. Ne tuvu tam. Mēs esam Eiropa pilsoņiem. Mums jābūt atbildīgiem ikviena priekšā.

Tagad, kad esam beiguši īstenot reformas, mēs Eiropas Parlamentā, sākot no nākamā Parlamenta pilnvaru laika, esam pilnīgi gatavi uzņemties pilnu atbildību par mūsu kontu pārvaldību.

Padomei ir jārīkojas tāpat. Ir ļoti nožēlojami, ka Padome nav izmantojusi izdevību piedalīties šodienas debatēs. Tieši tas šoreiz ietekmēja mūsu izvēli. Vēlamies teikt, ka tas tā noteikti nevar vairs turpināties, un mēs darīsim visu iespējamo, lai piespiestu Padomi atskaitīties par to, kā tā īsteno savu budžetu

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi šajās debatēs Budžeta kontroles komitejas, Ārlietu komitejas, kā arī Drošības un aizsardzības komitejas vārdā vēlos izteikt kādu diezgan atšķirīgu viedokli. Spriežot pēc dažām iepriekšējām runām, varētu šķist, ka attiecībā uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku netiek veikta parlamentārā pārbaude, taču tā nepavisam nav tiesa. Starp Padomi un Drošības un aizsardzības apakškomiteju ir izveidojusies lieliska sadarbība. Mēs esam informēti par pilnīgi visu — arī par budžeta aspektiem. Budžeta kontroles komiteja tajā nav iesaistīta — šis jautājums attiecas uz Eiropas Parlamentu — taču Budžeta komitejas, Ārlietu komitejas un Drošības un aizsardzības apakškomitejas priekšsēdētāji tiek regulāri informēti par budžeta aspektiem. Veikta tiek arī parlamentārā pārbaude.

Attiecībā uz konfidencialiem aspektiem pastāv īpaša komiteja. Arī to *Solana* kungs pats personīgi un regulāri informē par visu, kas saistīts ar Eiropas Drošības un aizsardzības politiku.

No Budžeta kontroles komitejas viedokļa lietas varbūt virzījušās neapmierinoši. Piekrītu, ka Padomes nepiedalīšanās šodienas debatēs nav pieņemama. Tomēr *Martin* kunga aplamās piezīmes rada iespaidu, ka Eiropas Savienībā attiecībā uz jebkādiem svarīgiem ārlietu un drošības politikas jautājumiem netiek veikta nekāda demokrātiska kontrole. Ir daudz svarīgāki jautājumi, tādi kā, piemēram, jautājums par kontiem, no kuriem finansēti *Solana* kunga ceļa izdevumi. Jautājums par operācijām Čadā, Kongo, Gruzijā un daudzās citās valstīs. Dialogs un efektīva demokrātiska kontrole ir realitāte.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vēlos teikt personisku paziņojumu saskaņā ar Reglamenta 149. pantu, kas iepriekšējā Reglamenta versijā bija 145. pants. Mani minēja vārdā un apsūdzēja par to, ka esmu izteicis aplamas piezīmes. Es noteikti atsakos pieņemt šīs apsūdzības. Informāciju var dokumentēt. Patiesi, vairumā gadījumu svarīgās ārlietu ministru un citās komitejās — speciālistu padomēs — lēmumus pieņem ierēdņi, jo dažādu iemeslu dēļ ministri uz debatēm nav ieradušies. Dažkārt ir pierādāms, ka viņi labprātāk apmeklē partiju konferences.

Ir taisnība — un tas varbūt būtu skaidri jānorāda —, ka priekšsēdētājs, kura privātos darījumus beidzot vajadzētu sākt izmeklēt, ir teicis tādas lietas, kurām nevar bez ierunām piekrist. Šāda parlamentārā pārbaude nepastāv, attiecībā uz dažādām attiecīgi izveidotām drošības sistēmām, piemēram, izlūkošanas jomām, nepastāv nekādi pārbaudes mehānismi. Šajā saistībā vēlos minēt piemēru: izlūkošanas nodaļa (*INT*), kurā ir trīsdesmit darbinieku...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju un aizrādīja viņam)

Priekšsēdētājs. – Atvainojiet, jūs varat izteikties, lai atbildētu uz personisku jautājumu, nevis lai runātu par šo tematu, un jūs uz šo jautājumu jau esat atbildējis.

Hans-Peter Martin (NI). – *(DE)* Tad tikai vēlos personīgi aicināt, lai *von Wogau* kungs vēlreiz atklāj, ar ko sadarbojas viņa juridiskais birojs un kā tas gūst peļņu. Tad mēs varēsim turpināt šo sarunu.

Priekšsēdētājs. – Domāju, ka jūsu teiktais ir daudz nopietnāks par to, ko teica *von Wogau* kungs. Viņš vēlējās runāt par personisku jautājumu, un es sniedzu viņam šo iespēju.

Karl von Wogau (PPE-DE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, *Martin* kungs nupat mani uzrunāja visnedzirdētākajā veidā. Lai gan citos apstākļos es *Martin* kungam nesniegtu nekādu informāciju par savām personiskajām lietām, esmu gatavs jebkurā laikā un piemērotā veidā sniegt par tiem ziņas, jo tas, uz ko šeit tiek norādīts, ir pilnīgi nepamatoti.

Paul Rübig (PPE-DE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, vēlos sākt ar to, ka būtu labi, ja *Klaus* kungs plenārsēdē būtu izteicis savu viedokli par jau labi zināmām apsūdzībām. Tas neapšaubāmi būtu palīdzējis parādīt patiesajā gaismā varas sadalījumu, kas ļoti labi darbojas Eiropas līmenī.

Otrkārt, vēlos iebilst pret Padomes salīdzināšanu ar mafiju. Kārtīgā demokrātijā tā vienkārši nevar runāt.

Turklāt uzskatu, ka valstu revīzijas palātām patiešām bija dota iespēja intensīvāk sadarboties ar Eiropas Kopienas Tiesu. It īpaši attiecībā uz Padomi. Protams, ļoti svarīga ir arī valstu parlamentu veikta valsts līmeņa pārbaude, un tā jāveic regulāri. Otrkārt, ļoti svarīgi, protams, ir tas, lai Eiropas Revīzijas palāta sīki izanalizētu šo praksi un sniegtu nepieciešamo dokumentāciju.

Uzskatu, ka pārredzamība, kuru pieprasām, var tikt panākta arī ar Lisabonas līgumu. Tādēļ mums stingri jāuzstāj, lai par šo Līgumu pēc iespējas ātrāk tiktu pieņemts labvēlīgs lēmums.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Herbert Bösch, Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājs. – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, vēlos īsumā parunāt par *von Wogau* kunga teikto. *Von Wogau* kungs, varbūt, ka jūsu apakškomitejā ir kāda struktūra, kas rīko interesantas diskusijas par nākotnes projektiem. Taču budžeta izpildes apstiprināšana nav trīs priekšsēdētāju vai dažādu iestāžu pienākums, bet gan Budžeta kontroles komitejas pienākums un plenārsēdē risināms jautājums. Ja varat mums pastāstīt, kas notiek ar Padomes ārpusbudžeta kontiem, tad, lūdzu, dariet tā. Esmu pārliecināts, ka jūs, gluži tāpat kā mēs, to nezināt. Taču, apstiprinot budžeta izpildi, mēs uzņemamies pilnu atbildību par to, ko Padome ir vai nav paveikusi.

Šis nav bērnudārzs; ja nezinām, ko viņi paveikuši, mēs nevaram par to uzņemties atbildību. Citādi mēs padarīsim sevi visai pasaulei par apsmieklu. Ikviens, kas vēlas, rīt var apstiprināt budžeta izpildi, taču es iesaku to nedarīt un izvēlēties apstiprināšanu atlikt.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mūsu interesēs ir rast risinājumu šim strīdam. Taču tas būs iespējams tikai tad, ja Padome izrādīs pretimnākšanu.

Esam ievērojuši procedūras un sūtījuši referentus. Četri koordinatori ir rakstījuši vēstules un uzdevuši jautājumus. Nav saņemta neviena atbilde, tikai atsauce uz džentlmeņu vienošanos, kas nekad nav attiekušies uz budžeta izpildi, vienīgi uz budžeta sanāksmēm. Un pat tad tā attiecās tikai uz administratīvo daļu. Šī džentlmeņu vienošanās nekad nav attiekušies uz darbību; patiesi, tad, kad vienošanās tika panākta, darbības daļas vispār nebija.

Padomei ir jāpiedāvā šī jautājuma risinājums; ir pienācis laiks sniegt šādu risinājumu, un mēs to mudināsim darīt. Man Padomes vietā ir nedaudz kauns par sabiedrības pārstāvjiem tajā, jo tā ir negatīvā un augstprātīgā Eiropas seja. Mēs vairs nedzīvojam monarhijā, un šajā sakarā Padome mums pievienojās ceļā uz demokrātiju — lielāku demokrātiju, kas, starp citu, mums arī palīdz slēgt līgumus.

Mēs mudinām, lai Padome nepadara par izsmieklu Parlamentu un pati sevi.

Pierre Pribetich (PSE). – *(FR)* Priekšsēdētāja kungs, komisār, ir diezgan simboliski, ka šajā iestāžu trijstūrī mēs šodien ar izbrīnu konstatējam, ka esam liecinieki būtiskai Eiropas Parlamenta rīcībai — budžeta izpildes

apstiprināšanai —, bet viens svarīgs dalībnieks nepiedalās. Dāmas un kungi, es patiesi domāju par apmeklētājiem, kas ir liecinieki ainai, kurā daži runātāji apgalvo, ka pastāv ārpusbudžeta konti, kurus nevar publiskot —, t.i., tie nevar būt pārredzami, — un ka Padome debatēs nepiedalās un nevar nepieciešamības gadījumā sniegt ziņas par grūtībām vai citiem apstākļiem attiecībā uz šiem kontiem.

Uzskatu, ka mēs kā deputāti nevaram pieņemt šādu situāciju, šo nožēlojamo Padomes neierašanos uz debatēm. Mēs varam tikai protestēt un apstiprināt Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāja ierosinājumu, proti, atlikt budžeta izpildes apstiprināšanu, jo citādi Parlaments, apstiprinot kontus, par kuriem tas neko nezina un kurus tam nav bijusi iespēja pārbaudīt, nostādīs sevi muļķīgā stāvoklī.

Priekšsēdētāja kungs, godīgi sakot, Padomei ir jāsaņem un jāsniedz informācija, kas nepieciešama attiecībā uz pārredzamību, lai tā nedotu eiro skeptiķiem iespēju apgalvot, ka mūsu darbības nav pārredzamas un ka mēs pieļaujam kļūdas, it īpaši attiecībā uz demokrātiju.

Søren Bo Søndergaard, referents. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos paust savu atzinību par šodien dzirdēto viedokļu vienprātību un ceru, ka tie ietekmēs arī Padomi. Es pilnībā atbalstu Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāja teikto *von Wogau* kungam. Arī es *von Wogau* kungam vēlos ko teikt. Kādēļ Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde, ja tam tiek liegta informācija?

Protams, ja šis jautājums skartu kādu citu iestādi, mums nebūtu iemesla iesaistīties. Tomēr vēlos norādīt, ka, ja mēs apstiprināsim budžeta izpildi, mēs uzņemsimies daļu atbildības. Budžeta izpildes apstiprināšana uzliek zināmu atbildību, un mēs to varam uzņemties tikai tad, ja mums ir pieejama informācija. Iespējams, tā pieejama citām Parlamenta aprindām, taču ja reiz Budžeta kontroles komitejai šis jautājums jāaplūko, kādēļ tai tiek liegta piekļuve šai informācijai?

Es piekřitu *Staes* kunga ierosinājumam lūgt, lai Prezidijs iesniedz protestu pret Padomi, it īpaši tādēļ, ka notiek Padomē sastādītu un neparakstītu dokumentu aprīte, un tādēļ, ka uz uzdotajiem jautājumiem no Padomes saņemtas tikai daļējas atbildes. Protams, ir absolūti nepieņemami, ka, lai gan Padome nepiedalās debatēs, lai paustu savu viedokli, preseī tiek nodoti neparakstīti dokumenti, kuros it kā ir sniegtas atbildes uz mūsu jautājumiem. Tādēļ uzskatu, ka būtu patiešām labi, ja mēs pievienotos Prezidija ierosinājumam un iesniegtu protesta notu pret Padomi.

Visbeidzot, vēlos komitejai pateikties par tās lielisko darbu. Tam pievērsta liela uzmanība...

Ak, ieradušies Padomes pārstāvji! Ļoti labi.

(Aplausi)

Iespējams, mēs varam sākt diskusiju no sākuma! Sniegšu priekšsēdētājam iespēju sākt diskusiju no sākuma, lai varam uzdot Padomei jautājumus. Tātad tas būs mans ierosinājums priekšsēdētājam.

Priekšsēdētājs. – Padome, protams, ir laipni lūgta, taču tā ir ieradusies uz nākamajām debatēm.

(Protesti)

Es tomēr parūpēšos, lai prezidentvalsts izprastu Parlamenta bažas, kas paustas pēdējās debatēs par budžeta izpildi. Esmu pārliecināts, ka ministra kungs šo vēsti paziņos arī Prāgā.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

12. Piekļuve autobusu pārvadājumu pakalpojumu tirgum (pārstrādāts dokuments) - Noteikumi autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai - Piekļuve starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (pārstrādāts dokuments)(debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopējās debates par

– ieteikumu otrajam lasījumam no Transporta un tūrisma komitejas par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum (pārstrādāts dokuments) (11786/1/2008 - C6-0016/2009 - 2007/0097(COD)) (Referents: *Mathieu Grosch*) (A6-0215/2009),

– ieteikumu otrajam lasījumam no Transporta un tūrisma komitejas par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kopīgiem noteikumiem par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EC (11783/1/2008 - C6-0015/2009 - 2007/0098(COD)) (Referente: *Silvia-Adriana Žiccu*) (A6-0210/2009) un

– ieteikumu otrajam lasījumam no Transporta un tūrisma komitejas par Padomes kopējo nostāju attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi kravas autopārvadājumu tirgum (pārstrādāts dokuments) (11788/1/2008 - C6-0014/2009 - 2007/0099 (COD)) (Referents: *Mathieu Grosch*) (A6-0211/2009),

Mathieu Grosch, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es pieņemu, ka šīs ir kopējas debates par trim ziņojumiem, kas veido daļu no ceļu paketes.

Es gribētu pateikties Padomei un arī Komisijas personālam. Darbs, ko mēs esam padarījuši pēdējos divos gados, devis labus rezultātus.

Kravu pārvadājumi pa autoceļiem Eiropā ir apmēram 75 % no pārvadājumiem, un šī nozare nodarbina divus miljonus cilvēku. Ņemot vērā, ka 2009. gada maijā ir plānota tirgus atvēršana 25 valstīm, tika pieteikti jauni noteikumi. Komisijas priekšlikumi vērsti tajā pašā virzienā.

Attiecībā uz manas kolēģes S. A. Žiccu ziņojumu – es gribētu pateikties arī viņai un visiem referentiem par ceļu paketi par konstruktīvo sadarbību – ir svarīgi, ka par to pārvadātājiem tiek noteiktas skaidras pamatnostādnes.

Tiem jāpierāda sava uzticamība visā Eiropā un jābūt ar stabilu finanšu struktūru. Pārvadājumu vadītājiem jābūt vai nu ar ilggadīgu pieredzi, vai ar augstu izglītības līmeni. Nopietni pārkāpumi var apdraudēt šo uzticamību, kas nozīmē arī, ka dalībvalstis tiks aicinātas turpināt veikt pārbaudes un sodīt par pārkāpumiem arī pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Tā bieži pietrūkst transporta nozarē kopumā.

Pieņemta vairāk nekā puse no Parlamenta grozījumiem. Es šodien neiedziļināšos tajos visos, bet es gribētu uzsvērt vienu neoficiālā dialoga rezultātu, kas man ir ļoti svarīgs, proti, cīņu pret „pastkastīšu uzņēmumiem”. Tie noved pie konkurences izkropļojumiem un vājina vietējos uzņēmumus. Šīs uzņēmējdarbības formas novēršana nozīmē sociālā un fiskālā dempinga novēršanu, kas arī bija viens no ceļu paketes tematiem.

Runājot par autobusu un kravas automobiļu piekļuvi tirgum, šī regula, jo īpaši attiecībā uz autobusiem, lielākoties izskatīja tā dēvēto 12 dienu noteikumu, jo citos punktos mēs vienojāmies ļoti ātri. Tas, ka atkārtoti pieļauta iespēja ņemt iknedēļas atpūtas laikposmu pēc 12 dienām, nav kompromiss attiecībā uz drošību. Jāievēro ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas un atpūtas laikposmi, un šādos braucienos transportlīdzekļa vadītāji nedrīkst pārsniegt atļauto ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laikposmu. Turklāt šie 12 dienu braucieni palīdz Eiropas integrācijai, un daudziem cilvēkiem ir ļoti ekonomisks atvaļinājuma pavadīšanas veids.

Diskusija par piekļuvi tirgum viena no intensīvākajām bija par kravas pārvadājumiem, un šeit Parlaments neguva visu, ko tas gribēja. Tomēr mēs panācām kompromisu, un tas bija labs. Man šķiet, ka jo īpaši par kabotāžu – trīs pārvadājumi septiņās dienās – šis kompromiss ir labs sākuma punkts. Galīgais mērķis ir regulēt pakalpojumus trešās valstīs, un vidējā termiņā kabotāžas tirgum jātiek atvērtam. Mēs par to gaidām priekšlikumus no Komisijas, jo kabotāžai jākalpo arī, lai novērstu tukšos braucienus. Tomēr mēs arī negribam iztulkot pagaidu ierobežojumu uzlikšanu tai kā protekcionismu. Šobrīd, kad sociālā un nodokļu harmonizācija vispār neskar transporta nozari, laba doma ir to ierobežot, lai novērstu negodīgu konkurenci. Tomēr mēs nedrīkstam gaidīt divus gadus līdz šīs regulas piemērošanai. Ar sešiem mēnešiem kabotāžai un 12 dienu noteikumam būtu jāpietiek.

Man patiktu arī skaidra atbilde no Komisijas par to, vai valstīm, kas jau atvērušas savus kabotāžas tirgus saskaņā ar Līguma 306. pantu, saskaņā ar šo regulu netiks radīti šķēršļi turpināt tā darīt. Es ceru, ka Komisija šodien sniegs skaidru paziņojumu par turpmāku kabotāžas tirgu atvēršanu un par 306. pantu.

Silvia-Adriana Žiccu, referente. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es labprātāk piecas minūtes izmantotu iesākumam un vienu minūti atstātu secinājumiem.

Regulas projektā izklāstīti nosacījumi atrašanās vietas, rakstura, finanšu stāvokļa un profesionālās kompetences ziņā, kurus personai jāizpilda, lai tā varētu veikt autopārvadātāja profesionālo darbību. Regulā, par kuru mēs diskutējam, ir izvirzīti noteikumi, saskaņā ar kuriem sabiedrība var nodarbināt autopārvadājumu vadītāju, ir pastiprinātas atļauju izsniegšanas un uzraudzības procedūras, paredzēti noteikumi par elektroniskajiem

reģistriem un elektronisko datu aizsardzību, izskatīts jautājums par sankcijām par regulas neievērošanu un izveidota diplomu un pirmtiesību savstarpējas atzīšanas sistēma.

Pirmajā lasījumā, kas beidzās ar balsojumu plenārsēdē pērnā gada maijā, Parlaments uzstāja, ka pārvadājumu vadītājam jābūt atbilstoši līgumā noteiktai saiknei ar uzņēmumu un uzlika maksimālo robežu transportlīdzekļu skaitam, kurus viens vadītājs var vadīt.

Tika ieviesti arī grozījumi, lai padarītu stingrākas prasības uzņēmumiem, lai tiem būtu fiksēta atrašanās vieta. Uzņēmums var zaudēt savu labo reputāciju, ja tas iesaistās cilvēku vai narkotiku nelikumīga tirdzniecībā.

Parlaments ir sagatavojis to nopietno pārkāpumu sarakstu, kas noved pie izslēgšanas no profesijas, pie viena atceļot noteikumus par mazsvarīgākajiem pārkāpumiem. Apdrošināšana ir apstiprināta kā finansiālā stāvokļa pierādījums, un aktīvu un parādprasību likviditātes kopējais koeficients netiek skatīts.

Obligāta rakstiska eksāmena kārtošana pastāvīgās dzīvesvietas valstī ir saglabāta kā prasība, lai strādātu šajā profesijā, ar iespēju atbrīvojumam no tās, ja ir 10 gadus ilga nepārtraukta praktiska pieredze.

Visbeidzot, agrākās tiesības tika atceltas, un Komisija tika lūgta ziņot par to, kādas varētu būt iespējamās sekas regulas piemērošanai komerctransporta jomā attiecībā uz transportlīdzekļiem, kuriem ir atbilstīga konstrukcija un aprīkojums, un kas ir paredzēti ne vairāk kā deviņu personu pārvadāšanai, ieskaitot vadītāju..

Kopējā nostājā kopumā vai pēc būtības bija pieņemti 70 no Parlamenta 113 grozījumiem. To vidū bija grozījumi par nebūtiskiem pārkāpumiem, uzņēmumu un pārvadājumu vadītāju attiecību noteikšanu, par to personu pārsūdzības tiesībām, uz kurām attiecas lēmumi par pārvadājumu vadītāja funkciju pildīšanu, sertifikātu savstarpēju atzīšanu, iegūtām tiesībām, informācijas apmaiņu starp kompetentām iestādēm un narkotiku un cilvēku tirdzniecību kā pamatojumu izslēgšanai no profesionālās darbības.

Attiecībā uz reģistriem gan Parlaments, gan Padome vienojās par pakāpenisku pieeju. Faktiski Komisija līdz 2009. gada beigām noteiks datu struktūru dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem, bet abas iestādes ir ierosinājušas atšķirīgus ieviešanas laika grafikus, Padomei pieprasot ilgāku laika posmu.

Bija arī citi jautājumi, kur Padomes sākotnējā nostāja atšķīrās no Parlamenta nostājas, bet pēc ilgām, auglīgām sarunām abas iestādes panāca pieņemamu kompromisu.

Tā rezultātā Parlaments apstiprinājis elastīgāku dalībvalstu elektronisko reģistru ieviešanas un savstarpējās savienošanas laika grafiku (2012. gada 31. decembris). Panākta vienošanās, ka nopietnie pārkāpumi dalībvalstu elektroniskajos reģistros tiks ietverti pēc 2015. gada, ierobežojums atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai derīguma termiņam tiks atcelts, dzīvesvietas dalībvalstī tiks saglabāta pārbaude, elektronisko reģistru struktūrā tiks iekļauta publiskā un konfidencialā sadaļa, atsaucē regulas saturā uz autopārvadājumu tirgus piekļuves licenču ierobežošanu tiks atceltas, kur būtībā visas atsaucē uz autopārvadājumu tirgus piekļuves licencēm ir tikai divas Mr *Grosch* regulās.

Ar interesi gaidīšu kolēģu komentārus. Paldies!

Pavel Svoboda, *Padomes priekšsēdētājs*. – (CS) Dāmas un kungi, šodienas debatēs es pārstāvu savu kolēģi valdībā, satiksmes ministru *Petr Bendl*, kuram negaidīti bija jāpaliek Prāgā.

Es vēlētos pateikties jums par to, ka jūs piedāvājat man iespēju uzrunāt jūs pirms rītdienas balsojuma par ceļu pārvadājumu paketi. Čehijas prezidentūra uzskata, ka šī juridisko noteikumu apkopojuma pabeigšana ir ļoti svarīga. Pakete ir svarīga, jo ir vajadzīga skaidra un saskaņota pieeja pašreizējai kabotāžas sistēmai, nevis atšķirīgas pieejas dažādās dalībvalstīs un arī pārvadātāju piekļuve tirgum.

Ar referentu palīdzību un atbalstu prezidentūra sasniegusi sekmīgu rezultātu attiecībā uz šo juridisko noteikumu svarīgo apkopojumu. Es zinu, ka visi ir smagi strādājuši, lai panāktu šo rezultātu un ka visiem bija jāpieļauj kāds kompromiss. Visi sarunās parādīja konstruktīvu pieeju, lai panāktu otrā lasījuma apstiprinājumu.

Galvenos jautājumus, kas rodas no mūsu diskusijām, var apkopot šādi: detalizētāks kabotāžas noteikumu formulējums, iespēja individuālos neregulāros starptautiskos pasažieru pārvadājumu pakalpojumos iesaistītajiem vadītājiem strādāt 12 dienas pēc kārtas un pārvadājumu uzņēmumu stingrākas pārbaudes. Tagad autotransporta nozarei būs vienkāršotu noteikumu un pārbaudes mehānismu kopums kabotāžai, kā arī vienoti un īstenojami noteikumi par piekļuvi pārvadājumu tirgiem. Šajā nozarē būs arī skaidri noteikumi, kas novērsīs ļaunprātīgu izmantošanu un palīdzēs nodrošināt godīgu konkurenci, lielāku efektivitāti un labāku kontroli.

Kompromiss par kabotāžu dos nozīmīgu ieguldījumu, lai kravas autopārvadājumu tirgus būtu pārredzamāks, efektīvāks un drošāks. Tas veicinās turpmākus uzlabojumus kravas autopārvadājumu tirgū, vienlaikus radot taisnīgāku un pārredzamāku sistēmu visai kravas autopārvadājumu nozarei. Tas samazinās to braucien skaitu, ko pa ES ceļiem veic tukši transportlīdzekļi, līdz ar to sekmējot mazākas CO₂ emisijas. Kompromiss arī pieņem, ka dalībvalstis izmantos piemērotus drošības mehānismus, lai novērstu kabotāžas izraisītos pārkāpumus kravas autopārvadājumu tirgū. Jaunie noteikumi par kabotāžu stāties spēkā sešus mēnešus pēc regulas publicēšanas Oficiālajā Vēstnesī. Eiropas Komisija 2013. gadā izskatīs arī turpmāku soļu iespēju attiecībā uz kravas autopārvadājumu tirgus atvēršanu un kabotāžas liberalizāciju.

Es esmu stingri pārliecināts par to, ka jaunais tiesiskais regulējums preču un pasažieru pārvadāšanai ES nozīmīgi sekmēs strauju un ilgtspējīgu ekonomikas atveseļošanu. Es vēlētos pateikties Parlamentam par tā darbu, lai nodrošinātu vienošanos sarunās par šo paketi, un es īpaši vēlētos pateikties referentei *Silvia-Adriana Žicū* un referentam *Mathieu Grosch*, kuru smagais darbs un apņēmība palīdzēja nodrošināt sekmīgu rezultātu.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *P. Svoboda*, godājamie deputāti, Komisija nevar nebūt gandarīta par kompromisu, kas panākts par ceļu paketi, jo tas dod mums iespēju pabeigt likumdošanas procedūru laikā, kad transporta nozarei vajadzīgi vienkārši un efektīvi noteikumi un vajag atbrīvoties no bezjēdzīgiem birokrātiskiem noteikumiem.

Man jāsaka, ka lēmums, kuru mēs pieņemam, palīdzēs arī padarīt drošākus mūsu ceļus, jo es uzskatu, ka ikreiz, kad mēs veicam kādu darbību transporta nozarē un jo īpaši autotransporta nozarē, mums vienmēr jāatceras mūsu mērķis uz pusi samazināt negadījumu skaitu uz ES ceļiem. Noteikumi, kurus Parlaments pieņem, es domāju, palīdz sasniegt šo mērķi.

Mēs esam gandarīti arī tāpēc, ka šis ir vēl viens signāls, ko Eiropas Savienības iestādes vēlēšanu priekšvakarā raida pilsoņiem, un tāpēc, ka likumdošanas procedūru var pabeigt otrajā lasījumā tikai divus gadus pēc trīs svarīgu un sarežģītu tiesību aktu priekšlikumu iesniegšanas. Tie varbūt izraisīja smagas debates, bet galu galā iestādes izjuta un veslais saprāts guva pārsvaru, tāpat kā politiskā griba izpildīt pilsoņu un transporta nozares prasības kopumā.

Es gribētu īsumā apskatīt ziņojumus, par kuriem mēs debatējam, lai dotu dažas atbildes uz referentu uzdotajiem jautājumiem. Es sāksu ar piekļuvi autobusu pārvadājumu pakalpojumu starptautiskajam tirgum: taisnība, ka kabotāža ir ļoti ierobežota kopējās pārvadājumu uzņēmējdarbības daļa, bet politiski tā ir ļoti jūtīga joma. Ja to izmanto veidā, kas papildina starptautiskos pārvadājumus, kabotāža arī veicina labāku kapacitātes izmantošanu un tukšo braucien samazināšanu, kas nozīmē smago kravas automobiļu skaita samazinājumu uz ceļiem – un jūs zināt, cik daudz ceļu satiksmes negadījumos iesaistīti lielie transportlīdzekļi. Šī regula padarīs skaidrākus noteikumus par kabotāžu, kas būs piemērojami – un es šeit atsaucos jo īpaši uz *M. Grosch* komentāru – vienveidīgi un nebirokrātiski visā ES, neietekmējot esošo sadarbību starp dalībvalstīm saskaņā ar Līguma 306. pantu. Turklāt apgrūtinot dalībvalstu procedūras, kas joprojām ir spēkā, tiks atceltas, lai pārvadājumu firmām vislabākā veidā ļautu izmantot kabotāžas iespējas. Komisija cieši uzmanīs autopārvadājumu tirgus attīstību un 2013. gadā publicēs ziņojumu.

Ja šajā ziņojumā tiks uzskatīts par piemērotu un ja godīgas konkurences nosacījumi būs labāk saskaņoti, Komisija ierosinās kabotāžas tirgu atvērt vēl vairāk. Komisija šim nolūkam ir sagatavojusi paziņojumu, kas tiks nosūtīts Parlamenta sekretariātam, lai iekļautu to ziņojumos par šīm debatēm. Šis paziņojums tiks arī publicēts Oficiālajā Vēstnesī vienlaikus ar tiesību akta priekšlikumu.

Tagad es pievērsīšos *S. A. Žicū* darbam par kopīgiem noteikumiem par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem. Komisija atzinīgi vērtē jauna 12 dienu noteikuma ieviešanu. Tas ir konkrētam mērķim pielāgots pasākums, kur ņemti vērā dažu pasažieru pārvadājumu veidu ļoti specifiskie nosacījumi, kas pieļauj iespēju, ka laikposms ir ilgāks par sešām dienām, bet parasti neprasa lielu transportlīdzekļa vadīšanas stundu skaitu, piemēram, skolas braucieni, slēpošanas brīvdienas un konkrētas ekskursijas. Jaunais tiesību akts arī paredz ārkārtīgi stingrus pasākumus, lai satiksmes drošība netiktu apdraudēta, to es varu jums apgalvot. Pašlaik ES spēkā ir 100 dažādi Kopienas licenču veidi, kas bieži izraisa sarežģītas un laikietilpīgas pārbaudes. Saskaņā ar jauno tiesību aktu visā Eiropas Savienībā tiks izmantota tikai viena veida un viena standarta formāta Kopienas licence.

Tagad es pievērsīšos trešajam izskatāmajam tekstam: piekļuvei starptautiskajam kravas autopārvadājumu tirgum. Aizvien atvērtākajā tirgū mums vajag saskaņot nosacījumus, kas izvirzīti uzņēmumiem, kas konkurē šajā tirgū. Tas ir mērķis jaunajai regulai, kas aizvieto direktīvu un tajā pašā laikā padara stingrākus nosacījumus, kas jāpilda uzņēmumiem. Katrai firmai jāieceļ pārvadājumu vadītājs, kas būs atbildīgs par uzņēmuma efektīvu darbību kopumā.

Turklāt, lai novērstu fiktīvos uzņēmumus, jādod turpmākas garantijas attiecībā uz uzņēmumu reģistrētajiem birojiem. Turklāt vēl tiks izveidots jauns elektronisks reģistrs, lai paātrinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstu iestādēm un saprātīgāk un efektīvāk veiktu kontroles. Tas arī palīdz nodrošināt satiksmes drošību.

Visbeidzot, pārvadājumu uzņēmumi šodien saņem ļoti skaidru vēstījumu no likumdevējiem attiecībā uz nopietnākajiem pārkāpumiem, kas izraisa licenču atsaukšanu, piemēram, atkārtoti manipulāciju gadījumiem ar tahogrāfa rādījumiem. Tā, diemžēl, ir rīcība, kas notiek visās ES valstīs, bet manipulēšana ar rādījumiem ir ne tikai noteikumu pārkāpums, tā apdraud drošību tiem, kas ceļo pa Eiropas ceļiem, jo ir skaidrs, ka noguruši transportlīdzekļa vadītāji nespē ātri reaģēt, ja rastos problēmas.

Tāpēc es savas runas sākumā teicu, ka tiesību akti, kas jāpieņem šim Parlamentam, dod nopietnu un svarīgu ieguldījumu mūsu, tas ir, Komisijas un Parlamenta, kopējā cīņā, lai krasi samazinātu ceļu satiksmes negadījumu skaitu. Tāpēc es gribētu pateikties jums par jūsu apņemību pieņemt šos tiesību aktus tik ātri.

Atļaujiet man atkārtot, ka šis ir spēcīgs signāls, kuru mēs dodam Eiropas Savienības pilsoņiem, kas vēlreiz parāda, ka Parlaments – un es saku to ne tāpēc, ka es strādāju Parlamentā 15 gadus – ir parādījis lielu efektivitāti un nopietnību, par ko es esmu pateicīgs.

Georg Jarzembowski, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties Padomei un Komisijai par konstruktīvo sadarbību ar mūsu Parlamenta referentu. Kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieks A. Tajani pats teica, šis ir ļoti labs piemērs, kā īsā laika posmā var panākt labu rezultātu pat smagās lietās.

Tomēr es nevaru noslēpt to, ka mēs neesam pārmēru apmierināti ar kabotāžas režīmu. Kā minēja Padomes priekšsēdētājs – un arī jūs, priekšsēdētāja vietnieks – ekoloģisko un ekonomisko apsvērumu dēļ būtiski labāk būtu izvairīties no tukšiem braucieniem Eiropā. Tādēļ labāk būtu, ja kabotāžas ierobežojums varētu tikt pilnībā atcelts ātrāk nevis vēlāk.

Kā pagaidu soli mēs apstiprinām trīs kabotāžas braucienus septiņās dienās, bet mēs nepacietīgi gaidām jūsu ziņojumu un ceram, ka tajā tiks paziņots, ka 2014. gads iezīmēs šī ierobežojuma beigas. Galu galā tā ir pārvadājumu nozares mazsvarīga joma, taču joma, kas izšķir naudu un kurai ir negatīva ietekme uz vidi. Tāpēc es ceru, ka jūs iepazīstināsiet mūs ar pienācīgu priekšlikumu 2013. gadā, jo kabotāžas ierobežojums Eiropas iekšējā tirgū, kas aptver 27 valstis, ir absurds.

Es gribētu arī pateikties Padomei un Komisijai, ka jūs beidzot mūs atbalstījāt attiecībā uz 12 dienu noteikuma atkārtotu ieviešanu autobusiem. Tas ir ļoti svarīgs autobusu nozarei, kura daudzās valstīs sastāv no maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo divu transportlīdzekļa vadītāju nodarbināšana šādos braucienos – kas lielākoties ir paredzēti gados vecākiem pilsoņiem – MVU ir radījusi problēmas. Mēs esam gandarīti, ka tas beigsies pēc sešiem mēnešiem. Jāsaprot, ka ir daudz cilvēku, jo īpaši gados vecāku cilvēku, kuriem nepatīk lidot, bet kuriem tomēr patiktu ceļot kā tūristiem pa Eiropu un varbūt baudīt sauli tādās vietās kā Itālija vai Spānija, no tā izriet svarīgums, kāds ir mūsu atkārtotajam 12 dienu noteikuma ieviešanai autobusiem un tam, ka ceļošana tiek padarīta cenas ziņā pieejama un līdz ar to iespējama gados vecākiem pilsoņiem. Tas ir liels panākums mums, autobusu uzņēmumiem un pasažieriem, un tāpēc es saku lielu paldies Padomei un Komisijai.

Brian Simpson, PSE grupas vārdā – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties abiem referentiem par viņu darbu ar šo smago dokumentāciju. Skaidrs, ka šī pakete un jo īpaši jautājums par kabotāžas ierobežojumu atcelšanu dalībvalstīs ir radījis dažādus viedokļus, bet es domāju, ka tā, kas tagad ir mums priekšā, ir vienošanās, kuru mēs varam atbalstīt.

Man bija nopietnas bažas par pilnu kabotāžu, kas atbrīvota vienā paņēmienā, neizsverot sociālās izmaksas vai, pareizāk sakot, ekspluatācijas izmaksas atsevišķiem pārvadātājiem. Šādam solim, es uzskatu, būtu nelabvēlīga ietekme uz autopārvadājumu nozari ne tikai manā valstī, bet tāpat arī citās dalībvalstīs. Tāpēc kompromiss, ar kuru ievieš pagaidu kabotāžu, ir ne tikai saprātīgs, tas ir risinājums, kas strādās, atļaujot trīs iekšzemes braucienus pēc viena starptautiskā brauciena. Pagaidu kabotāža arī atļauj mums izbeigt ekoloģisko neēdīgumu, kad kravas automobiļi nobrauc simtiem kilometru tukši, nekroplojot iekšzemes tirgus.

Visbeidzot, es esmu arī gandarīts, ka varu atbalstīt jaunos īstenošanas pasākumus, kas ieviesti ar S. A. Žiccu ziņojumu. Tam jāiet roku rokā ar turpmāku tirgus atvēršanu, un tas atļaus dalībvalstīm veikt stingrus un efektīvus īstenošanas pasākumus.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE grupas vārdā. – (NL) Gadiem ilgi emocijas sit augstu vilni, kad runa ir par kabotāžas fenomenu. Spēkā esošie tiesību akti, kā tas jau tika norādīts, ir pārāk izplūduši termina „pagaidu” lietošanas dēļ. Dažādām dalībvalstīm tas ir nevainojams attaisnojums, lai turpinātu aizsargāt savu tirgu, ko mēs esam ievērojuši.

Lai radītu skaidrību reizi par visām reizēm, Komisija ir apgalvojusi, ka tā izvirzīs priekšlikumu, lai atrisinātu visus šos jautājumus. Es ļoti ceru uz to. Tomēr pietiekami uzkrītoši ir tas, ka Komisija ir ierosinājusi uzlikt stingrus ierobežojumus kabotāžas darbības jomai. Tas ir uzkrītoši, jo spēkā esošie noteikumi visu šo laiku tikuši uzskatīti par pagaidu soli ceļā uz pilnīgu brīvību. Tika pieņemts, ka 2009. gadā mēs virzīsimies uz pilnīgu brīvību. Tas izriet gan no Komisijas, gan Padomes teiktā.

Es uzskatu vienošanos, kas tagad ir mums priekšā un par kuru mēs rīt balsosim, par milzīgu vilšanos. Autopārvadātājus sagaida vairāk ierobežojumu, nevis vairāk brīvības. Protams, mums vajag Eiropas pieeju. Arī es tam pilnībā piekritu. Nozarei ne dienu ilgāk nebūtu jāpacieš visa veida dalībvalstu noteikumu gūzma.

Tomēr šī vienošanās, priekšsēdētāja kungs, pilnībā ir pretrunā ar iekšējā tirgus principiem un mērķiem. Atkārtotajiem argumentiem tai par labu, piemēram, satiksmes drošībai, vides aizsardzībai un administratīvā sloga samazināšanai, vienalga nav nekādas vērtības. Faktiski nebūs brīvā tirgus, A. Tajani, un tajā pašā laikā jebkurš ierobežojums noved pie lielākas transporta kustības. Tas nekādā ziņā nestrādās, B. Simpson. Strādāšana saskaņā ar principu, ka kaut kas ir labāk nekā nekas, nav izvēle Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupai. Tā šajā gadījumā nestrādā.

Roberts Zīle, UEN grupas vārdā. – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Komisāra kungs! Es gribētu pateikties, protams, abiem ziņotājiem un visiem pārējiem, kas bija iesaistīti kompromisa meklējumā, bet es gribētu teikt, ka mūsu sasniegumi ir vērtējami gan pozitīvi, gan arī negatīvi. Piemēram, ir labi, ka mums izdevās pasažieru pārvadājumos samazināt šķēršļus pārvadājumiem pierobežu apgabalos, kur notiek intensīva pārrobežu transporta plūsma. Taču šobrīd, kad ekonomiski grūtos apstākļos vajadzīga solidaritāte, vērojamas nacionālo tirgus protekcionisma tendences, un, pateicoties jēdziena „pagaidu” lietošanai, ierobežojumi joprojām kalpo par attaisnojumu daudzām dalībvalstīm turpināt pašmāju tirgus aizsardzību. Diemžēl dalībvalstis varēs lietot aizsardzības klauzulu — „*safeguard clause*”, kas dod dalībvalstīm iespēju atsaukties uz valsts transporta tirgū konstatētiem nopietniem traucējumiem, lai vērstos pie Komisijas un lemtu par aizsargpasākumiem. Turklāt ar nožēlu jākonstatē, ka to varēs darīt arī pēc 2014. gada, kas bija sākotnējā Eiropas Parlamenta nostāja. Līdzīgi gribētu teikt arī par starptautiskajiem autobusu pārvadājumiem. Nosacījums, ka gadījumā, ja starptautisks pārvadājums apdraud līdzīgu pakalpojumu sniegšanas dzīvotspēju, dalībvalsts to var apturēt vai anulēt pārvadātāja atļauju, manuprāt, ir nepieņemams vienotā tirgus darbībā. Paldies!

Georgios Toussas, GUE/NGL grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības Padomes kopējā nostāja, tāpat kā Komisijas sākotnējais regulas priekšlikums liberalizē dalībvalstu pasažieru un kravas autopārvadājumu tirgus un piešķir starptautiskajiem Kopienas transporta uzņēmumiem piekļuvi dalībvalstu iekšējiem tirgiem. Faktiski tā starptautiskos un iekšzemes autopārvadājumus pasniedz lielajiem monopoliem uz paplātes.

Priekšlikumi, kas ietverti Eiropas Parlamenta ziņojumos, virzās vēl reakcionārākā virzienā. Tie aicina uz nekavējošu un pilnīgu tirgu liberalizāciju un visu barjeru, ierobežojumu un kontroļu atcelšanu. Strādnieki tagad no rūgtās pieredzes saprot sāpīgās sekas, kādas uz viņu dzīvi atstās monopoluzņēmumu grupu ienākšana autopārvadājumu nozarē.

Iekšējo kravas un pasažieru autopārvadājumu tirgu liberalizācija pastiprina strādājošo transportlīdzekļu vadītāju ekspluatāciju, kuri tiks spiesti braukt bez pārtraukumiem un bez jebkādiem pasākumiem viņu atpūtai un drošībai, aizslauka viņu atalgojuma, darba un apdrošināšanas tiesības, palielina riskus satiksmes drošībai un izveido pārvadājumu koncentrāciju starptautisko monopolu vidū, kuri gūst milzu peļņu, ar katastrofālām sekām pašnodarbinātajiem un mazajiem uzņēmumiem, kas darbojas šajā nozarē. Tas rezultātā dod palielinātas cenas par kravu pārvadājumiem, zemāku pakalpojumu standartu un lielākus riskus pasažieru drošībai.

Tāpēc mēs balsojam pret Eiropas Parlamenta kopējām nostājām un ieteikumiem. Strādnieku šķiras kustība ir pret kapitālistiskām pārstrukturēšanām un aicina radīt vienotu sabiedriskā sektora pārvadājumu tirgu, kas pamatots uz kritēriju, ka jāizpilda mūsdienīgās vietējās sabiedrības prasības.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Ja es ap 1980. gadu būtu pareģojis, ka kabotāžas ierobežojumiem gals vēl joprojām nebūs saskatāms 2009. gadā, nav šaubu, ka mani klausītāji būtu labi izsmējušies par manis teikto. Galu galā kabotāžas ierobežojumi pēc definīcijas ir Eiropas iekšējā tirgus noteikumu kliezsoši pārkāpumi.

Tagad, 2009. gadā, mēs atkal saskaramies ar izredzēm otrajā lasījumā iet mājās tukšām rokām. Lieki teikt, es atbalstīšu Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas grozījumus, bet tā kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa apzināti atsakās stingri pastāvēt uz to, tas nākotnē kravas

autopārvadājumu nozarei dos liktenīgu triecienu. Es esmu gandarīts, redzot, ka priekšlikumos saglabāts 12 dienu noteikums, bet ne par to, ka tas darīts uz kabotāžas ierobežojumu izbeigšanas rēķina.

Ja grozījums Nr. 17. un 18. netiek pieņemts, es balsošu par gala rezultātu. Es atsakos likt savu vārdu zem priekšlikuma, kas ir kaitīgs videi, ir nelabvēlīgs kravas autopārvadājumu nozarei un ļoti necienīgi izturas pret Eiropas iekšējā tirgus darbību.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Es vēlētos sākt ar to, ka teikšu, ka labā ziņa priekšlikumā, kuru mēs tagad apspriežam, ir tas, ka 12 dienu noteikums autobusu pārvadājumiem ir atcelts.

Tomēr attiecībā uz kabotāžu priekšlikums tik tiešām sagādā vilšanos. Galu galā 20. gadsimta deviņdesmito gadu sākumā un pat 20. gadsimta astoņdesmitajos gados bija panākta vienošanās, ka šis brīvu preču pārvadājumu ierobežojums pēc sava rakstura būs pagaidu risinājums. Tāpēc mēs, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, bet arī citu grupu locekļi, esam iesnieguši priekšlikumus pirmajā lasījumā atcelt ierobežojumus līdz 2014. gadam. Tomēr pēdējos mēnešos kļuvis acīmredzams, ka dalībvalstis liek šķēršļus šim priekšlikumam, neraugoties uz pūlēm, kuras M. Grosch pielicis kā referents, lai galu galā datums tiktu diskutēts. Šķēršļu likšana bijusi dedzīgi aktīva, kas ir ļoti sliktā ziņa.

Protekcionisms krīzes laikā ir sliktākā ziņa Eiropai, jo, kā A. Tajani pareizi norādīja, tas ir naudas kaisīšana vējā un sliktis videi. Tāpēc Nīderlandes Kristīgie demokrāti (CDA) balsos pret šo priekšlikumu, lai arī mēs apzināmies, ka dalībvalstis ir tās, kas bloķē šo pasākumu, un ka mēs tur diemžēl nekā nevaram darīt. Šī priekšlikuma saturs ir gan nepareizs, gan neīstenojams. Tāpēc tiesību akts ir ne tikai sliktis krīzes laikā, tas ir arī simbolisks.

Tāpēc es gribētu mudināt komisāru lietās tā neatstāt un vēlreiz nākt ar iniciatīvu, izmantot iniciatīvas tiesības, kas viņam ir dažus nākamos gadus, lai tomēr atceltu šo kabotāžas ierobežojumu. Viņu šajā jautājumā atbalstīs kristīgie demokrāti.

Gilles Savary (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, vispirms es gribētu izteikt atzīnību par kompromisa izjūtu, ko parādījuši divi mūsu referenti, M. Grosch un S. A. Žicū, jo šis ir smags temats tādā ziņā, ka, jā, mēs gribam vienoto tirgu, bet sabiedrība un uzņēmumu direktori nesaprot, ka tas, ka mums ir vienots tirgus, reizēm nozīmē, ka dažiem no viņiem būs jācieš neveiksme, ka ekonomikai būs jāieiet recesijā un ka darba vietām būs jāpazūd.

Sabiedrības acīs vērtība tam, ka ir vienotais tirgus, ir tikai tad, ja tas noliek viņus situācijā, kurā ieguvējas ir visas puses. Tomēr mēs šodien pārāk labi zinām, ka tādos jautājumos kā kabotāža sociālie apstākļi dažādās valstīs ir tādi, ka, ja tas būtu jāsystematizē un ja nekas nemainās, mēs varētu redzēt, ka daudzus darba ņēmējus no valstīm ar augstu darba samaksas līmeni no tirgus padzen, izspiež valstīs ar zemu darba samaksas līmeni.

Tāpēc es uzskatu, ka pieņemta nostāja galu galā ir pareiza. Kabotāža būtu jālibalizē, bet joprojām ir par ātru to darīt tik pēkšņi un bez jebkādas atlases. Tātad, ja mums ir secīgās kabotāžas jēdziens ar pielāgojumu, kas pievērs mūsu uzmanību pārskatīšanas klauzulai Komisijas ziņojumā par sociālajām sekām, un ja pirmām kārtām mums nav automātisks un bez izšķirības noteikts liberalizācijas datums, tas mūs apmierina ļoti labi.

Tāpēc mēs balsosim par šo ziņojumu, vienlaikus aicinot Komisiju būt uzmanīgai un, pauzot vēlēšanos, lai galu galā notiktu liberalizācija, tomēr neizraisīt negodīgu konkurenci vai sociālu dempingu, kas tik ļoti kaitē Eiropas reputācijai un kas tādā valstī kā manējā un bez šaubām C. Wortmann-Kool valstī noveda pie tā, ka pilsoņi pēkšņi noraidīja Eiropas Konstitucionālo līgumu, baidoties zaudēt savu sociālo stāvokli. Tātad, es esmu pateicīgs abiem referentiem.

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Es gribētu pateikties M. Grosch un S. A. Žicū par darbu, ko viņi ir paveikuši, un es domāju, ka S. A. Žicū savā ziņojumā ir tiesības būt stingrai par piekļuvi tirgum. Ja jūs vadāt transporta uzņēmumu, jums jāievēro virkne noteikumu, un, kā M. Grosch jau paziņoja, pastkastīšu uzņēmumiem jāpazūd, jo tie ir iemesls daudzām notiekošām ļaunprātībām. Tas tad ir S. A. Žicū ziņojums.

Kāpēc mēs nevaram ļaut uzņēmumiem, uz kuriem attiecas stingri noteikumi, turpināt strādāt Eiropas tirgū? Pārejot pie M. Grosch ziņojuma, man būtu patīcis redzēt paskaidrojumu, nevis ierobežojumu. Vairākums no mūsu politiskās grupas nevar atbalstīt kompromisu, ko M. Grosch ir panācis.

Mēs faktiski speram soli atpakaļ tajā ziņā, ka mēs atkal ierobežojam pārvadātāju darbības jomu Eiropas tirgū. Nav nekādu izredžu uz atvēršanu 2014. gadā, kā Parlaments to lūdza. Padome nepiekrīt, bet es domāju, ka šī piekāpšanās jau ir par daudz. Mēs faktiski rīkojam tukšus braucienus kravas automobiļiem – tas ir kaut kas tāds, ko šajos laikos vienkārši nedrīkstētu darīt. Es šaubos, vai tās dalībvalstis, kas tagad ir atvērušas savus

kabotāžas tirgus cita citai, joprojām spēj to darīt saskaņā ar šo regulu, ja tās vēlētos to darīt divpusējā kārtā. Es arī gribu zināt, kā dalībvalstis, kas sūdzas, ka uzraudzība ir grūta, tagad tiks galā, jo tā nav īpaši daudz vieglāka. Tas pats ir visās valstīs, bet ir grūti uzraudzīt, un es gribētu redzēt, vai policijas iestādes ir spējīgas to normāli veikt.

Ja algu izmaksas un sociālais dempings ir iemesls, kāpēc es nevaru redzēt dokumentus, kuros Francijas iestādes soda Francijas pasūtītājus par to, ka viņi izmanto pārāk daudz Beļģijas kravas automobiļu vadītāju? Viņi ir dārgāki nekā Francijas kravas automobiļu vadītāji. Kāpēc tad es dzirdu stāstus par beļģu kravas automobiļu vadītājiem, kuri par salīdzinoši mazsvarīgiem pārkāpumiem tiek turēti apcietinājumā Apvienotajā Karalistē? Jo arī tur automobiļu vadītāji ir lētāki nekā Beļģijā. Tā, ja tiek domāts, ka sociāla rakstura ļaunprātība ir iemesls, šis noteikums nav tas gadījums.

Iznākums, pēc manām domām, ir tāds, ka mēs spersim soli atpakaļ attiecībā uz iekšējo tirgu. Rīt mēs apstiprināsim automatizētās transporta sistēmas, kas nozīmē, ka mēs sakām, ka komunikāciju tehnoloģijas un informācijas tehnoloģijas noved pie efektīvākiem kravas pārvadājumiem. Tomēr mēs tad sakām, ka mēs to ierobežosim politisku motīvu dēļ. Tā ir ļoti neveiksmīga situācija, un tāpēc es esmu pret vienošanos, kuru Parlaments diemžēl apstiprinās ar balsu vairākumu.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, ES komitejas aizņemtas ar vēl vienu ziņojumu paketi, vairāk piesārņojuma nevajadzīgu noteikumu jūrā. *Winston Churchill* teica, ka, ja jums ir 10 000 noteikumu, jūs sagraujat visu cieņu pret likumu. Angļu cieņa ir sagrauta. BBC aptauja rāda, ka 55 % grib izstāties no ES un 84 % grib, ka Lielbritānija patur savas pilnvaras.

Priekšsēdētājs *H. G. Pöttering* apstiprināja, ka ES pieņem 75 % no tiesību aktiem. Tas 35 gados ir vairāk, nekā Anglija ir pieņēmusi kopš karaļa *Richard III* laikiem 1485. gadā. Tā, te nu mēs esam, pieņemot tiesību aktus, lai labotu tiesību aktus. Ar ko tas viss beigsies?

Apvīnotā Karaliste izstāsies no ES, būs laba kaimiņvalsts un vēros jūs jūsu noteikumu jūrā no Lamanša otra krasta, vēros, kā ES nomirs tūkstoš pašas uzlikto kravas automobiļu direktīvu dēļ.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, autotransporta paketē iekļauti trīs savstarpēji papildinoši jautājumi, kuriem ir svarīga ietekme uz kravas un pasažieru pārvadājumu tirgiem. Tā dos labumu pārvadātājiem, transportlīdzekļu vadītājiem un lietotājiem, jo īpaši pašreizējā ekonomiskajā klimatā. Tajā pašā laikā tā uzlabos drošību uz mūsu ceļiem, palielinās pārvadājumu efektivitāti un sekmēs vides ilgtspējību.

Es atzinīgi vērtēju to, ka izvēlēta regulas forma, lai sasniegtu mūsu ambiciozos mērķus. Kabotāžas braucienus aizliegumi rada tukšus braucienus, kurus mēs nevaram un negribam atļauties ne finansiāli, ne no enerģētikas, ne ekoloģijas viedokļa. No otras puses, neierobežota kravas pārvadājumu tirgus atvēršana novestu pie kropļojumiem negodīgas konkurences dēļ – tādēļ tā tiek risināta pakāpeniski. Kabotāža ir atļauta ar nosacījumu, ka tā dalībvalstī, kurā autopārvadātājs nav reģistrēts, neklūst par pastāvīgu vai ilgstošu darbību.

Diemžēl šis sākotnējais solis vēl nav pilnīga iekšzemes autopārvadājumu tirgu atvēršana, bet tas atstāj šo iespēju atvērtu. Tukšie braucieni jau tiek samazināti, un vide jau tiek aizsargāta.

Attiecībā uz piekļuvi pārrobežu pasažieru pārvadājumu tirgum galvenais mērķis ir birokrātijas samazināšana, lai pārrobežu regulāro pakalpojumu atļauju izsniegšanas procedūras būtu vienkāršas un ātras. Dokumenti jāaskaņo un jāpārbauda jāvienkāršo. Es ļoti atzinīgi vērtēju pārstrādātā 12 dienu noteikuma ieviešanu organizātiem pārrobežu braucieniem ar autobusiem. Tas vienādā mērā dod labumu gan atpūtniekiem, gan autobusu uzņēmumiem, nemazinot drošību. Tā ir uz pilsoņiem orientēta politika.

Nākotnē atļauju izsniegšana autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai būs pakļauta konkrētiem, pārredzamiem nosacījumiem. Tas paaugstinās profesijas statusu, nodrošinās profesionālās kvalifikācijas atzīšanu un palīdzēs cīnīties pret dempingu. Drošības un uzticamības pieaugums būs taustāms.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Vispirms es, protams, gribētu pateikties referentiem *M. Grosch* un *S. A. Žicū* par darbu, ko viņi ir paveikuši, un par to, ka viņiem beidzot izdevās panākt kompromisu par paketi, tādu, kas nedrīkstētu palikt spēkā ilgāk nekā dažus gadus, jo tas, pēc manām domām, ir tikai pagaidu pasākums. Attiecībā uz autopārvadājumiem ir divi svarīgi jautājumi, kurus es gribētu izskatīt. Pirmais ir pieļuve profesijai. Tas, pēc manām domām, ir strukturēts tādā veidā, lai nodrošinātu, ka no tiem, kas grib būt aktīvi nozarē, ir garantijas.

Skaidri redzams, ka ar kabotāžu ir saistītas pretrunas. Tā ir labs pagaidu pasākums, kas bija nepieciešams, lai skaidrāk noteiktu to, kas ir iespējams. Agrāk visai izplūdušā veidā bija formulēts, ka kabotāža iespējama pagaidām. Tagad tas formulēts skaidrāk kā trīs braucieni septiņās dienās. Patiešām loģiski, ka viss būtu jāatver, taču, pēc manām domām, vēl nav īstais laiks.

Kompromiss, kas tagad ir mūsu priekšā, proti, ka mēs dažu gadu laikā pārskatām sociālo situāciju Eiropas Savienībā un veicam turpmākus pasākumus, kā tas ir nepieciešams, man šķiet ļoti saprātīgs priekšlikums. Šai tirgus atvēršanai būtu jānotiek vienlaikus ar sociālās latīņas izlīdzināšanu. Tajā pašā laikā vairākām valstīm vai valstu grupām, piemēram, Beneluksa valstīm, būtu jābūt iespējai vienoties citai ar citu, ka stāvoklis paliek nemainīgs tā, ka atvērta kabotāža paliek iespējama. Ciktāl alga un darba apstākļi paliek daudz maz tie paši, man personiski nav problēmu šajā ziņā, bet skaidrs, ka tā tas nav attiecībā uz visiem, un tāpēc ir nepieciešams šis pagaidu solis.

Ari Vatanen (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kad mēs šovakar aiziesim no šīs ēkas, vairums no mums ņems melnas automašīnas. Tās ir kvalitatīvas automašīnas un automašīnu vadītāji ar augstu kvalitāti, un mēs zinām, ka šie automašīnu vadītāji ir ļoti profesionāli. Tā ir labi zināma kvalitāte. Viņi atbilst kritērijiem.

Lai arī es daļēji biju vienprātīgs ar angļu kungu pirms kāda brīža, kad viņš sūdzējās par pārāk daudziem tiesību aktiem – dažkārt tiešām mēs izdodam pārāk daudz tiesību aktu – es joprojām nožēloju, ka ES noteikumi par profesionālo darbību netika paplašināti, ietverot taksometrus, jo mēs visi dažādās dalībvalstīs izmantojam taksometrus, un to kvalitāte stipri atšķiras. Kad jūs braucat ar taksometru, uzticamība ir ļoti svarīga, tāpat kā kvalitāte: zināšana, ko var sagaidīt. Tas ir arī drošības jautājums. Jūs ļoti bieži esat viens pats automašīnā svešā apkārtnē. Taksometrs arī daudziem no mums ir pirmais kontakts, kas mums ir jaunā valstī, tāpēc būtu jēga tam, ka taksometru vadītājiem būtu jāatbilst konkrētiem Eiropas kritērijiem. Tas nozīmē arī to, ka, ja viņi būtu profesionāli, labi izglītoti un zinātu, kur viņi brauc, mums nebūtu jābaidās no pārmaksāšanas.

Ir valstis kā Vācija, Zviedrija, Slovēnija un Somija, kur valstu noteikumi šajā jautājumā ir ļoti stingri, un taksometru vadītāji strādā labi. Londonas taksometri arī ir pazīstami ar savu kvalitāti. Mums būtu jādalās ar šo labāko praksi. Taču pa to laiku, kamēr mēs gaidām šo tiesību aktu par kritērijiem taksometru vadītāju profesijai, varbūt mums sev pašiem būtu jāpieņem tiesību akts, lai dotu labas dzeramnaudas tiem automašīnu vadītājiem, kas vakaros mūs ved mājās.

Pavel Svoboda, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties par dažādajiem komentāriem, ar kuriem jūs nācāt klajā šajās debatēs. Es gribētu jums apliecināt, ka Padome ir pilna apņēmības stiprināt un pilnveidot vienoto tirgu. Tāpēc prezidentūra uzskata, ka tieši šī iemesla dēļ vajadzīgi precizējumi pašreizējos Kopienas tiesiskajos noteikumos. Prezidentūra arī pilnībā atbalsta mērķi palielināt ES kravas autopārvadājumu nozares konkurētspēju, racionalizējot un vienkāršojot pašreizējo tiesisko regulējumu, un līdz ar to palīdzot samazināt tirgus pārkāpumus. Tomēr iekšzemes pārvadājumu tirgu atvēršana pilnībā pakļautu mūsu autopārvadātāju negodīgai konkurencei un pasliktinātu tirgus darbību, jo starp dalībvalstīm joprojām ir nozīmīgas fiskālās un sociālās atšķirības. Tas jānovērš, jo īpaši ekonomiskās krīzes laikā, kad ekonomikai kopumā vajadzīgs rūpīgs un izsvērts labāko stimulēšanas un atveseļošanas metožu novērtējums. Skaidrs, ka ne vēlāk kā 2013. gadā Komisija atkal novērtēs stāvokli tirgū, ņemot vērā turpmāku liberalizāciju. Šis kompromisa variants ir taisnīgs un līdzsvarots veids, kā apvienot atšķirīgās intereses.

Mūsu kopējais mērķis ir padarīt autopārvadājumus efektīvākus un ilgtspējīgus. Šie tiesiskie noteikumi dos nozīmīgu ieguldījumu ekonomiskās konkurences noteikumu pārkāpumu samazināšanā un sociālās jomas tiesisko noteikumu, kā arī autopārvadājumu drošības ieviešanas uzlabošanā no autopārvadāju puses. Tas radīs arī nozīmīgu administratīvā sloga samazinājumu gan autopārvadātājiem, gan uzraudzības iestādēm. Tam būtu arī jānodrošina nozare ar tiesisko un administratīvo sistēmu, kuras nolūks ir gūt turpmākas priekšrocības no kopējā tirgus. Es esmu stingri pārliecināts, ka šis svarīgais tiesisko noteikumu apkopojums atbalstīs un sekmēs autopārvadājumus un palīdzēs stimulēt ekonomikas atveseļošanu. Es gribētu jums vēlreiz pateikties par izcilo sadarbību, kas mums deva iespēju panākt kopīgu kompromisu, lai sasniegtu šos mērķus.

SĒDI VADA: M. A. MARTŅNEZ MARTŅNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, es uzskatu, ka tas, ko Parlaments gatavojas pieņemt, ir labs kompromiss, saskaņojot Padomes prasības, Eiropas Parlamenta deputātu vairākuma prasības un Eiropas Komisijas priekšlikumus.

Acīmredzams, kad vajadzīgs kompromiss, ikvienam ir jāpiekāpjas, lai citi var darīt to pašu, un tāpēc es domāju, ka *S. El Khadraoui* vārdi ir gudri: mēs esam izdarījuši labāko, ko mēs šajos apstākļos varējām. Kā es teicu savā iepriekšējā runā, attiecībā uz kabotāžu Komisija paredz novērtēt stāvokli un skatīties, vai būtu iespējams panākt vienošanos – tas būs atkarīgs no lietu stāvokļa – var būt, ka mēs nozari varam atvērt vēl vairāk un tāpat doties tajā virzienā, uz kuru aicinājuši daudzi deputāti, bet mums, protams, jānovērtē situācija, kāda tā būs tajā laikā.

Atkārtāju, es uzskatu, ka tas ir labs kompromiss, un es gribētu vērsties pie *D. Sterckx*, kura izturēšanās ir pieklājīga un attieksme labvēlīga, jo viņš ne tikai kritizē, bet pēc tam arī uzklaua atbildi atšķirībā no daudziem deputātiem, kas izteikuši kritiskas piebildes un pēc tam diemžēl nav spējīgi uzklaut Komisijas komentārus, atbildot uz to, ko viņi ir teikuši. Es gribētu kļiedēt *D. Sterckx* bažas, kurš ir pamatoti noraizējies par iepriekšēju vienošanos esamību attiecībā uz viņa cilmes valsti un pārējām Beneluksa valstīm.

Tomēr mans uzskats ir, ka šim tiesību aktam tādā veidā, kā tas tiks pieņemts, nebūs – kā es iepriekš teicu – nekādu negatīvu seku attiecībā uz pašreizējiem nolīgumiem. Tie paliks spēkā, jo jaunais tiesību akts paplašinās situāciju, bet neskars un tādējādi neietekmēs divpusējos un trīspusējos nolīgumus, kas jau ir spēkā. Tādējādi es uzskatu, ka varu kļiedēt *D. Sterckx* bažas, jo, kā es to saprotu, kas, kā es uzskatu, ir pareizs un efektīvs skaidrojums, nolīgumiem, kas galvenokārt – es atkārtāju – attiecas uz Beneluksu, nebūs nekādu negatīvu seku.

Es gribētu kļiedēt arī *J. Blokland* un *C. Wortmann-Kool* paustās bažas: mēs šeit neplānojam apstāties, mēs paredzam – es atkārtāju – skatīties, kā attīstās situācija, 2013. gadā mēs sagatavosim ziņojumu par situāciju, par to, kāda bijusi attīstība, un, ja tas ir iespējams, ja mēs izvērtēsim, ka tas ir nepieciešams, mēs atkal ierosināsim Parlamentam un Padomei iespējamo situācijas paplašināšanu un kabotāžas sistēmas turpmāku liberalizāciju. Tomēr mēs ļoti labi apzināmies, ka daudzām ES valstīm ir atšķirīgs viedoklis, un, lai iegūtu apstiprinājumu no Padomes, bija nepieciešams piekāpties citos jautājumos.

Tomēr es atkal gribētu teikt, ka es domāju, ka tas ir ļoti labi, ka mēs samērā ātri panācām vienošanos, vienošanos, kas – es gribētu kļiedēt arī *G. Jarzembowski* bažas – vienmēr var tikt uzlabota; jebkuru tiesību aktu var uzlabot, bet labāk zīle rokā, nekā mednis kokā. Es uzskatu, ka mēs darām pareizi, un es nedomāju, ka nepieciešams izstāties no Eiropas Savienības, kad mēs runājam par šiem tematiem, kā ierosina *M. H. Natrass*, jo es domāju, ka labi noteikumi Eiropas Savienībai ir noderīgi.

Arī autoritatīvs britu laikraksts, *Financial Times*, ir izteicis minējumu, ka Lielbritānija atkārtoti pārdomās vajadzību pēc stingrākiem noteikumiem; protams, krīzes laikā Eiropa ir izturējusi ekonomisko un finanšu krīzi labāk nekā citi reģioni tieši tāpēc, ka tā savu ekonomisko sistēmu pamatojusi uz skaidriem noteikumiem.

Es uzskatu, varbūt tāpēc, ka esmu dzimis Romā, ka romiešu tiesību vēsture un Napoleona kodekss ir parādījuši, kāda nozīme ir tam, ka ir noteikumi, kas garantē sabiedrības attīstību. Es nezinu, kurā Hadriana mūra pusē *M. H. Natrass* ir dzimis, bet, spriežot pēc viņa runas, es teiktu, ka viņš ir dzimis mūra viņa pusē un tāpēc viņa priekštečiem nebija nekādu iespēju zināt romiešu tiesības.

Dāmas un kungi, ļaujiet man vēlreiz pateikties jums par sadarbību un Padomei par tās darbu un šajā Parlamentā izteikt vēlreiz pateicību Komisijas ģenerāldirektorāta personālam, ko man bija tas gods vadīt, jo bez viņu vērtīgā ieguldījuma nebūtu bijis iespējams panākt kompromisu, kuru, kā es uzskatu, pozitīvi vērtēt var visi ES pilsoņi.

Priekšsēdētājs. – *D. Sterckx*, vai jūs vēlaties runāt par priekšlikumu attiecībā uz procedūru?

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribēju paziņot komisāram, ka *J. HennisPlasschaert* šeit vairs nav, jo viņai bija jāapmeklē cita sanāksme. Es klausos visu šajā tematā iesaistīto mūsu politiskās grupas locekļu uzdevumā. Es vienkārši gribēju jūs informēt par to, ka viņa tā vienkārši nepazuda.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *D. Sterckx*!

Es uzskatu, ka tas nebija priekšlikums attiecībā uz procedūru, bet gan pieklājības jautājums.

Mathieu Grosch, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt, pateicoties Komisijai par ļoti skaidrajām atbildēm. Es uzsvērtu, ka kabotāžas ierobežojums ir pagaidu risinājums, ka tiek veikts pētījums un ka atkarībā no rezultāta ir arī izredzes uz tirgus atvēršanu.

Ļoti svarīgi ir arī tas, ka šeit piemērojams 306. pants, un tas nepārprotami attiecas arī uz Beneluksa valstīm, *D. Sterckx*, kas nozīmē, ka jūsu lūgums ir lieks, un mums vairs nav vajadzības to atbalstīt.

Otra lieta, ko es vēlētos šeit teikt, attiecas uz pašu kabotāžu. Pēc piezīmēm, ko es šeit dzirdēju, es domāju, ka šis kompromiss faktiski ir vēl labāks, nekā es domāju, vienkārša iemesla dēļ – un to es saku īpaši maniem kolēģiem no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas un manai kolēģei no Nīderlandes Kristīgo demokrātu apvienības (CDA) – ka pagaidu risinājuma radīšana nenozīmē, ka mēs vēlamies apgriezt spraudu iekšējam tirgum – ja es drīkstu lietot šo izteicienu – vai uzņēmumiem. Ja mēs šodien zinām, ka daži uzņēmumi izmanto modernākos transportlīdzekļus, bet maksā saviem transportlīdzekļu vadītājiem EUR 400 mēnesī, kamēr citi uzņēmumi maksā EUR 1500 mēnesī, tad man ir vairāk nekā pamatots iemesls sacīt, ka sociālā latīņa mazliet jāpaceļ. Ja var izdot naudu, lai izpildītu prasības, kas izvirzītas transportlīdzekļiem, tad var arī izdot naudu, lai izpildītu prasības, kas izvirzītas algām. Šī latīņa ir jāpaceļ, un, kad šī latīņa ir pacelta, tad arī var atvērt tirgu. Pēc manām domām, tā nav pareiza izpratne par atvērtu tirgu, ja var teikt, mums tas jāatver un jāpaskatās, kā pēc tam mums ies.

Mana pēdējā piezīme ir tāda, ka vienmēr uzjautrina tas, ka jo īpaši tās valstis – piemēram, Apvienotā Karaliste – kas bloķē jebkāda veida saskaņošanu, it sevišķi nodokļu jomā, šodien saka, ka trūkst saskaņošanas, tātad ļausim tirgam attīstīties. Daži saka, ka viņi grib redzēt ierobežojumus, un citi saka, ka mums ir pārāk daudz ierobežojumu.

Ja mēs gribam pārliecināt Eiropas sabiedrību, mēs nevaram teikt, ka tirgus ir jāatver, un viss pārējais nokārtosies pats no sevis. Nē! Vides, sociālie un nodokļu tiesību akti jāsakārto šajā Parlamentā kopā ar Padomi un Komisiju. Tad mēs būsim pārliecināti.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies jums, M. Grosch, par runu, kas jau guvusi atbalstu, kā liecina jūsu kolēģu aplausi.

Silvia-Adriana Žicū, referente. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es vēlētos sākt ar pateikšanos M. Grosch, ēnu referentam, ar kuru es strādāju, tehniskajam personālam no Transporta un tūrisma komitejas un Eiropas Sociālistu grupas, kā arī maniem kolēģiem Komisijā un Komisijas personālam, nemaz nerunājot par jums pašu, komisār, un Eiropadomes prezidentūrai, ar kuru man bija ļoti cieša sadarbība.

Es gribētu jums atgādināt, ka 2007. gada jūnijā Eiropas Komisija ierosināja grozīt regulu par piekļuvi autopārvadājumu uzņēmējdarbībai. Grozījumu priekšlikumi radās no Eiropas Komisijas Direktīvas 96/26 piemērošanā gūtās pieredzes. Tās rezultātā dažiem no likumdošanas noteikumiem tika mainīts formulējums ar mērķi nodrošināt konsekventāku piemērošanu, izmantojot tiesību aktu regulas formā. Šeit nu mēs esam apmēram divus gadus vēlāk, gaidot galīgo balsojumu par šo dokumentu, kam ir tieša ietekme uz apmēram 800 000 Eiropas uzņēmumiem un aptuveni 4,5 miljoniem darba vietām.

Mūsu kopējie mērķi ir šādi: uzlabot drošību uz ceļiem, samazināt birokrātiju, vienkāršot procedūras un autopārvadātājiem nodrošināt paredzamību un noteiktību. Es ceru, ka šis kompromiss, kuru mēs panācām, attīstīs autopārvadājumu tirgu. Es vēlreiz pateicos kolēģiem par sadarbību.

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt pulksten 12.00 pēcpusdienā.

13. Pasažieru tiesības, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem - Autobusu pasažieru tiesības (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējās debates par šādiem ziņojumiem:

– ziņojums (A6-0209/2009), ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā iesniedza Michel Teychenné par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai attiecībā uz pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (COM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD)), un

– ziņojums (A6-0250/2009), ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā iesniedza G. Albertini par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai attiecībā uz autobusu pasažieru tiesībām un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (COM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD)).

Michel Teychenné, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, A. Tajani, dāmas un kungi, divi principi, pēc kuriem es vadījos savā darbā kopš šī procesa sākuma, bija nodrošināt lielāku vienlīdzību starp transporta veidiem

pasažieru tiesību jomā – kas ir mērķis, ko izvirzījusi pati Komisija un Eiropas Parlaments – un nodrošināt, ka šīs tiesības šajā tekstā tiek skaidri ietvertas. Pēdējā gadījumā īpaša uzmanība pievērsta cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām, jo jūras pārvadājumu nozare attiecībā uz šiem cilvēkiem faktiski bija nedaudz atpalikusi.

Teksta vispārējais noskaņojums ir tāds, ka cilvēkiem jābūt iespējai ceļot pa Eiropu, nepakļaujoties attiecīgo uzņēmumu untumiem, un jābūt iespējai pieprasīt obligātu apkalpošanas līmeni un obligātu informācijas līmeni, un beidzot personām ierobežotām pārvietošanās spējām jābūt iespējām gūt labumu no tādas pašas tiesību kvalitātes kā pārējiem Eiropas pilsoņiem, netiekot sodītām divreiz.

Komitejā 31. martā pieņemtās redakcijas saturs šķiet pieņemams visiem. Tas, pirmkārt, ir tāpēc, ka personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības tiek palielinātas. Ja šis teksts tiks pieņemts, vairs nebūs iespējams atteikt personas pārvadāšanu tās invaliditātes dēļ, izņemot, protams, iemeslus, kas saistīti ar uzkāpšanas apstākļiem uz kuģa, respektu pret viņu cieņu un kuģa tehniskiem elementiem. Turklāt personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām jānodrošina arī palīdzība un jau no rezervācijas brīža; šodien, pateicoties internetam, ir vajadzība pēc braucieniem atpakaļ un oficiālas informācijas. Tāpēc tas ir risināts tekstā.

Visbeidzot, informācijai par pasažieru tiesībām jābūt standartizētai un sniegtai pieejamā veidā, kā tas šodien notiek dzelzceļa un aviācijas nozarē.

Kad nonācām pie visu pasažieru tiesībām, mēs sapratām, ka ir svarīgi, lai kompensācija problēmu gadījumā arī tiktu saskaņota augstākā līmenī, pamatojoties uz to, kas izdarīts aviācijas nozarē. Rezultātā pasažieri, kas pakļauti kavējumiem un atcelšanām, varēs saņemt pilnu kompensāciju, pie kam kompensāciju apmēru aprēķina atbilstoši problēmām, ar kurām bija jāsastopas.

Informācijai jābūt skaidrai un pieejamai, kas pārvadājumu nozarē bieži ir problēma. Mēs to redzam visu laiku: cilvēkus, kuriem nav pietiekamas informācijas, kuri nezina, kāpēc kuģis – šajā gadījumā, bet tikpat labi tas varētu būt vilciens vai lidmašīna – neatiet vai kāpēc ir kavējumi, un mēs gribējam uzlabot šīs informācijas nodrošināšanas metodes.

Beidzot, sūdzību pārvaldībai jābūt labāk organizētai. Patiešām, sūdzības sagatavošana, kad rodas problēmas, ir sarežģīta lieta, un šis teksts ir paredzēts, lai vienkāršotu procedūru gan dalībvalstu līmenī, gan atsevišķiem pilsoņiem.

Apskatīta arī to valsts iestāžu loma, kas pārvaldīs sūdzības, un tā ir noteikta labāk.

Visbeidzot, pilsētas un piepilsētas pārvadājumu pakalpojumi – es šajā gadījumā domāju par *G. Albertini* iemīļotajiem vaporetto Itālijā, Venēcijā – jāizslēdz no šī teksta, tā kā tie neietilpst nozīmīgo pārvadājumu pakalpojumu jomā.

Tagad pāriešu pie kruīziem un to vietas šajā tekstā: Es gribētu atgādināt jums, ka kruīzi šodien ir ārkārtīgi svarīgs brīvdienu pavadīšanas veids un ka to mērķa grupa aptver gan gados vecākus cilvēkus, gan invalīdus. Tāpēc kruīzi, protams, ir ietverti šajā tekstā, ne tikai ar atsauci uz komplekso ceļojumu direktīvu, no kuras teksts ir atkarīgs un kura ir 1991. gada direktīva, bet arī ar garantiju, ka patērētāji saņems vienādu apkalpošanas līmeni.

Izvirzīta *force majeure* definīcija, kas nosaka iemeslus iespējamam pārvadāšanas atteikumam, un saistībā ar šo jautājumu mēs strādājām pie konsensusa grozījuma, ko mēs izstrādājām kopīgi. Es tomēr gribētu jums atgādināt, ka aviācijas nozarē tagad Kopienas Tiesas bieži spiesta pieņemt lēmumus tāpēc, ka *force majeure* gadījumi nav definēti pietiekami labi. Tāpēc šajā tekstā mēs esam mēģinājuši risināt problēmas, kas saistīti ar jūras pārvadājumiem. Es atsaucos uz plūdmainām, vējiem un vētrām, kuri arī ir realitāte jūras pārvadājumos un kuri ir jāņem vērā.

Visbeidzot, ostu pienākums sniegt palīdzību arī bija debašu temats. Šis ir teksts par pasažieru tiesībām; tas nav teksts ...

(Priekšsēdētājs lūdza runātāju beigt)

... un tā, tika veikta arbitrāža starp ostām un pārvadātājiem, tas ir teksta kopsavilkums. Es zinu, ka *G. Jarzembowski* iesniegs savus grozījumus, uz tiem man jāatbild tajās divās minūtēs, kas man atlikušas.

Gabriele Albertini, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, apstiprinot tiesību aktus par gaisa un dzelzceļa transportu, *M. Teychenné* ziņojumu par pārvadājumiem pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem un

šo priekšlikumu par autobusu pasažieru tiesībām, Eiropas Savienība pabeidz tiesisko regulējumu visiem transporta veidiem.

Sagatavojot šīs regulas projektu, mēs konstatējam, ka mums vajag rast līdzsvaru starp divām pieejām: pirmā izskata stāvokli, kur nevienam transporta veidam nav priekšrocību, pie kam dažādi transporta veidi var konkurēt ar vienādiem nosacījumiem un vienādām iespējām, kamēr pasažieriem nodrošināts augsts aizsardzības līmenis neatkarīgi no transporta veida, kuru viņi izvēlējušies.

Otrā pieeja atspoguļo katra transporta veida atšķirīgo raksturu un ievērtē to īpatnējās iezīmes, piemēram, autobusu pārvadājumu gadījumā mēs izskatām, kā tiek pārvaldīta atbildība par kavējumiem, un autopārvadājumu gadījumā mēs domāsim par satiksmes negadījumiem, sastrēgumiem un tā tālāk, kas neattieksies uz dzelzceļa transportu, jo tas izmanto tam paredzēto sliežu ceļu.

Es gribētu runāt arī par diviem kontrastējošiem jautājumiem, kurus mēs mēģinājam, un es domāju, ka sekmīgi, līdzsvarot.

Šīs regulas reālais mērķis ir pastiprināt pasažieru tiesības, bet autopārvadājumos nozari lielā mērā veido mazie un vidējie uzņēmumi, kuriem vajadzēs laiku un resursus, lai pielāgotos jaunajām prasībām, un kuri tāpat kā tik daudzas citas rūpnieciskās nozares, ekonomiskās krīzes dēļ nonākuši grūtībās.

Mēs tagad esam nonākuši līdz Parlamenta priekšā esošajiem grozījumiem, un es gribētu pateikties saviem kolēģiem par nozīmīgo devumu regulas teksta tapšanā un par viņu lielisko atbalstu. Darba lielāko daļu šim pirmajam lasījumam parlamentā jau veica Transporta un tūrisma komiteja, atstājot Parlamentam tikai darbu ar skaidrākiem formulējumiem attiecībā uz juridisko valodu.

Savas politiskās grupas uzdevumā es esmu iesniedzis tikai trīs papildu grozījumus rītdienas balsojumam. Atļaujiet man tos īsumā aprakstīt: Grozījums Nr. 73 ir vienkāršs lingvistisks precizējums, un grozījums Nr. 82 nosaka maksimālo robežu stingrajai atbildībai, kas noteikta ierosinātās regulas 6. panta 3. punktā. Attiecībā uz transporta komitejas pieņemtā grozījuma teksta darbības jomu visas politiskās grupas ir vienojušās par reģionālo pārvadājumu iekļaušanu. Attiecībā uz pilsētas un piepilsētas pārvadājumiem, divi galvenie teksti rīt tiks likti uz balsošanu.

Kā referents es apstiprinu savas grupas iesniegto grozījumu Nr. 80 par vietējo pārvadājumu izslēgšanu *tout court*, bet es esmu arī norādījis uz savu atbalstu grozījumam Nr. 81, kas dalībvalstīm dod pilnvaras atbrīvot vietējos pārvadājumus ar nosacījumu, ka tās pasažieriem garantē regulā noteiktajam tiesību līmenim līdzīgu tiesību līmeni.

Es uzskatu, ka mēs esam sagatavojuši tekstu, kas dod mums labu pozīciju, no kuras sākt gaidāmās triju pušu diskusijas ar Padomi un Komisiju. Tāpēc es Čehijas prezidentūrai un Zviedrijai, nākamajai valstij, kas būs Eiropadomes prezidējošā valsts, vēlu veiksmi to darbā ar pasažieru tiesībām un, protams, es ceru, ka nākamajā Parlamenta pilnvaru laikā varēšu dot savu ieguldījumu šīs regulas pieņemšanas nākamajos posmos.

Pavel Svoboda, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Dāmas un kungi, jūs rīt balsosiet par grozījumu projektiem diviem priekšlikumiem no Komisijas par autobusu pasažieru tiesību aizsardzību un arī pasažieru tiesību aizsardzību, tiem ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem.

Tie ir svarīgi tiesiski noteikumi, kas rosina lielu interesi gan patērētājiem, gan pārvadājumu nozarei. ES nesen pieņēma tāda paša veida regulas gaisa un dzelzceļa transportam. Nesen iesniegtie Komisijas priekšlikumi pabeigs veidot šo tiesisko regulējumu. Praksē tas nozīmē lielāku aizsardzību visiem ceļotājiem, jo īpaši invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām neatkarīgi no transporta veida. Turklāt tas radīs vienādus nosacījumus visām pārvadājumu jomām. Čehijas prezidentūra, protams, šos priekšlikumus vērtē atzinīgi un piešķir tiem lielu nozīmi. Es uzskatu, ka mums visiem ir ir kopīgs mērķis, ko ES pieņēmusi pēdējos gados, nostiprināt pasažieru tiesības.

Saistībā ar grozījumu projektiem, par kuriem jūs balsojāt Transporta un tūrisma komitejā, es gribētu īpaši atzīmēt divus aspektus. Pirmais ir tas, ka jūs piešķirāt lielu nozīmi invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām. Mēs, protams, pievienojamies jūsu uzskatiem šajā jomā, kas ir ļoti svarīgi, ja mēs gribam panākt apstiprinājumu otrajā lasījumā šiem diviem svarīgajiem tiesiskajiem noteikumiem.

Otrs ir tas, ka jūsu mērķis ir regulu projektu precīza saskaņošana ar spēkā esošo regulu redakcijām, kas piemērojamas personu tiesībām, ceļojot ar dažādiem transporta veidiem, un jūs esat rīkojušies ļoti rūpīgi, pielāgojot priekšlikumus autobusu pārvadājumu vai pārvadājumu pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem specifiskajām prasībām, neatsakoties no pasažieru tiesību nostiprināšanas mērķa. Mēs pilnībā piekrītam

vajadzībai pielāgot tiesiskos noteikumus dažādu transporta veidu specifiskajām iezīmēm. Kā mēs visi zinām, precīzi vienu un to pašu pieeju nav iespējams piemērot atšķirīgiem transporta veidiem. Dzelzceļa un gaisa pārvadājumiem ir savas iezīmes, un tas pats attiecas uz autobusu pārvadājumiem un pārvadājumiem pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem. Pat šo atsevišķo nozaru iekšienē ir milzīgas atšķirības. Strādā lieli un mazi uzņēmumi, un braucieni var ilgt vairākas dienas vai tikai dažas minūtes. Tāpēc ir nepieciešams atrast risinājumu, kas ir pieņemams visiem, kurš nodrošinās patērētāju aizsardzību, neuzliekot nozarei un jo īpaši tirgū strādājošajām mazākajām firmām lieku administratīvo slogu. Pašreizējā ekonomiskajā situācijā šis jautājums, protams, ir sevišķi svarīgs.

Tāpēc mēs augsti vērtējam jūsu darbu ar šiem jautājumiem. Tas nodrošina mums lielisku sākuma punktu. Tajā pašā laikā tas lielākajā daļā saskan ar mūsu viedokli par priekšlikumiem. Es esmu stingri pārliecināts, ka mēs varēsim konstruktīvi sadarboties saistībā ar tiesisko sistēmu, kas aizsargās visu iesaistīto intereses un tajā pašā laikā ņems vērā ES mērķi uzlabot likumdošanas procesu. Noslēgumā es gribētu īpaši pateikties referentiem G. Albertini un M. Teychenné par viņu lielisko darbu un rūpīgi sagatavotajiem ziņojumiem.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es ar prieku vienmēr atceros šajā Parlamentā Eiropas Parlamenta deputāta statusā pavadītos daudzus gadus, un tas dod man iespēju aizvien augstāk novērtēt darbu, ko Eiropas Parlaments paveicis saistībā ar šīm debatēm.

Tāpēc es gribētu pateikties M. Teychenné un G. Albertini par svarīgo ieguldījumu, ko viņi dod, lai aizsargātu pilsoņu tiesības kā pasažieriem visās pārvadājumu nozarēs, jo vajadzība iesaistīties autobusu pārvadājumu un jūras pārvadājumu jomā ir mēģinājums aizpildīt plaisu, kas, kā jūs visi esat norādījuši, pastāv Eiropas tiesībās.

Mums ir daudz pasažieru ar invaliditāti un daudzi, kuru pārvietošanās spējas ierobežotas citu iemeslu dēļ, un tā mums ir arī pienākums garantēt brīvu pārvietošanos, jo pirmām kārtām tas ir jautājums par brīvību Eiropas Savienībā. Protams, laba likumdošana nav viegla, bet šodien mēs speram lielu soli uz priekšu.

Es biju arī gandarīts, dzirdot to, kas bija sakāms P. Svoboda. Protams, joprojām ir kādas šaubas par tekstiem, par kuru pieņemšanu vienojās Komisija un Parlaments, bet es pamanīju arī vispārēju politisku atvērtību no Padomes puses, kas dod man cerību nākotnei.

Es esmu pārliecināts, ka, kā tas bija autopārvadājumu gadījumā, mēs nonāksim pie apmierinoša kompromisa, kas garantēs Eiropas pilsoņiem iespēju Eiropas Savienībā ceļot brīvi un būt pienācīgi aizsargātiem.

Tā es domāju, ka šodien mēs apspriežam tematus, kas ietekmē visu pilsoņu dzīvi, tāpēc es esmu pārliecināts, ka attiecībā uz autobusu priekšlikumu būtu atbalstāma – un Transporta un tūrisma komitejas 30. marta sanāksme deva pozitīvus signālus par to – Komisijas pieeja, nosakot plašāko iespējamo piemērošanas jomu, kas aptver visus regulāros pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, gan starptautiskos, gan valsts mēroga, gan reģionālos, gan pilsētas, gan piepilsētas. Tas atbilst vajadzībai vienkāršot tiesību aktus, bet arī garantēt vienādas tiesības visiem pasažieriem bez izņēmuma.

Tomēr, G. Albertini, ņemot vērā šīs nozares specifisko raksturu, priekšlikums atstāj dalībvalstīm izvēles iespēju nepiemērot regulu pilsētas, piepilsētas un reģionālajiem pārvadājumiem, kurus aptver sabiedrisko pakalpojumu līgumi, ja šie līgumi pasažieriem piedāvā augstu aizsardzības līmeni, kas salīdzināms ar to, kas noteikts regulā. Man šķiet, ka tas ir saprātīgs risinājums, kas piedāvā vajadzīgo elastīguma līmeni, vienlaikus garantējot pasažieru pamattiesības.

Autobusu uzņēmumu atbildība pasažieru priekšā nāves vai traumas gadījumā ir vēl viens būtisks priekšlikuma elements. Kopienā šajā ziņā ir pārāk daudz neatbilstību, kas pasažieriem rada nopietnas neskaidrības. Es gribētu sīkāk izskatīt pāris jautājumu saistībā ar šo tematu: pirmkārt, šī joma nav saistīta ar apdrošināšanas jautājumu, bet attiecas vienīgi uz pārvadātāja atbildību pret pasažieriem. Otrkārt, autobusu uzņēmums netiek uzskatīts par vienīgo atbildīgo par kompensāciju par kaitējumu, un tā tiesības pieprasīt kompensāciju no trešām pusēm netiek apšaubīta. Treškārt, šī joma neattiecas ne uz importu, ne uz procedūrām, kas noteiktas 2005. gada direktīvā par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu attiecībā uz motorizētu transportlīdzekļu lietošanu; un, ceturtkārt, Komisija faktiski nav izstrādājusi jaunu atbildības modeli. Tā, kas tiek ierosināta šodien, ir atbildības shēma, kas noskatīta no citiem transporta veidiem, vienlaikus ņemot vērā šīs nozares īpatnējās iezīmes.

Attiecībā uz jūras pārvadājumiem es uzskatu, ka vajadzīgs vienots normatīvais instruments, lai arī par to gan Parlamentā, gan Padomē ir viedokļu atšķirības. Atļaujiet man norādīt galveno jautājumu attiecībā uz piemērošanas jomu: salīdzinājumā ar autopārvadājumiem, dzelzceļa un gaisa pārvadājumiem daudz mazāk ir pasažieru, kas ceļo pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem. To vidū pasažieri, kas izmanto iekšzemes ūdensceļus,

ir tikai neliela daļiņa. Pēc manām domām, nešķiet ne loģiski, ne reāli, ka būtu atsevišķas regulas jūras pasažieriem un tiem, kas izmanto iekšzemes ūdensceļus, vēl jo vairāk, ja padomā, ka viņi bieži izmanto tāda paša veida kuģi. Es domāju, ka vienotam normatīvajam instrumentam jābūt atbildei uz to.

Vienlaikus ar debatēm par M. Teychenné ziņojumu Transporta un tūrisma komitejā 2009. gada 30. martā tika rīkotas publiskas debates ministru vidū ES transporta padomes ietvaros. Esmu gandarīts, ka man bija izdevība šajās debatēs novērot zināmā mērā viedokļu saskaņošanu starp Komisiju, dalībvalstīm un Parlamentu attiecībā uz mērķi pēc iespējas drīzāk dot Eiropas Savienības pasažieriem jaunu un ambiciozu regulu.

Saistībā ar to Komisija, protams, ir sagatavojusies iekļaut tekstā skaidrākus formulējumus un uzlabojumus, kas var būt vajadzīgi, lai ņemtu vērā katra pakalpojumu veida īpatnējās iezīmes un līdz ar to nodrošināt nozari ar instrumentiem, lai regulu piemērotu ar nepieciešamo elastību. Atļaujiet man vēlreiz uzsvērt vajadzību nodrošināt resursus, lai nākotnes regulu īstenotu efektīvi. Šim nolūkam ir svarīgi, ka dalībvalstu iestādes, kas atbildīgas par tās piemērošanu, iesniedz periodiskus ziņojumus par savu darbību. Katra dalībvalsts varēs organizēt savas valsts sistēmu tā, kā tā uzskata par piemērotu, piemēram, izvēloties, vai tai būs viena, vai vairākas kompetentās iestādes.

Georgios Papastamkos, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, priekšlikums regulai ar grozījumiem, ievērojot Eiropas Parlamenta pienesumu, apmierinošā veidā stiprina pasažieru tiesības jūras pārvadājumos.

Tomēr es uzskatu, ka nākamajā likumdošanas iniciatīvā par šo tematu horizontāla pieeja, vienots tiesiskais instruments, kas aptver visus transporta veidus, būtu korektāks, ievērojot pašreizējo vajadzību izmantot kombinētus transporta veidus.

Nākotnē būtu arī vēlams, lai tiktu iesniegti atsevišķi priekšlikumi par pasažieru tiesībām no vienas puses un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām no otras puses. Pamatojums tam ir tāds, ka atsevišķām sistēmām ir atšķirīgs mērķis un atšķirīgi adresāti.

Visbeidzot es gribētu uzsvērt atkārtoti sašaurināto pieeju, kuru ieņēmusi Komisija, lai arī to nevar teikt par priekšsēdētāja vietnieku A. Tajani, jautājumiem, kas prasa plašāku un daudzpusīgu pētījumu, piemēram, jūras pārvadājumiem.

Jūras pārvadājumi Vidusjūrā notiek apstākļos, kas atšķiras no apstākļiem, kādos notiek pārvadājumi otrpus jūras šaurumiem.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, Padomes priekšsēdētāj, es vēlos sacīt iepriekšējam runātājam, ka mēs Grieķijas salas un grieķu prāmju uzņēmumus paturam prātā visu laiku: viņam nav par to jāraizējas.

Es varu teikt, ka mana politiskā grupa un es esam gandarīti, ka pirmoreiz mums būs ar likumu noteiktas, uz pilsoņiem vērstas pasažieru tiesības kavējumu un atcelšanu gadījumā arī jūras un iekšzemes ūdensceļu pārvadājumos un reģionālajos autobusu pārvadājumos. Mēs vēlētos pateikties abiem referentiem, G. Albertini un M. Teychenné. Mums bija konstruktīva sadarbība komitejās, kas deva labus rezultātus.

Ir tikai daži jautājumi, kurus es gribētu izvērst. Es domāju, ka 25 % kompensācija jūras pasažieriem par divu līdz trīs stundu kavējumu ir pilnīgi atbilstoša tāpat kā 50 % par kavējumiem, kas pārsniedz trīs stundas – bet es sacītu M. Teychenné, ka 100 % kompensācija par kavējumiem, kas to pārsniedz, ir vienkārši nesamērīga. Ja mēs paturam prātā, ka kuģniecības uzņēmumi ir ne tikai tikai milzīgi uzņēmumi, bet tieši prāmju satiksmes jomā arī mazie un vidējie uzņēmumi, mums vajadzīga saprātīga pieeja kompensācijām.

Mēs jau par to esam runājuši, ka mums arī jābūt uzmanīgiem, lai jūras pārvadājumos atbildību nepiešķirtu nepareizajiem cilvēkiem vai iestādēm. Mēs visi šajā Parlamentā esam apņēmušies gādāt par to, ka abi dokumenti jo īpaši nodrošina palīdzību pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām, bet kuģu īpašnieki nevar nokārtot piekļuves grūtības ostās; tās jānokārto ostām pašām. Citiem vārdiem sakot, mums jābūt ļoti uzmanīgiem.

Attiecībā uz autobusu pasažieru tiesībām es gribētu norādīt uz to, ka ir reālas atšķirības starp starppilsētu un pilsētas autobusi, kas jāņem vērā. Tāpēc mana politiskā grupa uzskata, ka mēs pamatoti gribam saprātīgas pasažieru tiesības starppilsētu autobusu pārvadājumos, bet ka pilsētas un piepilsētas autobusi strādā pilnīgi atšķirīgos apstākļos. Šie noteikumi tiem neder, un tas būtu skaidri jāatzīst.

Robert Evans, PSE grupas vārdā – Priekšsēdētāja kungs, es gribu apsveikt abus mūsu referentus. Pirms pāris gadiem es biju referents par pasažieru invalīdu piekļuvi lidmašīnām. Šis tiesību akts ir vēl viens gabaliņš, kas tiek pievienots puzzle, lai padarītu pārvadājumus pēc iespējas aptverošākus jeb, kā to formulēja mūsu kolēģis G. Albertini, lai konsolidētu pasažieru tiesības.

Laikmetā, kad mēs mudinām cilvēkus ceļot ar sabiedrisko transportu, ir tik svarīgi, ka mēs autobusus pievienojam, kā G. Albertini teica, šim laukam. Daži deputāti, nav teikts, ka šodien klātesošie, ir meklējuši veidus, kā izdarīt izņēmumus, lai izslēgtu dažas sadaļas, bet es vienmēr kā savu sākuma punktu esmu pieņēmis vēlēšanos iekļaut pēc iespējas vairāk, jo tā mēs tuvojamies tam, lai Eiropa kļūtu par kopējo tirgu cilvēkiem. Tāpēc grozījums Nr. 81 ir tik svarīgs.

Komisārs savās piezīmēs teica, ka mums vajag vienādas tiesības visiem pasažieriem bez izņēmumiem – un pēc tam viņš runāja par izņēmumiem, piemēram, reģionālajiem pārvadājumiem. Es nedomāju, ka mums būtu jāizdara izņēmums reģionālajiem pārvadājumiem, un es esmu veicis izpēti. Dažās no mūsu dalībvalstīm reģionālais brauciens ar autobusu var ilgt līdz sešām stundām, kas ir ilgāk nekā starptautiskais brauciens ar autobusu no, teiksim, Londonas līdz Briselei vai Parīzei. Tāpēc es domāju, ka tiem jābūt iekļautiem. Es domāju, ka ir pareizi, ka tur, kur vietējie pārvadājumi – kā G. Jarzembowski minēja – nav iekļauti, ir sabiedrisko pakalpojumu līgumi, kas nozīmē, ka uzņēmumi sasniegs tāda paša veida standartus.

Es arī domāju, ka mums vajag pārliecināt mašīnbūves nozari ražot vairāk modernus autobusus, vairāk ņemot vērā invalīdu vajadzības. Tieši tāpat kā mēs piedalījāmies kampaņā, lai lidmašīnas būtu pieejamākas invalīdiem, mums varbūt vajag autobusus ar platakām ejām vai pieejamākam tualetēm, un mums vajag, lai pārvadājumu uzņēmumi savus autobusu termināļus padara pieejamākus un apmāca savu personālu par palīdzību invalīdiem un informētību par invaliditātes jautājumiem.

Ziņojums ir labs. Tas ir labs ziņojumu apkopojums, kas aizved mūs vairākus soļus uz priekšu, un es apsveicu visus, kas bija tur iesaistīti.

Dirk Sterckx, ALDE grupas vārdā. – (NL) Es gribētu pateikties referentiem mūsu politiskās grupas vārdā. Es domāju, ka mēs pasažieru tiesībām esam pievienojuši vēl dažus elementus. Mēs esam smagi strādājuši, lai sakārtotu lietas aviācijā un ceļojumos pa dzelzceļu. Faktiski es uzskatu, ka mēs guvām daudz pieredzes, kad gatavojām šos ziņojumus, un es esmu gandarīts, ka G. Albertini ir sakārtojis dažādos elementus tā, ka diez vai ir kāda vajadzība nošķirt dažādos transporta veidus, vienīgi tad, ja tas ir nepieciešams.

Es uzskatu, ka mēs tagad arī uzlabojam pakalpojumu kvalitāti, kas mums vienmēr būtu jāpatur prātā. Mēs esam mācījušies no savām kļūdām, piemērs tam ir tas, ka esam padarījuši stingrāku *force majeure* definīciju. Mums vajag atkārtoti izskatīt šo aspektu aviācijā, piemēram, un es esmu gandarīts, ka mēs to esam izdarījuši kuģniecībā.

Runājot par G. Albertini ziņojumu, svarīgs jautājums – kuru minēja arī R. Evans un G. Jarzembowski – ir, kāda tagad ir regulas darbības joma? Mēs kā politiskā grupa esam atteikušies no sava atbalsta grozījumam, kas sākotnēji tika iesniegts kopā ar jums, ne tāpēc, ka mēs uzskatītu, ka tas ir vājš grozījums, bet tāpēc, ka socialisti atrada labāku tā formulējumu, kā aprakstīja R. Evans. Mēs jebkurā gadījumā no regulas izslēdzam reģionālos pārvadājumus, taču mēs atstājam atvērtu izvēles iespēju tajā iekļaut pilsētas un piepilsētas pārvadājumus, ja dalībvalstis tā vēlētos. Es uzskatu, ka šī pieeja labāk atbilst tam, pēc kā mēs tiecamies, un tāpēc mēs atbalstīsim šo priekšlikumu, kuru izvirzīja Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pasažieru tiesības jāliek centrā transporta politikai kopumā – jo īpaši šeit, Eiropas Savienībā. Mēs to jau panācām dzelzceļa un gaisa pārvadājumiem, lai arī ir ievērojamas iespējas uzlabojumiem attiecībā uz iekāpšanas atteikumu. Kā es nebeidzu atkārtot, problēmas ir pārāk lielas.

Viena grupa ir īpaši atkarīga no skaidriem noteikumiem. Gaisa pārvadājumu gadījumā kļūvis acīmredzams, ka noteikumi nav pietiekami skaidri. Līdz šim cilvēki ar īpašām vajadzībām varēja rakstīt sējumus par visām lietām, kas ar viņiem atgadījušās ceļojumos. Es personīgi esmu saņēmusi dažas no viņu atskaitēm. Tā ir katastrofa. Tāpēc ne tikai likums pieprasa dot šiem cilvēkiem vienlīdzīgus apstākļus, tas ir arī Eiropas Savienības morālais pienākums.

Autobusu un jūras pārvadājumu jomā, kurai mēs tagad formulējam noteikumus, mēs varam saskarties ar problēmām, piešķirot atbildību, ja runa ir par jūras pārvadājumiem un ostām – tomēr nākotnē jādod praksē pamatots risinājums. Otrs jautājums ir tas, ka mums jāaptver pēc iespējas vairāk, kad runa ir par autobusu pārvadājumiem. Ja mēs pieļaujam pārāk daudz izņēmumu, mēs dodam pārvadātājiem izdevību noteikumus

apiet. Mēs nevaram cilvēkus, kuriem jācīnās ar īpašām vajadzībām, vēl ilgāk nostādīt nelabvēlīgākā situācijā, ļaujot viņu grūtībām turpināties. Mūsu pienākums ir gādāt par viņu tiesībām uz mobilitāti un galu galā tās arī īstenot.

Erik Meijer, GUE/NGL grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šajā sesijā izvirzījās divi jautājumi attiecībā uz kolektīvajiem personu pārvadājumiem.

Pirmais jautājums ir: kas jādara valdībai, un kas mums jāatstāj tirgum, rīkojot konkursus? Mēs pēc mana priekšlikuma galu galā izvēlējamies izvēles brīvību attiecībā uz pilsētas un reģionālajiem pārvadājumiem. Jauni noteikumi par cilvēku pārvadājumiem ar autobusu nedrīkst negatīvi ietekmēt zemākā līmeņa iestāžu brīvību pašām organizēt savu sabiedrisko transportu.

Attiecībā uz pasažieru tiesībām vienmēr bijušas divas alternatīvas, no kurām izvēlēties. Pirmajā alternatīvā uzmanība koncentrēta uz maksimālu daudzumu informācijas par brauciena turpināšanos citās dalībvalstīs, pārrobežas pārvadājumu bilešu pieejamību un labiem, liela attāluma savienojumiem tā, ka var izvairīties no nepatīkamiem pārsteigumiem ceļojuma laikā.

Otrajā alternatīvā uzmanība koncentrēta uz finansiālo kompensāciju, kas vēlāk tiek maksāta par kavējumiem un pakalpojumu atcelšanu. Es vienmēr atbalstu pirmo alternatīvu, bet Parlamenta vairākums izvēlas otro, jo īpaši tāpēc, ka tā ir izvēle, kas tika izvēlēta gaisa pārvadājumiem.

Lielāka uzmanība invalīdu vajadzībām ir svarīgs motīvs, lai atbalstītu priekšlikumus, kaut arī tie nav ideāli.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es vēlētos sākt, apsveicot referentus par viņu būtiskajām runām un ārkārtīgi saskaņoto darbu ar milzum lielo daudzumu grozījumu, kas tika iesniegti Transporta un tūrisma komitejā.

Eiropas Savienība pēdējos gados ir centusies, kur noteicošais bija Eiropas Parlamenta devums, uzlabot pasažieru tiesības visās pārvadājumu nozarēs. Kā jūs atcerēsieties, mūsu iestādes nesen apstiprināja noteikumu par pasažieru tiesībām gaisa un dzelzceļa transportā. Šodien tiek sperts liels solis pretim vienlīdzīgu tiesību nostiprināšanai pasažieriem visos transporta veidos bez izņēmumiem, kā komisārs teica.

Es jums gribētu atgādināt, ka pēc grūtās saskaņošanas ar Padomi mēs nesen pieņemām trešo paketi no septiņiem tiesību aktu priekšlikumiem par drošību jūrā, tostarp kompensāciju pasažieriem nelaimes gadījumā.

Attiecībā uz M. Teychenné ziņojumu es vēlētos uzsvērt, ka tas ierosina saskaņotu sistēmu patērētāju/pasažieru aizsardzībai, kura ievēro arī mazos transporta uzņēmumus un aizsargā viņu uzņēmējdarbību un konkurētspēju nelaimes gadījumos tādu apstākļu dēļ, ar kuriem pārvadātājam nav nekāda sakara, vai gadījumos, kur jūras transportu nelabvēlīgi ietekmē slikti laika apstākļi.

Nozīmīgi, ka aptvertas svarīgas jomas, piemēram, invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības nolūkā nodrošināt nediskriminācijas principu, kas nosaka visu mūsu politiku. Līdzīgā veidā tajā skaidri izklāstīti pārvadātāju pienākumi gadījumā, kad pakalpojumi kavējas vai tiek atcelti, laika ierobežojumi kavējumiem un kompensācijā maksājamās summas.

Šī parlamentāro pilnvaru termiņa beigās un pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām mūsu darbs pie pasažieru tiesībām ir viens no mūsu svarīgākajiem sasniegumiem Eiropas pilsoņu labā.

Brian Simpson (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties abiem referentiem par viņu darbu šajā svarīgajā jomā un arī komisāram par viņa atbalstu. Pasažieru tiesības vienmēr bijušas Sociāldemokrātu grupas prioritāte, un šis priekšlikums papildina kopumu, nākot pēc pasažieru tiesībām aviācijā un dzelzceļa transportā

Vitāli svarīgi, lai mēs atcerētos, ka transporta lietotāji ir svarīgākās ieinteresētās puses – fakts, ko bieži aizmirst daži transporta uzņēmumi. Tagad pirmoreiz mums būs pamattiesību kopums autobusu un prāmju lietotājiem, kas nodrošinās pienācīgu atbildību par braucieni atcelšanām un kavējumiem, pazaudētu vai bojātu bagāžu, kā arī nāvi nelaimes gadījumā.

Laikam svarīgāk ir tas, ka mums būs virkne pamattiesību cilvēkiem ar ierobežotām kustības spējām un īpašām vajadzībām, kas izbeigs pakļaušanu netaisnībai, ko transporta uzņēmumu dēļ daudzu gadu garumā cieta šie cilvēki. Pārvadātāji vairs nevarēs izstumt cilvēkus ar ierobežotām pārvietošanās spējām no saviem transportlīdzekļiem; cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām vairs nebūs mazāk tiesību nekā veselajiem un spēcīgajiem cilvēkiem; cilvēki ar ierobežotām pārvietošanās spējām vairs nebūs izstumti no sabiedriskā transporta tīkla.

Kas to ir deklarējis? Ne valsts vai reģionālais parlaments, bet Eiropas Parlaments. Eiropas Parlaments ir tas, kurš transporta lietotājus ir nolīcis mūsu transporta prioritāšu saraksta augšgalā. Eiropas Parlaments ir tas, kuram cilvēki ir pirmajā vietā, un to mēs, sociāldemokrāti, varam stingri atbalstīt.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties referentam un komisāram par viņu paveikto darbu. Ziņojums sniedz ļoti līdzsvarotu pasažieru tiesību un visu transporta veidu, tostarp autobusu transporta, izskaidrojumu un skaidri izskata visus saistītos jautājumus. Pievērsta uzmanība invalīdiem vai cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām; kā rāda G. Albertini ziņojums, mums jāspēj nodrošināt pakalpojumus, kas ņem vērā šādu cilvēku dažādās vajadzības.

Turklāt visi jautājumi, kas attiecas uz šo transporta veidu – atlidzības, kompensācija, pasažieru informēšana, stingra atbildība un sūdzības – ir iekļauti skaidrā veidā. Gan es, gan Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ar referentu strādājam labprāt, lai panāktu pēc iespējas skaidrāku tekstu, ņemot vērā pasažieru intereses no vienas puses un to uzņēmumu vajadzības, kas pārvalda un sniedz šos pakalpojumus, no otras puses, jo tiem vajadzīgs pietiekami ilgs laiks, lai izpildītu noteikumus. Tāpēc es ceru, ka rītdienas balsojumā šo tekstu apstiprinās.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pakalpojumus sniedzšie uzņēmumi pastāv šo pakalpojumu izmantotāju dēļ un nevīs galvenokārt pakalpojumu sniedzēju pašu dēļ. Ievērojot to, ir svarīgi, ka mēs nosakām atbilstošus noteikumus visu pārvadājumu veidu lietotājiem un nodrošinām, ka pakalpojumi, kuru viņi izmanto, ir arī piemērotā kvalitātē. Saistībā ar to – un tagad es runāšu par to, kas minēts atkal un atkal – ļoti svarīgi, ka mēs jo īpaši gādājam par personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām. Kā es to saprotu, viens jautājums šajā saistībā tagad ir gandrīz nepārtrauktā kustībā. Atļaujiet man jums teikt, ne tikai tie, kam ir invalīda apliecība, ir ar īpašām vajadzībām. Vecākiem – pieaugušajiem ar maziem bērniem – noteikti vajadzīgs atbalsts no mūsu noteikumiem visos mūsu transporta veidos. Es ceru, ka tas tādā vai citādā formā tiks reiz īstenots.

Otrs punkts: pat labākajiem noteikumiem un garantijām nav jēgas, ja informācija par tiem paslēpta attiecīgā pārvadātāja uzņēmuma tālākajā kaktā. Informācijai par pasažieru tiesībām vieta ir pie pašām biļešu kasēm, tieši autobusos, lidmašīnās un līdzīgos transporta līdzekļos.

Trešais un pēdējais punkts: mēs esam sākuši reglamentēt noteikumus par pasažieru tiesībām gaisa pārvadājumos pasažieru interesēs, bet bijām pārāk pielāgīgi. Tas, ko dara lidsabiedrības, jo īpaši saistībā ar kavējumiem, paziņojot, ka pēdējā lidmašīna ielidoja pārāk vēlu un tāpēc nākamā var izlidot tikai ar kavēšanos, vairs nav pieļaujams. Mums toreiz jautājums bija jāatrisina ar lielu kompensācijas maksājumu, tad mēs būtu panākuši līdzīgu efektu tam, kas sasniegts iekāpšanas atteikuma gadījumā. Tagad diemžēl šis efekts netiek panākts. *Force majeure* nav arī tad, ja lidojums atcelts, jo lidmašīna ir pustukša. Šeit nākamajai Komisijai ir daudz uzdevumu. Priekšsēdētāja vietniek, ja jūs šo posteni ieņemsiet arī nākamajā Komisijā, es steidzami mudinātu pasažieru tiesību gaisa transportā pārskatīšanu. Tas ir steidzami nepieciešams.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār A. Tajani, es vēlos sākt, apsveicot M. Teychenné par viņa ziņojuma kvalitāti. Attiecībā uz rīt parakstāmo jūras paketi jomā, par kuru es biju Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas referents par karaļa valsts prasībām un arī par pasažieru pārvadātāju pienākumiem, es teicu, ka Eiropas Savienībā cilvēkiem jābūt pirmajā vietā. Tātad būtiski, ka Eiropas Savienībā pasažieri ir pirmajā vietā.

M. Teychenné ziņojums pelnījis saņemt nedalītu manu atbalstu, jo tas pastiprina normatīvo sistēmu ne tikai autobusu pasažieriem, bet arī pasažieriem jomā, kas man ir dārga, proti, jūras un iekšzemes ūdensceļu pasažieriem. Konkrētāk, tas nodrošina 25 % kompensāciju no biļetes cenas gadījumā, kad kavējums ir no vienas līdz divām stundām, 50 % gadījumā, kad kavējums ir vienāds vai lielāks par divām stundām un 100 %, ja pārvadātājs nenodrošina alternatīvus pārvadājumu pakalpojumus vai informāciju.

Es gribētu norādīt, ka šī kompensācija jāsamaksā brauciena atcelšanas vai nopietnu kavējumu gadījumā viena mēneša laikā pēc pasažiera pieprasījuma. Autobusu pārvadājumu gadījumā šis ziņojums atzīst vajadzību pēc papildu pasākumiem invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām. Visiem pasažieriem tiesības uz esošās cenas atlīdzināšanu brauciena atcelšanas, pārrēzervēšanas vai nopietnu kavējumu gadījumā, kas ir lielāki par divām stundām, tagad ir realitāte.

Priekšsēdētāja kungs, es iesniedzu grozījumu par vajadzību šo normatīvo sistēmu piemērot arī attālākajos reģionos. Es esmu pārliecināts, ka šādas kvalitātes tiesību aktu neviens nevar apšaubīt un to augstu novērtēs visi Eiropas pilsoņi, tostarp attālākajos reģionos, piemēram, Azoru salā, Madeirā, Kanāriju salās un Francijas aizjūras departamentos.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Jūras transportu reglamentē vairākas starptautiskas konvencijas, kas stingri jāievēro. Tomēr ir vitāli svarīgi izveidot obligāto noteikumu kopumu Kopienas līmenī šajās jūtīgajās jomās, jo īpaši attiecībā uz tiesību aktu īstenošanas uzraudzību. Šī iemesla dēļ neatkarīga sūdzību pieņemšanas mehānisma ieviešana un uzraudzības iestādes izveide skaidri nāk par labu pasažieriem attiecībā pret pārvadātājiem.

Es domāju, ka jāatrod līdzsvars starp pasažieru tiesībām un pārvadātāju pienākumiem, jo ne vienai grupai, ne otrai nebūtu jāpalēnina jūras un iekšzemes ūdensceļu pārvadājumu nozares ilgtermiņa attīstība. Mums jāņem vērā arī tipiskie apstākļi, kādos transports strādā Eiropas dažādos jūras reģionos, jo tiem var būt specifiskas iezīmes, kas faktiski var ierobežot iespēju izveidot kopējus noteikumus.

Plašākā skatījumā uz jūras transporta drošību man jāpiemin nesenie pirātisma akti Adenas līcī. Šo aktu atdzimšana izraisa bažas, jo īpaši tāpēc, ka pēdējās nedēļās par upuriem kļuva Eiropas pilsoņi, tostarp pieci rumāņi.

Es gribētu izmantot šo izdevību un aicināt Komisiju un Padomi pielikt visas pūles, lai ES stiprinātu savu sadarbību ar citām Āfrikas raga valstīm, lai novērstu pirātisma gadījumus un tranzīta braucienus reģionā padarītu drošākus.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, mēs šodien esam ļoti veiksmīgā stāvoklī, jo varam paziņot, ka ar Eiropas Parlamenta lēmumu pasažieru tiesības ir aizsargātas arī nozarēs, kur līdz šim tas tā nebija.

Mēs esam lepnī par to, ka lidostās un dzelzceļa stacijās pieejamas lapiņas, kur izklāstīti Eiropas Parlamenta pieņemtie lēmumi, lai aizsargātu pasažieru tiesības. Ja tas pats notiek abās atlikušajās nozarēs, Eiropas pilsoņi sapratīs, ka Eiropas Savienība patiešām ir noderīga, nodrošinot viņiem labāku dzīves līmeni un aizsargājot viņu drošu ceļošanu.

Tomēr mums vajag atcerēties, ka tiesību aktu panāktā aizsardzība nav tāda pati, kādu pilsoņi faktiski iegūst, kā mēs esam to redzējuši no to līdzšinējās piemērošanas ceļošanai ar aviotransportu un pa dzelzceļu. Tie no mums, kas izmanto šos transporta veidus, var teikt, mēs, Eiropas Parlamenta deputāti, varam teikt un es personīgi, kas ceļoju starp trim dažādām robežām, varu teikt, ka tie netiek piemēroti efektīvi. Tāpēc Komisija pareizi runāja par pirmo soli, kuru vajag uzlabot, galvenokārt attiecībā uz tā ieguldījuma efektivitāti, kuru devuši galvenie par tiesību piešķiršanu pasažieriem atbildīgie uzņēmumi.

Mums nebūtu jānosoda mazie uzņēmumi, kad tie saskaras ar pārvadājumu pakalpojumu sniegšanas problēmu; es šeit domāju kabotāžu, par kuru es esmu jautājis komisāram citos gadījumos. Ja tie neizšķiras par atbildības uzņemšanos par kabotāžas līniju, kā tie varētu uzņemties šādu pakalpojumu, ja tiem būs arī jāgādā par pasažieru tiesībām? Tāpēc mums vajag dot pilsoņiem instrumentu, lai viņi var izmantot galvenās transporta tiesības un tikai tad dot viņiem papildu priekšrocības saņemot pasažieru kompensāciju kavējuma gadījumā. Tātad vispirms pakalpojums un tad kompensācija par kavētiem pakalpojumiem.

Es esmu pārliecināts, ka Eiropa virzās pretim labākai nākotnei. Šāds ir secinājums.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, ja mēs pārbaudītu, kā iedzīvotāji skatās uz invaliditāti, mēs uzzinātu, ka mūsdienās, runājot par atvaļinājumu, invalīdi labprātāk brauc uz ASV. Tiesību akti un noteikumi tur ir daudz labāki, un viņi daudz labāku gādību saņem ASV. Eiropa nav ceļamērķis, kam dot priekšroku, pašai savu cilvēku vidū. Mūsu pašu Eiropas līdzpilsoņi negrib pavadīt atvaļinājumu Eiropā, ja viņi ir invalīdi. Viņi ceļo uz ASV. Es domāju, ka tā ir skaidra zīme, cik ļoti svarīgi ir dokumenti, ar kuriem mēs šeit strādājam, attiecībā uz daudziem jautājumiem, tostarp tūrismu.

Pavel Svoboda, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, līdzšinējais diskusijas progress nozīmē, ka man nevajadzēs man piešķirtās piecas minūtes, kas ir laba ziņa, par to es esmu pārliecināts. Ar prieku varu atzīmēt, ka mūsu intereses attiecībā uz pasažieru tiesību aizsardzības jautājumu un šīs nozares nākotni sakrīt. Mēs ceram uz ciešu sadarbību ar Eiropas Parlamentu, kas mums dos iespēju panākt galīgo risinājumu, kas atkal parādīs pilsoņiem labumu, ko ES atnesusi pasažieru tiesību jomā.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, P. Svoboda, godājamie deputāti, es uzskatu, ka pilsoņi pēc šīm debatēm par pasažieru tiesībām un jaunajiem likumiem, kurus mēs ceram pieņemt, lai stiprinātu Eiropas Savienībai raksturīgās brīvības sistēmu, šodien sapratīs, ka Komisija, Padome un Parlaments un to personāls nav zilonkaula torņi, kur tiek apspriesti jautājumi, kuriem nav nekādas saistības ar pilsoņiem, vai citādā veidā negatīvi iejaucas viņu dzīvē, bet iestādes, kurām pilsoņu intereses ir tuvu pie

sirds, kuras tiecas aizstāvēt viņu tiesības, un, es gribētu to uzsvērt, aizsargāt viņu pamatbrīvības: neviens nav brīvs, kamēr viņš nevar brīvi pārvietoties no vienas Eiropas Savienības daļas uz otru.

Tāpēc, kad es lūdzu jūsu uzticību, kad es tiku izvirzīts amatam un bija jāsaņem Parlamenta apstiprinājums, es uzsvēru, ka viena no manām prioritātēm savu transporta komisāra pilnvaru termiņa laikā būs pasažieru tiesību aizsardzība. Es uzskatu, ka šodien mēs kopā esam nosūtījuši pozitīvu signālu un ar skaidru liecību esam parādījuši, ka progresu var panākt un ka Eiropas iestādes ir tuvu pilsoņiem un ir viņu pusē.

Kā izrādījās debašu gaitā, nav būtiskas atšķirības starp dažādām politiskām grupām; visi saskaņā ar Komisiju un arī Padomi uzsvēra vēlēšanos patiesi celt, kā priekšsēdētāja vietniece R. Kratsa-Tsagaropoulou teica, Eiropu pilsoņiem.

Tāpēc es lielu nozīmi piešķiru galvenajam solim, ko mēs šodien speram un spersim ar rītdienas balsojumu; protam, tik sarežģīti temati kā šie, ar komplicētām transporta sistēmām un dažādās valstīs atšķirīgu regulējumu, prasa padziļinātu pieeju, kā arī kompromisus. Ikviens pieņemtais noteikums ir kompromisa rezultāts, aizsargājot atšķirīgas intereses.

Es gribētu apgalvot, ka šoreiz tomēr vispārējām interesēm būtu jāgūst pārsvars, tas ir, pilsoņu brīvību un pasažieru brīvību aizsardzībai visās esošajās transporta sistēmās, jo būtu neatbilstoši aizsargāt tikai tos, kas ceļo ar lidmašīnām vai pa dzelzceļu, un nevis tos, kas ceļo ar kuģi vai autobusu. Protams, ļaujiet man atkārtot, var pastāvēt viedokļu atšķirības, un ir atšķirības viedokļos starp Komisiju un Padomi un arī dažu Parlamenta deputātu vidū attiecībā uz regulu par pārvadājumiem pa ūdeņiem; ir tādi, kuri priekšroku dotu atsevišķiem tiesību aktiem upju un jūras transportam.

Komisija ir apstiprinājusi savu nostāju, es domāju, ka pareizi būtu, ka ir viena regula, bet tam nav nozīmes, šodien svarīgi ir, ka mēs saņemam labu ziņu par Parlamenta, Komisijas un Padomes stingro politisko gribu garantēt pasažieru tiesības, jo īpaši pasažieru ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības. Tas nav vienkārši, es biju gandarīts to dzirdēt, jautājums par tiesībām un pirmām kārtām brīvībām invalīdiem; tas, ka miljoniem pasažieru ar ierobežotām pārvietošanās spējām dota iespēja brīvi pārvietoties pa Eiropas Savienību, nozīmē arī ļaut šiem cilvēkiem dot savu ieguldījumu ES izaugsmei, jo šo miljonu cilvēku pārvietošanās nes labkājību, attīsta transporta uzņēmumus un paver iespējas tūrismam visa veida vietās.

Tāpēc es esmu gandarīts un es gribētu pateikties abiem referentiem, Padomei un, protams, Komisijas personālam, kuram es vienmēr pateicos, jo viņi man dod iespēju iesniegt priekšlikumus Parlamentam un Padomei.

Šis ir īpaši silts paldies, jo es uzskatu, ka šodien Eiropas iestādes kā kopums rāda, ka tās ciešu uzmanību pievērš 500 miljoniem Eiropas pilsoņu, kuri dažkārt var skatīties uz tām ar aizdomām; taču es domāju, ka šodien tie, kuri sekoja šīm debatēm, mainīs savas domas un uzticēsies Eiropas iestādēm, kuras tiecas būt vēl tuvāk cilvēkiem.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Michel Teychenné, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu atsaukties uz G. Jarzembowski iesniegtajiem grozījumiem, kurš mums tikko stāstīja, ka mums vajag būt saprātīgiem – es uzskatu, ka svarīgais saistībā ar šo tekstu ir tas, ka tas faktiski ir saprātīgs.

Vai ir saprātīgi gribēt atbrīvoties no pārvadātāju pienākuma apmācīt personālu, kas ir saskarē ar personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām?

Vai ir saprātīgi atcelt kompensāciju par zaudētu aprīkojumu, jo īpaši ratiņkrēsliem personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām?

Vai ir saprātīgi – un R. Rack, kurš tikko šeit bija, to norādīja, un es viņam pateicos par viņa runu – izvairīties no atlīdzināšanas pasažieriem, prakses, kas notiek visur un jo īpaši Amerikas Savienotajās Valstīs, it sevišķi, kad atiešana ir tikusi atcelta un nav nodrošināta ne informācija, ne alternatīvs transports?

Tāpēc šie elementi jūsu grozījumos man nešķiet saprātīgi, un es vēlējos to pateikt.

Attiecībā uz pārējo es uzskatu, ka ir vienprātība. Tas bija acīmredzams no visām debatēm. Es vēlētos pateikties Komisijai, Padomei un visiem saviem kolēģiem deputātiem, kas ir strādājuši ar šiem jautājumiem lieliskā noskaņojumā, jo mēs sapratām, ka tas Eiropas cilvēkiem ir ārkārtīgi svarīgs jautājums.

Tāpēc es uzskatu, ka rīt – un šeit es vērsos pie Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas: jūsu grozījumi nav saprātīgi – mums jābalso par šo tekstu, un mums laikā, kad eiropieši dažkārt šaubās par Eiropu, jāsūta spēcīgs signāls. Kā A. Tajani teica, mums jāsūta spēcīgs vēstījums tiem 500 miljoniem pilsoņu, stāstot viņiem, ka viņu kā eiropiešu vajadzības tiek ņemtas vērā. To es vēlējos pateikt.

Gabriele Albertini, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, uzmanīgi klausoties debates un P. Swoboda, un A. Tajani, kā arī savus kolēģus deputātus, es uzskatu, ka man ir vairāk nekā pamats palielināt savu pateicību par palīdzību un vērtīgajiem padomiem, ko es saņēmu šajā Parlamentā.

Man nav laika analizēt un komentēt atsevišķus šādu plašu debašu ierosinājumus un šķautnes, labāk tā kā man apkopojums jāizdara dažās sekundēs, kas atlikušas no man atvēlētā laika, es izmantošu divus īpašības vārdus, lai apkopotu un tuvinātu jūsu domas un ieteikumus. Ciktāl to var sagaidīt šādas sarežģītas regulas gadījumā, jūs veikto darbu esat novērtējuši kā samērīgu.

Šī regula ņem vērā mērķus paplašināt pasažieru tiesības un piešķirt vienādus aizsardzības nosacījumus visiem transporta veidiem, vienlaikus izvērtējot daudzo mazāko pāravadātāju specifisko raksturu, kuriem ir grūtības pielāgoties augstākajām prasībām, no tā izriet mans pirmais īpašības vārds „samērīgs”.

Tad doma par iespēju sasniegt pilnību vai iespējām uzlabojumiem, uz kuru netieši norādījuši deputāti, kas, lai arī apstākļi, kuriem mēs esam pielāgojušies, ir viņiem simpātiski, grib, lai tiesību joma tiktu vēl vairāk paplašināta, aptverot pilsētas transportu un aizsargājot pasažierus ar ierobežotām pārvietošanās spējām. Tātad mēs esam ceļojumā pretim pilnīgumam; humānie jautājumi vēl jāpilnveido, un šī regula, kas ir „samērīga” un, es domāju, labi sagatavota, ir arī „pilnveidojama”.

Referents nenoraida dalībvalstīm izvēles iespēju shēmu paplašināt, iekļaujot pilsētas pārvadājumus, un tā jau ir obligāta reģionālajiem pārvadājumiem. Jau tika ieskicēta darbības joma, un starpvalstu un iekšzemes braucieniem tā bieži tuvinās; un tas pats attiecas, protams, uz izmantotajām tehnoloģijām un shēmas piemērošanu invalīdiem.

Noslēgumā es gribētu vēlreiz jums visiem pateikties, un es ceru, ka šodienas darbs nav vēl stāsta beigas, bet ka mēs spēsim sasniegt aizvien lielākus mērķus.

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Daniel Strož (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Saistībā ar ziņojumu par pasažieru tiesībām ceļojot, es gribētu norādīt uz kaut ko, kas neattiecas uz patērētāju interešu aizsardzību, bet drīzāk uz personu brīvas pārvietošanās principa pārkāpumu Šengenas zonā. Tas konkrēti attiecas uz personu pārvietošanos pāri Čehijas un Vācijas robežai. Čehijas pilsoņi aizvien biežāk sūdzas – gan man personiski, gan reģionālo, gan vietējo iestāžu pārstāvjiem Čehijas un Vācijas robežas reģionā – par aizskaršanu no Vācijas policijas, kad viņi šķērso Čehijas un Vācijas robežu grupās vai privātajos transportlīdzekļos. Pilsoņi sūdzas, ka viņus bez iemesla apturēja policisti civildrēbēs, pārbaudīja un pat pratināja par viņu brauciena uz Vāciju mērķi. Vācijas policijas rīcība nav nekas cits kā aizskaršana un ir tiešā pretrunā ar personu brīvas pārvietošanās principu ES iekšienē. Es gribētu uzsvērt, ka šādi gadījumi kļūst biežāki, un es steidzami aicinu ES iestādes labot šo nepieļaujamo stāvokli.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 18.15, gaidot jautājumu laiku, un atsākta 18.30)

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

14. Jautājumu laiks (Komisija)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Jautājumu laiks (B6-0227/2009).

Komisijai ir iesniegti šādi jautājumi.

Pirmā daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 28, ko uzdeva **Sarah Ludford** (H-0142/09)

Temats: E-tirdzniecība

Kādus turpmākus pasākumus Komisija tagad veic, lai nodrošinātu pilnīgu šķēršļu atcelšanu, kas pircējiem uzlikti to dzīvesvietas valsts vai maksājumu kartes reģistrācijas dēļ, kas neļauj viņiem piekļūt labākajām cenām un virknei preču un pakalpojumu, piemēram, mūzikas lejupielādēm, dzelzceļa un lidsabiedrību biļetēm, DVD un datorspēlēm, jo īpaši tiešsaistes režīmā pārdotajām, kas tiek pārdotas visur ES?

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis.* – Komisija pilnībā apzinās grūtības, ar kurām saskaras patērētāji, kuriem tiek liegta piekļuve tīmekļa vietnēm vai kuri tiek diskriminēti uz ģeogrāfiska pamata, kad tie cenšas veikt tiešsaistes pirkumus. Ļaujiet man garantēt jums, ka cīņa pret ģeogrāfisku tirgus segmentāciju, vai tā būtu valsts pasākumu vai privāto pušu izturēšanās rezultāts, ir augsta prioritāte mūsu politikai iekšējā tirgū. Tāda prakse, kādu savā jautājumā minēja godājamā deputāte, atņem Eiropas pilsoņiem tiesības un izdevības, kuras viņiem piedāvā vienotais tirgus. Tā ir pilnīgā pretrunā ar brīvību saņemt pakalpojumus pāri robežām, kas ir EEK Līgumā ietvertās brīvības sniegt pakalpojumus svarīga papildinoša līdziniece. Ar Pakalpojumu direktīvu mēs tagad esam ieguvuši spēcīgu instrumentu, lai būtiski atvieglotu problēmas, ar kurām saskārušies patērētāji, kas saskaras ar diskrimināciju, kad viņi pērk preces un pakalpojumus pāri robežām, tostarp internetā.

Pirmo reizi iekšējā tirgus likumdošanā Pakalpojumu direktīva skaidri pieprsa dalībvalstīm izbeigt diskriminējošo praksi, ko uzņēmumi īsteno patērētāju pilsonības vai dzīvesvietas dēļ. Kā jūs zināt, Pakalpojumu direktīva jāievieš līdz šī gada decembra beigām, un, ja nediskriminācijas klauzula, kas noteikta 20. pantā, ir atspoguļota dalībvalstu tiesību aktos, tāda prakse, kādu godājamā deputāte minēja savā jautājumā, būs nelikumīga. Vienīgais izņēmums no šī noteikuma būs tie gadījumi, kur uzņēmumi var parādīt, ka atšķirīgu izturēšanos, kas piemērota atšķirīgām patērētāju kategorijām, tieši pamato objektīvi iemesli, un tāpēc tā nav diskriminācija. Komisija pašlaik strādā ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka Pakalpojumu direktīvas 20. pants tiek ieviests laikus un dalībvalstu iestādes un tiesas to efektīvi īsteno.

Turklāt Komisija 5. martā ir publicējusi ziņojumu, kurā uzmanība koncentrēta e-tirdzniecības pārrobežu aspektiem. Šis dienestu darba dokuments par pārrobežu e-tirdzniecību ir manas kolēģes komisāres *Meglēna Kuneva* iniciatīva. Ziņojums rāda, ka visumā e-tirdzniecība Eiropas Savienībā attīstās samērā labi, kamēr pārrobežu e-tirdzniecība atpaliek. Spēcīgs potenciāls pārrobežu tirdzniecībai ir tiešsaistes tirdzniecība. Tomēr šo potenciālu pārrobežu tirdzniecībai neizdodas realizēt praktisku un reglamentējošu šķēršļu dēļ, kas ietekmē gan patērētājus, gan uzņēmumus. Rezultāts ir fragmentēts tiešsaistes iekšējais tirgus. To identificēja un risina tirgus uzraudzības pasākumos, kurus Komisija uzsāka, lai pārbaudītu vairākas piegāžu ķēdes konkrētiem mazumtirdzniecības tirgiem. Šis darbs Komisijai ļautu padziļināt savu mazumtirdzniecības nozares analīzi, lai identificētu praksi, kas kropļo attiecības starp piegādātājiem un mazumtirgotājiem un starp mazumtirgotājiem un patērētājiem un novērtētu atbilstošo dalībvalstu vai ES noteikumu turpmāku reformu nepieciešamību. Šie pasākumi aptver piecas konkrētas nozares, tostarp izklaides preces, tādas kā tiešsaistē un nesaistē pārdodamo mūziku un grāmatas, un novedis pie Komisijas paziņojuma, kas paredzēts 2009. gada rudenī. Efektīva un spēkpilna Pakalpojumu direktīvas 20. panta ieviešana kopā ar turpmāku atlikušo jautājumu izskatīšanu saistībā ar tirgus uzraudzības pasākumiem mūs nodrošinātu ar vispusīgu reakciju uz problēmām vai šķēršļiem, kas parādās saistībā ar e-tirdzniecību, kaitējot pakalpojumu saņēmējiem vispārīgi un patērētājiem konkrētajā gadījumā.

Sarah Ludford (ALDE). – Šis ir svarīgs Pilsoņu Eiropas jautājums, jo īpaši recesijā. Ikviens grib un ir pelnījis labāko darījumu, vai viņš dzīvo Lisabonā vai Londonā. Vai tas nav apkaunojums, ka 50 gadus pēc tam, kad esam nodibinājuši kopējo tirgu, joprojām ir iespējams, kā ziņoja Lielbritānijas Patērētāju apvienības žurnāls *Which?*, ka kāds, kas ieiet Spānijas dzelzceļu pārvadātāja *Renfe* tīmekļa vietnē, spiests maksāt par 60 % vairāk angļu valodas versijā nekā spāņu valodas versijā? Protams, tas viss nav saistīts ar normatīvo aktu atšķirībām. Vai Komisija arī īsteno tiesību aktus stingrāk tīras ekspluatācijas gadījumā?

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis.* – Es gribētu piekrist baronesei *S. Ludford*, ka 50 gadus pēc EK dibināšanas un, zinot, kādi ir visas operācijas pamatprincipi, šī diskriminācija var notikt. Taču galvenais iemesls, kāpēc tika izvirzīta Pakalpojumu direktīva, bija atziņa, ka mēs neesam sekmīgi panākuši pakalpojumu jomā to, ko mēs esam panākuši preču jomā. Tāpēc, kad Pakalpojumu direktīvai šī gada beigās būs jābūt ieviestai, 20. pants noteiks, ka jebkuru atšķirīgu attieksmi, tādu, kā atainoja baronese *S. Ludford*, būs tieši jāpamato ar objektīviem iemesliem.

Neiedziļinoties viņas minētā konkrētā gadījuma specifiskā, jo tas ir transporta jautājums, kas labāk būtu zināms manam kolēģim *A. Tajani*, vienīgais iemesls, kāpēc diskriminācija, iespējams varētu tikt pamatota

ar objektīviem iemesliem, ir tas, ka te, protams, ir kādas papildu izmaksas. Tas būtu objektīvs skatījums uz to. Piemēram, ja jūs pasūtītāt kaut ko tiešsaistē, lai jums to piegādā Dublinā un atved no Strasbūras, skaidrs, ka būtu kādas papildu pasta un iesaiņošanas izmaksas u.t.t. Tas varētu būtu objektīvs iemesls, lai teiktu, ka cenu starpība ir tāda un tāda. Taču jūs nevarat diskriminēt jebkāda cita iemesla dēļ. Tā cerams, ka tad, kad Pakalpojumu direktīva būs ieviesta, būs mazāk šo īpašo gadījumu.

Pašreiz transporta jomā jums jāatceras, ka transports ir izslēgts no Pakalpojumu direktīvas. Taču mans kolēģis A. Tajani un viņa cilvēki izsver dažas konkrētas iniciatīvas arī šajā konkrētajā jomā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 29, ko uzdeva **Claude Moraes** (H-0149/09)

Temats: ES Alzheimerera stratēģija

Februārī Lielbritānija deklarēja savu Valsts demences stratēģiju, kas nodrošinās ieguldījumus atmiņas slimnīcu tīklā, uzlabojot atbalstu cilvēkiem, kuri cieš no šī stāvokļa, un uzsāks nozīmīgas sabiedrības informēšanas kampaņas. Turklāt Strasbūrā 5. februārī Parlaments pieņēma Rakstisku deklarāciju 0080/2008 - <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0081&language=SL> , mudinot atzīt Alzheimerera slimību par vienu no prioritātēm Eiropas sabiedrības veselības jomā.

Kādas iniciatīvas Komisija plāno šajā jomā attiecībā uz izpēti, profilaksi un sabiedrības izpratnes veidošanu?

Vai Komisija apsver Eiropas Alzheimerera stratēģijas veidošanu, kas līdzīga tai, kas ir Lielbritānijā, jo īpaši ņemot vērā ieteikumus no Eiropas Sadarbības projekta attiecībā uz demenci, kuri jau tika iesniegti Komisijai?

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Alzheimerera slimība noteikta kā prioritāra iniciatīva Komisijas likumdošanas un darba programmā 2009. gadam, ievērojot Padomes secinājumus par Alzheimerera slimību, kas pieņemti Francijas prezidentūras laikā, un Komisija plāno paziņojumu par Alzheimerera slimību un citām demencēm, kas jāpieņem šajā gadā.

Turklāt, lai stimulētu saskaņotu efektīvu pētniecību šajā jomā, paredzēts, ka paziņojums tiks pieņemts vienlaikus ar priekšlikumu Padomes ieteikumam par kopīgu plānošanu par pētniecību par neirodeģeneratīvajām slimībām, tostarp Alzheimerera slimību. Tas izriet no paziņojuma par pētniecības kopīgu plānošanu, kas tika pieņemts 2008. gada 15. jūlijā.

Alzheimerera slimības jomā ir vajadzība pēc precīziem datiem, kurus var savākt tikai ES līmenī, lai padarītu iespējumu veselības pakalpojumu plānošanu un pielāgošanu dalībvalstu līmenī. Līdz šim Eiropas Sadarbības projekts attiecībā uz demenci ir nodrošinājis precīzus, kvalitatīvus un kvantitatīvus datus un analīzi par Alzheimerera slimības slogu Eiropas Savienībā, kurus *Alzheimer Europe* publicējis *Dementia in Europe Yearbook*. Taču projekts ir pabeigts 2008. gada beigās, un tagad ir vajadzība novērtēt izvēles iespējas, lai darbu turpinātu.

Atklātā koordinācijas metode (OMC) sociālajā jomā ES dalībvalstīm nodrošina sistēmu, lai reformētu to sociālās aizsardzības sistēmas uz pieredzes apmaiņas politikas jomā un savstarpējas mācīšanās pamata. Ar OMC palīdzību dalībvalstis identificē kopīgos izaicinājumus un vienojas par kopīgiem mērķiem panākt universālu pieejamību, kvalitāti un ilgtspējību veselības aprūpē un ilgtermiņa aprūpē.

Valstu stratēģiskajos ziņojumos dalībvalstis izklāsta, kā tās izstrādās savu politiku, lai panāktu kopīgos mērķus. ES atbalsta dalībvalstu pasākumus, lai risinātu kopīgos izaicinājumus un mērķus ar OMC palīdzību, veicinot dialogu par pieredzi un apmaiņu ar labu praksi attiecībā uz veselības aprūpi un ilgtermiņa aprūpi.

Tā atbalsta arī inovatīvas labas prakses izstrādi ar savām finansējuma programmām. Apmaiņa var notikt profesionālāpskatē ar ierobežotu dalībnieku skaitu, koncentrējot uzmanību konkrētam tematam, vai konferencēs ar plašākām diskusijām.

Ievērojot norādes 2008. gada valstu stratēģiskajos ziņojumos un kopsavilkuma pārskatu 2009. gada kopīgajā ziņojumā, nākamajā mēnesī Francijā tiks sarīkota īpaša profesionālāpskate „Alzheimerera slimība un citas saistītās slimības: Kā risināt krīzes situācijas vai aprūpi pacienta mājā”. Tai sekos konference septembrī Zviedrijas prezidentūras laikā „Veselīga un cieņpilna novecošana”, kurā iekļauts seminārs par personu, kas cieš no Alzheimerera slimības un citām demencēm, aprūpes saskaņošanu.

Turklāt Komisijas dienesti apsver iespēju sarīkot papildu konferenci 2010. gadā, kuras konkrētais saturs būs atkarīgs no 2009. gada pasākumu rezultātiem un citiem avotiem. Turklāt Komisijas invaliditātes rīcības plāns 2003.-2010. gadam satur pasākumus, kas arī ir būtiski cilvēkiem ar Alzheimerera slimību, piemēram, neatkarīgas dzīves veicināšana, kvalitatīvi atbalsta un aprūpes pakalpojumi, pieejamība plaša patēriņa precēm un pakalpojumiem un atbalstoši risinājumi.

Tā kā var sagaidīt, ka iedzīvotāju novecošanās Eiropā izraisīs gados vecāku cilvēku ar nopietnu invaliditāti skaita palielināšanos un ilgtermiņa aprūpes nepieciešamības palielināšanos, šis jautājums ir prioritāšu vidū turpmākajiem pasākumiem pēc pašreizējā invaliditātes rīcības plāna.

Komisija strādā arī kopā ar dalībvalstīm, izmantojot invaliditātes augsta līmeņa grupu, lai uzraudzītu Eiropas Komisijas un visu dalībvalstu parakstītās ANO Konvencijas par invalīdu tiesībām īstenošanu. Konvencija aptver plašu politikas mērķu loku, kas būtiski cilvēkiem ar Alzheimeru slimību, tostarp pieejamību, neatkarīgu dzīvi, rehabilitāciju, sociālo līdzdalību un sociālo aizsardzību, un ir īstenota dalībvalstu un Kopienas līmenī.

Claude Moraes (PSE). - Komisār, kopā ar vairāk nekā sešiem miljoniem Eiropas pilsoņu, kas cieš no demences, un vēl daudziem miljoniem eiropiešu, kam jārūpējas par viņiem vai kurus nelabvēlīgi ietekmē šī kritiskā slimība, es atzinīgi vērtēju Komisijas lēmumu padarīt to par sabiedrības veselības prioritāti. Tā bija vispusīga atbilde.

Taču vai es varētu lūgt, kad jūs apspriedīsiet invaliditātes rīcības plānu, lai jūs kā komisārs un kā Komisija paturētu prātā, ka Alzheimeru slimības sekas ir transversālas sekas, kas skar invaliditāti, novecošanās un sabiedrības veselības jomu, un lai jūs saglabātu vispusīgu stratēģiju, ne tikai identificējot Alzheimeru slimību, bet iekļaujot visus saistītos aspektus, un lai jūs saglabātu savu prioritāti? Tā ir sabiedrības veselības ārkārtas situācija novecojošajiem iedzīvotājiem. Bet paldies par tik vispusīgu atbildi.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Es saprotu, ka godājamais deputāts ir apmierināts ar manis sniegto vispusīgo atbildi. Attiecībā uz šo invaliditātes rīcības plānu tas, protams, ir plašāks jautājums, bet tam ir daži aspekti, kas ir specifiski Alzheimeru slimībai un kurus mums jārisina savos pasākumos šajā jomā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 30, ko uzdeva **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0163/09)**

Temats: Gaidāmā recesija Dienvidaustrumeiropā un ietekme uz Eiropas ekonomiku

Saskaņā ar starptautisko finanšu institūtu un kredītreitingu aģentūru pēdējiem analītiskajiem ziņojumiem Dienvidaustrumeiropā gaidāma ievērojama ekonomiska lejupslīde, kuru pavadīs kredītsaistību neizpildes risks no patērētāju un uzņēmumu puses. Tam varētu būt ārkārtīgi nopietnas sekas ES dalībvalstu ekonomikām, ņemot vērā Rietumeiropas uzņēmumu un banku ievērojamus ieguldījumus šajā reģionā.

Vai Komisija ir par atbalsta sniegšanu bankām Dienvidaustrumeiropas valstīs – saskaņā ar dalībvalstu rīcības programmām, kas veido daļu no Eiropas kaimiņattiecību politikas – sadarbībā ar šīm valstīm un, iespējams, Eiropas Investīciju banku? Kā Komisija plāno izmantot pieejamo finansējumu, piemēram, pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) un Eiropas Kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumentu (ENPI), nolūkā atdzīvīnāt vietējās ekonomikas un novērst gaidāmo recesiju?

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Jautājums atsaucas uz Komisijas viedokli par iespējamo Eiropas ekonomisko un finansiālo atbalstu Austrumeiropas un Dienvidaustrumeiropas valstīm, kuras smagi skārusi globālā ekonomiskā krīze. Es atbildu sava kolēģa komisāra J. Almunia uzdevumā.

Straujajai ekonomiskajai lejupslīdei virknē šī reģiona valstu patiešām var būt negatīva ietekme uz pašas Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomikām, jo īpaši uz tām, kuru komercbankas ir sniegušas, bieži caur to vietējām filiālēm, ievērojamus kredītus uzņēmumiem un mājāsaimniecībām reģiona valstīs.

Vispirms jāatzīmē, ka ekonomiskie un finansiālie apstākļi šajās valstīs ievērojami atšķiras. Komisijas reakciju uz krīzi tāpēc nevar formulēt visām valstīm, bet jāņem vērā katras valsts situācija.

Attiecībā uz Dienvidaustrumeiropas kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam iepļānotas lielas tehniskās palīdzības summas, atbalstot strukturālās reformas un iestāžu veidošanu – EUR 9,1 miljardi, kā jūs zināt, ko paredz pirmspievienošanās palīdzības instruments (IPA). Komisija arī īsteno EUR 150 miljonu paketi reaģēšanai uz krīzes situācijām, kas tiek finansēta saskaņā ar šo instrumentu, kuras mērķis ir īstermiņā panākt EUR 500 miljonu summu kredītos no starptautiskajām finanšu iestādēm. Paketē iekļauti pasākumi, sākot no mikrokredītu izsniegšanas un MVU finansēšanas līdz energoefektivitātei un specifiskai tehniskai palīdzībai finanšu nozares uzraudzībai un finanšu regulēšanai.

Lai turpmāk atbalstītu reālo ekonomiku, Komisija, EIB, ERAB un Eiropas Attīstības bankas padome kopīgi izstādājušas infrastruktūras iniciatīvu, kas nodrošina tehnisko palīdzību un līdzfinansējumu prioritārajiem ieguldījumiem infrastruktūrā transporta, enerģētikas, vides aizsardzības un sociālajās nozarēs. Iniciatīva tika paātrināta, un tagad sākas īstenošana. Tas ir pirmais solis ceļā uz Rietumbalkānu ieguldījumu sistēmu, kurā arī tiks iekļauti ieguldījumi citās sociāli ekonomiskajās nozarēs, piemēram, MVU vai energoefektivitātē.

Austrumeiropas valstīs, kuras aptver Eiropas kaimiņattiecību politika – Ukrainā, Baltkrievijā, Moldovā un trīs Kaukāza valstīs – Eiropas Savienības instrumenti, kas pieejami, lai nodarbotos ar finanšu nozares vajadzībām, ir ierobežotāki. Tomēr arī te ES sniedz būtisku tehnisku palīdzību, izmantojot Eiropas Kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta valstu un reģionālās programmas, lai atbalstītu kopējos rīcības plānus, kurus paredz Eiropas kaimiņattiecību politika. Lai turpmāk palīdzētu reālajai ekonomikai, projektēts Kaimiņattiecību politikas ieguldījumu mehānisms, lai apvienotu dotācijas no ENPI programmām un Eiropas Savienības dalībvalstīm ar aizdevumiem no Eiropas publiskajām finanšu iestādēm. Šis instruments 2008. gadā nodrošināja EUR 71 miljonus dotācijās, kas atbalstīja lielus infrastruktūras projektus apmēram EUR 2,74 miljardu vērtībā.

Ļaujiet man tagad pateikt dažus vārdus par atbalstu reģiona komercbankām, ko sniedz specializētas finanšu iestādes. Šeit visaktīvākā ir ERAB, un tā mobilizē visu savu instrumentu arsenālu, tostarp pašu kapitālu un īstermiņa parādus. EIB nav pilnvaru tiešai banku kapitalizācijai šajā reģionā, un tās darbība aprobežojas ar transporta, telekomunikāciju, enerģētikas un vides aizsardzības infrastruktūru. Pilnvaras neaptver MVU. Daudz finanšu atbalsta reģiona ekonomikām sniedz Bretonvudsas iestādes, pirmām kārtām, Starptautiskais Valūtas fonds (SVF). SVF padara pieejamus lielus finansējuma apjomus, lai atbalstītu vispusīgas stabilizācijas programmas. Komisija uzskata, ka SVF loma cīņā pret krīzes sekām ir ļoti nozīmīga.

Visbeidzot, vairākas pirmspievienošanās valstis un kaimiņvalstis Eiropas Savienībai ir lūgušas makroekonomisko palīdzību. Komisija pašlaik izskata, kā vislabāk atbalstīt šīs valstis, kas ir arī vienojušās par stabilizācijas programmu ar Starptautisko Valūtas fondu.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, liels paldies par informāciju, kuru jūs man sniedzāt.

Es gribētu jums jautāt, vai jūs uzskatāt, ka ar šīm dotācijām EUR 71 miljonu apmērā mūsu partneriem Austrumeiropā pietiek. Es uzskatu, ka Komisijas paziņojums par krīzi un tās ietekmi uz Austrumeiropu šīm jautājumiem nepievērš pietiekamu uzmanību. Vai jūs arī uzskatāt, ka mums jāpārskata pirmspievienošanās palīdzības mērķi, līdzekļi un prioritātes, jo Serbija jau lūgusi palīdzību, lai risinātu steidzamās vajadzības tieši savā budžetā.

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Kā es sacīju, kad mēs runājam par reālo ekonomiku un Austrumeiropas valstīm, finanšu iespējas, kas ir mūsu rīcībā, patiešām ir ierobežotas. Tāpēc mēs mēģinām piesaistīt tik daudz naudas, cik vien varam, no citām finanšu iestādēm. Tāpēc es minēju, ka tā nauda, kura faktiski sasniedz EUR 71 miljonus, ir arī nodrošinājusi lielu infrastruktūras projektu finansējumu, kuru summa ir vairāk nekā EUR 2,5 miljardi.

Tāda būtu godīga atbilde, es domāju, ka visi mēs šeit esam lielās nepatīkšanās un ka noteikti cieši jāuzmana, kas notiek šajā reģionā, jo mēs ar viņiem esam lielā mērā savstarpēji saistīti un daudzām Eiropas valstīm ir ciešas tirdzniecības attiecības ar šo reģionu.

Runājot par makrofinansiālās palīdzības iespēju, ir daudz valstu to valstu vidū, kurām ir potenciāls kļūt par dalībvalstīm, kuras ir kandidātvalstis vai potenciālās kandidātvalstis, kas to ir lūgušas. Taisnība, ka Serbija to ir lūgusi. Ļoti iespējams, ka arī Melnkalne to lūgs. No dienviņu reģiona valstīm praktiski visas, izņemot Krieviju un Azerbaidžānu, to ir lūgušas. Makrofinansiālās palīdzības potenciāls, godīgi sakot, ir visai ierobežots, un to valstu saraksts, kas lūdz šo atbalstu, ir visai garš.

Es domāju, ka galvenais instruments – tāpēc šī diskusija bija viena no G20 sammita aktuālajiem tematiem – būtu jāvirza, izmantojot SVF atbalstu. Mēs ļoti atbalstām šāda veida darbības un SVF pastiprinātu lomu vai kapitalizāciju šajā virzienā, jo šī noteikti ir globāla problēma.

Es varētu arī minēt, ka šai makrofinansiālajai palīdzībai, ja tā tiek sniegta jebkurai no šīm valstīm, būtu jāiziet cauri apspriežu procesam Eiropas Parlamentā.

Otrā daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 31, ko iesniedza **Gay Mitchell** (H-0131/09)

Temats: Valsts atbalsts Eiropas valstīm, kas nav ES valstis

Šajā ekonomisko juku laikā obligāti jāpanāk, lai visām valstīm Eiropā būtu vienādi nosacījumi un tām nebūtu jāraizējas par to, ka darbavietas pārceļas uz trešām valstīm, kas iesaistītas valsts atbalsta piegādē grūtībās nonākušiem uzņēmumiem. Ja EEK vai EBTA dalībvalstis, piemēram, Šveice, gatavojas gūt labumu no palielinātas tirdzniecības ar ES bloku, tad ir nepieciešams, lai tās atbildētu, spēlējot pēc tiem pašiem

noteikumiem attiecībā uz valsts atbalstu. Pašreizējās tiesiskās aizsardzības līdzekļu procedūras par šādiem pārkāpumiem ir lēnas un apgrūtināšas un nesniedz aizsardzību tiem, kas pašreiz zaudē savas darba vietas. Kā Komisija plāno padarīt stingrāku šo konkurences tiesību jomu un nodrošināt, lai būtu ātra un efektīva procedūra sūdzību izskatīšanai?

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Pirmkārt, es gribētu atzīmēt, ka svarīgi paskaidrot, ka EBTA valstis ir EEZ nolīguma līgumslēdzējas puses – tas ir, Norvēģija, Īslande un Lihtenšteina – ir pakļautas stingrai valsts atbalsta disciplīnai, kas veidota uz ES modeļa bāzes.

EEZ nolīguma 61. pants ir veidots, ņemot par paraugu EK Līguma 87. pantu. EBTA uzraudzības iestāde (ESA) ir atbildīga par tā īstenošanu. Saskaņā ar EEZ nolīguma 26. protokolu tai piešķirtas pilnvaras, kas līdzvērtīgas Eiropas Komisijas pilnvarām valsts atbalsta jomā. Šīm valstīm jāpaziņo par jebkuru jaunu valsts atbalsta pasākumu ESA un jāsaņem tās apstiprinājums pirms tā īstenošanas. ESA var arī izmeklēt iespējamo nesaderīgo atbalstu, ko piešķirušas šīs EBTA valstis.

Šveice ir atšķirīgs gadījums, jo tā nav ratificējusi EEZ nolīgumu. Attiecībā uz Šveici valsts atbalsta noteikumi ir noteikti 1972. gada nolīgumā starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Šveices Konfederāciju. Saskaņā ar tā 23. pantu valsts atbalsts, kas ietekmē tirdzniecību starp Kopienu un Šveici un izkropļo vai draud izkropļot konkurenci, ir nesavienojams ar nolīgumu. Procesuāli ar kopējo tirgu nesaderīga atbalsta gadījumā ietekmētā puse var nodot šo jautājumu apvienotajai komitejai, kas izveidota ar šo nolīgumu, un tā var veikt aizsardzības pasākumus, ja atbalstu piešķirusi puse neizbeidz šīs darbības.

Lai gan tiesiskās aizsardzības līdzekļus ar nolīgumu nesavienojamam atbalstam Šveices gadījumā iegūt ir grūtāk, Komisija joprojām cenšas piemērot 1972. gada brīvās tirdzniecības nolīguma noteikumus, kad vien tas ir iespējams un nepieciešams. Piemēram, 2007. gada 13. februārī tā pieņēma lēmumu, secinot, ka trīs Šveices kantonu nodokļu režīmi nav savienojami ar 1972. gada nolīgumu, un pašlaik tā veic sarunas ar Šveices iestādēm, lai atrastu šī jautājuma apmierinošu risinājumu.

Komisija apzinās, ka noteikumus par valsts atbalstu, kas atrodami spēkā esošajos tirdzniecības nolīgumos, piemēram, 1972. gada nolīgumā ar Šveici, vajag pilnveidot, un tāpēc atbilstoši tās 2006. gada paziņojuma „Globālā Eiropa: konkurence pasaulē” secinājumiem Komisijas mērķis ir mēģināt sarunās panākt stingrākus noteikumus par valsts atbalstu un labākus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, piemēram, strīdu izšķiršanas mehānisma piemērošanu nākamajos brīvās tirdzniecības nolīgumos.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Paldies par noderīgo atbildi, komisāres kundze!

Komisāre būs informēta, ka es runāju par uzņēmumu, ko sauc *SR Technics*, kas atrodas Dublīnas lidostā, kur vēl nesen bija nodarbināti vairāk nekā 1100 cilvēki; 600 tagad ir zaudējuši darbu.

Tas bija uzņēmums ar izciliem rūpnieciskiem sakariem, izcilām prasmēm, daudz pasūtījumiem un lielu nākotni. Ir pamatotas šaubas par šī uzņēmuma pārcelšanos, un aizdomas ir tādas, ka vai nu Šveices valdība vai kāds no tās arābu draugiem ir sniedzis atbalstus, kas izraisīja to, ka šie cilvēki zaudēja darbu Īrijā, Eiropas Savienībā.

Vai komisāre izmeklēs šo jautājumu un izmantos visas savas pilnvaras, lai palīdzētu? Viņi ir ļoti saprātīgi cilvēki, kuri saņem lielu atbalstu vietējā sabiedrībā, kas saprot grūtības, ar kurām viņi saskaras, gan no uzņēmēju kopienas, gan no sabiedrības kopumā.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Es esmu ļoti gandarīta par jūsu jautājumu, jo jūs varat palīdzēt tāpēc, ka mums vajag vairāk informācijas. Līdz šim mums nav 100 % informācijas par šo gadījumu, bet tā mums ļoti vajadzīga. Arī tad nav garantijas, ka mums veiksies, bet ir vērts mēģināt.

Lai izveidotu atzinumu par valsts atbalsta esamību, nemaz jau nerunājot par tā nesavienojamību ar 1972. gada nolīgumu ar Šveici, ne tikai pakalpojumi, bet arī preču ražošana vai tirdzniecība būtu jāiesaista. Tāpēc lūdzu papuriniet tos, kuriem jūs esat tuvu, lai viņi sniedz mums informāciju. Turklāt es gribētu aicināt personas un uzņēmumus, kas saistīti ar Īriju, sniegt jebkuru sīkāku informāciju, kas tiem ir par šo gadījumu, Komisijas dienestiem, lai dotu mums iespēju izveidot viedokli.

Man jāpiebilst, un tā sacīt ir atklāti un godīgi, ka saskaņā ar 1972. gada nolīgumu ietekmētā puse var var tikai lūgt pusi, kas sniedz atbalstu, izbeigt šo pasākumu, un 2007. gadā pieņemtajā lēmumā Komisija secināja, ka šie pasākumi ir valsts atbalsts, kas nav savienojams ar 1972. gada nolīgumu ar Šveici. Pēc šī lēmuma Šveices iestādes uzsāka dialogu ar Komisiju, lai atrastu atbilstošu risinājumu. Pēdējā tehniskā sanāksme notika 2009. gada 13. februārī.

Tā Šveices iestādes ir sniegušas dažus konstruktīvus priekšlikumus, piemēram, atcelt nodokļa atlaides pārvaldes uzņēmumiem. Tomēr kontrolakciju un jauktām sabiedrībām lielā mērā saglabājas preferenciāls režīms. Tāpēc turpmākas diskusijas ir ļoti vajadzīgas.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 32, ko uzdeva **Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk** (H-0165/09)

Temats: Polijas kuģubūvētavu diskriminācija, ņemot vērā Komisijas lēmumu apstiprināt valsts atbalstu mehānisko transportlīdzekļu rūpniecībai

Piebāzušas savas bankas ar desmitiem miljardu eiro atbalsta, dažu dalībvalstu valdības tagad nolēmušas atbalstīt mehānisko transportlīdzekļu rūpniecību. Apvienotā Karaliste, Vācija, Francija un Itālija vēlas sniegt dažus desmitus miljardu eiro nozares atbalstam, un Komisija principā apstiprinājusi šo priekšlikumu bez iebildumiem, neraugoties uz to, ka šāds finansējums kropļos konkurenci tirgū.

Neapšaubot šādu atbalstu, es gribētu jautāt, kāpēc Komisija agrāk iebilda pret valsts atbalstu, ko Polijas valdība piešķir mūsu kuģu būvētavām.

Komisijas nostājas dēļ divas no Polijas kuģu būvētavām tika slēgtas, un desmitiem tūkstošu cilvēku, kas strādāja kuģu būvētavās un piegādātājiem, tika padarīti lieki. ņemot vērā Komisijas neseno apstiprinājumu atbalstam mehānisko transportlīdzekļu rūpniecībai, vai tas lēmums nebija diskriminējošs?

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Komisija gribētu uzsvērt, ka Polijas kuģu būvētavu gadījumā tā piemēroja tieši tos pašus noteikumus kā jebkuram citam pārstrukturēšanas valsts atbalstam un tā izturas pret Poliju tādā pašā veidā kā pret jebkuru citu dalībvalsti.

Grūtības, ar kurām saskārās kuģu būvētavas, sākās pagājušā gadsimta 90. gados, precīzāk 1990. gadā, krietni pirms Polijas pievienošanās ES, un tās nekādā ziņā nebija izraisījusi pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze. Komisija 2004. gadā sāka izmeklēt pārstrukturēšanas atbalstu Polijas kuģu būvētavām. Tāpēc Polijas kuģu būvētavu situāciju nevar salīdzināt ar citu uzņēmumu situāciju, kuriem ir specifiskas problēmas, kas saistītas ar pašreizējo finanšu krīzi.

Gdiņas un Ščecinas kuģu būvētavas daudzu gadu darumā guva labumu no valsts atbalsta uz citu Eiropas kuģu būvētavu rēķina. Diemžēl Polijas kuģu būvētavām sniegtais atbalsts netika tērēts ieguldījumiem un nepieciešamajai pārstrukturēšanai. Vēl vairāk, kuģu būvētavas turpināja radīt zaudējumus, nespēja samaksāt nodokļus un sociālā nodrošinājuma maksājumus un uzkrāja ievērojamus parādus.

Šo iemeslu dēļ Komisijai nebija citas izvēles iespējas kā pieņemt galīgos negatīvos lēmumus par Gdiņas un Ščecinas kuģubūvētavām, izdodot nelikumīgā un ar kopējo tirgu nesaderīgā kuģu būvētavām piešķirtā atbalsta atgūšanas rīkojumu.

Tomēr, lai ierobežotu šo lēmumu nelabvēlīgās ekonomiskās un sociālās sekas, Komisija pilnvaroja Poliju nelikumīgā atbalsta atgūšanu īstenot, izmantojot kuģu būvētavu aktīvu kontrolētu pārdošanu un tai sekojošu uzņēmumu likvidāciju. Tam būtu jāpalielina iespējas, ka šajās vietās varētu turpināties stabila saimnieciskā darbība.

Jo īpaši jāatzīmē, ka, ja pārdošanas process ir īstenots sekmīgi un pareizi, uzņēmumiem, kas iegādājas kuģu būvētavu aktīvus, nebūs jāatmaksā nelikumīgās subsīdijas, pat ja tie izvēlas turpināt kuģu būvēšanu.

Komisija gribētu arī norādīt, ka šie struktūrfondi un jo īpaši Eiropas Sociālais fonds un Eiropas Reģionālās attīstības fonds nevar tikt izmantoti, lai mazinātu darba vietu zaudēšanas sociālās sekas. Turklāt noteiktos apstākļos un nosacījumos var izskatīt Eiropas Globalizācijas fonda izmantošanu.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Komisāre, es saprotu, ka jūs esat atbildīga par uzņēmumiem piešķirtā valsts atbalsta apjoma uzraudzīšanu, bet Polijas sabiedrībai ir iespāids, ka pret Polijas kuģu būvētavām diemžēl attieksme ir citāda nekā pret uzņēmumiem vecajās ES dalībvalstīs — ka šeit tiek dota piekrišana, lai saglabātu darba vietas, bet ka Polijas kuģu būvētavās piekrišana saglabāt darba vietas nav gaidāma, un šī nevienlīdzība mūs stipri satrauc. Mēs pieprasām vienādu attieksmi pret uzņēmumiem vecajās un jaunajās dalībvalstīs. Es gribētu arī izmantot izdevību un jautāt, kādas šaubas Komisijai ir par Gdaņskas kuģubūvētavas pārstrukturēšanas programmu.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Tiem Polijā, kuri saka to, par ko runāja godājamais deputāts, it nemaz nav taisnība. Tas nav tā, un es varu to pierādīt ar faktiem un skaitļiem. Un pirms es jums atbildu par jūsu atsauci uz Vācijas kuģu būvētavām (jūs minējāt tikai vecās kuģu būvētavas), es gribētu uzsvērt, ka kuģubūves nozare citās valstīs – ne tikai Vācijā, bet arī, piemēram, Dānijā, Lielbritānijā, Nīderlandē vai Spānijā, kur valsts nav

bijusi tik devīga – ievērojami sašaurinājās vai pat tika slēgta. Mēs zinām pāris piemēru, kur kuģu būvētavas tika slēgtas. Un ja mēs runājam par vienādu attieksmi, mums vajag ievērot arī to, nevis runāt tikai par emocijām – un es nevainoju nevienu par to, ka tam ir emocijas; es varu iedomāties, ka tā ir ļoti smaga situācija, bet tik un tā tas rada nepareizu iespaidu, ja saka, ka te nav bijusi vienāda attieksme.

Katrā ziņā es varu jums apgalvot, priekšsēdētāja kungs, ka Komisija piemēroja savus noteikumus vienā un tajā pašā veidā Vācijas un Polijas kuģu būvētavām un visām pārējām, kuras šeit kāds varētu minēt. Vieni un tie paši kritēriji tika piemēroti, novērtējot valsts atbalstu, to vidū dzīvotspēja ir visnozīmīgākais, un Vācijas kuģu būvētavas – ļaujiet man minēt šo piemēru – tika sekmīgi pārstrukturētas un pārvērstas dzīvotspējīgos uzņēmumos, vienlaikus Komisija uzskata, ka Polijas iestāžu iesniegtie pārstrukturēšanas plāni nenodrošinās ilgtermiņa dzīvotspēju.

Visbeidzot, Priekšsēdētāja kungs, būtu jāvelk paralēles arī ar gadījumiem, kur Komisija nav atļāvusi valsts atbalstu un ir arī likusi atgūt nelikumīgu atbalstu citās dalībvalstīs.

Priekšsēdētājs. Jautājums Nr. 33, ko iesniedza **Giovanna Corda** (H-0171/09)

Temats: Parfimērijas, apģērbu un zīmolproduktu tiešsaistes pārdošana

Komisijas Regula (EK) Nr. 2790/1999⁽²⁾ (kopā ar pamatnostādņēm par vertikālajiem ierobežojumiem) nosaka režīmu attiecībā uz izplatīšanas nolīgumiem virknei ražojumu, tostarp parfimērijai, apģērbam un citiem zīmolproduktiem. Saskaņā ar šiem noteikumiem daudzu zīmolproduktu pārdošana (tostarp pārdošana tiešsaistē) ir aizliegta, ja piegādātāja tirgus daļa ir mazāka nekā 30 %.

Vai Komisija uzskata, ka ir nepieciešams turpināt piemērot šos novecojušos noteikumus uz veselīgas konkurences rēķina cenu noteikšanas un patērētāju izvēles ziņā, kas vienīgo finansiālo labumu dod lielajām grupām, kas ir ērtā stāvoklī, gūstot lielāko daļu no saviem ienākumiem no ekskluzīvajām juridiskajām tiesībām attiecībā uz šīm precēm?

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Pašreizējā ES konkurences politika attiecībā uz vertikālajiem nolīgumiem ļoti atbalsta interneta pārdošanu, un es esmu pārliecināta, ka jūs par to esat informēts, priekšsēdētāja kungs. Tādēļ pamatnostādnes par vertikālajiem ierobežojumiem, kas sniedz Regulas (EK) Nr. 2790/1999 izskaidrojumu, skaidri pasaka, ka „visi izplatītāji drīkst izmantot internetu, lai reklamētu vai pārdotu ražojumus”. Tāpēc ir skaidrs, ka piegādātāji nevar uzlikt ierobežojumus tam, kā izplatītāji izmanto internetu – viņi nevar aizliegt izplatītājam uzturēt tīmekļa vietni, izmantot valodas, kādas vien viņi vēlas, šajā tīmekļa vietnē, sūtīt elektronisko pastu individuāliem klientiem, ja vien šie aizliegumi nav objektīvi pamatoti.

Arī selektīvās izplatīšanas tīklos, kas jo īpaši tiek izmantoti luksuspriekšmetu nozarē un sarežģītu preču, piemēram, elektronikas izplatīšanā – neatkarīgi no piegādātāju tirgus daļas – jebkurš tiešsaistes pārdošanas ierobežojums, ko ražotājs uzlicis paša izraudzītajiem izplatītājiem, skaidri pārkāpj konkurences noteikumus.

Tomēr tas nenozīmē, ka jebkurš mazumtirgotājs tiešsaistē vai citādi var pārdot ražotāja preces gala patērētājiem. Ražotājam ir atļauts izvirzīt kritērijus izplatītājiem, kas pārdod viņa preces tiešsaistē tādā pašā veidā, kā viņam ir tiesības to darīt attiecībā uz parastajiem veikalumiem.

Šādi kritēriji var palīdzēt izveidot noteiktu tēlu vai nodrošināt noteiktu pakalpojumu līmeni. Saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem selektīvā izplatīšana tiek uzskatīta kā likumīga līdz 30 % no piegādātāja tirgus daļas, tā kā tiek uzskatīts, ka ietekmes tirgū trūkuma gadījumā tā patērētājiem dod vairāk priekšrocību nekā iespējamo kaitējumu.

Komisija pašlaik pārbauda veidu, kādā Regula (EK) Nr. 2790/1999 līdz šim tikusi piemērota un vai ir vajadzīgi turpmāki grozījumi, tostarp selektīvās izplatīšanas jomā.

Tas, ko Komisija grib, ir pareizs līdzsvars starp to, ka jānodrošina, lai patērētāji varētu izmantot tiešsaistes tirdzniecības priekšrocības, no vienas puses un to, ka jānodrošina, lai ražotāji varētu organizēt savas izplatīšanas sistēmas tā, kā tie uzskata par piemērotu, no otras puses.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, es jums pateicos, bet vispār es ceru, ka Komisija uzskata, ka ir īstais laiks, lai pārskatītu pamatnostādnes attiecībā uz vertikālajiem ierobežojumiem, kuras jūs tikko minējāt, jo tās faktiski ir apmēram 10 gadus vecas.

(2) OV L 336, 29.12.1999., 21. lpp.

Mums, protams, vajag ņemt vērā jaunāko attīstību: tiešsaistes pārdošana un elektroniskās izsoles ir būtiski mainījušas mūsu izplatīšanas metodes, kā arī konkurences apstākļus. Mums tas ir jāapzinās.

Paul Rübige (PPE-DE). – (DE) Komisāre, man būtu interesanti dzirdēt jūsu uzskatus par situāciju ar būtisko ietekmi tirgū, kāda ir šādiem izplatīšanas veidiem. No kura brīža jūs uzskatāt, ka ir šāda ietekme tirgū, un kādus pasākumus jūs pret to veiksiet?

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Es tikai atkārtošu to, ko es jau minēju, ka Komisija šobrīd pārbauda veidu, kādā Regula (EK) Nr. 2790/1999 – kas, kā godājamais deputāts pareizi teica, ir 10 gadus veca – līdz šim tikusi piemērota. Mums jānolemj, vai ir vajadzīgi turpmāki grozījumi, tostarp selektīvās izplatīšanas jomā.

Komisijai šajā pārskatīšanā svarīgi panākt pareizo līdzsvaru, lai Eiropas patērētājiem ļautu pilnībā izmantot interneta priekšrocības, lai pārvarētu ģeogrāfiskos šķēršļus, tajā pašā laikā ļaujot ražotājiem organizēt savas izplatīšanas sistēmas tā, kā tie uzskata par piemērotu. Saistībā ar to priekšrocības, ko selektīvā izplatīšana dod patērētājiem gan tiešsaistes, gan parastajā pasaulē, protams, tiks pārskatītas.

P. Rübige jautāja, ko mēs pašreizējā situācijā varam darīt. Mums pēc šīs pārskatīšanas jāņem vērā, kādas ir vajadzības, un tad mēs atgriezīsimies ar saviem gala secinājumiem, un mēs tur ietversim jautājumu, kuru izskatīja godājamais deputāts.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 34, ko iesniedza **Georgios Papastamkos** (H-0172/09)

Temats: Valsts atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU)

Vai Komisija sacīs, ka pašreizējā ekonomiskajā krīzē dalībvalstīm pieejami papildu līdzekļi, kas saderīgi ar Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu, lai palīdzētu MVU, jo īpaši lai atbalstītu to piekļuvi finansējumam?

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Es centīšos pēc labākās sirdsapziņas. Komisija 2009. gada 19. janvārī pieņēma jaunu pagaidu valsts atbalsta sistēmu, kas nodrošina papildu iespējas, kā dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu, līdz 2010. gada beigām. Šī iniciatīva tika parādīta pagājušajā mēnesī Komisijas glābšanas plānā.

Shēmas galvenais mērķis ir ierobežot krīzes ietekmi, atvieglinot uzņēmumiem piekļuvi finansēm. Šie pasākumi ir piemērojami visiem uzņēmumiem – bet mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) pieejams lielākas intensitātes atbalsts, jo skaidrs, ka tie ir visneaizsargātākie, kad sašaurinās kredītu pieejamība. Citiem vārdiem sakot, šis pasākums dod īpašas priekšrocības MVU. Visbūtiskākā MVU ir jaunā iespēja piešķirt EUR 500 000 uz uzņēmumu, lai segtu ieguldījumus un/vai apgrozāmo kapitālu divu gadu laikposmā.

Tas ir jauns pagaidu saderīgais atbalsts – starp citu, tas nav jauns *de minimis* EUR 500 000 apmērā – un, ja izpildīti konkrētie nosacījumi, Komisija paziņojusi, ka šis jaunais atbalsts ir saderīgs saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta b. apakšpunktu, citiem vārdiem sakot, saskaņā ar skaidri noteiktu ārkārtas tiesisko pamatu, kas ir tieši saistīts ar pašreizējo finanšu krīzi. Jaunais atbalsts var tikt sasummēts ar *de minimis*, bet nepārsniedzot EUR 500 000 laikposmam no 2008. gada līdz 2010. gadam.

Turklāt saskaņā ar pagaidu shēmu dalībvalstis varētu arī piešķirt valsts atbalsta garantijas aizdevumiem ar samazinātām prēmijām, atbalstu subsidētas procentu likmes formā, kas piemērojama visu veidu aizdevumiem, un subsidētus aizdevumus videi draudzīgu produktu ražošanai, kas saistīti ar savlaicīgu pielāgošanos turpmākajiem Kopienas vides standartiem vai to pārsniegšanu.

Komisija palielinājusi arī atļauto riska kapitālu – injekciju MVU – no EUR 1,5 miljoniem līdz EUR 2,5 miljoniem gadā un samazinājusi nepieciešamo privātās līdzdalības līmeni no 50 % līdz 30 %.

Visbeidzot, lai arī par visiem pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pagaidu shēmu, joprojām jāpaziņo Komisijai, ieviesti īpaši pasākumi, lai nodrošinātu Komisijas lēmumu ātru pieņemšanu. Tātad tie ir ātri, efektīvi un racionāli.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es pateicos Komisārei par viņas patiešām detalizēto atbildi. Eiropas Komisija kā konkurences politikas aizbildne pamatoti atļauj šo pagaidu atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo, kā mēs visi šeit šajā Parlamentā zinām, mazie un vidējie uzņēmumi ir Eiropas ekonomikas mugurkauls.

Man ir vēl viens jautājums, kas iziet ārpus mana pirmā jautājuma robežām: Eiropas Savienība nav viena pati pasaulē; ārpus Eiropas ir citi svarīgi tirdzniecības partneri un ekonomiskas lielvalstis, mūsu trešo valstu

partneri, kuri pašlaik ekonomiskās krīzes dēļ kropļo konkurenci līdz nomaņai. Vai jūs izstrādājat sadarbību, lai pievērstos konkurences noteikumu pārkāpumiem saistībā ar trešām valstīm?

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Es gribētu zināt, kādi noteikumi šajā sakarā faktiski attiecas uz pašu kapitāla aizvietošanas aizdevumiem.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pajautāt komisārei, vai šajās ārkārtas subsīdijās iekļauti arī sociālie pasākumi maziem un vidējiem uzņēmumiem. Vai šos ar darba ņēmējiem saistītos pasākumus var subsidēt vienlaikus ar uzņēmumu?

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Tas ir intriģējošs jautājums. Mēs esam svarīgi spēlētāji, kas skatās uz spēles laukumu kopumā, taču mēs apzināmies, ka ir pāris citu spēlētāju un ka viņi ne vienmēr izturas tā, kā mēs gribam, lai viņi izturētos.

Priekšsēdētāja kungs, katrā ziņā ir pāris struktūru, uz kurām mēs liekam visas savas cerības, ka šo jautājumu, kuru izvirzīja godājamais deputāts, tās iekļaus darba kārtībā: G20 sanāksmē Londonā, piemēram, kur tas bija ļoti svarīgs diskusiju jautājums, bet arī tad, kad mēs piedalīsimies PTO sarunu kārtā; un es domāju, ka ir lietderīgi, ka mēs kategoriski pieprasām un mēģinām panākt, lai šo jautājumu pieņemtu visas iesaistītās puses.

Es esmu lepna, ka varu teikt, ka vairāk nekā simts dalībvalstu ir iesaistītas viena un tā paša veida konkurences politikā, tajā, kuru mēs atbalstām, tātad mēs neesam vienīgie. Mēs intensīvi sazināmies, dažkārt izmantojot oficiālus nolīgumus, dažkārt divpusējus nolīgumus, lai mēģinātu šo politiku panākt visā pasaulē.

Protams, ar jauno ASV administrāciju mēs tikko esam sākuši, un mums ir lieliska sadarbība ar mūsu līdziniekiem Vašingtonā, tādiem kā Federālā tirdzniecības komisija (*Federal Trade Commission*) un Tieslietu departaments (*Department of Justice*). Tātad tas ir galvenais jautājums, bet, ja jūs atļautu man mazliet novirzīties no temata, tas ir arī par protekcionismu: tas būtu sātans mūsu vidū un mums jācīnās, lai neļautu tam kļūt par īstenību. Jo protekcionisms ir novecojis, tas ir nesaderīgs ar vienoto tirgu, un tas patiesi ir ļoti slikts instruments, ar kuru dot iespēju mūsu pilsoņiem, mūsu patērētājiem un mūsu darījumu pasaulei būt veiksmīgai šajā laukumā ar vienādiem spēles noteikumiem.

Protams, tieši dalībvalstis ir atbildīgas par centieniem nodarbinātības un sociālajā jomā, un tām ir jāpieņem lēmumi par to, kā šo valsts atbalsta noteikumu nelielas atvēršanas iespēju var piemērot.

Komisija vēlētos arī norādīt, ka struktūrfondus – un tam es pieskāros vienā no iepriekšējiem jautājumiem, kad mēs izskatījām Polijas kuģu būvētavu jautājumu – un konkrēti Eiropas Sociālo fondu un Eiropas Reģionālās attīstības fondu dalībvalstis var izmantot, lai mīkstinātu darba vietu zaudēšanas sociālās sekas, un turklāt pie zināmiem nosacījumiem var tikt izskatīta Eiropas Globalizācijas fonda izmantošana.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 36, ko uzdeva **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0154/09)

Temats: Pētniecība un jūrniecības profesijas

Jūras zinātne, tehnoloģijas un pētniecība ir ārkārtīgi nozīmīgas jūrniecības darbību ilgtspējīgai attīstībai, un tās palīdz paplašināt jūrniecības studiju jomu un uzlabot kvalifikācijas un prasmes, kas saistītas ar jūrniecības profesijām.

Vai šajā kontekstā Komisija var informēt, kādus pasākumus tā veiks, lai veicinātu pētniecību šajā jomā un sniegtu eiropiešiem vairāk un plašākas profesionālās izaugsmes iespējas jūrniecības nozarē? Vai ekonomiskā krīze negatīvi ietekmēs šo mērķi?

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Visu pagājušo gadu Komisija atzina, ka jūrniecības zinātne un tehnoloģijas ir transversālas prioritāšu jomas. Galu galā Komisija 2008. gada septembrī pieņēma paziņojumu par Eiropas Savienības stratēģiju zinātniskajai un tehniskajai jūras pētniecībai.

Stratēģijas mērķis jo īpaši ir veicināt tematisko prioritāšu integrēšanu, lai risinātu sarežģītus ar jūru saistītus jautājumus, atbalstīt dalībvalstu pētniecības centienu sinerģiju, veicināt jūras pētniecības infrastruktūras finansēšanu un veidot jaunu pārvaldību ar jūras zinātniskās un tehniskās pētniecības kopienām, jo īpaši palielinot jūrniecības zinātnes un jūrniecības nozares sadarbību.

Šajā stratēģijā jau ir veikti šādi pasākumi. Pirmkārt, tiek gatavoti kopīgi projektu pieteikumu konkursi, kas tiks izsludināti šajā gadā, lai risinātu lielus starptematiskus jūras un jūrniecības jautājumus. Otrkārt, ir veikti pasākumi, lai pārvērstu *BONUS* programmu par lielu Kopienas pētniecības iniciatīvu atbilstīgi Līguma

169. pantam arī viens no nākamajiem jautājumiem ir saistīts ar šo tematu. Treškārt, ir veikti pasākumi, lai pakāpeniski aizstātu visus pastāvošos jūrniecības ERA-NET tīklus ar vienu integrētu jūrniecības ERA-NET tīklu. Ceturtkārt, ir veikti pasākumi, lai izpētītu svarīgu jūras pētniecības infrastruktūru jaunus finansēšanas avotus, jo īpaši ar struktūrfondu starpniecību. Visbeidzot, tiks finansēti divi projekti, lai veicinātu jūras zinātnes un jūrniecības nozaru sadarbību, kā arī dažādu jūras zinātnieku ciešāku integrāciju.

Eiropas Savienības stratēģijas jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai ieviešana pašreizējā finanšu situācijā nodrošinās jūras zinātniskās un tehniskās pētniecības veicināšanu Kopienas līmenī nāmajos gados, izmantojot pamatprogrammas instrumentus.

Plašākas profesionālās izaugsmes iespējas saistībā ar jūras klasteri, kas arī ir daļa jūsu jautājuma, nav tiešs pētniecības politikas mērķis. Tomēr, veicinot jūras zinātnieku un jūrniecības nozaru sadarbību, kā arī integrētāku jūras zinātnisko un tehnisko pētniecību, Eiropas Savienības stratēģija jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai var netieši paplašināt jūrniecības prasmju loku un veicināt jūras klasterus. Tādējādi tā var netieši dot ieguldījumu ar jūrniecību saistīto profesiju prasmju un kvalifikāciju uzlabošanā.

Visbeidzot, jūsu jautājuma un manas atbildes plašākā kontekstā, Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā pagājušajā rudenī Komisija ierosināja dalībvalstīm un privātajam sektoram palielināt plānotās investīcijas pētniecībā un attīstībā. Pēc tam pavasarī Eiropas Padomes sniedza secinājumus, kas bija pārliecinošs vēstījums par vajadzību ekonomikas atveseļošanas nolūkos paātrināt un uzlabot investīciju zināšanās un pētniecībā kvalitāti. Protams, ka tas attiecas arī uz jūras zinātnisko un tehnisko pētniecību.

Vēl ir pārāgi vērtēt, kā un vai dalībvalstis ievēro šos ieteikumus. Tomēr ir skaidrs, ka pat pašreizējos grūtajos ekonomikas un finanšu apstākļos mēs nedrīkstam zaudēt no redzesloka tādus ilgtermiņa mērķus kā ilgtspējīga attīstība un ekonomika ar zemu oglekļa satura emisiju. Tādēļ ir svarīgi koncentrēt uzmanību uz tā sauktajiem „stratēģiskajiem ieguldījumiem”, kas vienlaikus attiecas uz krīzes pārvarēšanu īstermiņā un ilgtermiņā iespējām un to, kādi būs pēc krīzes pārvarēšanas.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pateicos komisāra kungam par izsmēlošo atbildi uz manu jautājumu un vēlos jautāt viņam, vai Eiropas un Vidusjūras valstu sadarbībā pētniecības programmā var iekļaut arī kaimiņvalstis, jo īpaši Vidusjūras reģiona valstis?

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Protams, ka kaimiņvalstis var iekļaut. Ir visnotaļ skaidrs, ka pamatprogramma ir atvērta, kamēr pastāv sadarbība ar Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Es vēlētos precizēt. Mums ir visnotaļ daudz vairāk kā 10 pamatprogrammas tā sauktās „asociētās dalībnieces”. Šīm asociētajām valstīm, kuras veic iemaksas, praktiski ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā dalībvalstīm. Piemēram, Rietumbalkānu valstis, Šveice, Norvēģija, Islande, Izraēla un dažas citas ir asociētās valstis. Visām šīm valstīm ir pilnīgi vienādas tiesības un pienākumi.

Citām valstīm mūsu stratēģijā mēs cenšamies izstrādāt piedāvāto politiku. Esam centušies darīt visu, lai pēc iespējas visas kaimiņvalstis atkarībā no to spējam un arī abpusējām interesēm kļūtu par asociētajām valstīm. Realitātē tas nozīmē, ka attiecībā uz pētniecību Eiropas Savienība ir daudz lielāka nekā 27 valstu Savienība.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 37, ko iesniedza **Emmanouil Angelakas** (H-0158/09)

Temats: radošuma, jauninājumu un tehnoloģiju attīstības vērtējums dalībvalstīs.

Ņemot vērā, ka 2009. gads ir noteikts par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu un ņemot vērā ES programmas, proti, Septīto pamatprogrammu pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai (2007-2013) un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (KIP), vai Komisijai ir pieejami statistikas dati par apropriāciju līmeni, kādu katra dalībvalsts līdz šim uzņēmusies iepriekš minētajās programmās iekļautajās nozarēs? Kuras ir vispopulārākās nozares katrā dalībvalstī (procentuāli)? Vai ir kāds vērtējums par MVU (mazo un vidējo uzņēmumu) atsaucību šīm programmām (procentuāli)?

Janez Potočnik, Komisijas loceklis. – Varu apgalvot godāmajam deputātam, ka attiecībā uz Septīto pētniecības pamatprogrammu (7. PP) Komisija sistemātiski apkopo un publisko visiem pieejamus skaidrus un detalizētus statistikas datus, kas parāda šīs programmas ieviešanu.

Ir svarīgi atcerēties, ka Kopienas finansējumu pētniecībai piešķir saņēmējiem, ņemot vērā tikai un vienīgi viņu priekšlikumu zinātniskās izcilības kritēriju. Lai gan, piešķirot līgumus, netiek ņemta vērā valsts piederība, mēs apkopojam datus par 7. PP saņēmēju ģeogrāfisko sadalījumu un viņu attiecīgajām sadarbības saiknēm,

un mēs rūpīgi sekojam šiem datiem. Tas dod mums svarīgu ieskatu par to sinerģiju līmeni un izturību, kas izveidojies valstu starpā, tām piedaloties 7. PP aktivitātēs.

Šie un daudzi citi detalizēti statistikas dati par 7. PP ieviešanu sniegti Komisijas gada ziņojuma par pētniecības un tehnoloģiju attīstības pasākumiem statistikas pielikumā, kuru ik gadu iesniedzam Padomei un Parlamentam. Vēl svarīgāk ir tas, ka visi šie ziņojumi, sākot no 1998. gada, ir publiski pieejami tiešsaistē Komisijas *Europa* tīmekļa vietnē.

Ko šie dati vēsta? Es nevaru sākt gari uzskaitīt statistikas datus, jo mums nav tam laika, tomēr ļaujiet man uzsvērt dažus punktus, kas attiecas uz jūsu jautājuma būtību – 7. PP pētniecības jomu relatīvo popularitāti dalībvalstīs.

Informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (IKT), veselības aktivitātes un *Marijas Kirī vārdā* nosauktie pasākumi bija vispopulārākās jomas dalībvalstīs attiecībā uz līdzdalību skaitu dotāciju nolīgumos. Tomēr jāatzīmē, ka to popularitāte ir atkarīga arī no katrai 7. PP pētniecības nozarei pieejamā budžeta lieluma, kā arī no vērtējuma brīdī datubāzēs pieejamo parakstīto dotāciju nolīgumu skaita un veida. Kopumā var atzīmēt, ka jauno dalībvalstu līdzdalība ir lielāka drošības, sociāli ekonomiskās pētniecības un kosmosa pētniecības jomās, bet vājāka, piemēram, IKT un veselības nozarē. Valstī, no kuras nāk godājamais deputāts, liela uzmanība ir pievērsta IKT, bet relatīvi vāja līdzdalība vērojama, piemēram, veselības, sociāli ekonomisko pētījumu un kosmosa jomā.

Attiecībā uz MVU atsaucību līdzdalībai 7. PP Komisija katru gadu jau minētajā gada ziņojumā publicē detalizētu vērtējumu par MVU līdzdalību atbilstoši to izcelsmes valstij. Jaunākie dati par MVU līdzdalību 7. PP norāda, ka pavisam 2431 mazais un vidējais uzņēmums pašlaik piedalās 7. PP parakstītajos dotāciju nolīgumos. Lai iegūtu sīkāku informāciju, iesaku godāmajam deputātam pašam iepazīties ar šo ziņojumu. Taču, ja godājamais deputāts vēlas, es varu šodien šeit izdalīt dažas tabulas ar attiecīgo informāciju no 7. PP, jo tās man ir pieejamas.

Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammas pasākumi vairāk vērsti uz politiku nekā uz dotācijām. Jo īpaši Uzņēmējdarbības un inovāciju programma (UIP) galvenokārt kalpo kā politikas atbalsta programma. Ja aplūkojam tās galvenos instrumentus, Eiropas uzņēmumu tīkls noteikti dod labumu MVU, sniedzot informāciju par piekļuvi ar dažādiem MVU finansējumiem un nosakot projektu finansēšanas iespējas, un palīdzot atrast tehnoloģijas un biznesa partnerus. UIP finanšu instruments, kas veido apmēram pusi no programmas budžeta, ir paredzēts tikai MVU. Līdz 2008. gada septembra beigām aptuveni 12 000 MVU bija saņēmuši finansējumu no MVU garantiju mehānisma, bet pieteikumi bija iesniegti no 17 dalībvalstīm.

Turklāt pirmais aicinājums iesniegt priekšlikumus par ekoloģisko inovāciju izmēģinājumuprojektiem un projektiem saistībā ar ieviešanu tirgū tika publicēts 2008. gadā, lai veiktu pasākumus otrreizējās izejvielu pārstrādes, pārtikas un dzērienu nozarēs, celtniecībā un „zaļajā” uzņēmējdarbībā. Iekļaujot mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirto prioritāti, šis aicinājums 2008. gadā guva ievērojamus panākumus. Pavisam 74 % visu dalībnieku bija MVU.

Visbeidzot jāmin **Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammas (KIP)** Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju politikas atbalsta programmas izsludinātie projektu konkursi 2007. un 2008. gadam, kuru uzmanības centrā bija uz IKT balstītu jauninājumu izmēģinājumuprojekti un kuros MVU saņem vairāk kā 30 % no kopējā budžeta. Vēl nozīmīgāks ir šīs programmas mērķis atvērt ES mēroga tirgus šādiem jauninājumiem, kurus piedāvā MVU visā Eiropas Savienībā.

Gan 7. PP ziņojumi, gan Konkurētspējas un inovāciju programmas ziņojumi ir publiski pieejami *Europa* tīmekļa vietnē.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, paldies komisāra kungam par atbildi. Tīmekļa vietnē patiešām ir arodama informācija. Paldies jums, komisāra kungs, arī par man iedotajām tabulām.

Man ir papildu jautājums – vai jūs varat pateikt, cik darbavieta ir radītas Eiropas Savienības dalībvalstīs to projektu ietvaros, kas izvērtēti programmās, kuras īstēnotas ar mazo un vidējo uzņēmumu starpniecību? Vai jūs esat aprēķinājis arī iekšzemes kopprodukta pieaugumu, kas radies šo projektu rezultātā?

Justas Vincas Paleckis (PSE). – Jūs minējat vairākas nozares, kurās jaunās dalībvalstis darbojas abās programmās. Vēlos uzdot jums vispārīgu jautājumu: vai jaunās dalībvalstis ir mazāk aktīvas, salīdzinot ar vecajām dalībvalstīm, un, ja tā ir, tad ko Komisija var darīt, lai tām palīdzētu?

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis*. – Pirmais jautājums ir diezgan konkrēts. Protams, mēs nezinām, cik darbavieta ir radīta ekonomikas vienkārši ir daudz sarežģītākas nekā cēloņsakarība starp vienā programmā ieguldīto naudas daudzumu un to, kādu daudzumu jūs atbalstījāt. Mēs esam pilnībā pārliecināti, arī es esmu pilnībā pārliecināts, atrodoties starp pētniekiem un MVU, dzirdot atsauksmes un viņu emocijas un to, cik labi viņi patiesībā izmanto programmu, dažkārt esmu daudz apmierinātāks, nekā dzirdot, ka esam pārāk birokrātiski utt. Uzskatu, ka mums par to jādomā. Mēs cenšamies piemēroties MVU dažādajām vajadzībām tiem, kas konkurē, kam ir konkurētspēja, kam ir pētniecības veikspēja, un arī tiem, kam ir vajadzība pēc pētniecības, bet nav atbilstīgu spēju. Tādēļ mēs maksājam, piemēram, par pētniecību, izmantojot universitātes, institūtus u.c..

Attiecībā uz IKP pieaugumu statistiski, protams, nav iespējams izveidot tiešu saikni, bet var veikt korelācijas analīzes, no kurām varat secināt, ka korelācija veidojas ilgtermiņā. Tādējādi valstis, kas vairāk investē izpētē un attīstībā, protams, ir attīstītākas un otrādi. Tāda ir realitāte bagātākās valstīs vairāk iegulda izpētē un attīstībā vēlāk. Būtībā, pat ja es nevaru precīzi atbildēt uz šo jautājumu, varu sniegt jums diezgan pārliecinošu atbildi, pamatojoties uz statistikas analīzi, ka tas ir veids, kā ikviens, kurš šajā kontekstā iegulda vairāk, var stiprināt konkurētspēju un tās rezultātā IKP, darbavietas utt..

Attiecībā uz jautājumu par jaunajām dalībvalstīm un tas patiešām ir interesants jautājums, jo mēs, protams, tam cieši sekojam varu teikt, ka tās ir diezgan aktīvas. Tās iesniedz daudz pieteikumu, vidējais to panākumu rādītājs ir nedaudz augstāks nekā attīstītākajām dalībvalstīm, ko es uzskatu par normālu parādību, jo institūcijas ir stiprākas valstīs, kurās ir ilgākas un spēcīgākas izpētes un attīstības tradīcijas un, protams, tās parasti ir stiprākas. Taču, ja raugāties uz to ļoti vienkārši, ja raugāties uz korelāciju cik daudz līdzekļu valstis pašas investē izpētē un attīstībā un cik tās saņem no pamatprogrammām, tikai konkurējot tajās pastāv stipra korelācija. Tātad valsts, kura faktiski vairāk investē savā valstī un kurai tādēļ ir arī stiprāks pētniecības potenciāls, saņem divtīk tā saņem līdzekļus savā valstī un arī konkurējot Eiropas pamatprogrammā, kas paredzēta izcilībai.

Interesants ir vēl kāds aspekts. Ja aplūkojam, cik dalībvalstis, jaunās dalībvalstis, iegulda savā izpētē un attīstībā globālās Eiropas investīcijās un cik tās saņem no 7. PP, šī pēdējā proporcija ir lielāka par to, ko tās faktiski investē savās valstīs. Šīs sakarības ir ļoti skaidras, un es ieteiktu izmantot visus iespējamus instrumentus, lai stiprinātu kapacitāti savās valstīs. Gudri izmantot struktūrfondus un kohēzijas fondus, kur pamatprogrammas līdzekļi 50 miljardi EUR ir atvēlēti tieši šim mērķim, un izmantot šo naudu, lai nākotnē tā palīdz pašiem savā valstī un arī globālajā konkurencē, jo pasaule ir globāla.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 38, ko iesniedza **Justas Vincas Paleckis** (H-0174/09)

Temats: BONUS-169

BONUS projekts (Baltijas jūras pētniecības finansēšanas organizācija) ir ļoti svarīgs līdzeklis valstu un reģionālo pētniecības programmu klasificēšanā, lai atbalstītu ilgtspējīgu attīstību Baltijas jūras reģionā, kopīgi sadarbojoties to koordinēšanā, veidošanā un ieviešanā. Līdz ar to Lietuva un pārējās Baltijas valstis cieši atbalsta pāreju no BONUS ERA-NET+ uz BONUS-169.

Vai Komisija var informēt par to, kādi jauni pasākumi ir plānoti BONUS-169? Vai priekšlikums tiks iesniegts šīs Komisijas darbības laikā? Vai ir kādi šķēršļi pārejai uz BONUS-169?

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis*. – **Paleckis** kungs, esmu pārliecināts, ka BONUS 169. panta iniciatīva ievērojami uzlabos apkārtējās vides un ilgtspējīgas attīstības politikas efektivitāti visā Baltijas reģionā. Tā ievērojami veicinātu Eiropas Savienības stratēģijas Baltijas jūras reģionam ieviešanu, galvenokārt attiecībā uz vides jautājumiem, ar ko Komisija plāno iepazīstināt Eiropas Padomi 2009. gada jūnijā.

Mēs pašlaik steidzīgi gatavojam tiesību akta priekšlikumu par 169. pantu un esam iekļāvuši BONUS-169 iniciatīvu tiesību aktu programmā 2009. gadam. Mēs pieliekam visas pūles, lai sagatavotu tiesību akta priekšlikumu, cik drīz vien iespējams 2009. gadā. Tomēr tiesību akta laika plānojums pilnībā nav mūsu ziņā tas ir atkarīgs arī no BONUS konsorcijs savlaicīgas un pozitīvas reakcijas, pārskatot pagaidu rīcības plānu. Ja tas nonāks Komisijā līdz jūnija sākumam, kam piekrita BONUS konsorcijs, tad esmu diezgan pārliecināts, ka tiesību akta priekšlikumu joprojām var sagatavot šīs Komisijas darbības laikā.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Liels paldies, komisāra kungs, par jūsu precīzo un skaidro atbildi acīmredzot ir cerība, ka šī jautājuma risināšana drīz tiks uzsākta. Vēlos jautāt jums, vai fakts, ka apkārtējās vides aizsardzība Baltijas jūrā būs vēl vairāk jāpastiprina, nozīmē, ka šis projekts ir saistīts ar *Nord Stream* projekta ietekmi uz apkārtējās vides aizsardzību Baltijas jūrā? Vai tas ir tiesa?

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis*. – Arī es daudz sagaidu no pašas *BONUS* programmas. Tādēļ es ļoti nopietni strādāju, lai sagatavotu šo priekšlikumu un iepazīstinātu jūs ar to, kamēr vēl esmu šajā amatā.

Jums vajadzētu zināt, ka mūsu pieredze ar 169. panta iniciatīvām, sākot ar *EDCTP* iepriekšējā pamatprogrammā, reizēm nebija pārāk laba. Tādēļ mēs lūdzām *van Velzen* kungu sagatavot par to ziņojumu. Starp citu, šobrīd *EDCTP* ir pilnīga un darbojas patiešām labi, bet mēs bijām lūguši *van Velzen* kungu sagatavot priekšlikumus turpmākajām „169” iniciatīvām un tagad ievērojam viņa ieteikumus.

Jāņem vērā arī tas, ka šī ir pirmā tāda veida programma un tai jāatspoguļo īsta Eiropas pievienotā vērtība. Esmu pārliecināts, ka šim piemēram vēlāk sekos citi reģioni. Īsumā, es ļoti atbalstu šo priekšlikumu, bet domāju, ka, jo stingrāku mēs to veidosim, jo labāk būs gan *BONUS*, gan reģionam.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 41, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0137/09)

Temats: komunikācija ar pilsoņiem

Ņemot vērā nozīmi, ko Komisija ir piešķirusi efektīvai komunikācijai ar pilsoņiem, sevišķi ekonomiskās krīzes apstākļos, kad daudzi pilsoņi nav pārliecināti par savu nākotni, un, ņemot vērā to, ka apspriežu process ir efektīvs instruments, kas ļauj pilsoņiem tieši piedalīties politikas procesos ES līmenī, vai Komisija ir vienprātis, ka, lai palielinātu pilsoņu informētību par ES apspriedēm, ir nepieciešami tālāki pasākumi, izmantojot plašsaziņas līdzekļus un citus piemērotus forumu valstu, reģionu un vietējā līmenī, lai nodrošinātu indivīdu un sabiedrisko organizāciju lielāku līdzdalību?

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Pirmkārt, vēlos teikt, ka pilsoniskā sabiedrība ir viens no galvenajiem spēkiem demokrātijā. Tai ir ļoti liela nozīme Eiropas integrācijā, un tā pilda svarīgu funkciju komunikācijā starp Eiropas pilsoņiem un iestādēm. Pilsoniskā sabiedrība palīdz pilsoņiem realizēt viņu tiesības piedalīties ES demokrātiskajā dzīvē.

Komisija atzīst nepieciešamību organizētai pilsoniskai sabiedrībai, kā arī atsevišķiem pilsoņiem, radīt skaidrāku piekļuvi ES, un mums ir ilgas un stipras savstarpējās mijiedarbības tradīcijas ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas aizsākās vairāk nekā pirms 30 gadiem.

Gadu gaitā daudzi mūsu dienesti ir izveidojuši regulāru dialogu ar ieinteresētajām pusēm. Šajā dialogā ņemta vērā mūsu jau daudzus gadus pastāvošā atvērtības un iekļaušanas politika un atspoguļotas plašās atšķirības politikas jomās un ieinteresēto pušu dažādība.

Komisija apspriežas ar pilsonisko sabiedrību dažādos veidos, tostarp izmantojot apspriežu dokumentus, paziņojumus, padomdevējas komitejas, ekspertu grupas, seminārus un forumus. Bieži tiek izmantotas apspriedes tiešsaistē. Turklāt mēs organizējam arī *ad hoc* sanāksmes un atklātās uzklaušanās. Daudzos gadījumos apspriedes ir dažādu rīku kombinācija un notiek vairākos politikas priekšlikuma sagatavošanas posmos.

Ir nepieciešams kopīgs darbības pamats, lai nodrošinātu šo apspriežu pārredzamību un saskaņotību. Tādēļ Komisija 2002. gadā noteica principus un minimālos standartus apspriedēm ar trešajām pusēm.

Atbilstīgi šiem standartiem uzmanība jāpievērš skaidru apspriežu dokumentu nodrošināšanai, apspriedēm ar visām atbilstīgajām mērķa grupām, jāatvēr pietiekams laiks līdzdalībai, rezultātu publicēšanai, jānodrošina atgriezeniskā saikne utt..

Eiropas pārredzamības iniciatīva arī uzlikusi saistības turpmāk veicināt spēkā esošo apspriežu minimālo standartu piemērošanu.

Ir ieviests atklātu sabiedrisko apspriežu parauga šablons, iekļaujot uzaicinājumu ieinteresētajām organizācijām abonēt interešu pārstāvju reģistru.

Kā tādas tās tiks informētas par apspriedēm, kas publicētas Komisijas vienotajā sabiedrisko apspriežu piekļuves punktā „Tava balss Eiropā”. Šī šablona izmantošana uzlabos ieinteresēto pušu apspriežu atspoguļošanas pārredzamību un saskaņotību.

Protams, mums nepārtraukti jādomā par to, kā turpmāk veicināt informētību par konkrētas apspriedes uzsākšanu, lai lielāks skaits cilvēku būtu informēti par to, ka apspriede sākas. Varbūt mēs aktīvāk varam izmantot savus pārstāvniecību birojus.

Ļaujiet man nobeigumā piebilst, ka D plāna iniciatīvas, tostarp apspriedes ar pilsoņiem, arī piedāvā jaunas idejas, kā sadarboties ar iedzīvotājiem un iekļaut arī tos, kas nepieder pie politiskajām partijām vai pilsoniskās

sabiedrības organizācijām, lai nodrošinātu patiešām atklātas apspriedes. Mēs izmēģinām dažādas pilsoņu iesaistīšanas metodes.

Marian Harkin (ALDE). - Pateicos par atbildi komisāres kundzei un piekrītu tam, ka Komisija patiešām cenšas. Taču, ņemot vērā, ka 53 % Eiropas pilsoņu apgalvo, ka viņiem neinteresē Eiropas vēlēšanas, uzskatu, ka viens no tā iemesliem ir daudzu Eiropas pilsoņu neinformētība par to, ka viņi var ierosināt pārmaiņas un ietekmēt ar apspriežu procesa starpniecību. Mana pieredze, sazinoties ar ieinteresētajām pusēm pilsoniskajā sabiedrībā, apliecina, ka daudzi no viņiem vienkārši nav informēti par šo procesu.

Es pati reizi pāris mēnešos cenšos informēt ieinteresētās puses par dažādiem notiekošiem apspriežu procesiem, un es patiesi ticu un vēlos jautāt jums, komisāres kundze, vai jūs esat vienprātis, ka būtu ļoti lietderīgi Komisijas birojiem katrā valstī izveidot ļoti plašu visu ieinteresēto pušu sarakstu un nodrošināt informāciju par apspriežu procesiem, lai tās būtu lietas kursā un varētu piedalīties?

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. Es pilnībā piekrītu 100 %. Par to mēs tikko šajā pēcpusdienā diskutējām starpiestāžu informācijas un komunikācijas grupā mudināt mūsu pārstāvniecību birojus un Eiropas iestādes, jo lielākajā daļā galvaspilsētu mums ir kopīgas telpas.

Mums tās jāizmanto kā Eiropas informācijas birojā, darot zināmu pilsoņiem, kad notiek apspriedes, kurās viņi var paust savus uzskatus par kopīgo lauksaimniecības, tirdzniecības vai apkārtējās vides politiku.

Tādēļ es pilnībā piekrītu jūsu uzskatiem, ka jādara vēl vairāk, lai mobilizētu pilsoņus. Uzskatu arī, ka eksperimenti ar tādām lietām kā apspriedes ar pilsoņiem veicina lielāku interesi par ES. Kā teica kāds dalībnieks: „Es sāku interesēties par ES tad, kad ES izrādīja interesi par mani, pajautājot, ko es domāju”. Uzskatu, ka beigās mēs iegūsim labākas politikas, jautājot pilsoņiem un apspriežoties ar viņiem.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 42, ko iesniedza **David Martin** (H-0155/09)

Temats: Komisijas loma un līdzdalība gaidāmajās Eiropas vēlēšanās.

Vai Komisija var informēt par to, kāda ar partijām nesaistīta loma tai būs, lai palielinātu balsotāju skaitu Eiropas vēlēšanās?

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Komisija atbalsta un papildina Eiropas Parlamenta, valstu iestāžu un politisko partiju saziņas centienus, organizējot tematiskus, izpratni veidojošus pasākumus gan Eiropas, gan vietējā līmenī. Mūsu mērķis galvenokārt ir informēt balsotājus par vēlēšanu datumu un nozīmi un tādējādi mudināt viņus balsot.

Sevišķa uzmanība tiks pievērsta sievietēm un jauniešiem, izmantojot īpaši veidotus produktus un pasākumus. Cita starpā, izmantojot satelītu un *EU Tube*, mēs pārraidīsim TV un radio klipus, kurus veidojis Parlaments, lai atainotu Eiropas vēlēšanu prioritāros tematus. Mēs palīdzēsim arī to izplatīšanā, izmantojot valstu, reģionu un vietējās raidorganizācijas dalībvalstīs. Turklāt Komisija veido multivides kampaņu jauniešiem visās dalībvalstīs un ar tiešsaistes sociālo plašsaziņas līdzekļu, emuāru un tiešsaistes žurnālu starpniecību iesaista izplatītājus. Visās galvenajās tīmekļa vietnēs, piemēram, *Europa*, ievietots vēlēšanu logotips un saite uz Parlamenta vēlēšanu tīmekļa vietni. Tiek gatavotas arī tradicionālās publikācijas, tostarp plakāti, pastkartes un ārpustelņu instalācijas.

Dalībvalstīs ir mobilizētas visas mūsu pārstāvniecības, lai organizētu ar vēlēšanām saistītus pasākumus un mobilizētu visus mūsu izplatītājus, un gandrīz 500 *Europe Direct* informācijas centri organizē pasākumus, lai izplatītu reklāmas materiālus un piedāvātu diskusiju platformu kandidātiem.

Visbeidzot, *Europe Direct* kontaktu centrs visās 23 oficiālajās valodās, izmantojot tālruni, e-pastu un tīmekļa palīdzību, piedāvā bezmaksas faktisku informāciju par pilsoņu un uzņēmēju jautājumiem, kas saistīti ar ES.

David Martin (PSE). – Komisāres kundze, paldies jums par informāciju par Komisijas aktivitātēm. Vai drīkst uzdot vēl tikai vienu jautājumu?

Vēlēšanu kampaņas laikā tiks stāstīts daudz melu par Eiropas Savienību. Daļa no tiem būs viedokļa jautājums, un es negaidu, lai Komisija iejauktos šajās situācijās, bet, ja tiks stāstīti nepārprotami meli par Kopienu, vai Komisija izveidos ātra atspēkojuma dienestu nākamajiem diviem vai trim mēnešiem, kur jūs varat tieši atbildēt uz meliem un izkropļojumiem par Eiropas Savienību un kur kandidāti var vērsties pie jums, lai iegūtu faktisku informāciju, kas atspēkotu nepatiesus apgalvojumus par Kopienas aktivitātēm?

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Paldies par jūsu papildu jautājumu. Atspēkošana reizēm ir mūsu un mūsu pārstāvniecību pastāvīgo aktivitāšu daļa. Protams, ka kandidāti vai ieinteresētās puses vienmēr var vērsties pie mums, lai iegūtu faktisku informāciju un arī lai sniegtu atbildes uz šāda veida apgalvojumiem.

Tomēr es uzskatu, ka Komisijas loma visdrīzāk būs faktiskas informācijas sniegšana, nevis iesaistīšanās debatēs, kas, es domāju, ir politisko partiju un kandidātu ziņā. Taču mēs vienmēr centīsimies piedāvāt faktisku informāciju un to mēs darām pastāvīgi.

Marian Harkin (ALDE). – Mans papildu jautājums ir ļoti līdzīgs *Martin* kunga jautājumam, jo viena lieta, kas man sagādāja grūtības Lisabonas līguma referenduma laikā, bija nespēja pietiekami ātri iegūt faktisku informāciju, lai atspēkotu dažus melus un maldinošu informāciju, kas tika izplatīta.

Vēlos uzzināt, vai Komisija, ņemot vērā to, ka vēlēšanas ir ļoti tuvu, apsver nodrošināt to, ka katrā dalībvalstī ir speciāla grupa vai cilvēku kopums, kam ir īpašs tālruņa numurs u.c., izmantojot kuru kandidāti varētu nekavējoties piekļūt Komisijai, lai iegūtu informāciju par konkrētiem jautājumiem?

Es zinu, ka vēlēšanas ir tuvu, bet lūdzu komisāres kundzi nopietni apsvērt šādas lietas ieviešanu.

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Šaubos, vai mums pietiks laika izveidot atsevišķu dienestu tik vēlā posmā un pirms vēlēšanām. Tomēr mums jau ir dienests, kas piedāvā iespēju zvanīt vai izteikt lūgumus un mēģināt saņemt pēc iespējas vairāk informācijas.

Mēs sāksim gatavot, piemēram, Lisabonas līguma kopsavilkumu pilsoņiem. To mēs darīsim sadarbībā ar citām iestādēm. Protams, mēs centīsimies izdarīt to nevis kampaņas ietvaros, bet cik vien ātri iespējams. Mēs pārliecināsimies, ka tas ir pieejams visās oficiālajās valodās un visās dalībvalstīs.

Taču es arī domāju, ka mums ir iespēja sakārtot jautājumus, jo mēs jau šīs lietas zinām. Mēs esam pieraduši atbildēt uz jautājumiem, piemēram, ar *Europe Direct* un mūsu pārstāvniecību starpniecību, tādēļ mēs centīsimies palīdzēt, cik varēsim. Mums ir arī jautājumu un atbilžu materiāls, ko esam apkopojuši. Tādēļ uzskatu, ka tas var palīdzēt gan kandidātiem, gan citām ieinteresētajām pusēm.

Priekšsēdētājs. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

– Ar šo jautājumi Komisijai ir noslēgušies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.00 un atsāka plkst. 21.05)

SĒDI VADA: Alejo VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

15. Parlamenta sastāvs: sk. protokolu

16. Pilnvaru pārbaude sk. protokolu

17. Autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0070/2009), ko Juridisko lietu komitejas vārdā sagatavojis B. Crowley, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem. (COM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD)).

Brian Crowley, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apsveikt sēžu zālē esošo komisāru McCreevy kungu un pateikties visiem kolēģiem, kuri ir klāt šajā vakarā.

Autortiesību un to aizsardzības termiņa pagarināšana ir bijis ilgs un mokošs piedzīvojums mums visiem, jo īpaši tādēļ, ka milzīgs daudzums cilvēku nav pilnībā informēti par visiem autortiesību aspektiem.

Sākumā ļaujiet man kā ierasts pateikties visiem kolēģiem gan tiem, kuri gan atbalstīja manu izvirzīto priekšlikumu, gan tiem, kuri bija pret to, par viņu devumu, ieguldījumus un jo īpaši par noderīgajiem padomiem un palīdzību darba gaitā. Vēlos pateikties arī Juridisko lietu komitejas sekretariātam un jo īpaši

Giorgio kungam, kurš bija ļoti stingrs advokāts un padomdevējs visās šajās jomās, un, visbeidzot, komisāram *McCreivy* kungam un visam viņa personālam. Es negribētu atsevišķi izdalīt kādu vārdu, bet cilvēks, kurš sēž jums blakus, ir izdarījis ļāca pakalpojumu šim ziņojumam un direktīvai.

Ir stāstīts daudzi meli un es lietoju vārdu „meli” piesardzīgi, ņemot vērā to, ko mēs cenšamies šeit darīt. Šo darbu var apkopot ļoti vienkārši četrās ļoti skaidrās jomās. Pirmkārt, pagarināt aizsardzības termiņu no šobrīd spēkā esošajiem 50 gadiem līdz garākam termiņam. Pašlaik mēs kā kompromisu piedāvājam 70 gadus. Šī kompromisa priekšlikuma pamatā gan ir Ministru padomes neliela pretestība, un esmu vīlies, ka Padomes prezidentūra šovakar nepiedalās. Patiesībā visa procesa laikā jutu, ka Padomes prezidentūra nav pārāk ieinteresēta šī jautājuma virzīšanā. Čehijas prezidentūras darbības sākumā es ieteicu premjerministram, kā arī atbildīgajam ministram un Čehijas prezidentūras amatpersonām, ka šis priekšlikums būtu liels prezidentūras un arī šī Parlamenta sasniegums. Taču uz viņiem tika izdarīti citi spiedieni un viņi ir ieņēmuši neieinteresētu vai daļēji attālinātu nostāju centienos rast risinājumus.

Arī citas dalībvalstis Ministru padomē ir mērķtiecīgi centušās bloķēt un kavēt progresu šajā procesā, izvirzot neīstas prasības un grozījumus, pat neiedziļinoties detaļās vai saturā un pienācīgi nesazinoties ar Parlamentu, lai redzētu, cik elastīgs tas var būt attiecībā uz šo veicamo darbu.

Bet otrais punkts attiecībā uz direktīvas darbību, un, iespējams, ka tas ir vissvarīgākais – tā pirmo reizi atzīst sesijas mūziķu devumu, izveidojot fondu, lai nodrošinātu viņiem atlīdzību un kompensāciju par darbu, kuru cilvēki izmantojuši ilgā laika posmā, bet par kuru viņi veiksmes gadījumā var saņemt tikai vienreizēju samaksu. Šī direktīva nodrošinās, ka ilgāk aizsargāti būs izpildītāji savas profesionālās muzikālās darbības beigās vai izpildītāji kuras skar ekonomiski jautājumi.

Treškārt, attiecībā uz ierakstu kompāniju un mūziķu starpnieku visas tiesību un pienākumu jomas līdzsvarošanu tā dod papildu tiesības mūziķiem un citiem iesaistītajiem, lai nodrošinātu tā īstenošanu.

Ceturtkārt, kas ir arī pats galvenais, tā nodrošina skaidrību par šī tiesību akta darbību Eiropas Savienībā. Daudzi mani kolēģi, jo īpaši no Spānijas un citām Vidusjūras zemēm, ir ierosinājuši plānus attiecībā uz audiovizuālo nozari, un mēs esam centušies tos pielāgot, ziņojuma projektā iekļaujot ideju par atsevišķu direktīvu par audiovizuālo nozari, jo tā skar citus jautājumus, kas prasa citus risinājumus. Tāpat, kā atklājās mūsu debašu un diskusiju gaitā, pastāv plaša joma saistībā ar mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju pārvaldību un veidu, kā tās vislabāk pārstāv tiesības un līdzekļu iekasēšanas pārvaldību, kas pienākas māksliniekiem, lai nodrošinātu, ka tās var viņiem palīdzēt.

Nobeigumā tikai sacīšu, ka cilvēkiem jāsaprot, ka runa ir par radošām tiesībām, tās ir radījis indivīds un devis mums, par to mums ir jāmaksā – nevis pārmērīgas, bet mazas summas. Autortiesību ideja mūsdienās tiek palaista vējā – ikviens var dabūt visu par brīvu. Ja mēs ejam pa šo ceļu, īstermiņā tas var būt mums izdevīgi, bet ilgtermiņā tas iznīcinās radošumu, tas iznīcinās iespēju jauniem mūziķiem, to grupām un jaunai pieredzei vispār nonākt mūsu redzeslokā.

Mūsu auditorijā šovakar ir daži mūziķi, producenti un dažas patiesi ieinteresētās puses. Vēlos teikt viņiem, ka šis ir pirmais solis, lai garantētu mākslinieku un mūziķu lielāku kontroli pār viņu tiesībām. Ja mums izdosies pirmais solis, varat būt droši, ka mēs spersim nākamos soļus ceļā uz Everestu.

Charlie McCreivy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija pilnībā atbalsta Parlamenta kompromisa tekstu, kas ir sagatavots balsošanai šajā plenārsēdē. Šis ļoti līdzsvarotais kompromisa teksts, cerams, veicinās priekšlikuma pieņemšanu vienā lasījumā. Šāds iznākums būtu ļoti vēlams notikumu attīstības gaitā ES izpildītājiem Tas apliecinātu mūsu cieņu radošajam ieguldījumam, kuru mūziķi sniedz mūsu dzīvē un kultūrā.

Parlamenta kompromisa tekstam ir četri galvenie pamatprincipi, kurus mēs pilnībā atbalstām: pirmkārt, izpildītāju un ierakstu producentu tiesību aizsardzības termiņu pagarināšana no 50 līdz 70 gadiem, otrkārt, jauna prasība par atlīdzību sesiju mūziķiem 20 % apjomā no ierakstu studijas pārdošanas tiešsaistē ienākumiem un autonomas pārdošanas ienākumiem, treškārt, „lieto vai zaudē” klauzula, kas ļauj izpildītājiem atgūt tiesības pēc 50 gadiem, ja producers nepārdod skaņu ierakstu un, ceturtkārt, tā sauktā „visu sākt no nulles” iespēja, kas nepieļauj ierakstu producentiem veikt izmaksu atskaitījumus no autoratlīdzībām, kuras viņi izmaksā slavenajiem izpildītājiem.

Es ar sevišķu prieku atzīmēju, ka sesijas mūziķu fonds, kura pamatā ir 20 % no bruto apgrozījuma ieņēmumiem, līdz šim likumdošanas procesā ir palicis neskarts. Būtībā šis fonds ir pārbaudīts tādējādi, ka, pretēji visai kritikai, ko esam dzirdējuši iepriekšējā gadā, termiņa pagarināšana, no vienas puses, dos ienākumus izpildītājiem viņu mūža novakarē, un, no otras puses, veicinās jaunu mākslu rašanos.

Atļaujiet uzsvērt, ka šis priekšlikums nebūt nav vienkārša termiņa pagarināšana. Pirmo reizi Eiropas autortiesību likumos būs shēma, kas ļaus māksliniekiem gūt labumu no ierakstu studijas pārdošanas apgrozījuma: 20 % no bruto apgrozījuma tiek rezervēti sesiju mūziķiem. Tā ir patiešām inovatīva pieeja. Vēl svarīgāk ir tas, ka rezervētie 20 % nav apgrozījums, kas pieaug dažiem slavenajiem māksliniekiem. Šie 20 % ir paredzēti sadalīšanai tikai starp sesiju mūziķiem. Pretēji izplatītajam uzskatam, seram Klifam Ričardam līdzīgie nesaņems ne pensa no sesiju mūziķu fonda, un tādām ierakstu kompānijām kā EMI vai Universal, kas veic iemaksas sesiju mūziķu fondā, būs jāgūst peļņa tikai no 80 % no bruto apgrozījuma.

Pastāv šis „visu sākt no nulles” nosacījums, kas izbeidz neveiksmīgo praksi izdarīt atskaitījumus no pazīstamo izpildītāju autoratlīdzībām. Šis nosacījums atkal ir paredzēts mazāk pazīstamajiem izpildītājiem, jo tieši viņu ieraksti nereti neatpelnā izdevumus.

Ir arī klauzula, kas ļauj izpildītājiem atcelt pārpirkuma līgumus, kad viņu producenti pārstāj pārdot viņu ierakstītos skaņdarbus. Tas viss ir ļoti inovatīvi, un neviens ES priekšlikums līdz šim nav bijis tik labvēlīgs izpildītājiem. Tas nav priekšlikums par labu ierakstu kompānijām. Tā ir rūpīgi līdzsvarota **pieeja, kuras mērķis ir atlidzināt** Eiropas radošajiem cilvēkiem.

Iespējams, kāds apgalvos, ka Eiropas radošie cilvēki ir pārāk aizsargāti. Tie, kuru ienākumi atkarīgi no autortiesībām, domā citādi. Ja mākslinieki paliktu mūzikas ierakstu jomā tādēļ, ka tas atmaksājas, patērētāji varētu baudīt lielāku dažādību.

Mēs arī atzinīgi vērtējam aicinājumu Komisijai veikt atsevišķu ietekmes novērtējumu audiovizuālajiem izpildītājiem un ierosināt piemērotus priekšlikumus 2010. gadā. Mēs esam pārliecināti, ka varam veikt ietekmes novērtējumu Parlamenta paredzētajos termiņos.

Komisija ir vienprātis, ka rūpīgu uzmanību ir pelnījis jautājums par tiešsaistes tiesību pārvaldību TV un radio programmu pārdošanai. Kā secināms no termiņu priekšlikuma, esam skāruši raidorganizāciju pamatotās bažas par tiešsaistes tiesībām. Tādēļ Komisijas ierosina pieņemt šādu deklarāciju pēc priekšlikuma pieņemšanas Padomē.

Deklarācija būtu šāda: „Komisija atzīst fonogrammu izpildītāju un fonogrammu producentu tiesību kolektīvas pārvaldības steidzamo nepieciešamību gadījumos, kad radio vai televīzijas pārraidēs iekļauta komerciālai lietošanai domāto fonogrammu pārraidīšana un tās ir publiski pieejamas tādā veidā, ka publika tām var piekļūt no brīvi izvēlētās vietas un brīvi izvēlētā laikā. Komisija veiks attiecīgus pasākumus, lai sekmētu šādu kolektīvu pārvaldību un kā pirmo izveidos ieinteresēto pušu strukturētu dialogu, lai nodibinātu funkcionējošu licencēšanas režīmu. Šī deklarācija attiecas uz radio un televīzijas raidījumu pieejamību pēc pieprasījuma un neattiecas uz pašas fonogrammas pieejamību”. Deklarācijas beigas.

Komisija iesniedza šo priekšlikumu 2008. gada jūlijā. Mēs pašlaik esam vissmagākās ekonomiskās krīzes vidū – manas dzīves laikā tā ir vissmagākā jebkad pieredzētā. Šī krīze ietekmē daudz ES pilsoņu ikdienu. Eiropas izpildītāji bieži pārtiek no pieticīgiem līdzekļiem arī savos ziedu laikos. Šis priekšlikums nodrošina izpildītājiem vēlāk dzīvē atgūt daļu savu radīto ienākumu.

Parlaments ir jūtīgs pret šo jautājumu, un šis process ir parādījis, ka stimulē mūsu radošo cilvēku labā joprojām ir dzīvs. Uzskatu, ka visas bažas, ko pārdodu termiņa pagarināšanas pretinieki, izrādīsies nepamatotas.

Nobeigumā es vēlētos vēlreiz sirsnīgi pateikties referentam Brian Crowley un paust atzinību un apbrīnu par to, cik efektīvi Eiropas Parlaments izskatīja šo dokumentu.

Erna Hennicot-Schoepges, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotāja. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos apsveikt referentu un visus deputātus, kuri strādāja pie šī jautājuma. Es gribu arī pateikties komisāra kungam par iesniegto dokumentu.

Iepriekšējos tiesību aktos izpildītāji bieži vien tika atstāti novārtā un, tāpat kā visiem citiem, kas palīdz radīt intelektuālo īpašumu, viņiem ir tiesības saņemt pienācīgu atalgojumu. Šis grozījums tādējādi attiecina šo principu uz izpildītājiem, kas jau ir ievērojams solis uz priekšu.

Tomēr vēl ir daudz darāmā, jo šis kompromiss ir tikai pirmais solis. Autortiesību izplatīšanas uzņēmumu apstākļi dažādās valstīs joprojām ievērojami atšķiras, tiem ir ļoti atšķirīgi statusi un no šī viedokļa saskaņošanu praksē nav iespējams veikt.

Parlamenta ziņojumā Komisiju aicināta veikt ietekmes novērtējumus un pārbaudīt šo pasākumu. Tāpēc nākamā Komisija tiks aicināta turpināt šo darbu. Attiecībā uz licenču piešķiršanu vēlos pievērst jūsu uzmanību

faktam, ka mākslinieku kopiena šādu pieeju dēļ jūtas ārkārtīgi nedroša, jo mākslinieki baidās, ka lielie producenti būs noteicēji pār mazo producentu radītajiem darbiem. Tādēļ joprojām nav panākts līdzsvars šajā ziņā.

Emmanouil Angelakas, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pievienoties apsveikumiem referentam un Komisijai par panākto kompromisu.

Galvenie direktīvas priekšlikumi iekļauj izpildītāju un producentu tiesību aizsardzības termiņa pagarināšanu no 50 līdz 70 gadiem, fonda radīšanu mūziķiem un „izmanto vai zaudē” klauzulas iekļaušanu līgumos. Tas viss ir svarīgi, un mēs par to diskutējam komitejā, tāpat kā par klauzulas „izmanto vai zaudē” ideju, par administratīvo procedūru vienkāršošanu un tiesību aktu saskaņošanu visās dalībvalstīs.

Kompromisā ietverti svarīgi jautājumi, ar kuriem mēs esam apmierināti. Taču mēs esam apmierināti tāpēc, ka 70 gadu periods pielīdzina aizsardzības periodu laikam, kurš aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības, kas arī ir 70 gadi. Šī aizsardzības perioda pagarināšana palīdzēs ar centieniem stimulēt jaunos mūzikas radītājus, tādējādi ļaujot Eiropai kļūt par globālu spilgtu muzikālo talantu avotu, kas dod aktīvu ieguldījumu mākslinieciskajā jaunradē un darba drošībā. Vienlaikus dalībvalstis gūs ieņēmumus no nodokļiem un Eiropa kļūs par intelektuālā īpašuma eksportētāju.

Uzskatu, ka kompromiss ir apmierinošs un atzinīgi vērtēju gūtos panākumus.

Christopher Heaton-Harris, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos apsveikt referentu un pirmo reizi savu desmit darba gadu laikā šeit apsveikt Komisiju gan par priekšlikumu, gan tās vēlāk ierosināto kompromisu.

Es sāksu ar to, kādēļ man patīk autortiesības. Uzskatu, ka autortiesības un patenti aizsargā cilvēkus, uzņēmumus un intelektuālo īpašumu (IĪ), un intelektuālais īpašums ir uzņēmējdarbības brīvā tirgus ekonomikas pamatakmens. Cilvēki un uzņēmumi labprāt iegulda laiku un naudu, cerot atrast produktu šajā gadījumā mūziku, kas cilvēkiem patiks un kuru tie gribēs pirkt. Visā pasaulē attīstās sabiedrības ar stingru intelektuālā īpašuma aizsardzību. Savukārt sabiedrības, kurām ir mazāk uzņēmēju un patentu, virzās atpakaļ.

Tagad 38 000 sesijas mūziķu Apvienotajā Karalistē ir parakstījuši petīciju, atbalstot šos priekšlikumus. Sesijas mūziķi ir pelnījuši palīdzību, kuru tie saņems no šī priekšlikuma. Manā vēlēšanu apgabalā ir kāds puisis *Ted Carroll* viens no daudzajiem sesiju mūziķiem, kurš rakstīja man, lūdzot mūs pieņemt šos kompromisus. Tādēļ es noteikti atbalstu šo ziņojumu.

Jacques Toubon, *PPE-DE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šis jums iesniegtais priekšlikums ir pozitīvs pasākums māksliniekiem, mākslai un kultūrai, un mūsu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa to atbalstīs.

Patiesi, jūsu priekšā ir kompromiss, kas tiecas ņemt vērā dažādos uzskatus un intereses, un, visinteresantākais, ka to pieņems Padome, kas līdz šim ir bijusi pret nelielo bloķējošo mazākumu.

Šis kompromiss uzlabo Komisijas priekšlikumu. Tas padara producentu un izpildītāju savstarpējās attiecības godīgākas, pateicoties klauzulai, kas atļauj izpildītājiem realizēt savas tiesības, ja tās nerealizē producenti. Tas garantē godīgākus nosacījumus sesiju mūziķiem attiecībā pret solistiem. Sesiju mūziķi gūs labumu no pastāvīgās 20 % nodevas.

Spānijas prezidentūras laikā mēs apsvērsim priekšlikuma paplašināšanu, iekļaujot audiovizuālo nozari, proti, producentus un aktierus. Runājot par raidsabiedrībām, es pateicos jums, komisāra kungs, par jūsu deklarāciju un uzskatu, ka Padomes kopējai nostājai jāpievieno ļoti precīza deklarācija, lai netiktu apdraudēti ar mūzikas radoraidījumiem saistītie jautājumi.

Mēs šeit runājam par reāliem ieņēmumiem; sesiju mūziķu ienākumi trīskāršosies, sasniedzot 2000 EUR. Patērētāju intereses netiek apdraudētas, jo aizsardzības termiņa pagarināšana nepalielina cenas. Bibliotēku intereses arī netiek apdraudētas, jo bibliotēkas nemaksā autoratlīdzības izpildītājiem vai ierakstu producentiem. Tās maksā tikai autoriem, un arī tad ir daudz izņēmumu.

Tādēļ esmu ļoti pateicīgs *Crowley* kungam, *Gill* kundzei, komisāram *McCreevy* kungam un Komisijai par visu šo darbu. Tas atspoguļo stāvokli pasaulē, pieaugošo dzīves ilgumu un jaunas darbu izmantošanas iespējas, un tādēļ mums jāpieņem šis dokuments, mēģinot nodrošināt, ka tas kļūtu galīgs pirmajā lasījumā.

Neena Gill, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šim ziņojumam ir bijis ilgs un reizēm sarežģīts rašanās process Parlamentā, kas pakļauts intensīvai lobēšanai no visām pusēm, tostarp ar mītiem un pretpasībām darba kārtībā. Pateicoties steidzamībai un nepieciešamībai pieņemt šo ziņojumu šī sasaukuma laikā, referents un mūsu ēnu referents ir smagi strādājuši, lai panāktu vienošanos par galvenajiem punktiem Padomes nostājā. Tādēļ es apsveicu visus, kas piedalījušies, lai nonāktu pie saprātīgas, taisnīgas un ilgtspējīgas vienošanās. Tomēr esmu vilusies, ka Padomei atkal nav izdevies panākt līdzīgu vienošanos.

Tomēr es priecājos, ka ziņojums atbilst maniem galvenajiem centieniem un PSE grupas mērķiem un, ja mums jāpagarina autortiesību aizsardzības laiks, no palielinātās apgrozības labums vispirms jāgūst izpildītājiem. Tādēļ es spēju pieņemt kompromisa grozījumus, kurus sagatavojis referents, jo pastāv papildu pasākumi izpildītājiem.

Vēlos uzsvērt dažus galvenos grozījumus: 58. grozījums, kas ir pastāvīga „zaudē vai lieto” klauzula, 59. – 61. grozījums par pastāvīgu maksājumu sesiju mūziķiem, kas nosaka 20 % visa ierakstu studijas pārdošanas apgrozījuma paredzēšanu šim mērķim, 62. grozījums par „sākt visu no nulles” iespēju slavenajiem māksliniekiem, 71. grozījums par iespēju slavenajiem māksliniekiem atsākt sarunas par labākiem līgumiem un, visbeidzot, 75. grozījums par ietekmes uz audiovizuālajiem izpildītājiem novērtējumu.

Tādēļ es aicinu kolēģus, kuri atturas, pārdomāt un balsot par šo ziņojumu. Es atzīstu, ka tas nav pilnīgs un pastāv zināmas bažas. Citos apstākļos es vēlētos lai tas tiktu atrisināts, īpaši slaveno mākslinieku labā, laika periodam, kas dots ierakstu studijām „lieto vai zaudē” klauzulā, stājoties spēkā nevis pēc gada, bet dažiem mēnešiem, kas būtu ieteicamāk.

Noslēgumā es aicinu Padomi steidzami vienoties par šo jautājumu. Visi pārējie galvenie dalībnieki ir panākuši vienošanos, un izpildītājiem ir nepieciešama skaidrība pēc iespējas drīzāk.

Sharon Bowles, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, par spīti komisāra un viņa dienestu enerģiskajai šarma ofensīvai, es tomēr nevaru atbalstīt priekšlikumu pagarināt autortiesību termiņu.

Es zinu, ka priekšlikums bija labi domāts, bet kāpēc digitālajā laikmetā, kad strauji mainās ierakstu izplatīšanas veids, mums būtu jāveic neatgriezeniskas pārmaiņas, paplašinot sistēmu, kas savā būtībā joprojām darbojas ar līgumiem un kuras struktūra vairāk attiecas uz fizisku izplatīšanu un pārdošanu? Vienīgā cerība glābt šo situāciju ir risināt līgumu jautājumu, kas laika gaitā kļuvis negodīgs, un tas nav darīts. Mums skaidri jāpasaka, ka līgums visai dzīvei bez klauzulām par automātisku pagarināšanu vairs nav pieņemams un nav pieņemami arī līgumi attiecībā uz cenām, kas ierakstu kompānijas jāmaksā par jebkuru pagarinājumu.

Ir izdarīts liels uzslavas cienīgs darbs, lai kompensācijā par pagarinājumu ieviestu labus nosacījumus, bet baidos, ka šie sasteigtie papildinājumi pilnībā neatbilst mērķim ilgtermiņa nākotnē, un tajos arī ir zināmas pretrunas un netaisnīgums, jo tie neskar jautājumu par līgumiem.

Esmu centusies rast kompromisu, kuru es varētu pieņemt, un piedāvāju ierobežot termiņu pagarināšanu ierakstiem, kas izdoti pirms 1975. gada, kā minēts ALDE grupas 80. un 81. grozījumā, kas ir savietojami ar galveno paketi. Atzīstu, ka tas ir saistīts ar rokenrola laikmetu, kas tagad kļūst domīgs un kas pieredzējis gan populārās mūzikas uzplaukumu, gan ārkārtīgi sliktus līgumus. Tomēr šāds grozījums nenostādītu mūs nemaināmā pozīcijā attiecībā uz visiem jaunākajiem ierakstiem. Tādējādi mēs nonāksim līdz pašreizējā ierakstu kompāniju modeļa beigām, kuras galu galā ir galvenie labuma saņēmēji un šī pagarinājuma aizstāvji. Tas dos mums arī laiku apsvērt un veidot priekšlikumus, kas vairāk vērsti uz izpildītājiem un nākotni un ir patiešām piemēroti digitālajam laikmetam.

Ja jūs atgriezīsieties pie jautājumiem, kurus es minēju, tad tā būtu pakete, par kuru būtu vērts balsot, bet pretējā gadījumā es to nevaru atbalstīt.

Roberta Angelilli, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu apsveikt referentu par izcili paveikto darbu. Autortiesību aizsardzība pašlaik ilgst ne vairāk kā 50 gadus, un es uzskatu, ka šis periods nav pietiekams, lai godīgi atalgotu mākslinieku radošo darbu un veikumu. Ir patiešām svarīgi uzlabot mākslinieku sociālo situāciju, izmantojot lielāku aizsardzību no institūciju puses.

Šī iemesla dēļ mēs esam par autortiesību aizsardzības perioda pagarināšanu līdz 95 gadiem un pieprasām, lai papildu peļņa, ko rada šis pagarinājums, tiktu atdota tikai māksliniekiem, un lai mākslinieki, jo sevišķi par šiem papildu 45 gadiem, tiktu atbrīvoti no līgumsaistībām, kas prasa nodot daļu ieņēmumu trešajām pusēm. Šī pasākuma vienīgais mērķis ir nodrošināt patiesas priekšrocības autoriem un izpildītājiem. Taču būtu arī vēlams, ka Komisija izvērtē ietekmi un vajadzību paplašināt pagarinājuma apjomu, lai iekļautu audiovizuālo nozari.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums ir problēmas ar autortiesībām un mākslinieku atalgojumu. Tādēļ mums jāklūst aktīviem un jārikojas. Tomēr, ja mēs kļūstam aktīvi, tad ir svarīgi, lai mēs reaģētu uz digitālā laikmeta pārbaudījumiem un “neseģlotu mirušus zirgus”.

Es paskaidrošu, kā nonācu pie šāda secinājuma. Mūsu rīcībā esošais priekšlikums patiesībā cildina vienu atsevišķu solījumu, un tas ir solījums veicināt mūzikas industriju. Ja mums būtu jārisina tas, kas faktiski notiek ar māksliniekus un viņu ienākumiem un jāaprēķina tie, mēs nonāktu pie vidējās vērtības, kas acīmredzami ir pārāk maza, lai mākslinieki sevi uzturētu un vēl nopelnītu.

Turklāt šī nauda nenonāk pie māksliniekus tieši. Fonds ir pārāk mazs, lai kaut ko panāktu. Mākslinieks, ar kuru apspriedu šo jautājumu, sacīja, ka pārdale notiek starp „veiklajiem un mirušajiem”. Tomēr man viņam bija jāiebilst tā ir pārdale starp māksliniekus un producentiem, mūzikas industriju un tikai tad slavenībām.

Visumā, komisāra kungs, šis priekšlikums nav atbilstošs. Mums jāmeklē labāki risinājumi. Piemēram, mums jārada kas līdzīgs vienotajai likmei. Pat priekšlikumi, kurus jūs izteicāt par „lieto vai zaudē” klauzulu, aizvien ir teorētiski likumi. Vai mēs varam rīkoties gudri un pamatoti, kā ieteica un lūdza mākslinieki mūsu uzklaušanās Juridisko lietu komitejā?

Mary Lou McDonald, GUE/NGL grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka šis iniciatīvas nolūks patiešām bija uzlabot izpildītāju sociālo situāciju, kā apgalvoja komisārs McCreavy kungs un mūsu kolēģis Brian Crowley, bet faktiski tā nesasniedz savu mērķi. Diemžēl pat komitejas ieviestās izmaiņas neuzlabo priekšlikumu. Uzskatu, ka šis priekšlikums galu galā patiešām dos labumu tiem māksliniekus, kuri jau gūst panākumus, un industrijai.

Mani mulsina nodoms pagarināt autortiesību aizsardzības termiņu līdz 70 vai 95 gadiem, ne tikai tāpēc, ka tas ir apšaubāms un gandrīz neatbilstīgi digitālajam laikmetam, bet arī tādēļ, ka no tā diezgan nepārprotami vispirms ieguvēja būs industrija un nevis mākslinieki, kuri cīnās par savu eksistenci.

Neraugoties uz visu grūto darbu un labo gribu, es uzskatu, ka Parlamenta deputātiem būtu jānoraida šis priekšlikums. Domāju, ka Komisijai jāatgriežas pie izstrādāšanas posma un jāgatavo īstais priekšlikums, kurš ne tikai atbalsta izpildītājus un māksliniekus, bet īsteno to arī reāli un praktiski.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, atšķirībā no abiem iepriekšējiem runātājiem, es pievienojos lielākajai daļai deputātu, kuri runāja par šo jautājumu.

Šī ir laba direktīva, pat izcila direktīva, kuras mērķis ir aizsargāt izpildītājus.

Kad tiek runāts par gudrāka rīcības veida meklēšanu, patiesībā tiek diskutēts par to, kas iznīcina intelektuālā īpašuma jēdzienu. Kaut ko var paveikt tikai tad, ja ir noteikti tiesību akti.

Mēs jau esam pieņēmuši tiesību aktus valstiskā līmenī. Komisija McCreavy kunga vadībā ir pieņēmusi lielisku, pozitīvu iniciatīvu, un es uzskatu, ka Parlamentam jāpieņem vienošanās, ko esam panākuši Juridisko lietu komitejā, pateicoties referenta Crowley kunga un dažādo ēnu referentu, piemēram, Gill kundzes un Toubon kunga, darbam.

Uzskatu, ka tā ir izcila direktīva, un tā stiprinās intelektuālā īpašuma radīšanu. Turklāt direktīvā ietverti vairāki ieteikumi attiecībā uz turpmāko darbu.

Uzskatu, ka šī ziņojuma pieņemšana Parlamentā un es ceru, ka Padome pievienosies Komisijai un Parlamentam kalpos par nodrošinājumu tam, ka Komisija nākamajā darbības termiņā turpinās šo virzību, iesniegs priekšlikumus Parlamentā un ka mēs panāksim progresu intelektuālā īpašuma aizsardzības jomā, kas ir svarīga, lai Eiropas Savienība attīstītos kā liela institūcija, kas balstīta uz kopēju kultūru.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Crowley kungs ir spējīgs deputāts, kurš bieži nāk klajā ar gudriem priekšlikumiem. Tomēr šoreiz man ir grūti izsekot viņa nodomiem. Komisija ierosina, ka mūzikas ierakstu aizsardzības termiņš jāpagarina no pašreizējiem 50 gadiem līdz 95 gadiem, kas ir gandrīz divreiz ilgāk. Vairums piekritīs, ka tas ir par ilgu. Pašlaik apspriestais kompromiss ir 70 gadi, kas ir solis pareizajā virzienā.

Tomēr daži jautājumi joprojām pastāv. Vai pagarinājums palielinās kultūras dažādību un veicinās jaunu kompozīciju rakstīšanu? Kā autortiesību termiņa pagarināšana Savienotajās Valstīs ietekmē notikumu attīstību tur? Vai tā ir stiprinājusi mākslinieku pozīciju, vai arī galvenie ieguvēji ir mūzikas kompānijas? Vai mēs varam attaisnot pagarinājumu, kas tik būtiski palielina aizsardzības termiņu? Vai nav pārāk vienkāršoti

apgalvot, ka radošums un radošā dzīve ir tieši saistīta ar aizsardzības ilgumu? Uzskatu, ka uz šiem jautājumiem vēl nav atbildēts.

Kā liberālis es ticu autortiesību likumam un tā mērķiem un tādēļ esmu vienprātis ar vairākiem kolēģiem deputātiem šajā Parlamentā. Protams, ir svarīgi aizsargāt jaunu kompozīciju rašanos un dot komponistiem iespēju kontrolēt savu darbu arī finansiāli. Tomēr mūsu juridiskajai intervencei šajā Parlamentā, protams, jābūt samērīgai, un man nešķiet, ka šajā gadījumā tā ir.

Manā valstī tiek debatēts par jautājumu attiecībā uz piekļuvi kompozīcijām internetā, jo sevišķi pēc ievērojamās *Pirate Bay* tiesas prāvas, kurā tā zaudēja. Šobrīd, kad tiek intensīvi debatēts par autortiesībām, es uzskatu, ka mēs kļūdoties, atbalstot Komisijas priekšlikumu pagarināt mūzikas kompozīciju aizsardzības termiņu no 50 līdz 95 gadiem. Tādēļ es, tāpat kā Bowles kundze, pilnībā noraidīšu šo priekšlikumu. Uzskatu, ka Komisijai tas vēlreiz jāpārskata. Komisāra kungs, pārdomājiet, pārstrādājiet priekšlikumu un spriedīsim tad!

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man šķiet, ka, ņemot vērā lielās izmaiņas, kas ietekmē mūzikas un kultūras nozari kopumā, Eiropa riskē, reaģējot ar protekcionistiskiem risinājumiem un novecojušām shēmām, kas sola drupačās izpildītājmāksliniekiem un mazajām mūzikas kompānijām, un pilnībā aizstāvēt slaveno izpildītāju intereses, kuriem būs ievērojami plašākas iespējas palielināt savu peļņu.

Ja Parlaments apstiprinātu tāda veida pasākumu kā sākotnējais Zviedrijas tiesas lēmums pret tīmekļa vietnes *The Pirate Bay* vadītājiem, kurus sodīja par mūzikas materiālu apmaiņas veicināšanu, tas konsolidētu negatīvu un pavisam nepiemērotu pieeju pašreizējā tehnoloģiju laikmeta jaunajai dinamikai un veselu paaudžu nepieciešamībai pēc kultūras, komunikācijas un brīvības.

Mākslinieku izteiksmes brīvības aizsardzība faktiski ir viņu attiecībās ar sabiedrību; brīvība radīt mākslu iet roku rokā ar brīvību to baudīt un tai ir kopējs ienaidnieks – merkantīlā kultūras iztapība, kuru šis tiesību akts stiprinātu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšlikums un ziņojums vēlas padarīt mākslas radīšanu un cilvēka radīto kultūru par pastāvīgu precī. To mērķis nav aizsargāt mūziķus.

Šis pagarinājums nesīs peļņu tikai lielajiem monopoliem, starpvalstu uzņēmumiem mūzikas, šovbiznesa un izklaides industrijā, kas turpinās kļūt bagātas no citu radītā. Zaudētāji būs darba ņēmēji, mākslinieki un pati cilvēces evolūcija, jo starpvalstu uzņēmumu spaidu dēļ lielais vairums dalībnieku un izpildītāju ir spiesti nodot tiem visas savas tiesības, saņemot par to nožēlojamus grašus.

Šis pagarinājums radīs simtiem miljonu eiro peļņu starptautiskajiem uzņēmumiem un tikai dažus desmitus eiro gadā mūziķiem. Tajā pašā laikā lielie uzņēmumi kontrolēs arī intelektuālo radīšanu, pamatojoties uz peļņas likumu.

Komisijas priekšlikums, kuru atbalsta lielās politiskās grupas Eiropas Parlamentā, ir apliecinājums Eiropas Savienības sargātajai un aizsargātajai būtībai, tēlam un interesēm. Lai nosargātu kapitāla ienesīgumu, tā visu pārvērs precē, no ūdens līdz mākslai, kultūrai un cilvēka radītajam.

Jens Holm (GUE/NGL). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, priekšlikums pagarināt autortiesību termiņu līdz 95 gadiem ir spilgts piemērs tam, kā lielajām ierakstu kompānijām ir izdevies lobēt priekšlikumu to interesēs. Tik ilga autortiesību aizsargāšanas termiņa pagarināšana tikai ietekmēs atsevišķus patērētājus un traucēs jaunas mūzikas radīšanai. Mēs Eiropas Apvienotajā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālajā grupā tādēļ esam sagatavojuši grozījumu, kurā lūdzam izņemt prasību par 95 gadiem. Mēs arī prasām noraidīt visu direktīvu.

Tiesības uz dziesmu *Happy Birthday* acīmredzot pieder Ziemeļamerikas kompānijai *Warner*. Cilvēki, kas publiski svin savu dzimšanas dienu, gandrīz neuzdrošinās dziedāt šo dziesmu atsevišķās ASV vietās, baidoties no represijām un sodiem. Tas ir absurds piemērs tam, kāds ļaunums var tikt nodarīts, kad ļaujam individuālajām interesēm un industrijai valdīt politikā. Šis bija ASV piemērs, kur autortiesību aizsardzības termiņš jau ir 95 gadi. Neļausim tam notikt Eiropā! Noraidīsim prasību par 95 gadiem un noraidīsim visu direktīvu!

Es vēlētos arī zināt, vai Komisija ir veikusi ietekmes izvērtējumu par to, cik daudz nākotnes apgrozījuma saņems individuāli mākslinieki un cik no tās patiesībā paturēs lielās korporācijas.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Komisāra kungs, kā mēs dzirdējām debatēs, pastāv atšķirīgi viedokļi par tiesisko regulējumu, kas pagarina intelektuālā īpašuma aizsardzības termiņu.

Vēlos atkārtoti uzsvērt, ka šīs konkrētās direktīvas pieņemšana neietekmēs patērētājus un neizraisīs fonogrammu cenu pieaugumu. Mēs visi cenšamies pagarināt saistīto tiesību aizsardzības periodu atbilstīgi dzīves ilguma pagarinājumam. Intelektuālais īpašums tiek aizsargāts 70 gadus pēc autora nāves, tādējādi dodot zināmais ienākumus viņa ģimenei. Pašreizējais izpildītāju saistīto tiesību aizsardzības termiņš, kas ir 50 gadi kopš ierakstīšanas brīža, tādēļ ir ļoti īss. Tāpēc kompromisā noteiktais 70 gadu periods ir laba doma.

Vēlos arī pievērst jūsu uzmanību topošajam pētījumam par aktieriem un iespējamajam direktīvas priekšlikumam, kas tiks iesniegts 2010. gadā. Es arī uzskatu, ka aktieru darbs ir jāaizsargā, jo īpaši laikā, kad mākslinieciskā radīšana ir svarīga un tehnoloģiju attīstība var palīdzēt pasargāt mākslinieku ienākumus.

Nobeigumā es ceru uz Eiropas Komisijas sadarbību attiecībā uz priekšlikumu jaunajai direktīvai.

Glyn Ford (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, būsim tieši es atbalstu autortiesību termiņa pagarināšanu no 50 līdz 70 gadiem. Jautājums ir tikai kas no tā būs ieguvējs?

Es atzinīgi vērtēju to, ka pēc Mūziķu apvienības lūguma, sesiju mūziķi saņems 20 % no izplatīšanas peļņas. Problēma ir līdzsvars starp starptautiskajām ierakstu kompānijām un slavenajiem māksliniekiem. Daudzi no šiem cilvēkiem parakstīja līgumus pirms 30 vai 40 gadiem, kas deva viņiem 8 % no tirgotāja cenas, uzņēmumiem esot atbildīgiem par producēšanu, izplatīšanu un naudas iekasēšanu no pārdošanas. Tagad šīs pašas starptautiskās ierakstu kompānijas, neko nedarot, iegūs negaidītu daudzu miljonu peļņu, jo jaunajā digitālajā laikmetā tur neko nevar padarīt. Pamatojoties uz industriālo struktūru, kuru tehnoloģiju pārmaiņas jau sen padarījušas lieku, uzvarētājs būs Notingemas šerifs, nevis Robins Huds. Šiem māksliniekiem jābūt iespējai atkārtoti pieteikties uz savu īpašumu, kuru tikai viņi ir radījuši.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, sapratīsim skaidri vienu lietu autortiesību aizsardzības termiņa pagarināšana nedos vairāk vai labāku mūziku. Vai 25 gadus vecs mūziķis godīgi teiks: „Nē, es neveikšu šo ierakstu, jo man par to maksās tikai tik ilgi, kamēr es būšu 75 gadus vecs, nevis kamēr man būs 120 gadi”? Tas pat nemudinās *trūcīgos* mūziķus, jo tie nebūs viņu ieraksti, kurus pārdos vairāk kā 50 gadus pēc to ierakstīšanas. Gluži pretēji, tas mudina lielās ierakstu kompānijas vai tos, kuri ar saviem ierakstiem jau ir daudz nopelnījuši. Es domāju, ka šādi ir pilnīgi zaudēta jebkāda samērības sajūta.

Ja kāds izgudros zāles vēža ārstēšanai un saņems par to Nobela prēmiju medicīnā, viņa izgudrojums tiks aizsargāts ne ilgāk kā 20 gadus, kamēr kāda cita izgudrojums jeb ieraksts tiks aizsargāts 95 gadus. Tam nav nekāda samērojuma. Tomēr es piekritu, ka 70 gadi ir labāk nekā 95 gadi, lai gan uzskatu, ka vislabākais būtu noraidīt visu priekšlikumu.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, atrodoties šeit kā Eiropas komisārs, esmu daudz mācījies. Lai gan daži varētu apgalvot, ka tā nav, tomēr uzskatu, ka man ir taisnība.

Viena lieta, ko esmu uzzinājis, ir tas, ka jebkurš pieskāriens intelektuālā īpašuma jomai ir pilns dažādu slazdu. Daudzi jautājumi intelektuālā īpašuma jomā ir izvirzīti Parlamentā un Ministru padomē gan manā kā komisāra darbības laikā, gan tad, kad biju Īrijas valdības ministrs, un daži no šiem jautājumiem ir bijuši aktuāli 20 vai 30 gadus. Tādējādi esmu uzzinājis, ka jebkurš šī temata aspekts tiek plaši atspoguļots, izraisa plašas debates un sašķēļ daudzus Parlamenta deputātus, dalībvalstis un dažādas ieinteresētās puses.

Esmu uzzinājis, ka ir ārkārtīgi grūti skart jebko šajā jomā un censties panākt pieņemamu risinājumu. Manā kā komisāra darbības laikā šeit ir bijuši daudzi gadījumi, kad neesam panākuši nekādu vienošanos noteiktās jomās.

Ņemot to vērā, mani nepavisam neizbrīna šo debašu argumentu dziļums un patiesums no jebkuras puses, jo jebkurš jautājums, kas saistīts ar intelektuālā īpašuma jomu vienmēr rada šādus strīdus, un cilvēki, kas ir opozīcijā Crowley kunga sagatavotajam kompromisa priekšlikumam, būs pavisam pretējā pusē citās intelektuālā īpašuma jomās.

Tādēļ ir ļoti interesanti šādās debatēs redzēt cilvēkus, kas ieņemtu vienu nostāju citās intelektuālā īpašuma jomās, ieņemot atšķirīgu nostāju šeit, jo šī ir ļoti sarežģīta joma, un es atzinīgi vērtēju to cilvēku patiesumu, kuri ir devuši savu ieguldījumu.

Nav lielas jēgas vēlreiz uzskaitīt visus atsevišķi minētos jautājumus un debatēt par tiem, jo tas jau līdz nelabumam ir darīts komitejā. *Crowley* kungs un referenti no citām komitejām veltīja tam daudz laika. Ārkārtīgi daudz laika un pūļu tam veltīja Parlaments un daudzi palīgi, un cilvēki manā ģenerāldirektorātā strādāja ļoti smagi, lai panāktu pēc mūsu domām pieņemamu kompromisu.

Es minēšu dažas jomas. Sākumā vien izslēgšu dažus punktus, kas vairāk attiecas uz iepriekšējām debatēm, kurās mēs ierosinājām šo priekšlikumu.

Ļaujiet man apgalvot, ka cilvēki, kuri lūdza mani turpināt priekšlikuma virzīšanu, bija izpildītāji tie bija viņi, kas aktīvi lobēja.

Ja pastāv domstarpības Parlamentā un dalībvalstīs, es tāpat varu teikt, ka manā ģenerāldirektorātā šajā jautājumā arī bija atšķirīgi viedokļi, kad es pirmo reizi runāju par to, kā mums būtu jāturpina strādāt, un daudzi no šeit dzirdētajiem atšķirīgajiem viedokļiem bija atspoguļoti arī tur. Manuprāt, tas ir dabiski ja tas izraisa tik atšķirīgus viedokļus šeit un citās dalībvalstīs, jūs varat sagaidīt to pašu ģenerāldirektorātā.

Bet mani diezgan intensīvi lobēja ierindas izpildītāji. Jā, augsta līmeņa izpildītāji nāca un sniedza savu atbalstu kopējai lietai, jo ierindas izpildītāji uzskatīja, ka būtu labi iekļaut šajā jomā arī kādu no zināmajiem māksliniekiem, bet ierindas izpildītāji sesiju mūziķi, par kuriem lielākā daļa cilvēku nekad nav dzirdējuši bija vislielākie lobētāji. Uzskatu, ka ir svarīgi atzīmēt, kā minēja *Heaton-Harris* kungs, ka 38 000 sesiju mūziķu atbalsta šo konkrēto priekšlikumu.

Ir jāpieņem lēmums par to, kurš ir labākais veids turpinājumam. Es teiktu, ka lielākā daļa cilvēku zina savu četru mīļāko dziesmu vai ierakstu izpildītājus, bet šaubos, ka daudzi no viņiem zina, kas patiesībā tās sacerējis. Taču dziesmas autoram autortiesības pieder dzīves laikā un 70 gadus pēc nāves.

Ja es šovakar nosauktu sešas vispopulārākās melodijas, šaubos, vai kāds no šeit klātesošajiem varētu pateikt, kas ir šo dziesmu autors, bet katrs, kurš zina konkrēto ierakstu, varētu pateikt, kas to izpildījis. Dziesmas autoram tiesības pieder dzīves laikā un 70 gadus pēc nāves, bet izpildītājam tikai 50 gadus no izpildīšanas datuma.

No jebkāda morāles viedokļa tas ir negodīgi. Dažiem cilvēkiem bija viena vispopulārākā dziesma 21 vai 22 gadu vecumā un par viņiem nekad vairs nav dzirdēts, un viņi ar šo dziesmu nenopelnīja milzīgas naudas summas. Dzīves beigās, tuvojoties 70 gadu vecumam vai pēc tā, es domāju, būtu tikai prātīgi, ja viņi saņemtu nelielus papildu ienākumus. Var sabiezināt visus tehniskos un intelektuālos argumentus un visu citu, bet es domāju, ka godīgā spēlē šis arguments uzvar.

Kā minēja *Crowley* kungs un citi, šis bija patiesi mēģinājums risināt dažus ļoti konfliktējošus jautājumus. Mēs esam darījuši visu iespējamo, lai izstrādātu priekšlikumu. *Crowley* kungs ir ieguldījis ārkārtīgi lielu darbu šajā jomā, cenšoties panākt vienošanās un kompromisus, un ir strādājis ilgi un smagi.

Es minēšu tikai dažus izvirzītos jautājumus.

Gill kundze, kas ļoti atbalsta priekšlikumu, un es pateicos viņai par atbalstu, minēja „lieto vai zaudē” klauzulu, kas stājas spēkā pēc gada, bet, ieviešot to dalībvalstīs, tās, ja vēlas, var ļaut tai stāties spēkā pēc trim vai sešiem mēnešiem.

Bowles kundze un es ne mīkli nešaubos par viņas patiesumu šajā ziņā uzskata, ka viņa nevar balsot par šo konkrēto priekšlikumu vai *Brian Crowley* piedāvāto kompromisa priekšlikumu. Viņa minēja jautājumu par līgumiem. Es neuzskatu, ka jautājumam par līgumiem jāiznīcina priekšlikums. Tas noteikti ir cits jautājums, kas var būt citas iniciatīvas temats, ja, un tikai tad ja šis priekšlikums būs veiksmīgs.

Lichtenberg kundze teica lielisku runu. Vēlos norādīt viņai, ka minētie 2000 EUR noteikti nav sākums sesiju mūziķim. Kā jau minēju, fondu atbalsta 38 000 izpildītājmākslinieku, un es domāju, ka viņiem tas ir zināms labāk.

Medina Ortega kungs no savas plašās politika pieredzes minēja ļoti labu lietu, un es piekrītu viņam, ka mūsu ierosinājumiem šeit ir jābūt tādiem, kam ir pamatotas iespējas nonākt arī Ministru padomē. Kā viņš norādīja, mums jābūt realistiskiem, jo, ņemot vērā atšķirīgos uzskatus, mums jānāk klajā ar priekšlikumu, kā to darīja *Crowley* kungs un citi kam ir reāla iespēja nonākt Ministru padomē, un viņš to pateica ļoti labi un spēcīgi.

Schmidt kungs un *Musacchio* kungs runāja par pastāvošo ierakstu studiju uzņēmējdarbības modeļiem, bet mēs tos neatbalstām. Šis 70 gadu termiņš ir atvērts visiem jaunajiem inovatīvajiem uzņēmējdarbības modeļiem.

Holm kungs atsaucās uz iespēju tikt sodītam, piemēram, par *Happy Birthday* dziedāšanu, bet man šķiet, ka viņš ir sajaucis sacīto. Runa nav par dziesmu – tā ir tikai par izpildītāja ierakstu, tātad *Holm* kungs var dziedāt *Happy Birthday* katru reizi, kad vēlas, un viņam nedraud par to nekāds sods. Runa ir par izpildītāja ierakstu, nevis autoru.

Mavrommatis kungs minēja vairākus punktus, kurus mēs atzīmējam, bet es domāju, ka 70 gadi ir vislabākais pietuvinājums dzīvei.

Nobeigumā es vēlētos paust atzinību un apbrīnu par to, cik efektīvi šo dokumentu izskatīja ikviens Eiropas Parlamentā. Tā rezultāts ir kompromisa priekšlikums, kuru ierosināja *Crowley* kungs, un es domāju, ka tas parāda mūsu vēlmi uzlabot mūsu radošās kopienas tiesisko regulējumu. Domāju, ka nākotne parādīs, ka aizsargāt tos, kas rada, bija pareizā izvēle, un tiesību pārvaldības infrastruktūru efektivitātes palielināšanās apliecinās, ka kļūdījušies ir tie, kuri apgalvo, ka labāka aizsardzība novedīs pie nabadzīgākas tiešsaistes kultūras.

Vēlos pateikties visiem, kas piedalījās šajās debatēs, jo īpaši referentam *Crowley* kungam, nevis tāpēc, ka viņš ir mans kolēģis no Īrijas un sens draugs, bet tāpēc, ka viņš ir ieguldījis milzīgu darbu, lai panāktu šī kompromisa pieņemamību pēc iespējas dažādākām konkurējošām pusēm šajā Parlamentā un arī veicinājis kompromisu, kuram, kā *Medina Ortega* kungs teica, ir izredzes tikt pieņemtam arī Ministru padomē.

Brian Crowley, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es gribu pateikties kolēģiem par viņu ieguldījumu šajās debatēs. Diemžēl par spīti visām mūsu diskusijām, priekšlikumiem, grozījumiem un turpmākajiem grozījumu grozījumiem un notikušajām izmaiņām, daži kolēģi joprojām nav sapratuši šīs situācijas attīstību. Man jāsaka, ka personiskā līmenī es augstu vērtēju ikviena viedokli un saprotu to izcelsmi.

Tomēr ir grūti to darīt, kad mēs no kolēģiem saņemam grozījumus, kam pievienots raksts no *Financial Times*, kurā teikts, ka mums jābalso pret autortiesībām, un zem šī paša raksta ir norāde, ka to aizsargā autortiesības. Pat laikraksts *Financial Times*, kas ir pret autortiesību aizsardzību vai to pagarināšanu, pats izmanto autortiesību instrumentu!

Tāpat es dzirdu patērētāju organizācijas sakām, ka ir nepareizi pagarināt autortiesību termiņu, jo tas pārkāps patērētāju tiesības un patērētāju izvēli, atkal nesaprotot vai neticot faktam, ka autortiesības jau pastāv un ka jau pastāv šīs tiesības un to aizsardzība.

Tāpat es dzirdu kolēģus pieminam spiedienu, kas tiks izdarīts uz jauninājumiem un radošumu, bet kā cilvēki radīs kaut ko, ja viņi nevar aizsargāt savas tiesības? Ja viņi nevar aizsargāt savu radīto, kā viņi to darīs?

Tāpat lietas būtību vajadzētu apzināties cilvēkiem, kas runā par tirdzniecības mākslu vai „merkantilingu”, kā tas tika tulkots, ierakstu industrijā. Tā ir pastāvējusi kopš neatminamiem laikiem. Pirms mūzikas ieraksti bija parādījušies, pērkot notis, bija jāmaksā noteikta summa, kas nonāca pie šīs mūzikas radītāja, un katru reizi, kad to atskaņoja, izpildītājs saņēma savu daļu no tās.

Mēs runājam par līdzsvaru un godīgumu šajā diskusijā, lai nodrošinātu to tiesības saņemt aizsardzību un līdzekļus, kam ir neizdevīgākie līgumu nosacījumi, kam ir vājāka aizstāvība un kas tuvojas savas profesionālās darbības mūzikā beigām.

Ir svarīgi, lai cilvēki atzītu, ka jaunu tehnoloģiju rašanās, kuras mēs visi apsveicam kā fantastiskas, nenozīmē, ka kaut ko drīkst ņemt par velti. Agrāk, ieejot ierakstu veikalā, paņemot ierakstu studijas kompaktdisku vai vinila plati un iznesot to no veikala, jūs aizturētu par zādzību veikalā. Tam pielīdzināma ir mūzikas lejupielāde, nevienam par to nemaksājot.

Runa ir par to, lai tiktu ieviesti pienācīgi mehānismi.

Vēlos pateikties *Toubon* kungam, *Gill* kundzei un visiem maniem kolēģiem par palīdzību un jo īpaši *Medina Ortega* kungam par viņa lietpratīgo vadību un padomiem, palīdzot man risināt problēmu ar Spānijas pusi.

Priekšsēdētājs. – Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks rīt pulksten 12.00 pusdienlaikā.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Šī ziņojuma mērķis ir atbalstīt Eiropas māksliniekus, pagarinot fonogrammu autortiesību aizsardzības termiņu no 50 līdz 70 gadiem.

Šis dokuments paredz arī fonda izveidošanu sesiju mūziķiem, kas tiek veidots no producentu maksājumiem vismaz 20 % apmērā no viņu ikgadējiem ienākumiem no autortiesību pagarināšanas. Izpildītājs 50 gadus pēc fonogrammas publicēšanas varēs pārtraukt līgumu, ja producers nepopularizē fonogrammu.

Tās ir jaunas, lai gan ārējas pārmaiņas autortiesību likumā, kurš steidzami jāpārskata. Autortiesības pastāvēja pirms interneta un attiecas uz citu laikmetu. Tagad ir nepieciešama jauna pieeja šim jautājumam.

Šobrīd spēkā esošie tiesību akti, tostarp 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/116/EK, vairs neaizpilda juridisko tukšumu, kas radies jauno tehnoloģiju attīstības rezultātā. Crowley kunga ziņojuma pieņemšana Eiropas Parlamentā atļaus zināmu daudz kultūru aizsardzību, kas veicinās konkurētspēju pasaules mūzikas industrijā. Parlaments ir arī aicinājis Komisiju izvērtēt vajadzību līdzīgi pagarināt izpildītāju un producentu autortiesību aizsardzības termiņu audiovizuālajā nozarē. Ne vēlāk kā 2010. gada 1. janvārī Komisijai jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojums par šī izvērtējuma rezultātiem. Mums vēl jāgaida rūpīga autortiesību likuma pārskatīšana.

18. Rīcības plāns attiecībā uz mobilitāti pilsētā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Gilles Savary ziņojums (A6-0199/2009) Transporta un tūrisma komitejas vārdā par rīcības plānu attiecībā uz mobilitāti pilsētā (2008/2217(INI)).

Gilles Savary, referents. – (FR) Paldies, priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Eiropas Parlaments ar šo ziņojumu veic nepieredzēta veida vingrinājumu. Atgādināšu, ka jautājumu par mobilitāti pilsētā vispirms ierosināja transporta komisārs Jacques Barrot pirms vairāk nekā diviem gadiem, un tā rezultātā Eiropas Komisija sagatavoja Zaļo grāmatu un iesniedza savus secinājumus 2007. gada pavasarī. Tie tika minēti Parlamenta patsāvīgajā ziņojumā, kuru sagatavoja mans kolēģis Rack kungs, kurš atrodas šeit sēžu zālē.

Eiropas institucionālā sistēma paredz, ka Zaļajai grāmatai seko Baltā grāmata, un šajā gadījumā tika piedāvāti Eiropas Komisijas priekšlikumi rīcības plānam attiecībā uz mobilitāti pilsētā.

Man jāpateicas Tajani kungam, kurš ir šeit klāt, par decembrī sniegto padomu, ka Eiropas Komisijai toreiz būtu politiski neiespējami iesniegt priekšlikumu. Tas ir saprotams – sev vien zināmu iemeslu dēļ vairākas dalībvalstis to vērtē atturīgi, un tuvojās Eiropas vēlēšanas, bet Parlaments cenšas pieņemt izaicinājumu.

Es arī svēlos izteikt atzinību saviem kolēģiem deputātiem no visām politiskajām grupām, kuri šodien ir klāt, jo īpaši koordinatori un Reģionālās attīstības komitejai par mana priekšlikuma atbalstīšanu, kura mērķis bija izmantot mūsu priekšrocības un, tā kā Komisija vairs nevarēja uzņemties iniciatīvu, teikt, ka tas jādara mums.

Mūsu ierosinājumam zināmā mērā nav precedenta. Es nezinu, vai precedents ir bijis šeit, šajā Parlamentā. Mēs ierosināsim Komisijai rīcības plānu, kuru tai vajadzēja piedāvāt mums.

Protams, ka no šāda patstāvīgā ziņojuma nevar gaidīt tiesiskus atklājumus. Piedāvājot ļoti praktisku rīcības plānu ar ļoti precīziem priekšlikumiem, Parlaments, kurš nav izpildinstitūcija un Eiropas Savienības valdība tā ir Komisijas loma – nevar cerēt ne uz ko citu kā tikai uz klausīšanu.

Jāsaka, ka dažu pēdējo mēnešu laikā mēs esam ieguvuši milzīgu atbalstu no visām šajā jautājumā ieinteresētajām organizācijām. Vēlos to uzsvērt tiem dažiem deputātiem, kuri joprojām ir atturīgi attiecībā uz šo iniciatīvu, ka šo atbalstītāju vidū ir vietējās pašvaldības un visas organizācijas, kas tās pārstāv, tostarp valstīs, kuras šodien aizbaidinās ar subsidiaritāti kā skaidrojumu tam, ka šāds rīcības plāns nav iespējams.

Tādēļ es uzskatu, ka vietējās pašvaldības ir atzinušas, ka pilsētu mobilitāte, iespējams, ir viena no lielākajām 21. gadsimta problēmām. Kādēļ? Tādēļ, ka šodien 60 % eiropiešu dzīvo pilsētu teritorijās. Šis skaitlis 2020. gadā pieaugs līdz 80 %, un mums, Eiropas Savienībai, ir tiesisks pamats, kas mums kopā ar dalībvalstīm un vietējām pašvaldībām uzliek atbildību par transporta politiku.

Vai mēs, eiropieši, varam atteikties no vismazākās idejas vai iniciatīvas jomās, kurās transports radīs vissarežģītākās un, bez šaubām, vispamatīgākās problēmas nākamajos gados? Mēs domājam, ka nē, un tādēļ Eiropas Parlaments negribēja, lai klusējam par mobilitāti pilsētās. Tas drīzāk vēlējas, lai izmantojam iniciatīvu, lai aicinātu Komisiju uzņemties šo jautājumu kā prioritāti nākamajam pilnvaru termiņam.

Vēlos pateikties visiem koordinatoriem, jo mēs esam strādājuši līdz šim nebijušā veidā, mēs daudz esam strādājuši, saskaroties ar pretestību, un iesniegtais ziņojums ir guvis plašu atbalstu Transporta un tūrisma komitejā.

Vēlos atzīmēt, ka šis ziņojums balstās uz subsidiaritātes principu. Nav iespējams tas jā, es runāju par ilgu, bet esmu pārliecināts, ka piedosī savam referentam, priekšsēdētāja kungs ka Eiropa domās par lēmumu pieņemšanu pilsētu transporta jautājumos vietējo pašvaldību vietā.

Es pats esmu ievēlēts vietējais pārstāvis un noteikti atbalstu vietējo pašvaldību administrācijas brīvību, kā liecina kampaņas, kuras esmu šeit Parlamentā vadījis, jo īpaši kopā ar *Piećuk* kungu, savu kolēģi no Transporta un tūrisma komitejas. Tomēr es uzskatu, ka Eiropa var veicināt un uzlabot informācijas un paraugprakses apmaiņu, un tā ir mūsu priekšlikumu būtība, kura drīzumā tiks izklāstīta.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties *Savary* kungam par viņa darbu. Es vēlos pateikties viņam par apņēmību, kuru viņš izrādījis, veicinot Eiropas transporta politiku lielajās un mazajās pilsētās. Tas nav otršķirīgs jautājums ja mēs negribam palielināt transporta problēmu Eiropā, mums jāstrādā pilsētas transporta jomā.

Tādēļ es gribu vispirms pateikties *Savary* kungam. Es atkārtoti, pateicoties viņam, mēs esam panākuši progresu pilsētas transporta jomā, un šodienas ziņojums, par kuru balsosim rīt, ir ļoti svarīgs vēstījums, kurā man jāieklausās, un es ceru, ka spēšu sniegt *Savary* kungam pozitīvu atbildi saistībā ar viņa centieniem nākamajā pilnvaru laikā. Es vēlreiz pateicos viņam par padarīto darbu pilsētas transporta jautājumā.

Turpināšu savā dzimtajā valodā.

Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pilsētas transports noteikti ir neatņemama Eiropas transporta sistēmas sastāvdaļa, jo bieži vien visa sistēma sākas un beidzas lielu pilsētu teritorijā un šķērso daudzas no tām. Šī iemesla dēļ ir svarīgi aplūkot mobilitāti pilsētā ne tikai no pilsētas dzīves viedokļa, bet ņemot vērā visu veidu transportu, tostarp tālsatiksmes transportu.

Klimata pārmaiņu apkarošana, tirdzniecības veicināšana, enerģijas piegāžu nodrošināšana, pilsoņu mobilitātes vajadzību apmierināšana, pārapdzīvotības problēmu mazināšana un demogrāfisko pārmaiņu risināšana visi šie jautājumi ir ļoti svarīgi Eiropas politikai, un mobilitāte pilsētās ir cieši saistīta ar visām šīm problēmām.

Tieši šī iemesla dēļ Komisija 2007. gada septembrī nāca klajā ar Zaļo grāmatu par mobilitāti pilsētās, un apspriedes, kas sekoja Zaļās grāmatas pieņemšanai, ir parādījušas, ka pastāv plaša vienprātība par to, ka Eiropas Savienībai šajā jomā ir noteikta loma. Jūsu rezolūcijā par Zaļo grāmatu par mobilitāti pilsētās, kas sagatavota *Rack* kunga vadībā un pieņemta 2008. gada 9. jūlijā, atbalstīts šis secinājums.

Dokumenta mērķis bija sagatavot ceļu rīcības plānam par mobilitāti pilsētā. Parlamenta lēmums turpināt savu rīcības plānu pirms Komisijas priekšlikuma raida spēcīgu politisku signālu, un tādēļ es uzsveru referenta *Savary* kunga darba nozīmi, jo tas parāda, cik lielu nozīmi Parlaments piešķir darbam, kuru mēs noteikti nevaram atļauties atstāt novārtā.

Kā jūs zināt, man ir uzticēts jautājums par mobilitāti pilsētās un par labi izveidota rīcības plāna ātru pieņemšanu. Vēlreiz uzsveru, ka tas ir iekļauts Komisijas darba programmā 2009. gadam, un ceru, ka tas tiks pieņemts, cik drīz iespējams. *Savary* kungs savā runā ļoti labi pateica, ka Eiropas institūcijās ir zināma pretestība, jo daži cilvēki uzskata, ka šāds rīcības plāns pārkāps subsidiaritātes principu. Es nedomāju, ka jautājums ir par to, jo īpaši, ja mēs aplūkojam vārda „subsidiaritāte” latīņu valodas sakni *subsidiūm*, kas nozīmē „palīdzība” mūsu kā Eiropas institūciju darbs ir palīdzēt vietējām institūcijām strādāt sekmīgāk. Palīdzēt kādam nenozīmē to aizstāt, tas nozīmē dot ieguldījumu problēmu labākai risināšanai!

Neiedziļinoties priekšlikuma detaļās, varu apliecināt, ka mūsu rīcības plāns balstīsies uz pasākumiem, kurus jau kādu laiku esam virzījuši, un integrēsim tos saskaņotā kontekstā, cenšoties piedāvāt to politisko vīziju, kuras joprojām trūkst Eiropas rīcībā par mobilitāti pilsētās. Šādā veidā jāiezīmē politiskais pamats citām nākotnes intervencēm jomās, kur rīcība Kopienas līmenī tiek atzīta par lietderīgu vai patiešām svarīgu.

Jūsu ziņojums noteikti dos svarīgu ieguldījumu mūsu iekšējās diskusijās, un varu apliecināt, ka mēs spēsim apsvērt daudzus tā priekšlikumus. Protams, ka ir aspekti un detaļas, kam nepieciešams tālāks skaidrojums vai debates. Varu apgalvot, ka mēs ļoti uzmanīgi izpētīsim jūsu ierosinājumus kopā ar Reģionālās attīstības komitejas ieteikumiem, ar kuru jūs apspriedāties.

Šodienas balsojums nebūs noslēgums mūsu dialogam par šo jautājumu. Komisijai turpinot darbu, es noteikti sazināšos ar *Savary* kungu un citiem deputātiem, kuri ir uzmanīgi sekojuši transporta nozarei, lai Komisijas pieņemtais plāns atbilstu Parlamenta pieņemtajam un tam būtu patiesa kvalitāte. Nobeigumā vēlreiz uzsveru mūsu plāns neliecinās par to, ka Komisija aizstāj vietējās iestādes, bet par to, ka Komisija vienkārši vēlas palīdzēt tām uzlabot darbu, apmainoties ar informāciju un paraugpraksi, kas dos iespēju pilsoņiem dzīvot

labāk un vieglāk pārvietoties pilsētās, ārpus pilsētām un šķērsojot tās. Es pateicos Eiropas Parlamentam par paveikto darbu un par balsojumu, kas notiks par šo plānu.

Jean Marie Beaupuy, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Savary kungs, dāmas un kungi! Šī parlamentārā asambleja ir radīta, lai balsotu par dokumentiem, un mūsu galvenais uzdevums šeit ir šos dokumentus īstenot.

Šodien mēs konstatējam, ka pēc iepriekšējā komisāra teicami padarītā darba saistībā ar Zaļo grāmatu un 400 papildinājumiem, šis darbs vairs gandrīz nemaz nav pavisam uz priekšu, un ir izveidojās tāda interesanta situācija, ka, kā jau jūs pats tikko atkārtojāt, Eiropas Parlamentam vajadzēja paust viedokli.

Protams, daba necieš tukšumu, tāpēc, ja Eiropas Komisija neveic savu darbu, tad tas jādara Parlamentam, un šajā saistībā man jāsaka – un arī jūs, komisār, to teicāt – ka G. Savary paveiktais darbs ir ļoti interesants, jo tas patiesībā ir devis jums visu vajadzīgo materiālu rīcības plāna projekta izstrādāšanai.

Es nedomāju, ka notiek Komisijas un Parlamenta pienākumu maiņa, taču mums jāņem vērā, ka tagad, kad jāpieņem Lisabonas līgums, Parlaments patiesībā mazliet palielina savas pilnvaras.

G. Savary ir paveicis lielisku darbu, jo tajā atkārtoti ir ņemti vērā vairāki Reģionālās attīstības komitejas priekšlikumi.

Lai gan mēs, protams, respektējam subsidiaritātes principu, mēs sagaidām, ka jūs mums sniegsit pamācību. Tā ļoti noderētu. Tās mērķis nebūs ierobežot vietējo pašvaldību darbību, bet gan palīdzēt tām. Mēs sagaidām, ka jūs mūs iepazīstināsiet ar rādītājiem, un atkal – ne lai mūs ierobežotu, bet gan palīdzētu. Galvenokārt mēs ceram arī, ka jūs mūs sīkāk iepazīstināsiet ar satiksmes plānu. Atsevišķām valstīm šādi plāni ir; dažās valstīs tie pat ir obligāti, tie ir ārkārtīgi būtiski.

Es vēlētos minēt piemēru. Eiropas Parlamenta apvienotajā grupā pilsētu un mājokļu jautājumus, ko man ir gods vadīt, mēs uzsvērām pilsētu paplašināšanos dažu pēdējo gadu laikā: 10 gadu laikā pilsētu teritorijas ir paplašinājušās trīs Luksemburgas teritoriju apmērā. Tātad, kā šis fakts ir saistīts ar mūsu šī vakara debatēm? Tam ir ļoti tieša saistība ar šīm debatēm, jo sakarā ar to, ka ir paplašinājušās pilsētu teritorijas, pilsētu iedzīvotāju ikdienas pārvietošanās maršruti ir pagarinājušies tieši par 20 %, un vairāk nekā 70 % iedzīvotāju lieto personiskos automobiļus.

Ar šo es gribu teikt, ka Reģionālās attīstības komiteja, lūdzot jums izpētīt ne vien integrētās pieejas, bet arī satiksmes plānu stāvokli, izstrādā vispārējo principu, ko, mēs ļoti ceram, jūs ņemsiet vērā savā rīcības plānā.

Šo jautājumu, kā zināms, izvirzīja arī mūsu Eiropas Parlamenta apvienotajā grupā pilsētu un mājokļu jautājumus, un mēs gribētu jums jau iepriekš pateikties par to, ka jūs arī šeit ievērosiet integrēto pieeju.

Komisār, jūs šodien neatbildējāt uz mūsu jautājumiem. Jūs paudāt diezgan negribīgu apņēmību; principā jūs bijāt apņēmīgs, taču nesniedzāt mums nekādas garantijas.

Patiesībā situācija ir ļoti nopietna. Kāpēc? Pilsētās mīt 400 miljoni Eiropas iedzīvotāju, un šie 400 miljoni eiropiešu saskaras ar sadzīves grūtībām, ko izraisa satiksmes sastrēgumos nelietderīgi patērētais laiks. Mēs zinām, ka šie satiksmes sastrēgumi mums izmaksā 1 % no IKP. Tajā pašā laikā, kad mēs runājam par atveseļošanas plānu par ekonomikas atveseļošanas plānu – mēs nelietderīgi tērējam miljardiem eiro.

Komisār, ir jārikojas tūlīt, jo šie rīcības plāni attiecībā uz mobilitāti pilsētā ir ne vien ekonomikas atjaunošanas plāna galvenā sastāvdaļa, bet tie ir arī ļoti būtiski saistībā ar klimata pārmaiņu problēmu, jo, kā jūs uzsvērāt, 40 % gaisa piesārņojuma rada pilsētas. Es negribētu atstāt novārtā arī drošības aspektu, jo divi no trim satiksmes negadījumiem notiek pilsētās. Ja ir zināms, ka viens nāves gadījums izmaksā gandrīz 1 miljonu eiro, un viens gadījums, kas saistīts ar nopietnām traumām, izmaksā vairāk nekā 1 miljonu eiro, tad jums top skaidrs, cik mums katru gadu gan ekonomiskā, gan arī cilvēciskā ziņā izmaksā šī problēma, ko izraisa mobilitāte pilsētā.

Tādējādi šo visu praktisko iemeslu dēļ mēs jums, komisār, Eiropas vēlēšanu priekšvakarā jautājam, vai nebūtu iespējams, noslēdzot šī vakara debates, turpināt izstrādāt jūsu priekšlikumus un solījumus, nevis aprobežojoties ar vispārējiem solījumiem, bet paužot apņēmību izstrādāt rīcības plānu – jūsu rīcības plānu – lai jūsu līdzpilsoņi ar lielāku pārliecību tiektos balsot 7. jūnijā.

Reinhard Rack, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, līdzīgi kā referentam Gilles Savary, arī man ir žēl, ka Komisija neturpināja darbu pie sava sākotnējā integrētās rīcības plāna.

Ir ļoti daudz pamatotu iemeslu, kāpēc visi iesaistītie gan vietējās pašvaldības, gan arī Eiropas Savienības iestādes, mēģina uzlabot transporta apstākļus pilsētās. Mēs zinām, ka lielākā daļa Eiropas iedzīvotāju dzīvo pilsētās un ka pašreizējā situācija transporta jomā nebūt nav visizcilākā. Tāpēc principā ir vienošanās, balstoties uz Parlamenta iniciatīvu, izstrādāt rīcības plāna un Savary kunga ziņojuma integrētos priekšlikumus. Es pateicos viņam par ieguldīto darbu un konkrētajiem priekšlikumiem.

Tomēr vienlaikus es gribētu, lai ir pavisam skaidrs, ka tas, no kā mēs daudzi baidāmies vai domājam, ka mums būtu jābaidās, nenotiks. Neviens nevēlas atņemt vietējām vai reģionu pašvaldībām tiesības izstrādāt savus satiksmes noteikumus. Mēs tikai gribam Eiropas līmenī palīdzēt nodrošināt, ka pašvaldības, pilsētas vai reģionālās vienības rīkotos, vadoties pēc saprātīgiem kopējiem noteikumiem, ja tās uzskata, ka tie ir pieņemami. Tādējādi mēs nepārkāpjam subsidiaritātes principu. Tas, ko mēs šeit gribam darīt, palīdzēs aizsargāt šo principu.

Tādēļ mums arī turpmāk pilsoņu interesēs jāmēģina panākt, lai tad, kad pilsonis aizbrauc kādus desmit vai divdesmit kilometrus tālāk Eiropā, viņš nejauši nenonāktu satiksmes ierobežojuma zonā, kas, kā viņš uzskata, ir tāda pati, kā viņa dzīvesvietā, bet kur tomēr valda pilnīgi citi noteikumi.

Neviens negrib uzspiest kopienām sastrēgumu nodevas vai citus noteikumus, taču, ja šādus noteikumus piemēro, tad tas jādara pilsoņiem saprotamā veidā. Jau pirms vairāk nekā 100 gadiem mēs esam vienojušies, ka ceļa zīmju nozīmei jāpiemēro vienota pieeja. Arī turpmāk šajā jautājumā jārīkojas līdzīgi.

Saïd El Khadraoui, PSE grupas vārdā. – (NL) Vispirms es gribētu pateikties par ieguldīto darbu referentam Gilles Savary un visiem, kas piedalījās šī galarezultāta sasniegšanā. Jo īpaši es gribētu pateikties referentam par to, ka, par spīti Komisijas nolūkam atteikties no rīcības plāna, viņš spēja vismaz līdz šim brīdim saglabāt to, ko mēs jau sen esam prasījuši.

Es vēlētos lūgt Komisijai pieņemt šos ieteikumus, par ko mēs rīt balsosim, un iespējami drīzāk sākt rīkoties. Kaut gan neliels mazākums Parlamentā un acīmredzot arī daži cilvēki Komisijā un dalībvalstīs uzskata, ka mums noteikti jāizvairās no visa, kas attiecas uz pilsētām, ir pilnīgi skaidrs, ka, risinot ievērojamas un vairākumam kopīgas problēmas, Eiropa rada pievienoto vērtību.

Ziņojumā ir ietverti vairāki interesanti priekšlikumi. Tāds acīmredzami ir priekšlikums iegūt informāciju, salīdzināmus datus, kas palīdzētu prognozēt problēmas. Citi priekšlikumi ietver noderīgu ideju apmaiņu un veicināšanu, tehnoloģisko inovāciju vadību, sistēmu savstarpējās sadarbības nodrošināšanu, atbalstu pilsētām mobilitātes plānu izveidošanā un pasākumus, kas nodrošinātu ilgtspējīgu mobilitāti. Šie un citi piemēri konkrēti attiecas uz jautājumiem, kas ir jāorganizē Eiropas līmenī, lai mēģinātu padarīt mūsu pilsētas dzīvošanai piemērotākas, vieglāk pieejamas un ilgtspējīgākas. Tāpēc es paļaujos uz Komisiju, ka tā pārņems šo darbu un darīs to mūsu iedzīvotāju interesēs.

Michael Cramer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Arī es pateicos referentam.

Saistībā ar klimata pārmaiņām pilsētu transportam ir galvenā loma, jo tieši tas rada 70 % no visa kaitīgo emisiju apjoma. Tikai tad, kad mēs ES ieviesīsim pārmaiņas transporta politikā, mēs spēsim sasniegt savus klimata aizsardzības jomā izvirzītos mērķus. Lielākas iespējas ir pilsētās, kur 90 % visu automobiļu maršrutu nav garāki par 6 kilometriem, kas tāpēc piedāvā lielisku iespēju izmantot autobusu vai vilcienu, kā arī pārvietoties ar velosipēdu vai kājām.

Mēs priecājamies par to, ka vairākums atbalsta ierosinājumu piešķirt ES finansējumu tikai tādā gadījumā, ja pilsētas, kurās ir vairāk nekā 100 000 iedzīvotāju, var iesniegt arī ilgtspējīgas mobilitātes plānu. Mums ir jēl, ka vairākums neatbalstīja mūsu priekšlikumu ieviest pilsētās vispārēju ātruma ierobežojumu 30 km/h un vienlaikus saskaņā ar subsidiaritātes principu dot iespēju pilsētām palielināt ātrumu atsevišķos ceļa posmos. Tas labvēlīgi ietekmētu ne vien klimatu, bet arī samazinātu satiksmes negadījumu skaitu. Katru gadu uz Eiropas ceļiem iet bojā 40 000 cilvēku – tie ir 40 000 par daudz!

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Es vispirms gribētu pateikties Savary kungam par veiksmīgo sadarbību. Cieši sadarbojoties ar ēnu referentiem, viņš ir sagatavojis pamatīgu ziņojumu.

Šajā ziņojumā ir skaidri pamatots, ka mobilitāte pilsētā ir tā transporta nozares daļa, kur ir daudz uzdevumu un iespēju. Uzdevumi Eiropas klimata pārmaiņu mērķu jomā, sastrēgumu kontrole, satiksmes drošība un labvēlīga attieksme pret satiksmes dalībniekiem, kā arī iespējas, kas saistītas ar ilgtspējīgu ekonomisko attīstību un, ciešā saistībā ar iepriekš minēto, iekšzemes ūdensceļu transporta attīstība.

Tā kā šis ziņojums ir lielisks un tajā patiesi pienācīgi ievērots subsidiaritātes princips, es gribētu īsumā aplūkot saistību starp mobilitāti pilsētā un iekšzemes ūdensceļu transportu. Ilgtspējīga Eiropas ekonomikas attīstība, ne tikai transporta nozarē un pilsētās, lielā mērā būs atkarīga no iekšzemes ūdensceļu transporta izmantošanas. Daudzās Eiropas pilsētās ir iekšzemes ūdensceļi, un tātad tās jau sākotnēji var ilgtspējīgā veidā apmierināt transporta nozares pieaugošās prasības. Galu galā iekšzemes ūdensceļu transporta apjoma palielināšana neprasa milzīgus ieguldījumus infrastruktūrā, nerada sastrēgumus Eiropas pilsētās, kā arī, ja tiek izmantoti tīri dzinēji un tīra degviela, nepalielina Eiropas pilsētu vides un klimata problēmas. Ja Eiropas pilsētās ir pieejams iekšzemes ūdensceļu transports, tad šī iespēja jāizmanto un jāatbalsta.

Tādēļ pilsētas mobilitāte nākotnē ir cieši saistīta ar iekšzemes ūdensceļu transportu. Tāpēc es Eiropas Komisijai gribētu lūgt, sagatavojot jauno tiesību aktu par mobilitāti pilsētā, rūpīgi pievērsties iekšzemes ūdensceļu transportam.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs jau ilgi esam debatējuši par pilsētu transportu ES. Kāpēc tā? Mēs pat neesam par to atbildīgi. Sākotnēji šī atbildība bija paredzēta, jo apmēram 80 % iedzīvotāju mīt pilsētās, un tagad sakarā ar klimata pārmaiņām mēs gribam ķerties pie šī jautājuma risināšanas.

Par laimi, pateicoties mūsu protestiem, mēs šos Eiropas Komisijas vērienīgos plānus varējām samazināt līdz rīcības plānam attiecībā uz pilsētu transportu. Es pateicos komisāram A. Tajani par izpratni. *Subsidere* patiesībā nozīmē atbalstīt, nevis pavēlēt, bet, protams, viņam kā itālim tas zināms labāk nekā man vācietei ar latīņu valodas pamatzināšanām.

Pirmkārt un galvenokārt man ir svarīgi, lai mūsu ziņojumā, Parlamenta ziņojumā, priekšplānā izvirzītu stingru subsidiaritātes un proporcionalitātes principu ievērošanu. Eiropas līmeņa likumdošanas pasākumi attiecībā uz pilsētu satiksmi ir nepieņemami. Mums jāveic atbalsta pasākumi. Ir jāatbalsta ideju apmaiņa un jāveicina paraugprakses apmaiņa. Mums nav no jauna jāizgudro velosipēds. Mūsu pilsētām vajadzīgi konkrēti risinājumi, taču tādus var atrast tikai vietējie dalībnieki, jo tikai viņi zina, kas ir nepieciešams.

Pašvaldībām jāņem vērā ļoti dažādie apstākļi un tāpēc tām vajadzīga pietiekami liela rīcības brīvība, it īpaši, ja tās vēlas saglabāt rošību ielās. Tas ir svarīgi, lai saglabātu pilsētas pievilcību. Tādēļ ir būtiski neierobežot privāto automobiļu pārvietošanos, bet gan vairāk uzmanības veltīt piegādātāju transportam pilsētās. Tādēļ es gribētu vairāk atbalsta iekšpilsētu mazumtirdzniecības loģistikas jomas izpētei. Tas zināmā mērā atslogotu pilsētu centrus.

Ir jāņem vērā arī demogrāfiskās pārmaiņas. Mūsu sabiedrība pastāvīgi noveco. Mainās mobilitātes prasības un prasības attiecībā uz dzīves vietu. Ja mēs gribam samazināt satiksmi, cilvēkiem jāsaņem iespēja visu ikdienai nepieciešamo saņemt dzīves vietas tuvumā, un tas arī ir mazumtirdzniecības uzdevums. Citāda pieeja vienkārši veicinātu lauku apvidu attīstību.

Mums nav vajadzīga iestāde, kas uzraudzītu mobilitāti pilsētā. Tas prasītu milzīgus izdevumus un ražotu milzīgus papīru kalnus, ko vēlāk noglabātu mapēs Briselē.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums par mobilitāti pilsētā veido dzīvotspējīgas mobilitātes Eiropā nozīmīgu daļu un ir ilgtspējīgas izaugsmes un Lisabonas mērķu sasniegšanas stratēģijas neatņemama sastāvdaļa.

Ir jāpieņem inovatīvi pasākumi un jāveic likumdošanas pasākumi, kas ievērojami uzlabos pilsoņu dzīvi pilsētās. Ir skaidrs, ka Eiropas pilsoņu ikdienas dzīve ir kļuvusi daudz sarežģītāka spriedzes dēļ, ko rada pārvietošanās, sastrēgumi, piesārņojums, troksnis un vides apstākļu pasliktināšanās. Tāpēc, no vienas puses, ir jāpanāk līdzsvars starp vērienīgajiem plāniem izstrādāt kopējo transporta politiku, kas ietver tiesības uz pārvietošanos un ir ekonomikas izaugsmes svarīga sastāvdaļa, un starp integrētu pieeju, kas novērsīs satiksmes sastrēgumus un būs iedarbīgs ieguldījums cīņā pret klimata pārmaiņām, no otras puses.

Īsi sakot, tas veicinās daudz cilvēciskākus dzīves apstākļus. Mums iespējami drīzāk jāizstrādā transporta līdzekļu kombinēšanas iespējas un jāsniedz iedzīvotājiem informācija par visiem pilsētas transporta tīkliem, lai viņiem būtu iespēja izvēlēties.

Arī es gribētu apsveikt referentu par šo lielisko un nozīmīgo ziņojumu un lūgt Eiropas Komisijai, netērējot laiku un pūles, sagatavot rīcības plānu.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es apsveicu Savary kungu par šīs tēmas traktējumu. Transports ir pilsētu galvenā problēma. Šos jautājumus saskaņā ar subsidiaritātes principu regulē valstu un galvenokārt vietējie tiesību akti. Tomēr ir jāatzīst šīs problēmas nozīme Eiropas līmenī jānodrošina

konkrēta palīdzība un koordinācija. Tas attiecas gan uz labas pieredzes atbalsta pasākumiem un inovatīvu, tehnoloģisku un organizatorisku risinājumu izplatīšanu.

Īpaši ir jāatbalsta inteligēnto transporta sistēmu ieviešana pilsētās, kas ļauj efektīvāk vadīt satiksmi un palielina satiksmes drošību. Šeit būtu lietderīgi apvienot transporta, informācijas tehnoloģiju un telekomunikāciju iespējas. Ir nepieciešami arī risinājumi, kas, izmantojot sabiedriskos transporta līdzekļus, apvieno vairākus transporta veidus, tādējādi samazinot sastrēgumus pilsētu centros. Es uzskatu, ka ir būtiski mainīt pilsētplānošanas modeļus, lai pilsētu transports kļūtu cilvēkiem un videi draudzīgs. Es atbalstu arī konkrēta finanšu instrumenta izveidošanas koncepciju mobilitātei pilsētā nākamajā finanšu plānā.

Atcerēsimies referenta uzsvērtu, ka vairāk nekā 80 % Eiropas iedzīvotāju dzīvo pilsētās. Sliktās transporta organizācijas dēļ viņi zaudē daudz laika. Nezaudēsim šo laiku!

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Atbildot uz iepriekš teikto, es vēlreiz varu uzsvērt, ka esmu apsolījis 2009. gadā jūs iepazīstināt ar rīcības plānu.

Es saprotu deputātu vairākuma nepacietību, taču kā uzsvēra *El Khadraoui* kungs pret šo rīcības plānu pamatoti iebilst ne vien Komisija, bet arī vairākas Eiropas iestādes, un mums šie šķēršļi jāpārvar, pārliecinot skeptiķus, ka šāds rīcības plāns, es vēlreiz uzsveru, nepārkāps subsidiaritātes principu. Es atkārtoti vēlreiz: tā kā daudzus gadus esmu studējis latīņu valodu, es ļoti labi saprotu, ka mums zināmā vārda nozīme ir pozitīva – tas nozīmē: „palīdzēt”.

Pēc šodien notikušajām debatēm un pēc iepazīšanās ar *Savary* kunga ziņojumu, mēs gribam turpināt darbu šajā virzienā. Personīgi es nevilcināšos, bet, lai sasniegtu mērķi, mums jāpārliecina daudzi cilvēki, un, manuprāt, vispareizāk to var izdarīt ar stingru politisku, tehnisku, bet arī juridisku argumentu palīdzību. Parlamenta sagatavotais dokuments noteikti būs liels atbalsts, mēģinot atspēkot iebildumus, ko mēs, esmu pārliecināts, tuvākajos mēnešos arī izdarīsim. Tādējādi Komisija iepazīstinās pilsoņus ar rīcības plānu, kurā noteikti pilnā mērā būs iekļauts jūsu pēdējo nedēļu un mēnešu laikā paveiktā darba rezultāts.

Tāpēc es vēlos jums vēlreiz pateikties un atkārtot savu apņemšanos un vēlmi turpināt mana priekšgājēja iesāktu un arī Eiropas Parlamenta izvēlēto darbu, vienlaikus vēloties arī nodrošināt, lai šo lēmumu atbalstītu iespējami vairāk cilvēku un lai tādējādi šis plāns kļūtu daudz efektīvāks. Lēmums pieņemt šo plānu varbūt pāris nedēļu ātrāk, nesaņemot visu pušu pilnīgu atbalstu, varētu nebūt pareizākais ceļš, lai sasniegtu mērķus, kuriem mēs visi ticam.

Tomēr, manuprāt, pēc šīm debatēm un pēc Parlamenta lēmuma, mēs būsim ievērojami pavisinājušies uz priekšu, un tāpēc es domāju, ka deputātu vairākuma prasības – jo pat šo debašu laikā izskanēja ļoti atšķirīgi zemteksti attiecībā uz rīcības plānu – tuvākajos mēnešos var tikt atrisinātas apmierinošā veidā.

SĒDI VADA: Diana WALLIS,

Priekšsēdētāja vietniece

Gilles Savary, referents. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šīs diskusijas laikā es vēlētos nekavējoties nomierināt *Sommer* kundzi. Ir bijuši daudzi normatīvie akti, kas skāra vietējās varas iestādes, piemēram, attiecībā uz *Stadtwerke* vai uz pašvaldību komunālo uzņēmumu nostādīšanu pretinieku lomās; attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām transporta nozarē; un attiecībā uz direktīvām par valsts līgumiem.

Tomēr ne par to ir šis stāsts. Daudz lielākā mērā tas ir saistīts ar subsidiaritāti. Mums šeit nav jālemj par to, vai pašvaldību padomei, pašvaldībai vai pilsētai jāierobežo ātrums līdz 30 km/h vai jāpiespīr prioritāte dzelzceļa satiksmei. Man jāteic, ka mēs neatgriezīsimies pie šāda veida debatēm.

Es sev uzdevu šādu jautājumu: „Kāda ir jābūt Eiropas Savienības pievienotajai vērtībai?” Pirmkārt, atbilde ir tās vēlme rīkoties. Eiropas Savienība nevar neņemt vērā pilsētu jautājumu tajā pašā mēnesī 2008. gada decembrī – ko, pateicoties *Merkel* kundzei un *Sarkozy* kungam, tā ir noteikusi īpaši vērienīgajā Eiropas klimata pārmaiņu programmā.

Kā gan mēs varam īstenot „trīs reiz divdesmit” klimata pārmaiņu programmu un apgalvot: „Man neinteresē pilsētvide”, ja tā vislielākajā mērā ietekmē klimata pārmaiņas?

Klimata pārmaiņu programmas īstenošana ir politiskās konsekvences – Eiropas politiskās konsekvences jautājums, jo mēs esam par to vienojušies, un arī valstu valdības ir tam piekritušas. Nepieciešamība pievērst

uzmanību pilsētvidei ir likumīgi pamatota, un mēs nevaram izvairīties no šā jautājuma risināšanas ne transporta, ne citās jomās.

Jā, mums jānodrošina, lai vietējās padomes pieņem neatkarīgus lēmumus; tās mums ir tuvāk. Taču mēs varam nodrošināt, lai tās sanāktu kopā un apmainītos ar paraugpraksi un informāciju.

Mēs varam nodrošināt tām atbalstu pilsētu attīstības plānu īstenošanas procesā, jo visas pašvaldības nav spējušas šos plānus īstenot.

Mēs varam nodrošināt, lai šajos plānos būtu iekļauti visi transporta veidi:

„vieglais” transports, sabiedriskais transports, ūdens transports *Blokland* kungam ir taisnība un dzelzceļu transports.

Mēs varam nodrošināt, lai pašvaldības pilsētu transportu padarītu lietotājiem pievilcīgāku.

Tas ir mūsu mērķis, un tādēļ mēs prasām finanšu instrumentu. Mums ir *Marco Polo* programma, kas atbalsta kombinētā transporta izmantošanu. Mums ir *URBAN* programmas. Mums ir dažādas Eiropas programmas, kas sniedz iniciatīvas. Mēs tās neesam radījuši tikai tagad, to īstenošana notiek jau gadiem ilgi.

Ja tas netiks palielināts, nākamajā finanšu plānā jāpārorientējas uz pilsētu transportu. Tāds ir mūsu priekšlikums.

Noslēgumā es gribētu teikt *Tajani* kungam, ka priekšsēdētājas kundze, atvainojiet, es esmu referents ja rīt mūs atbalstīs lielākais vairākums, viņam būs jādodas atpakaļ pie Komisijas un jāsaka: „Es uzskatu, ka mums kaut kas ir jādara, jo mums ir likumīgas tiesības rīkoties un Parlaments nav rīkojies vienatnē”.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas pilsoņu dzīves kvalitāte ir tieši atkarīga no ērtāka un „zaļāka” pilsētu transporta. Tādēļ ārkārtīgi būtiski ir padarīt transportu pieejamu un sekmēt sadarbību. Tajā pašā laikā ieguldījumi šādos valsts pasākumos veidos ir arī efektīvs veids, kā ieguldīt Eiropas un dalībvalstu ekonomikas atveseļošanas plānu piedāvātos līdzekļus. Šāda pieeja galvenokārt risina pilsoņu kā darba ņēmēju divējādās vajadzības rada jaunas darba vietas un dod iespēju saņemt transporta pakalpojumus un baudīt uzlaboto vides kvalitāti.

Tomēr vairākas Eiropas iniciatīvas un priekšlikumi pilsētu mobilitātes uzlabošanai prasa integrētu pieeju. Subsidiaritātes principa ievērošana neizslēdz nepieciešamību ieviest konsekventu tiesisko regulējumu un izveidot vienotu kritēriju struktūru, kas līdztekus integrētiem priekšlikumiem ietver arī vispusīgus paraugprakses piemērus.

Tādējādi vietējām varas iestādēm, kas ir tieši atbildīgas par šo jautājumu, būs gan iespējas, gan interese nostiprināt sadarbību ar visiem, kas ir ieinteresēti transporta ilgtspējīgas attīstības veicināšanā vietējā un reģionālā līmenī.

Arī es aicinu Eiropas Komisiju nekavējoties izstrādāt rīcības plānu mobilitātei pilsētā, lai paātrinātu šīs jomas atbilstošu iekļaušanu Eiropas transporta tīklu sistēmā kopumā.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Pašreizējās pasažieru un preču pārvadāšanas tehnoloģijas un līdzekļi pilsētvidē ir sasnieguši savu galējo robežu. Tik tiešām, jau arī mazākās Eiropas pilsētas smacē transporta līdzekļu satiksme. Lai mēs uzlabotu savu pilsoņu dzīves kvalitāti, mums jāpaātrina zinātnisko pētījumu un inovāciju attīstība un īstenošana pilsētu mobilitātes jomā. Šajā gadījumā pieaugošo krīzi mums noteikti nepalīdzēs pārvarēt finanšu resursu novirzīšana pastāvošo infrastruktūru paplašināšanai. Lai atrisinātu ne vien pašreizējās, bet arī turpmākās pilsētu transporta radītās problēmas, mums jāmeklē jauni, „viedi” risinājumi. Tāpēc es atzinīgi vērtēju ieteikumu modernizēt *CIVITAS* programmu, jo, manuprāt, galvenā uzmanība jāpievērš satiksmes plūsmu pārvaldības jaunākās paaudzes informācijas tehnoloģiju attīstībai.

Eiropas lielāko pilsētu plānu izstrādei diezgan plaši izmanto iepriekšējos gados pieņemto integrēto plānošanas metodi.

Pastāvīgas Eiropas struktūras izveidošana un finansēšana, kas apkopos un izplatīs paraugpraksi šajā jomā, kā arī veicinās dialogu visu Eiropas Savienības reģionu ieinteresēto pušu starpā, iezīmēs jaunu, svarīgu posmu ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes atbalsta virzienā.

19. Automatizēto transporta sistēmu rīcības plāns – Intelīgento transporta sistēmu ieviešana autotransporta jomā un saskarnes ar citiem transporta veidiem (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopējās debates par

– Anne E. Jensen ziņojumu (A6-0227/2009) Transporta un tūrisma komitejas vārdā par Automatizēto transporta sistēmu rīcības plānu (2008/2216(INI)) un

– Anne E. Jensen ziņojumu (A6-0226/2009) Transporta un tūrisma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka pamatu intelīgento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (COM(2008)0887 - C6-0512/2008 - 2008/0263(COD)).

Anne E. Jensen, referente. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, es neesmu pārliecināta, ka varēšu runāt tikpat aizrautīgi, kā Savary kungs, taču intelīgentās transporta sistēmas ir ļoti aizraujoša tēma. Tātad, kas ir intelīgentās transporta sistēmas? Nav viegli atbildēt uz šo jautājumu, jo mēs runājam par daudzām dažādām sistēmām šīs sistēmas, izmantojot mūsdienu informācijas un komunikāciju tehnoloģiju priekšrocības, ļauj padarīt transportu drošāku, efektīvāku un videi nekaitīgāku. Tāpēc intelīgentās transporta sistēmas, ko mēs pazīstam arī kā ITS, ir vispārējs apzīmējums, kas aptver daudzus dažādus tehnoloģiju veidus. ITS paspārnē var atrast ļoti dažādas lietas, piemēram, *eCall*, kas satiksmes negadījuma brīdī rada automātisku savienojumu ar neatliekamās palīdzības centru, ceļu lietotāju nodokļa iekasēšanai izveidotās sistēmas, kā arī jau plaši pazīstamās GPS sistēmas, kas atrodas daudzos automobiļos un palīdz mums orientēties nepazīstamā apvidū.

Tomēr ITS piedāvā vēl daudzas citas neizmantotas iespējas: transportlīdzekļu savstarpējās saziņas iespējas, transportlīdzekļa un ceļa, kā arī transportlīdzekļa un informācijas centra savstarpējās saziņas iespējas. Tad kāpēc mēs vienkārši nesākam izmantot šo tehnoloģiju plašākā mērogā, ja jau tā ir tik laba? Šeit mēs saskaramies ar jautājumu, kas tad ir pirmais – vista vai ola? Vai pirmajai jābūt automobiļi ierīkotajai tehnoloģijai, kas ļauj sazināties ar autoceļa malā uzstādīto raidītāju? Automobiļu ražotāji apzinās šīs iespējas, bet viņi nevarēs piesaistīt investīcijas šādu tehnoloģiju izstrādei, ja vispirms nebūs pieejami autoceļu malās uzstādītie raidītāji. Savukārt iestādes nevēlas ieguldīt līdzekļus raidītājos, pirms automobiļi nav aprīkoti ar šo signālu uztvērējiem. Tomēr kaut kam ir jānotiek, un mums šis process būs jāvirza uz priekšu.

Šajā saistībā Komisija ir izstrādājusi Automatizēto transporta sistēmu rīcības plānu un iesniegusi priekšlikumu direktīvai, kam jāveicina ITS izmantošana, ieviešot standartizāciju. Mums Komisijai par to jāizsaka atzinība. Šī iniciatīva ir vajadzīga. Šie divi ziņojumi par intelīgentajām transporta sistēmām, par ko mēs šodien diskutēsim – rīcības plāns un direktīva – ir nesaraujami saistīti. Tā tam ir jābūt, jo rīcības plāns viens pats bez direktīvas mums neko jaunu nedos. Vairākas lietas, kas iekļautas rīcības plānā, ir projekti, kas jau darbojas. Tomēr noteicošā ir direktīva, jo tā palīdzēs ātrāk izveidot ES svarīgus standartus. Taču ir iecerēts, ka rīcības plāns varētu noteikt direktīvas darbības jomas robežas un nodrošināt kopējos projektos iegūtās pieredzes izmantošanu standartizācijas procesā.

Kopējo standartu pieņemšana Eiropas ITS komitejā attiecas uz četrām konkrētām jomām: pirmkārt, ceļu, satiksmes un ceļošanas datu optimālu izmantojumu, otrkārt, ITS pakalpojumu nepārtrauktību transporta koridoros un konurbācijās, treškārt, ceļu drošumu un drošību uz ceļiem un, ceturtkārt, transportlīdzekļa integrāciju transporta infrastruktūrā. Turklāt mēs risinām arī ļoti svarīgo datu drošības jautājumu. Mēs negribam, lai mūs nepārtraukti novēro, tādēļ jau sākumā standartos jāiekļauj datu drošība un indivīda tiesības. Vēl ārkārtīgi svarīgs ir jautājums par atbildību un pienākumu sadalījumu. Ja kaut kas nedarbosies, mums jāspēj konstatēt, vai problēmas radušās transportlīdzekļa vadītāja, satelītnavigācijas sistēmas vai transportlīdzeklī ievietotās tehnoloģijas dēļ. Pretējā gadījumā attīstība apstāsies. Un tad mēs nesaņemsim vajadzīgos ieguldījumus.

Es gribētu pateikties citu grupu ēnu referentiem par ciešo sadarbību. Mūsu viedokļi nedaudz atšķirās jautājumā par to, cik lielā mērā mums jāpievēršas autotransporta alternatīviem transporta veidiem, taču es domāju, ka mēs esam panākuši līdzsvaru starp ITS tehnoloģijas izmantošanu autotransporta jomā un tās saskarni ar citiem transporta veidiem. Informācijas tehnoloģijas iespējams izmantot, lai varētu viegli salīdzināt atšķirīgos maršrutus nokļūšanai no punkta A uz punktu B un gūtu pārskatu par to, kurš no tiem ir ātrākais, lētākais un videi nekaitīgākais maršruts. Es būtu gribējusi, lai mēs jau būtu panākuši par to steidzamu vienošanos ar

Padomi, taču tas nebija iespējams. Čehijas prezidentūra ir paveikusi ļoti labu darbu, taču es ceru, ka veids, kādā mēs esam sašaurinājuši Komisijas priekšlikumu, padarīs šo direktīvu patīkamāku Padomes acīs, jo direktīva mums ir vajadzīga.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlētos pateikties Parlamentam, it īpaši referentei *Jensen* kundzei, un visiem ēnu referentiem par lielisko darbu un par to, ka viņi atbalstīja Komisijas priekšlikumus.

Protams, es esmu apmierināts ar izdarītajām izvēlēm un rūpīgi sekoju ieteiktajiem direktīvas priekšlikuma grozījumiem. Visvairāk es priecājos par to, ka Parlaments ir apstiprinājis EGNOS un *Galileo* satelītnavigācijas sistēmu nozīmi inteligēnto transporta sistēmu (ITS) lietotnēs. Tomēr es gribētu uzdot dažus jautājumus Parlamentam un mēģināšu arī atbildēt uz dažiem jautājumiem par to, kāpēc Komisija ir izvirzījusi apspriešanai direktīvu, kas veicinās ITS attīstību un, otrkārt, vai nepietiek ar vietējām un valstu iniciatīvām šajā jomā.

Jau kopš 1988. gada Komisija finansē konkrētas pētniecības un attīstības programmas inteligēnto transporta sistēmu jomā, un tās nenoliedzami ir devušas pozitīvus rezultātus un idejas vairākiem priekšlikumiem. Pētniecības un attīstības projekti ir būtiski veicinājuši tehnoloģiju attīstību, saskaņotu rīcību un kopumā sekmējuši sagatavošanos konkrētu ITS izvēršanai.

Tāpēc tagad ir laiks pāriet no ieteikumiem uz konkrētu rīcību, lai gūtu priekšrocības no inteligēnto transporta sistēmu ieviešanas šīs priekšrocības izpaušanās satiksmes drošības ziņā, samazināsies satiksmes sastrēgumi un autoceļu sistēmas ietekme uz vidi. Šīs noteicošās direktīvas projekta mērķis ir atbalstīt pasākumus, kas paredz novērst šķēršļus uz robežām un labāk koordinētu ITS izvēršanu.

Es gribētu minēt pāris piemēru, kas palīdzēs saprast, kāpēc ne vienmēr pietiek tikai ar brīvprātīgām vai vietēja mēroga stratēģijām. Mūsdienās autopārvadātāja, kas pārvadā kravas maršrutā Barselona–Frankfurte, transportlīdzeklis ir aprīkots ne vien ar mobilo tālruni un navigācijas sistēmu, bet arī ar vismaz trim dažādām elektroniskām ierīcēm, lai elektroniski samaksātu ceļu lietotāja nodokli tajās valstīs, kas tam jāšķērso, un lai izvairītos no apdzīvotu vietu šķērsošanas. Komisija 2001. gadā ieteica dalībvalstīm publicēt detalizētu informāciju par autoceļu tīklu un satiksmes ierobežojuma zonām. Diemžēl tikai dažas vietējās varas iestādes un valstu valdības ir ņēmušas vērā šo ieteikumu. Galu galā notiek tā, ka ar navigācijas sistēmām aprīkoto transportlīdzekļu vadītāji lieto visu autoceļu tīklu, un pārāk bieži smagkravas transportlīdzekļiem nākas pārvietoties pa pilnīgi nepiemērotiem ceļiem vai bīstamiem maršrutiem, piemēram, gar skolām un pa ļoti stāviem ceļiem.

Šī jaunā direktīva ļaus pieņemt nepieciešamos pasākumus, lai izvairītos no šādām situācijām, tādējādi samazinot arī visas ar tām saistītās problēmas. Komisija gaida Parlamenta un Padomes vienošanos par direktīvas projektu, kas ir galvenais rīcības plāna īstenošanas instruments.

Mēs cieši sadarbosimies ar jums un Padomi, lai iespējami drīzāk panāktu vienošanos, un es ceru, ka Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas ministru padomes neoficiālā sanāksme, kas nākamajā nedēļā notiks Čehijas Republikas pilsētā *Litoměřice* un kur darba kārtībā ir jautājums par ITS, palīdzēs šajā darbā. Šajā sanāksmē, kaut arī neoficiālas personas statusā, ir ielūgta un piedalīsies *Jensen* kundze, taču tad mēs varēsim salīdzināt Komisijas, Parlamenta un Padomes nostāju, lai mēģinātu ātrāk un, cerams, viegli panākt vienošanos, lai pilsoņiem varētu piedāvāt praktisku risinājumu un apstiprināt šo dokumentu iespējami drīzāk.

Giovanni Robusti, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Kā Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs esmu rūpīgi iepazinies ar ITS plānu. Mūsu komitejas vienprātīgi pieņemtais atzinums sadarbības atmosfērā, kas valda mūsu starpā, izstrādājot ilgtermiņa projektus, saņēma plašu atbalstu Transporta un tūrisma komitejā. Es gribu pateikties visiem, kas ir ieguldījuši savu darbu un idejas.

Mēs visi esam centušies izvairīties no gariem, neveikliem vārdiem, kas pārāk bieži ir raksturīgi principu deklarācijām. Mēs nemēģinājam diskutēt par to, cik un kādi autoceļi ir jāplāno, mēs neveicām varoņdarbus, bet vienkārši strādājam pie tā, lai pārvietošanās varētu notikt daudz saskaņotākā, drošākā, cilvēkiem un videi draudzīgākā un tātad arī daudz inteligētākā veidā. Mēs mēģinājam uzskatāmi pierādīt tehnoloģiju, drošības, perifēriju un ūdensceļu nozīmi un, vissvarīgākais, koordinācijas ar struktūrfondiem nozīmīgi plānoto termiņu un mērķu konsekvences un saskaņotības nodrošināšanā. Mēs esam mēģinājuši prognozēt aizvien pieaugošo drošības un integrētās pārvaldības nozīmi ne tikai transporta jomā, bet vispirms jau attiecībā uz pasažieriem. Es uzskatu, ka esam veiksmīgi nodrošinājuši konsekventu un pārliecinošu pieeju.

Tagad es cer uz divām lietām: Komisija nerīkosies tā, ka tikai „ņem vērā” šos ieteikumus, un tad, kad pienāks laiks pieņemt lēmumus par rīcību, tā neizvēlēsies tādu virzienu, kādu tā uzskatīs par piemērotu; un ka plānā paredzētās rīcības stratēģijas veidos pamatu visu pārējo ar to saistīto darbību plānotāju izvēlēm. Pārāk bieži mēs esam zīlējuši, lūkojoties kristāla lodē, un ieraudzījuši apbrīnojamus plānus, taču katrs nākamais kļūst aizvien necaurredzamāks.

Būtu žēl, ja mēs turpinātu finansēt autoceļu izbūvi, kaut gan esam izlēmuši, ka pa tiem jāpārvieto mazākam skaitam transportlīdzekļu; būtu žēl, ja mēs turpinātu finansēt transportlīdzekļus, kas būvēti, neņemot vērā ne to savienojamību vai pasīvo drošību, ne degvielas patēriņu, ne arī kaitējumu videi; būtu žēl, ja mēs kopīgi plānotu izstrādāt vienu maršrutu, un finanšu līdzekļi un resursi, par ko mēs esam atbildīgi, termiņu nesaskaņošanas dēļ tad nonāktu cita maršruta plānošanai.

Etelka Barsi-Pataky, PPE-DE grupas vārdā. - (HU) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa uzskata, ka viens no Eiropas transporta politikas nozīmīgākajiem balstiem ir inteligentās transporta tehnoloģijas. Pirms diviem gadiem, veicot Baltās grāmatas par transporta politiku vidusposma pārskatu, kam es biju referente, mēs Parlamentā diskutējām par šo jautājumu un par vienu no galvenajiem mērķiem noteicām inteligento tehnoloģiju attīstību, jo ar šā līdzekļa palīdzību mēs varētu uzlabot autoceļu izmantošanas efektivitāti un paaugstināt pakalpojumu kvalitāti. Un šīs inteligentās sistēmas, kas padarīs mūsu autoceļus drošākus un autotransportu videi draudzīgāku, jau pastāv.

Tomēr, lai nodrošinātu mūsu tehnoloģisko jauninājumu izvēršanu, mums ir vajadzīgs šis rīcības plāns un šī direktīva. Es ierosināju regulējumā noteikt inteligento lietotņu minimālās prasības, lai mēs savu TEN-T tīklu varētu aprikt vismaz atbilstīgi šīm minimālajām prasībām. Tad šīs lietotnes nodrošinātu efektivitāti un drošību. Mēs noteikti gaidām Komisijas priekšlikumus attiecībā uz to inteligento risinājumu finansējumu, ko īsteno, neizmantojot privātā sektora finansējumu. Tāpat mēs gaidām Komisijas priekšlikumus arī attiecībā uz to, kādā veidā satiksmi, kas šķērso ārējās robežas, varētu nevainojami pielāgot Eiropas intelligentajai infrastruktūrai, uz ko mēs ceram. Saistībā ar šo direktīvu Eiropas Komisijai ir veltīta neparasti liela uzmanība, ņemot vērā to, ka šī direktīva ir pamatdirektīva. Tādēļ ir svarīgi, lai, izstrādājot īstenošanas noteikumus, Parlaments piedalītos komitoloģijas procedūrās.

Priekšsēdētājas kundze, mēs šodien balsojam par Zaļās grāmatas par TEN-T politikas nākotni pārskatīšanu. Mēs varam būt droši par to, ka Eiropas TEN-T tīkla nākotne ir saistīta ar inteligento transportu. Liels paldies!

Silvia-Adriana Țicău, PSE grupas vārdā. - (RO) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Es gribētu sākt ar atzinību Jensen kundzei par viņas paveikto kvalitatīvo darbu un viņas diviem ziņojumiem.

Intelligentās transporta sistēmas ir progresīvas lietotnes, kuru mērķis ir piedāvāt ne vien novatoriskus pakalpojumus saistībā ar transporta veidiem un satiksmes vadību, bet arī sniegt precīzāku informāciju dažādajiem lietotājiem un padarīt transporta tīklu izmantošanu drošāku, saskaņotāku un „gudrāku”. Tomēr, manuprāt, ir svarīgi intelligentās transporta sistēmas attiecināt ne vien uz pilsētu transportu, bet uz visiem transporta veidiem; izstrādājot grozījumus, es to ņemu vērā. Turklāt pilsētu transports un mobilitāte pilsētā ir pilsētu attīstības ļoti nozīmīga sastāvdaļa. Tāpēc es priecājos, ka šajā sēdē piedalās arī kolēģi no Reģionālās attīstības komitejas. Manuprāt, ir svarīgi, ka inteligento transporta sistēmu lietošana un ieviešana var palīdzēt būtiski samazināt degvielas patēriņu un uzlabot gaisa kvalitāti pilsētās, kā arī uzlabot satiksmes plūsmu.

Es domāju, ka ir svarīgi informēt pasažierus, aizsargāt privātos datus un, protams, nodrošināt šo datu anonimitāti, lai tādējādi varētu aizsargāt lietotājus. Un visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, manuprāt, lai gan šīs sistēmas nodrošina tālāku virzību, tomēr šajā nozarē ir vajadzīgi milzīgi ieguldījumi.

Sepp Kusstatscher, Verts/ALE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētājas kundze, principā ir jāpiekrīt šīs direktīvas vispārējam mērķim. Labākas informācijas sistēmas ceļotājiem un autoceļu infrastruktūras pārvaldītājiem, piemēram, lai samazinātu satiksmes negadījumu skaitu un padarītu transportu lētāku un efektīvāku, tāpat arī iespēja iegūt datus attiecībā uz vidi, nenoliedzami ir laba doma. Tomēr es galvenokārt raizējos par trim lietām.

Pirmkārt, paļaušanās uz tā saukto „gudro” tehnoloģiju var radīt situāciju, kad cilvēki atbildību uztic mašīnām un instrumentiem.

Otrkārt, aizvien vairāk pieaug risks, ka visus iegūtos datus varētu izmantot ļaunprātīgi. Aizvien vairāk tiek apdraudēta cilvēku privātā dzīve.

Treškārt, šajā direktīvā pārmērīga uzmanība veltīta automobiļiem. Savitojamība ar citām transporta sistēmām, piemēram, ar sabiedrisko transportu, būtu daudz svarīgāka nekā tās viltīgās spēlītes, ko rūpniecība mēģina ar mums spēlēt.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es viennozīmīgi atbalstu Komisijas mērķi izveidot tiesisko regulējumu inteligēnto transporta sistēmu saskaņotai ieviešanai un lietošanai autotransporta jomā. Mana personiskā ieilgusi cīņa par *eCall*, elektroniskās zvanu sistēmas ārkārtas situācijās, vispārēju ieviešanu man katru dienu atgādina par šā jautājuma neatliekamību, un inteligēntās transporta sistēmas var paveikt tik daudz vairāk. Tās palīdz saglabāt vides stabilitāti, uzlabot efektivitāti, paaugstināt drošību un pasažieru un kravu autopārvadājumu jomās palīdz veicināt pozitīvu konkurētspēju. Tās atbalsta arī komodalitāti, ietverot arī saskarnes ar citiem transporta veidiem attīstību, piemēram, ar dzelzceļu, ūdensceļu un gaisa transportu, kur inteligēntās transporta sistēmas sāka ieviest jau pirms ilgāka laika.

To nevar sasniegt dalībvalstis vienas pašas, tas ir visas Kopienas uzdevums. Inteligēntās transporta sistēmas, kas atbilst ES obligātajiem minimālajiem pamatstandartiem un tehniskajiem noteikumiem, uzlabo inovāciju vidi un rada drošību plānošanai, it īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Es it īpaši atzinīgi vērtēju plānoto atklāto, transportlīdzekļos integrēto inteligēnto transporta sistēmu pakalpojumu platformu.

Beidzot rīcības plānā noteikti atsevišķu sistēmu ieviešanas termiņi: a) autotransporta drošībai, piemēram, *ESP* un *eCall*, b) satiksmes vadības nepārtrauktības nodrošināšanai, piemēram, informācija par ceļu lietošanas maksu vai transportlīdzekļu novietošanas vadība samazina to automobiļu skaitu, kas nelietderīgi braukā apkārt, meklējot stāvvietu, c) autoceļu, satiksmes un maršrutu datu lietošana reālajā laikā būs vērtīga ne vien kravu pārvadātājiem, bet arī ikvienam autoceļu lietotājam.

Direktīva nosaka konkrētas prasības obligātai un saskaņotai inteligēnto transporta sistēmu standarta ieviešanai visā ES un to piemērošanai dalībvalstīs. Tāpat tā nodrošina arī personu datu lietošanu. Tomēr būsim piesardzīgi inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai būs nepieciešami lieli finansiāli ieguldījumi, jo infrastruktūras un transportlīdzekļu vispirms ir jāaprīko ar attiecīgajām informācijas un sakaru tehnoloģijām. Mēs joprojām neko daudz nezīnām par iespējamo lietotāju gatavību un spēju maksāt.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu pateikties *Jensen* kundzei par viņas viscaur izcilo darbu, jo tas ir ļoti atvērts un modrs pret visiem paustajiem viedokļiem.

Vispirms es gribētu teikt, ka uz šīm inteligēntajām transporta sistēmām attiecas tie paši Eiropas finanšu līdzekļi un ka es biju mazliet pārsteigts, kad atklāju to, ka praktiski tie visi ir novirzīti automobiļu labā.

Es nenoliedzu, ka automobiļiem ir savas labās īpašības; automobiļu nozare ir ārkārtīgi spēcīga Eiropas ekonomikas nozare. Tomēr es domāju, ka mums būtu jāpiešķir mazliet „intelektu” visiem transporta veidiem.

Es nevaru neņemt vērā apstākli, ka dzelzceļa transportam ir *ERTMS*, *SESAR* un *GALILEO* programmas, taču es uzskatu, ka mums trūkst uz lietotājiem orientētas pieejas attiecībā uz lietotāju informāciju; uz piekļuvi personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un iespēju mūsdienās pielāgot pilsētu transportlīdzekļus viņu vajadzībām; energoefektīvu pilsētas transportlīdzekļu ieviešanu; drošību transporta jomā, it īpaši sabiedriskā transporta jomā, kas ir ļoti svarīgs jautājums; uz lietotāju informāciju; un uz biļešu pārdošanu tās ir jomas, kuras noteikti jāattīsta.

Tāpēc es domāju, ka turpmākajos gados resursi ir jāiegulda dažādās jomās. Es gribētu, lai īpaša uzmanība tiktu pievērsta personu datu aizsardzībai; mums jānovērš situācija, kādā mēs varētu nonākt līdzīgi *J. Orvell* grāmatas „1984” varoņiem, ja mēģinātu īstenot fantastikas idejas un aizstātu visus cilvēkus ar mašīnām. Mēs redzējām, kas pagājušajā ziemā notika *Hudzonas upē* ja nebūtu bijis pilota, nav šaubu, ka neviens mehānisms noteikti nebūtu varējis nosēdināt lidmašīnu. Un visbeidzot, es uzskatu, ka prioritāte jāpiešķir ne tikai automobiļiem, bet arī citiem transporta veidiem, .

Neraugoties uz šiem iebildumiem, es atbalstu iesniegto ziņojumu.

Zita Gurmai (PSE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai ir vairākas acīmredzamas priekšrocības. Tās padarīs Eiropas transportu drošāku un efektīvāku, vienlaikus veicinot arī vides aizsardzību un energoefektivitāti. Mums jāatzīst arī Komisijas rīcības plāns un tajā noteiktie konkrētie termiņi. Manuprāt, svarīgi ir arī tas, ka, izvēršot sistēmas, būs ievēroti arī saderības, saskaņotības un regulējuma aspekti. Attiecībā uz patērētājiem, līdztekus pieejamai cenai viņiem jāpiedāvā brīvas izvēles iespēja un jāievieš atbilstīgi tiesību akti, lai nodrošinātos pret visu privātpersonu datu ļaunprātīgu izmantošanu. Jāierīko augstvērtīga, inteligēnta sistēma, ko varētu attīstīt tālāk un efektīvāk ieviest jaunos

tehnoloģiskos risinājumus. To īstenot ir mūsu visu interesēs. Tajā pašā laikā Eiropas autorūpniecībai ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs turpinātu pārvietoties. Es vēlētos pateikties referentei par paveikto darbu.

Den Dover (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es esmu būvinženieris, un manam dēlam pieder transporta plānošanas uzņēmums, kas darbojas visā Apvienotajā Karalistē, tāpēc es pārzinu šo tēmu.

Šis jautājums ir ārkārtīgi svarīgs, jo Eiropā mēs varam pārliecināties, ka jaunākās tehnoloģijas ietekmē autotransporta lietderīgumu un efektivitāti visos tā veidos. Gadu no gada šajā jomā norisinās milzīga attīstība. Pat ekonomikas lejupslīdes periodā no šā brīža līdz 2020. gadam mēs prognozējam kravu pārvadājumu skaita pieaugumu par apmēram 55 % un pasažieru transportlīdzekļu skaita pieaugumu par 35 % utt. Protams, līdz ar to palielināsies arī energoresursu patēriņš.

Būdami ievēlēti deputāti, mēs ļoti bieži, pārvietojoties savos vēlēšanu apgabalos, esam nokļuvuši satiksmes sastrēgumos, un ļoti bieži esam izmantojuši savus tālruņus, lai noskaidrotu, kādi ir apstākļi uz ceļa mums priekšā. Mums vajag vairāk datu nolasīšanas iespēju pie automobiļa priekšējā stikla, lai šādas situācijas daudz efektīvāk un prasmīgāk varētu atrisināt mēs paši.

Es vēlu *Jensen* kundzei un komisāram veiksmi!

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti! Manuprāt, mums nākotnē vajadzētu raudzīties optimistiski, jo attiecībā uz direktīvas apstiprināšanu es uzskatu, ka papildus Čehijas prezidentūras ciešajai sadarbībai Zviedrijas prezidentūra ir gatava panākt pozitīvu vienošanos Komisijas, Parlamenta un Padomes starpā. Tas manī vieš cerību, un, manuprāt, tas pat varētu iedvesmot Parlamentu rītdien nobalsot par dokumentiem, par kuriem mēs pašlaik debatējam.

Es gribētu atbildēt uz dažām izteiktajām piezīmēm un nomierināt *Țicău* kundzi attiecībā uz mūsu mērķiem mēs sākam ar rīcības plānu un direktīvu, kas aplūko transporta sistēmu vispārēji, tad, raugoties no šādas perspektīvas, mēs pievēršamies pilsētu dimensijai un veltām tai galveno uzmanību, taču mums nevajag vispirms pievērsties vispārīgajam, lai nonāktu pie konkrētā.

Es gribēju arī atbildēt *Kusstat* kungam uz jautājumu par autotransporta nozari un citām transporta sistēmām. Pašlaik nav saskaņota Eiropas regulējuma inteligēnto transporta sistēmu (ITS) izvietojumam un lietošanai autotransporta nozarē, tajā pašā laikā, kā jau *Savary* kungs minēja, attiecībā uz citiem transporta veidiem ir izstrādātas konkrētas programmas: *SESAR* jaunākās paaudzes gaisa satiksmes vadības sistēma, *RIS* upju transporta jomā un *VTMIS* jūras transporta jomā, neaizmirsīsim arī *RTMS* sistēmu dzelzceļa transporta jomā. Tādējādi ITS rīcības plāns vispirms attiecas uz autoceļu nozari, taču tas aptver arī konkrētas darbības un iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt un uzlabot autotransporta savietojamību ar citiem transporta veidiem, izmantojot atbilstīgas saskarnes.

Es ne vien *Savary* kungam vēlējos norādīt, ka ITS rīcības plānā ir iekļauti gan pasākumi attiecībā uz gados vecākiem autovadītājiem, gan arī attiecībā uz „neaisargātajiem” satiksmes dalībniekiem, proti, riteņbraucējiem un gājējiem. Šie pasākumi citu starpā ir iekļauti sarakstā, ko komiteja varētu pieņemt attiecībā uz direktīvā paredzētajām inteligēntajām transporta sistēmām. Šie pasākumi īpaši attiecas uz ITS izmantošanu lietotāju drošībai, piemēram, tās ir inteligēntas ceļa zīmes vājredzīgiem cilvēkiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ar direktīvas palīdzību mēs varam ieviest zināmus noteikumus, taču arī transportlīdzekļu vadītājiem jābūt inteligēntiem; nepietiek tikai ar inteligēntām sistēmām, mums arī jānodrošina, lai saprātīgi rīkotos tie, kas sēž pie automobiļa vai kravas automašīnas stūres, vai arī vada motociklu vai divriteni. Diemžēl to nevar regulēt ar direktīvas, regulas vai rīcības plāna palīdzību; mums vienkārši ar loģisku noteikumu palīdzību jāpārliecina Eiropas pilsoņi rīkoties saprātīgi un, pārvietojoties pa autoceļiem, nelietot alkoholu vai narkotikas.

Anne E. Jensen, referente. – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, komisārs *A. Tajani* tikko norādīja uz šo problēmu tāpēc, ka tieši par to arī šeit ir runa. Mums jāpanāk, lai autovadītāji rīkotos saprātīgāk. Mēs gari un plaši esam diskutējuši par šo jautājumu, un arī *Kusstatscher* kungs citās reizēs ir teicis, ka tā vietā, lai pieļautu, ka šīs sistēmas liek mums rīkoties neapdomīgāk, mums jānodrošina, lai tās patiesībā palīdzētu mums iegūt vairāk informācijas un rīkotos gudrāk. Tas ir ļoti svarīgi. Tikpat svarīgi, manuprāt, ir paturēt prātā piemēru par kravu pārvadājumiem cauri visai Eiropai – jau tagad smago automašīnu vadītāji sūdzas par to, ka viņi drīz vien vairs neko neredzēs cauri priekšējam stiklam, jo skatu aizsedz visas ierīces, kas nepieciešamas, lai sazinātos ne vien ar ceļu lietotāju nodokļa iekasēšanas un maksas ceļu sistēmām, bet arī ar citām informācijas sistēmām. Mums vajadzīga kopēja platforma, lai visi datorā ievadītie dati pie kravas automašīnas vadītāja nonāktu viņa dzimtajā valodā. To ir iespējams izdarīt. Patiesībā šeit ir neticami daudz labu iespēju.

Mēs arī diezgan daudz laika esam veltījuši diskusijām par šim nolūkam paredzēto finanšu līdzekļu apjomu. Mēs esam paredzējuši šim nolūkam apmēram EUR 300 miljonus, vispirms Komisija lielāko daļu novirzīs *EasyWay* programmai. Es gribētu minēt, ka manā valstī, Dānijā, mēs tikko apstiprinājām plānu turpmāko piecu gadu laikā ITS jomai piešķirt EUR 40 miljonus. EUR 40 miljoni ir diezgan liela summa tādai mazai valstij ar 5 miljoniem iedzīvotāju, bet patiesībā tā ļaus mums iegūt daudz vairāk. Tāpēc es domāju, ka, ja mēs palūkosimies uz katru dalībvalsti, šajā jautājumā būs iespējams gūt zināmus panākumus. Tieši ar to mums jāšāk, un es ceru, ka 29. aprīlī šī tēma būs iekļauta transporta ministru sanāksmes darba kārtībā.

Noslēgumā es gribētu piebilst dažus vārdus par grozījumiem: Mums ir stabils atbalsts šim direktīvas priekšlikumam, un tikai četri ziņojuma grozījumi ir atlikuši rītdienai. Es personīgi atbalstu Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā iesniegto 57. grozījumu un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas iesniegto 59. grozījumu, taču es neatbalstu 58. un 60. grozījumu. Manuprāt, tas, ka mums ir tikai daži grozījumi, liecina par Parlamenta stingro atbalstu šajā jautājumā. Tātad, *Tajani* kungs, jūs jau sākumā esat saņēmis stingras pilnvaras sarunu veikšanai.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Pašreizējā situācija un šis laikmets prasa strauji pielāgot transportu tā pieaugošajam izmantošanas apjomam un sabiedrības gaidām. Tāpēc, manuprāt, inteligento transporta sistēmu (ITS) ieviešana ir ārkārtīgi lietderīga. Mums jāapzinās, ka pašreizējais stāvoklis autotransporta jomā rada nopietnas bažas. To apstiprina šādi statistikas dati:

- 2006. gadā ES satiksmes negadījumos bojāgājušo skaits bija apmēram 43000, tajā skaitā Polijā apmēram 5500;
- satiksmes sastrēgumi ES gadā izmaksā apmēram 1 % no IKP;
- autotransports rada 70 % no visu transporta veidu saražotā CO₂ kopējā emisiju apjoma.

Tāpēc ir nepieciešami šādi pasākumi:

optimāli jāizmanto autoceļu un ceļu satiksmes dati;

jānodrošina ITS pakalpojumu nepārtrauktība un ticamība Eiropas transporta koridoros un konurbācijās;

lielajās pilsētās plaši jāizmanto telemātikas lietotnes, saistot transporta jomu ar informācijas un sakaru tehnoloģijām;

ātri un saskaņoti jāievieš lietotnes, kas atbalsta ceļu satiksmes drošību, piemēram, *eCall*, *ADAS* un citas;

transporta infrastruktūrā veiksmīgāk jāiekļauj transportlīdzekļi un to savstarpējā mijiedarbība;

jāievieš Eiropas mēroga koordinācija, izmantojot vadošo valstu pieredzi un paraugpraksi.

Tāpēc mēģināsim ieviest ITS visā ES attiecībā uz visiem transportlīdzekļiem un pasažieriem un iekļausim šeit arī sabiedrisko un privāto transportu.

20. „Marco Polo II” programma (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir *Ulrich Stockmann* ziņojums (A6-0217/2009) Transporta un tūrisma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1692/2006, ar ko izveido otro Marco Polo programmu Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības („Marco Polo II”) (COM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD))

Ulrich Stockmann, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Jau gadiem ilgi, proti, vairākus gadu desmitus, mēs, diskutējot par transporta politiku, esam runājuši par kravu pārvadājumu novirzīšanu no autoceļiem uz dzelzceļiem un iekšzemes ūdensceļiem vai tuvsatiksmes jūras transportu. Šobrīd saistībā ar debatēm par klimata pārmaiņām šīs debates ir kļuvušas vēl aktuālākas.

Nu jau šīs pārmaiņas mēs varam panākt ar dažādu politisku paņēmieni un instrumentu palīdzību. Tomēr, uzmanīgi raugoties, redzam, ka praksē ir ļoti sarežģīti novirzīt satiksmi, un tikai ļoti retos gadījumos ir izdevies panākt pozitīvu rezultātu.

Pirmkārt, tāpēc, ka transporta veidu savienojamība vēl aizvien nav pietiekami saskaņota; otrkārt, tāpēc, ka dzelzceļš un iekšzemes ūdensceļi joprojām nav pietiekamā mērā ierīkoti pakalpojumu sniegšanai Eiropā, un, treškārt, tāpēc, ka videi nekaitīgie transporta veidi nenoliedzami faktiski nevar nodrošināt pakalpojumu „no durvīm līdz durvīm”.

Šobrīd šīs grūtības vēl vairāk pastiprina pašreizējās ekonomikas lejupslīdes izraisītā cenu pazemināšanās kravu autopārvadājumu nozarē. Visas šīs problēmas ir ietekmējušas arī *Marco Polo II* programmu. Tāpēc mēs, tie, kas nodarbojamies ar transporta politiku, esam ieinteresēti rast drīzāku risinājumu, jo mūsu noteiktais mērķis, proti, ka *Marco Polo* programmai jāpalīdz novirzīt 60 % no kravu autopārvadājumu satiksmes pieauguma apjoma, ir kļuvis pārāk nesasniedzams. Tāpēc mums jāmaina virziens vēl pirms šā Parlamenta sasaukuma termiņa beigām un tādēļ mēs esam panākuši vissaprātīgāko kompromisu.

Kā mums jārikojas? Pirmkārt, vēl pirms šīs regulas ierosināšanas Komisija kādai aģentūrai uzdeva pārņemt šīs programmas vadību un vienkāršot pārvaldes procedūras. Tā ir saprātīga rīcība. Kopējo sarunu gaitā mēs esam panākuši vairākus kompromisa risinājumus, kas šo programmu padarīs pievilcīgāku. Pirmkārt, subsīdiju sliekšnis katrai jūras maģistrālei ir samazināts no 250 miljoniem uz 200 miljoniem tonnkilometru gadā; otrkārt, subsīdiju sliekšnis satiksmes novirzīšanas projektiem ir samazināts no 80 miljoniem uz 60 miljoniem tonnkilometru gadā, un arī attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu projektiem Parlaments panāca samazinājumu no 17 uz 13 miljoniem tonnkilometru gadā. Mēs esam palielinājuši arī pieļaujamo finansējuma apjomu papildu infrastruktūrām no 10 % līdz 20 %. Tā ir saprātīga rīcība. Visbeidzot, mēs arī veiksmīgi esam pierādījuši to, ka šādu finanšu krīžu dēļ, kāda ir šobrīd, var arī pagarināt līgumu darbības termiņus.

Tā mēs šo programmu esam padarījuši ievērojami pievilcīgāku. Šis kompromiss bija iespējams arī tāpēc, ka visu parlamentāriešu starpā valdīja ārkārtīga vienprātība, jo tajā brīdī viņi atteicās no saviem pamatotajiem apsvērumiem un pamatīgām debatēm, lai paātrinātu šīs programmas darbības atsākšanu. Tāpēc, pirms Komisija izvirzīs apspriešanai priekšlikumu par *Marco Polo III* programmu, mums patiešām ir nepieciešamas vispārējas debates, lai mēs atkal no jauna varētu ieviest visus punktus, kas nepieciešami mūsu turpmākajai virzībai. Turklāt mēs, protams, gribam zināt, kā mūsu veiktās korekcijas darbojas. Mums jābalso par šo jautājumu, un es ceru, ka jūs mūs rītdien atbalstīsiet.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti! Es gribētu pateikties *Stockmann* kungam par paveikto darbu. Kopš 2003. gada *Marco Polo* programmas mērķis ir Eiropā izveidot ilgtspējīgāku transporta sistēmu, novirzot kravu autopārvadājumu gada pieauguma ievērojamu daļu uz citiem ekoloģiskākiem transporta veidiem, piemēram, iekšzemes ūdensceļiem, dzelzceļu vai tuvsatiksmes jūras transportu. Pirmā *Marco Polo* programma paredzēja četru gadu laikā no autoceļiem novirzīt 48 miljardus tonnkilometru; 2006. gadā, beidzoties tās darbībai, ārējais novērtējums liecināja, ka bija sasniegti tikai 64 % no šī apjoma.

Diemžēl pieredze ar otro *Marco Polo* programmu rāda, ka tās darbība neklūst efektīvāka un ka Eiropa pilnībā neizmanto visas šī svarīgā instrumenta iespējas, lai panāktu transporta sistēmas labāku pielāgošanu tirgus attīstībai. Pagājušajā gadā es nosūtīju vairākas vēstules visām ES transporta ministrijām ar pamudinājumu lietot *Marco Polo* programmu.

Tāpēc es uzskatu un, šķiet, arī Parlaments domā līdzīgi ka ir pienācis laiks grozīt šo regulu, lai grozītu noteikumus, kas regulē piekļuvi šim projektam jeb programmai, kam jāpiešķir līdzekļi, bet kas ne vienmēr tiek izmantoti. Mūsu saktā virzība noteikti ir pareiza, jo mēs mēģinām palīdzēt mazajiem un vidējiem uzņēmumiem gūt priekšrocības no Kopienas projekta. Līdz šim MVU ir saskārušies ar diezgan lielām grūtībām, kas saistītas ar piekļuvi Eiropas finansējumam, ko piešķir *Marco Polo* programmas ietvaros.

Mūsu šodien paustā vēsts nav domāta tikai tiem, kas izmanto *Marco Polo* programmu. Es uzskatu, ka tas ir aicinājums grozīt vairākus Eiropas tiesību aktus, jo tas pats attiecas arī uz citām nozarēm un valstu tiesību aktiem, kas ir saistīti ar Eiropas finansējumu; ne vienmēr šie dokumenti ir formulēti tā, lai atvieglotu piekļuvi šo fondu finanšu līdzekļiem. Tā patiešām ir visu dalībvalstu problēma, un es vēlreiz gribētu uzsvērt, ka tas attiecas ne vien uz mūsu noteikumiem, bet arī uz tiem valsts noteikumiem, kas saistīti ar Eiropas finansējumu.

Tāpēc, manuprāt, mēs šodien strādājam ne tikai pie *Marco Polo* programmas, bet drīzāk paziņojam visiem, ka pieņemam labus tiesību aktus pilsoņu labā un atvieglojam piekļuvi Kopienas projektiem. Tāpēc es uzskatu,

ka *Stockmann* kunga darbs, protams, ir pelnījis atbalstu, un ka ierosinātais dokumenta teksts ir jāpieņem, lai Parlaments rītdien, es atkārtotu vēlreiz, varētu nosūtīt labas ziņas visai Eiropas Savienībai.

Ļaujiet man vēlreiz sacīt, ka šis jautājums neattiecas tikai uz *Marco Polo* programmu; šis jautājums ir daudz plašāks. Es uzskatu, ka, sākot darbu ar *Marco Polo* programmu, mēs izdarīsim pakalpojumu citām nozarēm, kas it īpaši izjūt nepieciešamību pēc Kopienas finanšu līdzekļiem un dažādo 27 dalībvalstīm un to uzņēmējdarbībai piedāvāto Komisijas programmu saskaņošanas.

Anne E. Jensen, Budžeta komitejas atzinuma sagatavotāja. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, Budžeta komitejas lēmumu izdot *Marco Polo* programmas pārskatu ierosināja apstāklis, ka tā uzskatīja, ka ir sarežģīti nodrošināt finanšu līdzekļu izlietojumu sākotnēji paredzētajiem mērķiem. Tāpēc mēs acīmredzami atzinīgi vērtējam to, ka tagad šis darbs ir sācies. Komisija par to ir pelnījusi uzslavu. Mēs mēģinām atvieglot pārvaldību un atvieglot noteikumus, lai finansējumu būtu vieglāk izmantot tam paredzētajiem mērķiem. Atbildot uz to, mēs Budžeta komitejā arī esam vienojušies, ka, ja mums neizdosies uzlabot programmas īstenošanu, ja mums neizdosies nodrošināt finanšu līdzekļu izlietojumu paredzētajam mērķim, mums vajadzēs apsvērt, vai *Marco Polo* programmai vajadzētu piešķirt tik daudz līdzekļu un vai daļu šī finansējuma nevajadzētu novirzīt citām programmām, kur to varēs labāk izlietot. Protams, mums pēc 2010. gada vēlēšanām ir jāveic budžeta vidējā termiņa pārskats, un mums nopietni jāķeras pie kāda jautājuma risināšanas, proti, mums jāveic programmu darbības novērtējums, nosakot, kuras programmas darbojas un kuras ne. Ja mēs redzēsim, ka kaut kur līdzekļi ir daudz nepieciešamāki, tad mēs nenoliedzami novirzīsim finanšu līdzekļus no tām programmām, kur tos nevar izlietot, un pārvirzīsim tos, lai neiztērētu tos vienīgi dotācijām.

Dieter-Lebrecht Koch, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, rītdien plenārsēdē mēs balsosim par *Marco Polo II* programmu, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības. *Marco Polo II* piedāvā labākas iespējas drošāk plānot, jo ir paredzēts, ka šī programma darbosies līdz 2013. gada 31. decembrim. Tās budžets ir EUR 450 miljoni. Salīdzinot ar *Marco Polo I*, ir jāpazemina atbilstības sliekšņi finansēšanai iesniegtajiem projektiem, un tie ir pielāgoti, lai tos varētu izmantot mazie un vidējie uzņēmumi. Par to es referentam īpaši pateicos. Ņemot vērā daudzu mazo un vidējo uzņēmumu pašreizējo finansiālo stāvokli, šī politika ir ļoti labvēlīga pilsoņiem, un es to pilnībā atbalstu.

Šīs programmas mērķis ir novirzīt satiksmi un samazināt autoceļu noslodzi. Tā veicinās arī komodalitāti un tādējādi atbalstīs efektīvas un ilgtspējīgas transporta sistēmas izveidošanu. Ja balsojums būs pozitīvs, un es iesaku rītdien tā rīkoties, tad likumdošanas procedūra tiks pabeigta pirmajā lasījumā.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Nāciju Eiropas grupas vārdā es vēlētos pievērst uzmanību šādiem jautājumiem.

Par spīti slavējamiem mērķiem, piemēram, noslodzes samazināšanai autotransporta jomā, autotransporta kaitīgās ietekmes uz vidi samazināšanai un tuvsatiksmes jūras transporta, dzelzceļa, iekšzemes ūdensceļu izmantošanai preču pārvadāšanai vai vairāku transporta veidu kombinēšanai kravu pārvadājumiem, no *Marco Polo* programmas īstenošanai paredzētajiem finanšu līdzekļiem katru gadu neizlieto pat pusi un veic tikai 60 % no programmā paredzētajām darbībām.

Tāpēc ir jāatbalsta Eiropas Komisijas priekšlikumi šīs programmas vienkāršošanai, jo īpaši šādi: mazo un individuālo uzņēmumu piedalīšanās programmā, neveidojot konsorcijs; dalībai programmā noteikto atbilstības tonnkilometru sliekšņu izteikta pazemināšana; finansēšanas intensitātes palielināšana, palielinot finansiālā atbalsta apjomu, kas ir pieaudzis no EUR 1 līdz EUR 2 par 500 tonnkilometriem novirzīto kravu pārvadājumu apjomu; un finansiālās palīdzības piešķiršanas procedūru vienkāršošana. Es gribētu cerēt, ka visi šie pasākumi palīdzēs nodrošināt šīs programmas ietvaros pieejamo finanšu līdzekļu visveiksmīgāko izlietošanu.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Šovakar mēs diskutējam par grozījumiem *Marco Polo II* programmā. Es esmu ļoti pateicīgs Eiropas Komisijai par izvirzītajiem priekšlikumiem pazemināt sliekšņus šā finansējuma saņemšanai, un es priecājos, ka *Stockmann* kungs šos priekšlikumus uztvēra pietiekami enerģiski. Priekšlikums papildus pazemināt sliekšņus iekšzemes ūdensceļu projektiem saņems manu īpašu atbalstu.

Tomēr šeit ir problēma. Šis samazinājums nav pietiekams. Transporta un tūrisma komitejā mēs ar *Wortmann-Kool* kundzi šo kļūdu izlabojām. Tomēr man žēl, ka *Stockmann* kungs uzskata mūsu ieteikto grozījumu 24. grozījumu par nevēlamu. Galu galā es zinu, ka viņš noteikti atbalsta iekšzemes ūdensceļu transportu, un es cerēju, ka viņš piekritīs šādiem grozījumiem. Taču Komisijas ierosinātais sliekšnis vēl aizvien

ir pārāk augsts mazajiem uzņēmumiem, kam jau pēc definīcijas atbilst tirdzniecības kuģu īpašnieki, kas pārvadā kravas pa kanāliem. Es nevaru saprast, kāpēc citas iestādes vēlētos kaitēt 24. grozījumam.

Mums ir pietiekami daudz finanšu līdzekļu ilgtspējīgas transporta nozares attīstībai. Kravu pārvadāšana pa iekšzemes ūdensceļiem ir vistīrākais transporta veids. Kāpēc mēs nevarētu vēl vairāk pazemināt subsīdiju sliekšni šai nozarei? Manuprāt, Eiropas Komisija baidās, ka šādi priekšlikumi pamudinās dažas dalībvalstis Padomē pieprasīt samazinājumus arī citām nozarēm. Es gribētu lūgt Eiropas Komisijai būt nelokāmai un šeit, Parlamentā, skaidri atzīt iekšzemes ūdensceļu transporta kā vistīrākā transporta veida nozīmi.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Līdz 2013. gadam mēs *Marco Polo II* programmā ieguldīsim ne vien EUR 400 miljonus, bet arī milzīgi daudz cerību un izredžu izveidot efektīvāku un dzīvotspējīgāku transporta sistēmu, kas nodrošinās Eiropas Savienībai pievienoto vērtību vides jomā, vienlaikus apvienojot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju.

Rezultāts aicinājumam iesniegt priekšlikumus *Marco Polo II* programmai, kas tika publicēts 2008. gadā, un pirmās *Marco Polo* programmas novērtējums parādīja, ka šī programma var ieviest ievērojamas pārmaiņas transporta nozarē. Tomēr ir ļoti iespējams, ka netiks sasniegts tās juridiskajā pamatā noteiktais mērķis, proti, izvairīties no sastrēgumiem vai novirzīt ievērojamu daļu no vispārējā paredzamā starptautiskā kravas autopārvadājumu pieaugošā apjoma Eiropā.

Marco Polo II programma kā programma, kas paredzēta šo mērķu sasniegšanai, jāpadara daudz pievilcīgāka. Ir jāgroza juridiskais pamats, un pārbaudes procedūrām jākļūst vienkāršākām un skaidrākām. Turklāt finansēšanas nosacījumi un prasības jāpielāgo patiesajam mērķim un šie grozījumi ir jāveic iespējami drīzāk, lai nodrošinātu vislabāko iespējamo rezultātu.

Mēs Eiropas Parlamentā atbalstām šo programmu un ceram, ka tai vieglāk varēs piekļūt mazie uzņēmumi, tai būs zemāki un vienkāršāki atbilstības sliekšņi finansēšanai iesniegtajiem projektiem un palielināsies subsīdiju apjoms, vārdu sakot, mēs atbalstām programmu, kas darbosies veiksmīgāk un būs nepastarpināti efektīva.

Šīs pārmaiņas un korekcijas var kalpot par vitālas, dinamiskas un efektīvas Eiropas piemēru, tas mums jāliek saprast un piedzīvot pilsoņiem Eiropas vēlēšanu priekšvakarā.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti! Noslēgumā es gribētu atbildēt uz dažiem jūsu jautājumiem un pateikties jums par to, ka atbalstījāt šo vienošanos pirmajā lasījumā; tas noteikti palīdzēs uzlabot otrās *Marco Polo* programmas efektivitāti.

Es gribētu teikt, ka pēdējos gados mani darbinieki, kuriem es vēlreiz pateicos par ieguldīto darbu, jau ir sākuši apsvērt *Marco Polo* programmas nākotni pēc 2013. gada. Šajā novērtējumā galvenā uzmanība cita starpā būs veltīta arī tiem jautājumiem, ko izvirza šī vienošanās par kompromisu. Īpaši es gribētu uzsvērt to, ka finansēšanas nosacījumos ir nepieciešams nodalīt transporta veidus, ņemot vērā drošību, ekoloģiskās īpašības un energoefektivitāti; ir nepieciešams jau finansējuma pieprasījuma posmā piešķirt atbalstu atkarībā no pieprasījuma; ir jāņem vērā mazo un vidējo uzņēmumu vajadzības; ir jāatzīst, ka ekonomikas lejupslīde ir ārkārtas apstākļi, kas var pagarināt projektu darbības ilgumu, un jāpazemina atbilstības sliekšņi atkarībā no konkrētā darbības veida.

Attiecībā uz sliekšņu pazemināšanu, es gribētu apliecināt *Blokland* kungam, ka pieņemšanai paredzētajā dokumentā iekšzemes ūdensceļu transportam jau ir pazemināti atbilstības sliekšņi. Es nedomāju, ka mēs būtu varējuši izdarīt vairāk nekā esam izdarījuši, jo tad pieaugtu administratīvās izmaksas, taču es uzskatu, ka mūsu vēsts noteikti ir tāda, kādu gaidījāt.

Atgriežoties pie apsvērumiem par *Marco Polo* programmas nākotni pēc 2013. gada: kā jau teicu, tajā būs iekļauta arī iespēja papildus novirzītajiem tonn kilometriem norādīt finansēšanai iesniegto projektu, kas saistīti ar energoefektivitāti un vidi, minimālo atbilstības sliekšņu mērķus. Turklāt paredzēta iespēja, veicot atbilstīgus pasākumus, saskaņot *Marco Polo* programmu, Kravu pārvadājumu loģistikas rīcības plānu un *TEN-T* programmu, lai koordinētu Kopienas finanšu līdzekļu piešķiršanu, it īpaši jūras maģistrālēm; un paredzēta arī nepieciešamība ņemt vērā iekšzemes ūdensceļu nozares raksturīgākās īpašības un tās mazos un vidējos uzņēmumus, piemēram, izstrādājot īpašu programmu iekšzemes ūdensceļu nozarei.

Jebkurā gadījumā Komisija 2011. gadā plāno iepazīstināt ar paziņojumu par šīs programmas nākotni, iespējams, tas iekļaus priekšlikumu par trešo *Marco Polo* programmu.

Ulrich Stockmann, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es jums piekrišu. Rītdien mēs varēsim paziņot pozitīvu vēsti, proti, ka nepieciešamības gadījumā mēs spējam pilsoņiem labvēlīgi un saprātīgi grozīt mūsu tiesību aktus. Mums vajadzētu ne vien dot šo mājienu, bet sākt arī informācijas kampaņas Eiropas valstīs, lai mēs varētu izmantot šīs programmas pievilcību, jo mēs patiesi esam veikuši visas vajadzīgās korekcijas. Tagad mums patiešām ir izdevīgi piedāvājumi par izdevīgām cenām. Ja mēs tagad nespēsim neko mainīt, tad mums no tiesas jāapšauba visas programmas lietderība.

Jensen kundze, es ceru, ka mums nevajadzēs ieguldīt naudu citās programmās, jo šis ir ļoti svarīgs uzdevums. Mums jānovirza satiksme un mēs to novirzīsim tur, kur tas iespējams, taču tas ir sarežģīti. *Blokland* kungs, jūs jau esat saņēmis atbildi. Mēs vēlreiz esam pārrunājuši jautājumu par iekšzemes ūdensceļiem un, tā teikt, panākuši papildu kompromisu ar Padomi. Mūsu uzdevums bija pabeigt to pirmajā lasījumā. Tādēļ mēs nevarējam rīkoties pārāk radikāli un sarunu gaitā mums vajadzēja ņemt vērā kompromisu un rīkoties vienprātīgi. Un tāpēc mēs esam sasnieguši diezgan daudz.

Pamatojoties uz Komisijas solīto paziņojumu, es ar prieku gaidu drīzumā paredzētās visaptverošās debates par trešo programmu, lai mēs varētu diskutēt par visiem galvenajiem jautājumiem, par visu, ko iekļāvām kopīgajā kompromisa priekšlikumā, piemēram, vai mums vajadzētu dalīt programmas atsevišķiem transporta veidiem un tā tālāk. Tad tas atkal būs aizraujoši! Tagad šai programmai tikai jādarbojas, lai tās darbība neapstātos un jau sāktos projektus nenāktos atlikt krīzes dēļ. Būtu patiešām žēl, ja tā notiktu, un tāpēc mums ir šis kompromiss. Es vēlreiz pateicos visiem par pūlēm!

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

21. Eiropas dzelzceļa tīkls konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir *Petr Duchoň* ziņojums (A6-0220/2009) Transporta un tūrisma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (COM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD)).

Petr Duchoň, referents. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Komisijas priekšlikuma mērķis ir izveidot dzelzceļa kravu pārvadājumu koridorus un izstrādāt šo koridoru pārvaldības un administrēšanas noteikumus. Ar šo priekšlikumu Komisija vēlas uzlabot dzelzceļa kravu pārvadājumu konkurētspēju, un es gribētu izmantot izdevību un paust atzinību par to. Transporta un tūrisma komiteja ir diskutējusi par šo Komisijas priekšlikumu, ņemot vērā visus 250 iesniegtos grozījumu projektus. Sarunās par grozījumu projektiem tika panākts kompromiss, ko atbalstīja visas politiskās organizācijas. Kompromisu galvenokārt rada mēģinājums pilnīgot dzelzceļa transportu kopumā un vienlaikus saglabāt pietiekami daudz rīcības brīvības, lai risinātu krīzes situācijas. Komisijas iesniegtais dokumenta teksts ir arī pilnveidots un vienkāršots un ir uzsvērta katras valsts likumīgo interešu telpas radīšana gan koridoru izveidošanas, gan arī to pārvaldības un administrēšanas ziņā. Salīdzinot ar Komisijas priekšlikumā ierosināto, ir pastiprināta dzelzceļa uzņēmumu vieta administratīvajā iestādē. Lielāka nozīme piešķirta organizācijām, kas iesaistītas Eiropas dzelzceļu kravu transporta koridoros. Ir pieņemti komentāri attiecībā uz sadarbību ar trešām valstīm, ko skar šis koridors. Vairākos grozījumos veiksmīgāk līdzsvarotas dzelzceļa pasažieru un kravu transporta intereses. Ir pieņemta arī prasība par lēmumu pieņemšanas pārredzamību saistībā ar finansējuma piešķiršanu sliežu ceļu veidiem un prioritāšu noteikšanu ātrgaitas kravas vilcieniem. Noslēgumā es vēlētos pateikties ēnu referentam un Eiropas Parlamenta darbiniekiem par sadarbību, kā arī šā Parlamenta godājamajiem deputātiem par pacietību.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti, *Duchoň* kungs! Es personīgi vēlēs pateikties Parlamentam par to, ka tik drīz piekritāt iepazīties ar šo priekšlikumu; es uzskatu, ka tas ir ārkārtīgi svarīgs dzelzceļa kravu pārvadājumu attīstībai. It īpaši es pateicos referentam *P. Duchoň* un Transporta un tūrisma komitejai par strādātgrību un paveiktā darba kvalitāti, kas palīdzēja nostiprināt tiesību akta priekšlikumu, kura mērķis vispirms bija veicināt veiksmīgāku dzelzceļa transporta integrāciju Eiropas līmenī, ciešāk sadarbojoties infrastruktūras pārvaldītājiem.

Dzelzceļa pārvadājumi ir pēdējais transporta veids un es gribētu uzsvērt vārdu „pēdējais” kas lielā mērā vēl ir saglabāties valsts mērogā. Šķērsot robežu ar vilcienu daudzos gadījumos vēl aizvien var būt sarežģīti. Infrastruktūru pārvaldītāji lielā mērā ir atbildīgi par šīm grūtībām, tāpēc mums vajag mudināt tos sadarboties vai nu infrastruktūras pārvaldības, vai ieguldījumu plānošanas un īstenošanas ziņā.

Kravu pārvadājumu infrastruktūra jāiekļauj Eiropas politikā, jo tai jau ir ievērojama starptautiska dimensija. Es gribētu atgādināt, ka 50 % kravu pārvadājumu pakalpojumu šobrīd ir starptautiski, un nākotnē šim apjomam ir tendence pieaugt.

Otrkārt, šī priekšlikuma mērķis ir veicināt dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumu paplašināšanos. Šī nozare nevar attīstīties un konkurēt ar autopārvadājumu nozari vai papildināt to, neveicot kravas vilcieniem pieejamo infrastruktūru ievērojamus uzlabojumus. Šobrīd lielākajā daļā dalībvalstu dzelzceļa kravas pārvadājumus nepieciešams pakārtot pasažieru pārvadājumu vajadzībām. Diemžēl tā patiešām ir taisnība gan attiecībā uz infrastruktūras pārvaldību, gan arī ieguldījumiem.

Treškārt, pateicoties šim priekšlikumam, daudz veiksmīgāk būs iespējams iekļaut dzelzceļus kravu pārvadājumu sistēmā un attīstīt komodalitāti Eiropā. Patiesībā, lai dzelzceļu pārvadājumi spētu dod būtiskāku ieguldījumu Kopienas transporta politikas mērķu sasniegšanā, dzelzceļu infrastruktūra veiksmīgāk jāsavieno ar citiem transporta veidiem, it īpaši ar jūras un autoceļu transportu.

Tomēr papildus šā priekšlikuma galvenajiem mērķiem es gribētu minēt četrus pamatprincipus, uz ko balstās dokumenta teksts, par ko mēs diskutējam. Pirmais princips ir koridoru un tādējādi tīkla noteikšana. Tai drīzāk ir ekonomisks, nevis politisks pamatojums. Otrs princips ir sadarbības nostiprināšana starp infrastruktūru pārvaldītājiem. Trešais princips, ko es gribētu aplūkot sīkāk, attiecas uz labākām infrastruktūras piedāvāto pakalpojumu kvalitātes un uzticamības garantijām, pateicoties izveidotajiem noteikumiem, lai infrastruktūras pārvaldībā labāk varētu līdzsvarot pasažieru un kravu pārvadājumus.

Tas nenozīmē, ka visā valsts dzelzceļu tīklā priekšrocības vienmēr būs kravas, nevis pasažieru vilcieniem; gluži otrādi ļaujiet man paskaidrot tas attiecas uz kravu pārvadājumu koridoriem, kas, jāsaka, ir konkrēti noteiktas līnijas. Tāpēc kravas vilcieni cietīs mazāk, īpaši tad, ja būs nepieciešams lielāks ātrums un/vai precizitāte. Mūsuprāt, tieši par to mēs domājam, kad runājam par kravas pārvadājumu koridoru definēšanu vai konkurētspējas veicināšanu kravu pārvadājumu jomā.

Un visbeidzot ceturtais princips ir reāla stratēģisko terminālu tīkla definīcija un izveidošana. Šajā gadījumā vārds „termināls” ir lietots tā plašākajā nozīmē, lai iekļautu vilcienu parkus, ostu terminālus, preču iekraušanas platformas, ceļus, dzelzceļus un tamlīdzīgi, kas obligāti ir nepieciešami kravu pārvadājumu koridoru un visas transporta sistēmas darbībai kopumā.

Tas ir viss, ko gribēju sacīt, un es vēlreiz gribētu jums pateikties par Parlamenta ātro rīcību un efektīvo darbību. Tas man ar lepnumu liek atcerēties to, ka arī es vairākus gadus esmu Parlamenta deputāts. Referents un Transporta komiteja ir pelnījuši atzinību par paveikto darbu. Paldies!

Georg Jarzembowski, PPE-DE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi un tie klausītāji, kas joprojām atrodas šajā zālē, it īpaši *Lübbeling* kungs! Mana grupa atbalsta Komisijas galveno mērķi palielināt dzelzceļa kravu pārvadājumu apjomu, izveidojot pārrobežu satiksmes koridorus un īpašus noteikumus šim nolūkam. Priekšsēdētāja vietnieka kungs, mēs jums pateicamies ne vien par priekšlikumu, bet arī par to, ka jūs šovakar esat izturējies līdz pat pusnaktij; bet mums patīk strādāt. Paldies!

Turklāt, un šajā vietā droši vien Komisijai, paziņojot priekšlikumu, ir nedaudz samežģījusies mēle, mūsu grupa kopā ar mūsu referentu noteikti uzskata, ka kravas vilcieniem nedrīkst piešķirt neierobežotas priekšrocības, salīdzinot ar citiem vilcieniem, ir tikai jāatvieglo piekļuve kravu pārvadājumiem, jo gandrīz visās dalībvalstīs pa sliežu ceļiem pārvietoja kravas vilcieni un starptautiskās, valsts, reģionālās un vietējās satiksmes vilcieni.

Īpaši satiksmes traucējumu gadījumos nevar būt tā, ka izlemj kāda attālināta iestāde; atbildīgiem jābūt atsevišķiem infrastruktūras pārvaldītājiem un dzelzceļu uzņēmumiem, lai iespējami drīzāk un efektīvāk varētu atjaunot dzelzceļu satiksmi. Arī pēc īpašu noteikumu pieņemšanas attiecībā uz Eiropas dzelzceļa kravu pārvadājumu tīklu dalībvalstīm jāturpina būt atbildīgām par kravu pārvadājumu koridoru ierīkošanu un izmaiņām tajos. Nebūtu lietderīgi likt Eiropas Komisijai atbildēt par visu par to mums būtu jāvienojas. Visbeidzot, izstrādājot noteikumus attiecībā uz pārvadājumu koridoriem, jāapspriežas ar dzelzceļu uzņēmumiem, kravu nosūtītājiem un pārvadātājiem, jo viņiem ir praktiskas zināšanas un pieredze, kā visefektīvāk izmantot dzelzceļu tīklu, lai veicinātu kravu pārvadājumu konkurētspēju.

Vēlreiz apsveicu referentu! Viņš ir sagatavojis lielisku ziņojumu, ko komitejā pieņēma pārliecinošs vairākums. Es pateicos referentam!

Lily Jacobs, PSE grupas vārdā. – (NL) Starptautiskie preču vilcieni ripo cauri Eiropas Savienībai ar ātrumu 18 kilometri stundā. Tikai 60 % visu preču vilcienu 2007. gadā savu galamērķi sasniedza paredzētajā laikā. Kāpēc? Tāpēc, ka starptautiskie preču pārvadājumi ar vilcieniem joprojām tiek organizēti pilnīgi neefektīvi. Tādā veidā dzelzceļa kravu pārvadājumi noteikti nekad nevarēs konkurēt ar autopārvadājumiem. Ar šādu ātrumu mēs nekad nesasniesim Eiropas mērķus vides jomā, un mēs nekad nesasniesim savu mērķi līdz 2020. gadam par 20 % samazināt CO₂ emisijas.

Eiropas Komisijas priekšlikuma mērķis ir izveidot Eiropas Savienībā konkurētspējīgu preču pārvadājumu dzelzceļu tīklu. To var paveikt, izveidojot pārrobežu koridorus, uzlabojot infrastruktūru pārvaldītāju sadarbību un investīciju savstarpējo koordināciju dalībvalstu starpā un labāk sagatavojoties kavēšanās gadījumiem. Tādējādi ievērojami var uzlabot dzelzceļu tīklu jaudu un konkurētspēju.

Komisijas sākotnējais priekšlikums kavēšanās gadījumos vienmēr piešķirt prioritāti preču vilcieniem bija pārāk plašs, taču, pateicoties rūpīgai sadarbībai ar referentu, es panācu lielisku kompromisu, kas nodrošina rīcības brīvību un praktisku pieeju. Diemžēl G. Albertini priekšlikums tagad šo svarīgo nodaļu iznīcināja. Tāpēc Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā balsos pret 71. grozījumu.

Tagad priekšlikums tāds, kāds tas ir mūsu priekšā, tomēr aizvien mudina cilvēkus sadarboties, un lietotāji un tirgus operatori pienācīgi ir iesaistīti plānošanas un īstenošanas procesā. Tagad mēs beidzot kopīgi strādājam pie reāla dzelzceļa pārvadājumu iekšējā tirgus izveidošanas un tādējādi veicām ieguldījumu ekoloģiskas un ilgtspējīgas nākotnes labā.

Michael Cramer, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Arī es pateicos referentam un ēnu referentiem par teicamo sadarbību. Mūsu grupa, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, arī gribam, lai pa dzelzceļiem pārvadātu lielāku kravu apjomu, taču mēs negribam, lai tas negatīvi ietekmētu pasažieru pārvadājumus. Pasažieru mobilitāte ir Eiropas sabiedrisko pakalpojumu daļa. Komisija neņem vērā Eiropas dzelzceļu tīklu patieso stāvokli, kur preču un pasažieru pārvadāšanai izmanto vienus un tos pašus sliežu ceļus. Nevajadzētu radīt obligātas priekšrocības ne viena, ne arī otra veida vilcieniem.

Mēs, Zaļie, gribam izmantot vienas pieturas aģentūras, lai ikvienam, kas Eiropā pāri robežām grib sūtīt preču vilcienus, būtu viena kontaktpersona. Mēs turklāt gribam daudz pārredzamāku ceļu iedalīšanas procedūru un lielāku pārredzamību gadījumos, kad notiek darbības traucējumi, lai citu starpā nepieļautu konkurences kropļojumus. Komisijai un jums kā līgumu sargātājiem jānovērš prakse, kas ļauj valsts uzņēmumiem saglabāt bezmaksas sliežu ceļus vienīgi tādēļ, lai norobežotos no konkurentiem.

Mūsu priekšlikumus par trokšņu, īpaši kravu pārvadājumu radīto trokšņu, līmeņa samazināšanu, šeit Parlamentā noraidīja galvenā partiju koalīcija. Tomēr mēs, Zaļie, turpināsim popularizēt dzelzceļus, lai tie paliktu ekoloģisks transporta veids, jo īpaši veicot pašreizējo preču vagonu modernizāciju.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dzelzceļa kravu pārvadājumu konkurences cīņā ar autotransporta kravu pārvadājumiem, kravu pārvadājumiem pa sliežu ceļiem tikai tad būs iespējams uzvarēt, ja šie pārvadājumi patiešām notiks Eiropas mērogā, un tādēļ es atzinīgi vērtēju pārrobežu kravu pārvadājumu koridoru ierīkošanu, kas palīdzēs optimizēt kravu pārvadājumus. Par to arī šeit ir runa.

Ar šo ziņojumu mēs izklaidējam pamatotās bažas par pasažieru pārvadājumu kvalitātes samazināšanos, ja noteikumos būs paredzētas priekšrocības kravu pārvadājumiem. Tomēr mums vēl jāturpina strādāt pie šī ziņojuma, jo mēs esam procesa veidotāji un vēl mēs esam tikai pie pirmā lasījuma. Nākotnē mums jāņem vērā arī dalībvalstu reakcija.

Koridoru skaita aprēķiniem mums vajadzīgs cits koeficients. Parlaments ierosināja katrai valstij vienu koridoru. Es uzskatu, ka mums Vācijā vajadzētu divus koridorus: vienu ziemeļu–dienvidu un vienu austrumu–rietumu koridoru. Otrkārt, mums jāapsver iespēja izveidot alternatīvus koridorus apgabalos, kur nenotiek intensīva jauktā satiksme. Treškārt, skaidri jānosaka, ka nedrīkst samazināt dzelzceļa pārvadājumu kopējo jaudu.

Un visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi – daudzi pilsoņi uztraucas par to, ka, palielinoties dzelzceļa kravu pārvadājumu apjomam, palielināsies trokšņu līmenis. Tādēļ nākamajā Parlamenta sasaukumā mums tūlīt jāsāk izstrādāt pamatots tiesību akts par dzelzceļa kravu pārvadājumu radīto trokšņu līmeņa samazināšanu.

Es priecājos par šo gaidāmo darbu. Mums vēl daudz kas ir jā dara. Es pateicos referentam, jo tas patiešām ir labs kompromiss tik ļoti strīdīgā jautājumā.

Gabriele Albertini (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlētos izteikt atzinību referentam par šo izcilo ziņojumu. Es Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu

grupas vārdā iesniedzu apspriešanai 14. panta 2. punkta grozījumu. Saskaņā ar šo pantu, ja satiksmes plūsmā ir radušies papildu traucējumi, kravas vilcieniem Eiropas kravu pārvadājumu koridoros ir prioritāte attiecībā pret citiem vilcieniem.

Itālijā un arī lielākajā Eiropas daļā kravas un pasažieru pārvadājumiem izmanto vienus un tos pašus sliežu ceļus; pašlaik daži posmi ir paredzēti kravu pārvadājumiem. Šādas prioritātes dēļ cietīs reģionālie pasažieru pārvadājumi galvenajos Itālijas centros, piemēram, Milānā, kur atrodas trīs *TEN* koridori.

Lai novērstu pasažieru pārvadājumu pārmērīgu diskrimināciju kravu pārvadājumu dēļ, es ierosināju iekļaut iepriekš minēto grozījumu, kas aizliedz šo prioritāro noteikumu piemērošanu pastāvīgo pasažieru pārvietošanās sastrēgumstundās, kad visvairāk cilvēku dodas uz darbu. Sastrēgumstundas vajadzētu maksimāli ierobežot līdz noteiktam laika posmam tikai darba dienās līdz trim stundām rītos un trim stundām vēlā pēcpusdienā.

Izmantojot infrastruktūru pārvaldītāju sniegto informāciju, katrai dalībvalstij jānosaka sastrēgumstundu laika posms katrai atsevišķai valstij, paturot prātā reģionālos un tālsatiksmes kravu pārvadājumus.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti! Šodien izdarītie secinājumi par šo jautājumu, manuprāt, ir ārkārtīgi pozitīvi un palīdz paust ļoti skaidru vēsti dalībvalstīm, proti, ka Eiropas dzelzceļa sistēmai vajag koridorus, kas zināmā mērā ir paredzēti tikai kravu pārvadājumiem. Šo koridoru ierīkošana jākoordinē un tai jābūt saskaņotai Kopienas līmenī un visām dzelzceļa nozarē ieinteresētajām pusēm jāiesaistās šajā procesā.

Attiecībā uz referenta ierosinātajiem kompromisa grozījumiem: tie paredz uzlabot pārdalīšanas procesa un jaudas rezerves uzlabojumus starptautiskajiem kravas vilcieniem paredzēto sliežu ceļu kvalitātes ziņā, kā arī izveidot jaudas rezerves īstermiņa pieprasījumam. Komisija var apstiprināt šo pieeju, tāpat tā var arī apstiprināt kompromisa grozījuma par starptautisko kravas vilcienu pārvaldību tīkla traucējumu gadījumā. Attiecībā uz pārējo Parlamentam ir neatkarīga nostāja. Paldies!

Petr Duchoň, *referents*. – (CS) Šīs debates uzskatāmi parādīja diezgan plašu vienošanos politisko grupu starpā. Tāpēc es gribētu pateikties ne vien ēnu referentiem, bet arī visiem, kas piedalījās šajās debatēs. Manuprāt, vislielākās bažas rada kravas un pasažieru vilcienu iespējama konflikts. Iesniegtais dokumenta teksts ņem vērā šo risku un saglabā operatoriem pietiekami daudz iespēju brīvi rīkoties krīzes situācijās. Lai dzelzceļš darbotos atbilstīgi un nevainojami, protams, nav pieļaujami šādi konflikti, un nav jēgas debatēt par viena vai otra dzelzceļa pārvadājumu veida prioritātēm. Tāpēc iespējama konflikts var rasties vienīgi krīzes situācijās, bet, kā jau es norādīju, tad šeit galvenokārt ir jāsaglabā pietiekami daudz pilnvaru dzelzceļa operatoru rokās, un šis dokuments tieši to arī dara.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

22. Nākamās sēdes darba kārtība sk. protokolu

23. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.50.)